

ВТОРНИК, 3 ФЕВРУАРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн BIELAN

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието бе открито в 9,05 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Разисквания по случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюции): вж. протокола

4. Борба срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография (разискване)

Председател. - Следващата точка е докладът (A6-0012/2009) на г-жа Angelilli – от името на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, съдържащ предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография (2008/2144(INI)).

Roberta Angelilli, докладчик. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, бих желала да започна, като благодаря на моите колеги за отличното сътрудничество, което, според мен, ни даде възможност да изготвим един много удовлетворителен текст. Благодарна съм и на всички неправителствени организации и институции, които внимателно следяха работата ни. С техните ценни предложения докладът стана по-добър.

В началото имахме две главни цели, първата от които беше да се провери внимателно в каква степен се прилага рамковото решение от 2003 г. в 27-те държави-членки, а втората – да се предложат необходимите подобрения. Истината е, че рамковото решение следва да се осъвремени, за да се повиши равнището на закрила на малолетните и непълнолетните лица, като се има предвид нарастването на новите и тревожни случаи на експлоатация, свързани с новите технологии.

Първият от определените приоритети е борбата срещу секстуризма, който се увеличава обезпокоително, отчасти поради по-ниските пътни разходи. От тази гледна точка трябва да се подобри екстратериториалното сътрудничество и да се изиска от държавите-членки да се въздържат от прилагането на принципа на двойна наказуемост при престъпления, свързани с експлоатацията и злоупотребата с деца.

На второ място, сприяеляването с цел сексуална злоупотреба, тоест психологическата манипулация в онлайн среда с цел привличане на деца за сексуални цели, би трябвало да се счита за престъпление във всички държави-членки.

На трето място, да се задължат държавите-членки да обменят съдържащата се в досиетата за съдимост информация относно присъди за сексуални злоупотреби. Тук целта е категорично да се елиминира възможността за достъп на извършителите на сексуални престъпления до работни места, при които има контакт с деца.

Сред предложенията, които трябва да бъдат реализирани възможно най-бързо, е въвеждането в действие на система за бързо предупреждение за случаи на изчезнали деца. Тази система е вече изпитана и въведена, макар и само от малък брой държави-членки и то единствено с изпитателна цел, но дава отлични резултати. Следователно, необходимо е да я внедрим във всичките 27 държави-членки. Всъщност, заслужава си да си припомним, че всяка година в Европа изчезват безследно хиляди и хиляди деца.

Бих искала да изтъкна още един аспект: като цяло националните законодателни органи следва да се ангажират с подобряване на закрилата на децата жертви на насилие по време на разследването, както и преди и след съдебни дела с тяхно участие. Така ще се предотврати превръщането на децата в двойни жертви – първо в жертви на насилие, а впоследствие в жертви на медиите или на правонарушения.

Накрая, подчертахме необходимостта от спешно криминализиране на принудителните бракове, повечето от които касаят деца.

В заключение, г-н Председател, считам че е важно всички държави-членки да бъдат приканени да ратифицират във възможно най-кратки срокове последната Конвенция на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие. Това е конвенцията от м. октомври 2007 г. – реперът, представляващ най-новаторският и актуален документ за закрила на децата.

Jacques Barrot, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-н Председател, госпожи и господа, бих искал първо да благодаря сърдечно на г-жа Angelilli за забележителния ѝ доклад. Бих желал също така да ѝ благодаря за начина, по който работи с Комисията по тази много деликатна и чувствителна тема, по която убежденията ни са непоколебими.

Децата са уязвими и имат право на закрила, за да се осигури хармоничното им развитие. Сексуалното насилие и различните видове експлоатация, особено детската порнография, са будещи презрение престъпления с дълбоки, дълготрайни последици за подрастващите жертви.

Това е ужасно явление, чиито мащаби са неизвестни. Според някои източници между 10 и 20 % от децата в Европа са пострадали от някакъв вид сексуално посегателство по време на детството си.

Европейският съюз се е въоръжил със законодателство по този въпрос. Рамковото решение от 2004 г. въвежда минимално равнище на хармонизация на националните законодателства относно инкриминирането и компетентността. Въпреки непълната информация, Комисията стигна до заключението в доклад от 2007 г., че като цяло рамковото решение е приложено по удовлетворителен начин. Това обаче не е достатъчно.

Развитието на интернет спомага за разпространението на нови заплахи за нашите деца. Детската порнография е една от тях. Съществуват и други, като привличането на деца за сексуални цели, за което спомена г-жа Angelilli. Сексуализмът в трети страни, свързан със злоупотреба с деца, е реалност, като не е неизвестна практиката злоупотребите да се извършват от лица, осъждани в други държави-членки.

Държавите-членки не са удовлетворени. В края на 2007 г. те постигнаха договореност със Съвета на Европа за конвенция, която да въведе много висок стандарт за защита. Двадесет от 27-те държави-членки подписаха тази конвенция през първата ѝ година.

Въпреки казаното, Парламентът все още не е удовлетворен, като за това свидетелства и докладът на г-жа Angelilli. Парламентът настоява за по-добро прилагане и по-специално за съществено усъвършенстване на европейската рамка чрез набор от елементи за засилване на борбата срещу тези престъпления.

Трябва да кажа, че и аз не съм удовлетворен. Съобщих за преразглеждане на съществуващото законодателство по този въпрос и ще внеса предложение, което да се приеме от членовете на Комисията през м. март. Искам да внеса един амбициозен текст, който да урежда не само правоприлагането, но и защитата на жертвите и превенцията.

Съдържащите се в доклада идеи ще ни помогнат да осъществим това предложение. По-голямата част от съдържанието на доклада би трябвало да намери място в новото рамково решение, но ако това се окаже невъзможно поради технически или юридически причини, ще се постарам да открием най-подходящите инструменти за реализирането на предложенията, които не се включени в рамковото решение. Ще проверим дали има възможност за политически инициативи и по-специално за използването на диалог с трети страни, или дори за обезпечаването ни с финансови инструменти, какъвто е случаят със съществуващите програми.

Ето, г-н Председател, госпожи и господа, аз с удоволствие отбелязвам желанието на Парламента да премине към приемането на механизми за предупреждение за случаи на отвлечени деца във всяка държава-членка. Трябва да кажа, че на последната среща на министрите на вътрешните работи и на правосъдието много настоятелно привеждах доводи за това, че е необходимо да се осигури система за предупреждение за случаи на отвлечени деца във всяка от държавите-членки. За да са максимално ефективни, тези системи, разбира се, би трябвало да са свързани помежду си.

Бих желал отново да благодаря на Европейския парламент за непоколебимата му ангажираност. Благодаря и на г-жа Angelilli, която ни предостави един висококачествен доклад.

Lissy Gröner, *докладчик по становище на Комисията по правата на жените и равенството между половете*. – (DE) Г-н Председател, госпожи и господа, съществува спешна необходимост от новото предложение, внесено от Комисията. Членовете на Комисията по правата на жените и равенството между половете имат конкретни

въпроси и идеи, свързани с предложението. Крайно необходимо е да напуснем пределите на програмата Daphne и да въведем законодателни инициативи в областта на детската порнография. Разбира се, това е задължение и на потребителите, но държавите трябва да предприемат действия. Счита например, че Европол е важен инструмент, който, в съчетание с една ефективна мрежа от експерти и специално звено, чийто състав е обучен по много конкретни въпроси, може да се използва за борба против детската порнография и проституция. Трябва да решим и въпроса за екстратериториалността, като приложим общ европейски подход.

Необходима ни е повече справочна информация под формата на конкретни проучвания за социалното положение на жертвите, тъй като често членове на семействата на самите деца са отговорни за злоупотребата с тях и за включването им в мрежата. Важно е да постигнем определен напредък в тази област.

Надявам се, че Комисията е готова да работи в тясно сътрудничество с Комисията по правата на жените и равенството между половете, за да можем да решим тези въпроси заедно.

Edit Bauer, *от името на групата PPE-DE.* – (EN) Гн Председател, в доклада на Европол от 2006 г. за организираната престъпност се посочва, че предимствата, които интернет предлага чрез информационните и комуникационните технологии са изключително изгодни за организираната престъпност. Няма съмнение, че в това отношение децата са най-уязвимата група. Според експертите около 90 % от подрастващите на възраст между 12 и 17 години общуват чрез чат-стаи и форуми в интернет. Освен мрежи за съученици и за игри, те използват и такива с „неизвестни потребители“ чрез чат-стаи на уебсайтове, които са свършените точки за контакт за педофили, използващи фалшива самоличност, за да примамват потенциални жертви.

Според Internet Watch Foundation (Фондация за наблюдение на интернет), която е обработила над 30 000 сигнала през 2006 г., 91 % от жертвите са били на възраст под 12 години. Осемдесет процента са били от женски пол, а общият брой на домоите за злоупотреби с деца е бил над 3 000. Нещо повече, хостингът на 55 % от всички домоите за злоупотреби с деца се е извършвал в Съединените американски щати, на 28 % – в Русия и само на 8 % – в Европа. Би било целесъобразно в дневния ред на една среща между Европейския съюз и САЩ да се включи темата за сътрудничество в областта на деактивирането на уебсайтове за злоупотреба с деца.

Свидетели сме на това, че съществува добре организирана международна мрежа от педофили и организирани престъпници, свързани със секс индустрията, както беше посочено от г-жа Angelilli. От друга страна, международното сътрудничество на правоприлагащите органи е ограничено. Почти невероятно е, че осем страни все още не са ратифицирали Факултативния протокол към Конвенцията на ООН за правата на детето относно търговията с деца, детската проституция и детската порнография, а четири – Протокола от Палермо, който е основният документ за международно сътрудничество в борбата срещу трафика на хора. Малко под половината от държавите-членки все още не са ратифицирали Конвенцията на Съвета на Европа за престъпленията в кибернетичното пространство.

В тази област все още предстои много работа. Следователно време е да се изпрати силно и ясно послание към Съвета за изменение на рамковото решение на Съвета относно борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография.

Inger Segelström, *от името на групата PSE.* – (SV) Г-н Председател, Комисар Barrot, госпожи и господа, първо бих искала да благодаря на г-жа Angelilli и на всички други за съзидателното им сътрудничество. Уверена съм, че си спомняте колко малко беше направено в началото на мандата на настоящия Парламент, но преди година със стратегията за децата беше преодоляно затруднението по въпроса за правата на децата. Решението, което трябва да вземем тук сега, е свързано с правото на детето да не бъде обект на сексуална злоупотреба и с борбата с детската порнография.

Естествено, много се радвам, че успях да постигна приемането на трите предложения от Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, които, надявам се, ще останат след гласуването днес. Първото предложение е дадено дете да се класифицира като такова, докато навърши 18 години. Много е важно да можем да защитим подрастващите – както момичетата, така и момчетата – срещу сексуални престъпления, сексуална злоупотреба и сексуална експлоатация в целия Европейски съюз.

Второто предложение е да се защитят децата срещу сексуализма с деца, като всички държави-членки инкриминират сексуалните престъпления както в рамките на Европейския съюз, така и извън него. Това означава, че онези, които извършат престъпления, никога повече няма да могат да бъдат сексуалисти и да експлоатират най-бедните и малки деца и млади хора в други страни, защото ще ги очаква наказателно преследване и санкциониране, когато се завърнат в дома си, независимо от това в коя част на Европейския съюз се намира той.

Третото предложение е сега да се заемем сериозно с интернет и заедно с най-големите кредитни компании да разработим техническите средства – с помощта на банките и обменните бюра, на доставчиците на интернет услуги и на компаниите, поддържащи търсачки, и разбира се, на туристическата индустрия – за закриване на системите за разплащане, когато се извършва плащане за сексуални престъпления и нарушения или за сексуална експлоатация на деца и младежи. Същите възгледи откриваме навсякъде, където хората полагат усилия за закриване на уебсайтове, а именно, че децата са по-важни от поверителността и че трябва да се сигнализира за случаите на злоупотреба с деца и младежи.

Сега, при наличието на този доклад можем да си отдъхнем удовлетворени от факта, че тук в Парламента предприехме първата стъпка по отношение на правата на децата и когато бъде приет новият Договор от Лисабон, правата на децата също ще бъдат правно основание и цел в рамките на Европейския съюз и че не е рано за това. Благодаря ви.

Alexander Alvaro, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н Председател, г-н Заместник-председател на Комисията, бих желал да благодаря на докладчика за положените усилия и за инициативата ѝ във връзка с този доклад. Защитата на децата, когато ползват интернет, и борбата срещу детската порнография са два от най-неотложните проблеми, с които трябва да се справим. За мен е много важно да се гарантира, че това рамково решение относно борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография ще осигури по-висока степен на закрила. Злоупотребата с деца чрез интернет може да се преодолее чрез съвместна инициатива на европейско равнище, защото интернет не се влияе от националните граници.

Има три елемента в доклада, които, според мен, трябва да бъдат подобрени. Първо, трябва да се поддържа баланс между сигурността на децата и защитата на данните. Трябва да вземем предвид не само личните данни на децата, но и личните данни на хората и информацията, касаещи целта да се осигури закрила на децата. Наред с инкриминирането на деянията на потребителите и доставчиците на детска порнография в интернет, трябва на първо място да установим и самоличността на хората, които стоят зад тези ужасни деяния и да ги арестуваме. С този вид злоупотреба можем да се преборим успешно единствено като атакуваме корените ѝ. Наша цел трябва да бъдат и хората, които осигуряват достъп на други до тези услуги, до тези потресавачи престъпни дейности и които печелят от тях.

Наред с криминализирането на извършителите на престъпните деяния, както е описано в доклада на г-жа Angelilli, трябва да повишаваме и осведомеността на хората, които се грижат за децата и да им разясняваме рисковете, свързани с използването на интернет. Трябва да насочим усилията си към разработката на нови технологични методи и утвърждаване на принципа на зачитане на личния живот още във фазата на проектиране на продукта. В допълнение, следва да насърчаваме обмена на информация и на опит между отделните органи в държавите-членки. Органите за защита на данните в държавите-членки могат да играят ролята на важни посредници в това отношение. Само с всеобхватен подход ще постигнем успех.

Аз обаче не одобрявам превръщането на доставчиците на интернет услуги в допълнение към правоприлагащите агенции. Много по-добро решение е въвеждането на споразумения, които дават възможност на доставчиците на интернет услуги доброволно да си сътрудничат с правоприлагащите агенции, каквато практика вече съществува.

Детската порнография във всичките ѝ прояви е нито повече, нито по-малко от престъпление срещу човечеството. Трябва да вложим всички усилия в борбата срещу нея. Трябва да се погрижим държавите-членки да си сътрудничат с нас и всички ние в Парламента да се движим в една и съща посока. На тази основа членовете на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа ще подкрепят доклада на г-жа Angelilli.

Bogusław Rogalski, *от името на групата UEN.* – (PL) Г-н Председател, въпреки че в правните системи на държавите-членки се предвиждат санкции срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография, продължава да съществува необходимост да се повиши равнището на защита на нашите деца.

Следва да се подчертае, че децата, които използват нови технологии и по-специално интернет, са изложени на риска да влязат в контакт с потенциални извършители на сексуални престъпления. Във връзка със съществуващата опасност трябва да се отправи призив към държавите-членки да блокират достъпа до уебсайтове, които съдържат детска порнография. Това трябва да бъде правно обвързващо задължение.

Съществува и неотложна нужда да се проведе общоевропейска кампания, за да се осведомят родителите и юношите за опасностите от детската порнография в интернет. Подкрепата на жертвите на този осъдителен бизнес и на техните семейства е също важен въпрос. Те често остават без помощ. Наше задължение е да предоставим възможно най-добрата закрила на нашите деца.

Jean Lambert, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н Председател, бих искала да благодаря на гжа Angelilli за доклада. Присъединявам се към казаното от гжа Bauer във връзка с предприемането на действия от собствените ни държави-членки по подписването и ратифицирането на някои от конвенциите и протоколите, каквито липсват в момента. Ако търсим обща рамка и общ подход, това са много ключови отправни точки, които ще ни помогнат и да изпратим сигнал от страна на държавите-членки, че и те са обезпокоени от тези проблеми. Мисля, че това е едно от главните неща, които те трябва да направят и че би било интересно да се разбере защо всъщност определени държави-членки все още не са подписали съответните конвенции и протоколи.

Ние приветстваме голяма част от доклада, свързана с основания на правата подход, който бих искала да ни отведе по-нататък и по-далеч от схващането, че става въпрос само за наказателно съдопроизводство. Всъщност става въпрос за правата и закрилата на децата и на младите хора. Ясните мерки са ни необходими, за да подкрепим децата, които са били жертви – било то чрез съдебно производство, при което очевидно основният въпрос е да се установи истината, но не така, че след това децата да са по-травматизирани, отколкото са били в началото на процеса, или чрез колективната работа по определяне на самоличността на децата.

Защитата обаче трябва да включва и самите деца. Трябва да насърчаваме интернет грамотността сред децата, както и собственото им разбиране за това какви са опасностите и какво трябва да търсят, за да могат и те да играят активна роля за подпомагане на борбата срещу тези престъпления.

Възнамеряваме да подкрепим някои от измененията тази сутрин, по-специално в случаите, където считаме, че има определени принципи, в които се намесваме на свой собствен риск – като този за двойната наказуемост и за поверителността при някои професии – и един-два други, за които смятаме, че може би е необходимо допълнително дефиниране на понятията. Като цяло обаче определено подкрепяме този доклад и с нетърпение очакваме по-нататъшния му напредък.

Eva-Britt Svensson, *от името на групата GUE/NGL*. – (SV) Този доклад се подкрепя от Конфедеративна група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица. Сексуалната експлоатация на деца и детската порнография са предизвикващи отвращение престъпления, за чието предотвратяване е необходимо международно сътрудничество. Децата се насилват, като биват принуждавани да позират в сексуални сцени, биват фотографирани или заснемани на филми и показвани по интернет. Тези филми и снимки могат да се видят по целия свят и именно затова е необходимо засилено международно сътрудничество – за да се спре това насилие. Знаем, че има определена връзка между търговията с роби за сексуални цели и сексуалната експлоатация на деца. По приблизителна оценка на Организацията на обединените нации 85 % от жертвите на търговията с роби за сексуални цели са деца на възраст под 18 години.

Не знаем колко деца се купуват и продават като стока, за да бъдат подложени на сексуална експлоатация, но със сигурност знаем, че са много и че всяко пострадало дете е могло да бъде предпазено. Светът на възрастните трябва да поеме отговорността за защитата на децата ни срещу едно от най-тежките престъпления, на които може да бъде обект едно дете.

Когато участваме в тези разисквания, не бива да забравяме, че много от престъпленията срещу деца се извършват в рамките на семейството или в рамките на кръга от приятели на семейството и поради тази причина е важно обществото да се погрижи децата да имат контакти с други пълнолетни лица, за да има някой, към когото да се обърнат за помощ.

Всички видове сексуална злоупотреба с деца са престъпни деяния и трябва да се разглеждат като престъпления, каквито действително са, във всички държави-членки. Всички граждани, които извършват сексуални престъпления срещу деца, трябва да бъдат наказвани, независимо дали престъплението е извършено в рамките на Европейския съюз или извън него.

Johannes Blokland, *от името на групата IND/DEM*. – (NL) Бих желал да поздравя г-жа Angelilli за този ясен доклад. Съвсем очевидно е, че трябва да се сложи край на сексуалната експлоатация на деца. Бурното нарастване на престъпните деяния, извършвани чрез интернет, изисква координиран подход.

Необходимо е обаче да бъдем предпазливи, когато се стигне до предвиждане на наказания в подробности за тази злоупотреба на европейско равнище. Самите държави-членки трябва да положат всички усилия за санкциониране на злоупотребите със съвременните носители на информация. Детската порнография в интернет трябва да бъде регламентирана в наказателното право на държавите-членки. Съветът трябва да се ангажира, във връзка със забраната на лицата да упражняват професията си, със затварянето на всички „вратички“ в правната уредба, така че експлоатацията и предаването по интернет да не се прехвърлят в страни, в които

липсва адекватно законодателство. Искаше ми се да чуя от Комисията дали ще бъде възможно също така този въпрос да се обсъди и със страни, които не членуват в Европейския съюз, но за съжаление Съветът отсъства.

Нещо повече, бих искал да приведа довод в полза на засилване на сътрудничеството с Европол и Евроюст. На борбата срещу международните мрежи за детска порнография трябва да се отдаде приоритетно значение в техните организации, тъй като това на практика разширява възможностите за предприемане на целесъобразни действия извън Европейския съюз.

Ако сме постигнали съгласие, че сексуалната експлоатация на деца е нежелателна, предлагам да обсъдим и експлоатацията на пълнолетните лица. Инициативите за намаляване на проституцията по време на мащабни събития като футболни първенства и олимпийски игри заслужават повече подкрепа в Парламента.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, педофилските организации са заплаха за гражданите и като такива следва да се третираат като мафиотски или терористични организации чрез специални строги закони.

Взмутително е, че има хиляди хора, които са били обвинени в извършване на престъпления, свързани с детска порнография, а не са прекарвали и един ден в затвора. Бих искал също така да напомня на докладчика г-жа Angelilli, на качеството на чиято работа всички сме се възхищавали, че миналата година в нейния град имаше дело, известно като „Цветето лотос“, с участието на 200 ромски деца. Когато делото приключи, тези ромски деца практически изчезнаха; никой не знае дали всъщност са се върнали в същите лагери, в които са били извършени злоупотребите.

Ето защо всички държави-членки трябва да бъдат бдителни, трябва да се въведе специално законодателство, като това безчинство, тази ужасна заплаха за обществото трябва да се преследва чрез специални и изключително строги закони.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Г-н Председател, Комисар, госпожи и господа, днес в Парламента се разисква тема, която с право буди възмущение у всички добронамерени хора. Ние заклеяваме явлението, но вярваме, че такава травма може да се случи само на чуждите деца. Но всички наши деца са в опасност, тъй като жертвите на сексуалната експлоатация на деца и на детската порнография се умножават. Следователно трябва да се борим за предотвратяването на такива действия с всички възможни средства. Трябва да се погрижим наказанието, предвидени в националните правни системи, да се прилагат ефективно, а тази борба да намира отражение в ежедневната практика. Държавите-членки трябва да направят всичко възможно за пълното премахване на търсенето.

Във връзка с това трябва да сме особено бдителни към постоянните предизвикателства, възникващи при използването на нови технологии в онлайн режим – уеб камери, мобилни телефони и по-специално ползване на интернет. Един от възможните начини да се постигне това е като се въведат технологии за блокиране на достъпа, а семействата и децата се осведомяват за опасностите. Във всички случаи следва да изтъкваме, че това са тежки престъпления и че от съществено значение за разкриването им е да се отстранят всички пречки пред гладкия обмен, между държавите-членки на досиета към правоприлагащи органи, за да се предостави възможност за създаване на централизирани бази данни с информация за закононарушителите.

Считам, че е много важно и крайно необходимо съществуващите международни документи да бъдат ратифицирани от държавите-членки и съдържанието им да се прилага ефективно. Трябва да се погрижим безопасността на децата да стане главен въпрос във всички държави-членки. Отличният доклад на г-жа Angelilli допринесе за тази дейност и ние също го подкрепяме с нашия глас. Много благодаря.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Г-н Председател, сексуалната експлоатация е действителност, която се понася стоически от момчета и момичета в целия свят, тъй като има предлагане на сексуална експлоатация на деца, по-специално в бедните страни, и търсене на порнография в интернет и секстуризъм от страна на богатите държави.

Чрез тази препоръка популяризираме идеята за предприемане на реални стъпки: ние искаме хармонизация на европейско равнище за преодоляване на различията във възрастта, позволяваща на лицата да изразяват сами съгласието си във връзка със сексуални действия; по-строги наказания за сексуална злоупотреба; по-мощни и повече на брой национални програми и системи за намеса. За да постигнем това, трябва да съсредоточим вниманието си върху държавите-членки, така че – както направи Испания, в допълнение към транспонирането на рамковото решение на Съвета по този въпрос – да можем да разработим и изпълним планове за действие с участието на групи по интереси, включващи програми за повишаване на осведомеността на населението и за социална мобилизация, без да пренебрегваме работата по международното сътрудничество.

Накрая, бих искала да присъединя гласа си към призивите, приканващи държавите-членки да подпишат, ратифицират и прилагат всички съответни международни конвенции, за да можем да гарантираме, че правата на малолетните и непълнолетните лица ще бъдат зачитани.

Siiri Oviir (ALDE). – (ЕТ) Г-н Председател, г-н Заместник-председател на Комисията, г-жо Angelilli, госпожи и господа, с бързото развитие на информационните и комуникационните технологии се създаде нов канал, чрез който престъпниците извършват или представят своите престъпления. Престъпленията, които са тема на доклада, са обсъждани на различни световни и европейски форуми.

През 2003 г. Съветът на Европейския съюз прие задължително рамково решение относно борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография и към днешна дата съдържанието на това решение е до голяма степен интегрирано в правните системи на държавите-членки. Във връзка с бързото развитие на информационните технологии обаче то трябва да бъде осъвременено и, разбира се, това е нещо, което не можем да отлагаме. Радвам се, че скоро Комисията ще завърши ново, актуализирано рамково решение.

Всички държави-членки трябва да дадат определение на понятието „детска порнография“ и да обявят за престъпление привличането на деца чрез интернет за сексуални цели. Трудно е да се заловят лицата, упражняващи тормоз по интернет, но не е невъзможно. Същевременно няколко национални закона ограничават наблюдението. Поради това не може да се използва наблюдение в случай на престъпление със смекчаващи вината обстоятелства, а често защитата на данни също е препятствие.

В моята родина имаше случаи, дори неотдавна, при които непълнолетно лице извършва самоубийство поради деянията на лице, упражняващо тормоз чрез интернет. Такива случаи имаше и в други държави-членки. Трябва да сме в състояние да защитим децата си, преди да станат жертви. Трябва да има нулева толерантност към педофилията и детската порнография в Европейския съюз. Това трябва да постигнем.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, сексуалната експлоатация на деца е ужасен проблем. Тя е позор за съвременния свят и сериозен знак за упадък на ни.

Напоследък се наблюдава рязко увеличение поради шеметното разпространение на интернет и на нови и усъвършенствани технологии, на които нашите деца са изложени и до които имат достъп без никакви ограничения, правила, механизми за контрол или наказания. Сега такива са необходими по-спешно от когато и да било и следва да се прилагат по все по-ефективен и образцов начин.

В прекрасния доклад на г-жа Angelilli, за който сърдечно я поздравявам, и в конкретните препоръки, които Парламентът ще отправи към Комисията, се посочват и предлагат мерки, които наистина могат да спрат разпространението на детската порнография, на сприятеляването с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба, на секстуризма и на всички видове злоупотреби с деца.

Оповестените неотдавна тревожни данни, включително от проучване на ООН върху насилието срещу деца, показват, че сексуалната експлоатация на деца се увеличава бързо и че заедно с трафика на хора се превръща в един от главните източници на печалби и едно от най-бързо разрастващите се престъпления на транснационално равнище с годишен оборот от около 10 милиарда USD.

По приблизителна оценка на Международната организация на труда над 12 милиона души са жертва на принудителен труд, като над 1 милион от тях са обект на сексуална експлоатация, а между 45 % и 50 % са деца.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, предложението за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография като цяло е предизвикано от очевидното развитие на новите телекомуникационни технологии.

Формите на сприятеляване с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба определено са се увеличили, но бих желал да се възползвам от тази възможност, за да изразя осъдителното си отношение и към експлоатацията на изображения на жени. В повечето от страните в Европейския съюз често пъти се разпространява възмутителен образ на жените, като търговската цел се преследва не само с вулгарност, но и с истинско неуважение към достойнството на жените, без да говорим за използването на подсъзнателна реклама, както и на телевизионните програми – трябва да кажа: най-вече в моята страна.

Съгласен съм с докладчика, че Рамково решение 2004/68 на Съвета трябва да бъде осъвременено, за да се повиши равнището на закрила на децата и за да се води по-успешна борба срещу сексуалната експлоатация като цяло. Със същата степен на важност е и ратификацията на Конвенцията на Съвета на Европа, но не бива

да спираме до тук: трябва да инкриминираме сприятеляването с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба и да настояваме за трансгранично сътрудничество в тази област.

Моето мнение е, че държавите-членки трябва да бъдат задължени да обменят информацията, съдържаща се в досиетата за съдимост във връзка със сексуални злоупотреби – и считам, че Европейската информационна система за данните за съдимост (ECRIS) е определено стъпка напред на този фронт – за да се предотврати възможността извършителите на определени престъпления да влизат във връзка с деца, а оттук да се подобри защитата на жертвите – не само по време на разследването, но и след приключването на съдебния процес.

В заключение бих искал да подчертая, че за съжаление, експлоатацията на деца включва не само сексуална злоупотреба, но и други видове и бих искал нашите институции да се ангажират в по-голяма степен с тези други области.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Гн Председател, Комисар, госпожи и господа, най-напред бих желал да поздравя г-жа Angelilli за изключителната ѝ работа по един толкова деликатен проблем, който засяга всички ни. Сексуалната експлоатация на деца е явление, което продължава да шокира обществото в държавите-членки на Европейския съюз и на други места. Детската порнография в интернет е задълбочаващ се проблем, ако се вземе предвид, че от 1997 до 2007 г. броят на уебсайтовете, на които се показва сексуалната експлоатация на деца, се е увеличил с хиляда процента. Засиленото сътрудничество с частния сектор би могло да допринесе ефективно за ограничаване на броя на уебсайтовете, съдържащи детска порнография. Например би могло да се стимулира сътрудничеството с дружествата, които боравят с кредитни карти, за борба срещу детската порнография в интернет на европейско равнище чрез използване на системите им за извършване на плащания към търговските уебсайтове, чрез които се продават снимки на деца.

В допълнение, новата програма на Общността за закрила на децата, ползващи интернет, ще спомогне за популяризиране на една по-безопасна онлайн среда. Конвенцията на Съвета на Европа, подписана от 20 държави-членки на Европейския съюз, е първият международен правен акт, квалифициращ различните видове сексуална експлоатация на деца като престъпление. За да се справят ефективно с това явление, държавите-членки трябва да инкриминират всеки вид принуда, насочена към деца, за участие в сексуални действия. Накрая, считам, че е много важно да се направи инвентаризация на регистрите на педофили и да се възпрепятства достъпът на последните до работни места или доброволна трудова дейност, при която влизат в пряк контакт с малолетни и непълнолетни лица..

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Много ви благодаря, г-н Председател, госпожи и господа, около 40 милиона деца на възраст под 12 години в целия свят са жертва на някакъв вид насилствен акт. Като се има предвид, че новите технологии и по-специално постоянното развитие на интернет и новите методи в онлайн режим се използват от педофилите, повишаването на равнището на закрила на децата придобива първостепенно значение. Според Евробарометър 74 % от ненавършилите пълнолетие деца използват интернет ежедневно. Следователно мнозина от тях влизат в досег с елементи на насилие или порнография.

В интерес на ефективната защита бих желала да препоръчам в Европа да се въведат така наречените безплатни семейни информационни пакети. Такива пакети вече се използват широко от някои европейски доставчици на интернет услуги, а считам, че и други могат да станат партньори в тази дейност. В пакетите са застъпени четири основни теми, свързани с безопасността – безопасност и общуване, развлечения, изтегляне на информация и виртуално насилие и под формата на игра се предлага помощ на семействата за безопасно използване на интернет. Препоръчвам също така тези пакети да съдържат безплатен интернет браузър, който лесно да се ползва от децата и който би могъл да служи като филтър на мрежата, предпазващ децата от нежелана информация, съдържаща се в световната глобална мрежа. Трябва да сме сигурни, че децата ни са в безопасност – не само в интернет, но и в обществените и частните институции. Ето защо е изключително важно от всеки, чиято работа включва редовни контакти с деца, да се изисква да сигнализира за всяка ситуация, при която е настъпила сексуална злоупотреба. Благодаря.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Сексуалната експлоатация на деца и детската порнография са много тежки престъпления. Въпреки че законодателството в много страни на Европейския съюз е достатъчно строго, все още трябва да бъдат взети много мерки, за да се гарантира адекватната закрила на децата. Би трябвало всички държави-членки да ратифицират конвенцията на Съвета на Европа и да прилагат изцяло рамковото решение, за да се утвърди единен подход на ниво Европейски съюз.

Незаконните материали, свързани със злоупотреба с деца, трябва да бъдат отстранени от интернет при източника, а уебсайтовете – да бъдат блокирани от доставчиците. В действителност преразглеждането на законодателството в телекомуникационния сектор, което понастоящем разискваме в Европейския парламент, както и в Съвета и в Комисията, предлага добра възможност за усъвършенстване на това законодателство.

Извършителите на сексуални злоупотреби трябва да бъдат лишавани от възможността да упражняват трудова дейност, при която има контакт с деца. Всъщност, върху специалните домове за сираци трябва да се упражнява много по-строг надзор от местните органи.

Накрая, според мен Европейската комисия и държавите-членки трябва да оказват техническа и логистична подкрепа за кампаниите, насочени към родителите и децата.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN). – (PL) Гн Председател, много съм доволен, че Парламентът възприема сериозно въпроса за борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. Доволен съм най-вече поради това, че досега множество ляво ориентирани групи в Европа се бореа открито за възможно най-голяма сексуална свобода, без да обръщат внимание на последиците от това поведение по отношение на децата. Имаше дори опити да се сформират педофилски политически партии. Това трябва да предизвиква ужас у всеки порядъчен гражданин на Европейския съюз. Мащабът на това явление е огромен, както се вижда от един обикновен преглед на ежедневниците.

Трябва да се използва възможността, предоставена от това обсъждане, и да се обърне внимание на нарушаването на правата на децата и на сексуалната експлоатация на децата на имигрантите от страни извън Европа. Независимо от факта, че това е допустимо в тяхната родина, когато живеят в държавите от Европейския съюз, те трябва стриктно да спазват законите, които действат в тях, или да напуснат Европа. Не може да има едни закони за традиционните народи на Европа и други за имигрантите. Това се отнася за всеки един аспект на живота.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Гн Председател, госпожи и господа, несъмнено това е важен въпрос, който изисква ефективно сътрудничество от страна на всички държави-членки. Искам да подчертая, че закрилата на децата срещу злоупотреби в едно съвременно общество е отслабнала в много отношения. Причините варират от увеличаващото се разпадане на семейства и растящия брой деца, отглеждани в семейства с един родител, до по-голямата мобилност на гражданите и разпространението на съвременните информационни технологии. Ето защо аз силно подкрепям доклада.

Считам, че откровеното сексуално възпитание на децата има отношение към предотвратяването на сексуалната злоупотреба с деца, но то трябва да е насочено и към родителите, възпитателите и здравните и социалните специалисти. Важно е всеки да бъде надлежно осведомен за тези престъпления, като най-напред признае съществуването им, за да може да разкрива потенциалните извършители на злоупотреби и да предотвратява злоупотребите.

Искам да насоча вниманието ви към факта, че сред извършителите на сексуални престъпления с деца има висок процент рецидивизъм. Тук донякъде важи поговорката на нашите германски приятели, че онова, което се е случило само веднъж, все едно никога не се е случвало. Но ако някой извърши такова престъпно деяние два или повече пъти, трябва да сме в състояние да предотвратим извършването на нови престъпления от негова страна. В такива случаи би трябвало да се използват както терапевтични, така и различни превантивни мерки и по-специално забрана за работа с деца и юноши. Тъй като могат да изминат дълги периоди, преди престъпленията да се повторят, информацията за склонности към извършване на такива престъпления следва да се съхранява в архивите продължително време. Бих препоръчал и задължително да се проверява какви са последните шест сексуални провинения на лицата, кандидатстващи за длъжности като учители и треньори на подрастващи, и училищни инспектори.

От собствен опит знам, че извършителите на сексуални престъпления с деца често се опитват да заобиколят забраните за работа с деца, като използват различни хитрости, включително фалшива самоличност, в стремежа си да си възвърнат достъпа до обектите на своите атаки. Свободното движение на хора в Европейския съюз им дава по-голям простор на действие в това отношение.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Гн Председател, бих искал да благодаря на Roberta Angelilli за този прекрасен доклад.

Сексуалната експлоатация на деца е престъпление срещу най-беззащитните в нашето общество и затова съм поразен, че седем от нашите държави-членки в Европейския съюз все още не са подписали конвенцията на Съвета на Европа, а осем от тези държави не са ратифицирали Факултативния протокол към Конвенцията на ООН за правата на детето относно търговията с деца, детска проституция и детска порнография.

Работата е в това, че сега интернет предоставя нови канали за тези престъпления и затова мисля, че наш дълг е да убеждаваме, че действията, при които интернет се използва за детска порнография и за сприятеляване с деца с цел сексуална злоупотреба, следва да се регламентират като престъпления. Не е достатъчно държавите

да се оплакват, че това е трудно постижимо. Трябва да си сътрудничим и да координираме усилията си, за да гарантираме, че можем да го постигнем. Действително във всички държави-членки трябва да съществува възможност всеки гражданин или лице, живеещо на територията на Европейския съюз и извършило престъпление извън нея, да бъде изправяно пред съда.

Eoin Ryan (UEN). – (EN) Г-н Председател, аз също бих искал да поздравя г-жа Angelilli за чудесния ѝ доклад. Мисля, че всички ще подкрепим такъв доклад.

Както вече беше казано, това е престъпление и всеки, който дръзне да нападне или по някакъв начин тайно да навреди на деца, трябва да бъде третиран като престъпник. За съжаление, точно това се случва в интернет. Интернет е чудесен инструмент, чудесен източник на информация за всички ни и нещо, което ще бъде част от живота ни в бъдеще. Но има и такива, които мамят деца и те ще използват интернет във възможно най-голяма степен в стремежа си тайно да навредят на деца.

Около 8 от 10 деца в Европейския съюз използват интернет и считам, че трябва да положим особени грижи, за да защитим най-уязвимите деца срещу малтретиране, сприятеляване с цел сексуална злоупотреба и тормоз. Необходимо е да повишим осведомеността на населението и безопасността на онлайн средата, особено сред децата, но и сред родителите, за да знаят точно какво става и какво може да се направи в интернет.

Мисля, че държавите-членки трябва да работят заедно за създаването на мрежа от точки за контакт, с които населението да се свързва, за да сигнализира за противозаконна и опасна информация или поведение. Важно е и родителите, и децата да се чувстват защитени, когато използват интернет, и да разполагат с точка за контакт за сигнализиране на всякакви нередности. За да подведем под отговорност виновниците за сприятеляването с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба и за порнографията, трябва да разберем какво точно е това. А то е престъпление и следва да се третира като такова.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Г-н Председател, г-н Barrot, госпожи и господа, целта на рамковото решение от 2003 г. беше да се намалят законодателните различия между държавите-членки в борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. За тази цел чрез него беше приета обща рамка от разпоредби за регламентиране, освен всичко останало, на инкриминирането, приложимите наказания и защитата и подпомагането на жертвите. Считам, че е жалко, че някои държави-членки тегърва трябва да приемат мерките, необходими за въвеждане на това рамково решение в законодателството си, въпреки че крайният срок за това вече изтече.

Крайно необходимо е всички държави-членки да инкриминират всички видове сексуални злоупотреби с деца и всички европейски граждани, които извършат сексуално престъпление срещу деца в която и да било страна в рамките на или извън Европейския съюз, да са подчинени на единно, екстратериториално наказателно законодателство, приложимо в целия Съюз. Важно е да се погрижим извършителите на такива престъпления да не могат да се изплъзнат между пръстите на закона. Подкрепям и изменението на рамковото решение, за да може то да гарантира най-малко същото равнище на защита, както конвенцията на Съвета на Европа от 2007 г. Жалко, че някои държави-членки все още не са подписали тази конвенция.

Важно е също така да се подсили това рамково решение в отговор на последните технологични явления в областта на комуникациите. Децата все повече използват интернет, който се превърна в един от предпочитаните инструменти, използвани от потенциални и реални правонарушители, по-специално чрез сприятеляване с деца с цел сексуална злоупотреба и привличането им чрез измама за противозаконни цели, както вече спомена г-жа Angelilli. Възползвам се от тази възможност да поздравя докладчика за отличната ѝ работа и за доклада, който ни предостави.

Съзнавам сложността и трудността на тази борба, но вярвам, че е възможно да противодействаме на сексуалната експлоатация на децата с обединени действия и съвместни усилия. Трябва да се акцентира върху превенцията, като се насърчават кампании за осведомяване на децата и родителите за рисковете, свързани с детската порнография, особено тази в интернет, и по-специално за риска, свързан със сексуална експлоатация при общуване в чат-стаи и форуми в онлайн режим.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Г-н Председател, поетът Збигнев Херберт е казал, че трябва да се научим да казваме „не“, че „не“ е много важна част на речта и че тя е несъгласие със злото. Днес трябва да се научим да казваме „не“ на нарушението на основните права на децата, „не“ на насилието и на сексуалната експлоатация на деца, „не“ на покварата и порнографията в интернет и „не“ на секстуризма.

Ето защо благодаря на г-жа Angelilli за нейния доклад. Самият аз съм повдигал тази тема многократно. В тази област са необходими профилактични и превантивни мерки. От съществено значение е да се повиши

осведомеността за опасностите както сред децата, така и сред техните родители и сред хората, които се грижат за тях. Бързото разкриване на престъпленията и строгото налагане на наказания са задължителни. Необходимо е съдействие от страна на медиите. Тези мерки трябва да обхващат целия свят, защото в някои страни има организации, които поставят под въпрос санкционирането на сексуалния контакт с деца. Нещо повече, съществуват дори благовидни понятия за така наречената „добра педофилия“. Не бива да сме безразлични към деградацията на нашите деца или към тяхната болка и унижение. Това е упрек към нашето време.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Г-н Заместник-председател, препоръката, представена днес по такъв свършен начин от г-жа Angelilli и подкрепена от моите колеги, е отправена предимно към Съвета. Но тъй като казахте, че ще внесете свое собствено предложение през м. март, бих искала да отправя призив това предложение да бъде съгласувано с множеството политики на Европейския съюз, а не да е ориентирано само в една посока. В предложението би трябвало да се предвиди инкриминиране, строги мерки и сътрудничество с Европол, в чиято конвенция за пръв път се споменава за трафика на хора. Да не забравяме, че освен заплахите, насилието, измамите и злоупотребата с издържаните лица, особено в рамките на семейството, имаме и експлоатация, свързана с преднамерена реклама, чийто обект са предимно хора на възраст, на която не могат да реагират. Става въпрос за явлениято трафик на изоставени малолетни и непълнолетни лица, чието проявление наблюдаваме в интернет, а когато казвам интернет имам предвид не само световната глобална мрежа и чат-стаите, в които децата влизат от спалните си, но и многобройните други средства, включително мобилните телефони, които децата могат да използват, поради което трябва да предвидим всички параметри.

Когато говорим за престъпление, трябва да мислим и за положението в изправителните домове и в затворите. Ако намалим броя на хората в тези институции, ще се увеличи рискът, свързан с такива явления. Необходимо е да се предвиди и подобряването на условията на живот на жертвите. Нужно е да защитим жертвите и техните семейства, като се има предвид, че насилието, упражнявано от извършителите на злоупотреби се разпространява и че средствата, които те използват, са по-силни от средствата за защита, с които разполагат жертвите, тъй като са предимно икономически. Ето защо вярвам, че вашето ново предложение ще предвижда по-висока степен на закрила на малолетните и непълнолетните и средства с усъвършенствани технически характеристики.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Г-н Председател, докладът на г-жа Angelilli ще помогне на всички родители да защитят своите деца от педофилите, които дебнат в интернет. Не трябва да забравяме, че цялата помощ, която получаваме под формата на филтри и извършващи наблюдение доставчици на интернет услуги, не ни освобождава, като родители, от задължението ни да закриляме и предупреждаваме децата си.

Аз живея в едно малко селце, където хората се познават и се интересуват от онова, което става около тях. Един непознат човек предизвиква интерес. В едно селце в южната част на Полша би било трудно някой незабелязано да установи контакт с децата, но осмелявам се да кажа, че именно в такива тихи и безопасни селища в цяла Европа, докато родителите спокойно четат вестник или гледат телевизия, някой нежелан чужд човек се намира в спалнята на децата им и вече е установил връзка с тях по интернет. Безпомощни ли сме ние като родители? Не, не сме. Възможно е децата ни да са по-вещи в използването на новите технологии. Възможно е да ни е трудно да ги отделим от техните компютри.

Скъпи родители, направете нещо днес, за да защитите децата си. Припомнете им нещо, на което нас са ни учили, а именно: „Не разговаряйте с непознати.“ Посланието е толкова просто. Днес тези непознатите не се крият край училището с пакетче бонбони – те влизат в чат-стаи в интернет и там търсят своите жертви. Те са по-опасни, защото не забелязваме кога се промъкват безпрепятствено от спалнята на едно дете в тази на друго. Трябва да учим децата си, че не бива да разговарят с непознати и по същия начин в интернет да им затръшват вратата.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGAROPOULOU

Заместник-председател

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, по този въпрос съществува такова политическо съгласие, че ми се струва странно, че толкова малко неща се случват в държавите-членки.

Акцентът, който поставяме върху интернет е очевидно много важен, но той внушава идеята, че този проблем е нов, а ние много добре знаем, че това е един много стар проблем и че той беше много добре прикрит. Това се случваше не само край училища, с пакетчета бонбони, случваше се в домове, във всички наши държави-членки, в църкви и болници.

Може би интернет хвърли светлина върху тази много тъмна част от обществото, с която все още се борим и то много зле. Крайно наложително е държавите-членки да приемат сериозно многото си прекрасни слова за закрилата на децата, така както и ние, в този Парламент, говорихме твърде много колко ценим и закриляме децата, докато на практика действията ни често са много по-слаби от силните думи, които произнасяме.

Споменах, че понякога най-опасното място за децата е техният дом. Наскоро имаме един случай в Ирландия, който привлече вниманието на обществеността върху този аспект. Бих добавила също така, че онези, които вярват, че малките градчета, където всички се познават, са безопасни за децата, би трябвало да се позамислят повече. В малките градчета хората често си затварят очите, защото не желаят да разговарят за така наречената „мека информация“, която може би се боят да споделят с органите на властта.

Това е нещо, с което всички ние трябва да се запознаем и за което трябва да сме готови да разговаряме, защото мълчанието води до разрастване на злоупотребите и нанася ужасна вреда на децата, които попадат в тази ситуация. Призовавам ирландското правителство да излезе с предложение за законодателство, предвиждащо широка гама от мерки за защита на децата срещу сексуална злоупотреба. Мисля, че трябва да обърнем поглед и към нашата конституция, която поставя семейството над правата на детето. Те не трябва да се противопоставят: и детето и семейството заслужават да бъдат закриляни от нашата конституция.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Г-жо Председател, приветствам настоящото разискване и в съзвучие със съпътстващото го предложение за резолюция призовавам всички държави-членки на Европейския съюз да подпишат и ратифицират Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие. Също така приканвам всички държави-членки на Европейския съюз да подпишат Факултативния протокол към Конвенцията на ООН за правата на детето относно търговията с деца, детска проституция и детска порнография.

Конвенцията на Съвета на Европа е първият международен правен акт, в който различните видове сексуални злоупотреби с деца се категоризират като престъпления, включително злоупотреби, извършени чрез използване на сила, принуда или заплахата, дори в рамките на семейството. Седем държави-членки на Европейския съюз обаче все още не са подписали тази конвенция, а на осем държави-членки все още им предстои да ратифицират Факултативния протокол на ООН.

Интернет все повече се използва от потенциални и действителни извършители на сексуални престъпления като средство за сексуална злоупотреба с деца, по-специално чрез сприятеляване с деца с цел сексуална злоупотреба и чрез детска порнография.

Макар да съм съгласен, че ирландското наказателно право, закрилящо децата срещу сексуална злоупотреба и експлоатация е доста изчерпателно, бих приканил настоятелно ирландското правителство да лансира в най-кратки срокове актуализирано законодателство за справяне с разпространението на новите методи, чрез които децата могат да се превърнат в обект на сексуална злоупотреба.

Маруся Иванова Любчева (PSE). – Докладът на г-жа Angelilli е много навременен и важен. Живеем в свят, в който рисковете за децата и подрастващите непрекъснато нарастват.

Експлоатацията на деца, в това число сексуалната, са сред големите беди на обществото. Борбата с това явление изисква много общи усилия и интегриране на мерките, методите и средствата. Правораздавателните и наказателни мерки са много важни: криминализирането на сексуалната експлоатация, специално законодателство към интернет технологиите, използвани за цели против интересите на децата.

Не бива, обаче, да се пропуска, че превенцията за това явление е част от борбата срещу него: да се обучават децата и родителите как да избягват срещата с явленията и хората, които го носят; да се ограничават всякакъв вид реклами, които провокират открита и агресивна сексуалност; да се полагат повече грижи към деца от различни домове, които често стават жертва на сексуално насилие; интегриране на усилията за предотвратяване трафика на деца - една от големите цели на трафика е именно сексуалната експлоатация; да се създадат мрежи от неправителствени и държавни структури за противодействие на това.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Г-жо Председател, наистина е непонятно и позорно, че в 21-ви век, нивото на сътрудничество на различните служби в рамките на една държава – а също и сътрудничеството между самите държави-членки – по отношение на сексуалните престъпления срещу деца не е такова, каквото би трябвало да бъде. Поздравявам както Комисаря, така и докладчика за толкова ясните им изказвания и за това, че наблегнаха на необходимостта от реален напредък.

Като продължение в тази посока ги призовавам да назоват публично държавите-членки, чието законодателство в това отношение е недостатъчно. Една мярка, която предлагам да се разгледа, е създаването на общоевропейски

– а още по-добре международен – публичен списък на извършителите на престъпни деяния, осъдени за сексуални престъпления срещу деца. Предлагам присъствието в този списък да е постоянно, без възможност нечие име да бъде заличено от него, освен ако не е постановено съдебно решение за отмяна на първоначалната присъда. Едно сексуално престъпление срещу дете нанася трайни поражения върху жертвата и поради това извършителят също трябва да е трайно белязан. Това ще е допълнителна наказателна мярка, която обаче ще въздейства и като превантивна мярка.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Гжо Председател, 20 държави-членки са подписали конвенцията на Съвета на Европа – първия международен правен документ, който класифицира сексуалната експлоатация на деца като престъпление.

Напредъкът в областта на науката и техниката, както и новите методи на комуникация – по-специално интернет и мобилната телефония – разкриват и нов начин за подмамване на деца с цел сексуална експлоатация, както и нов начин за разпространение на детска порнография. Въвеждането на наказания за този вид деяния в рамките на наказателното право на всички държави-членки е крайно необходимо. Въвеждането на наказателна отговорност за такъв вид деяния обаче не е достатъчно. Друга задължителна мярка е създаването на системи за предотвратяване на положения, при които би било възможно да възникне опасност за сексуална експлоатация на дете, например чрез проследяване на родителите и децата и проследяване и разкриване на педофилски организации, активни в интернет.

Благодаря на г-жа Angelilli за много важния и добре подготвен доклад.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Изразявам съгласието си с този проект на препоръка на Европейския парламент към Съвета. Закрилата на децата следва винаги да бъде приоритетен въпрос във всички сани от Европейския съюз, тъй като децата са най-уязвимата група от обществото. Хармонизацията на законите би допринесла значително за предотвратяване на престъпления от този вид и би спомогнала за по-ефективно наказателно преследване на извършителите на престъпни деяния във всички държави-членки. Впоследствие хармонизираното законодателство може да предотврати детския сексуализъм, който продължава да съществува в Европейския съюз поради различията в законодателството.

Необходима е защита на децата и във връзка с достъпа им до световната мрежа, където са изложени на всякакви видове информация, включително на евентуални посегателства от страна на педофили и на сприятавяване в интернет с цел сексуална злоупотреба. Сексуалната злоупотреба с деца и детската порнография са в противоречие със световния кодекс на правата на децата, приет от ООН, и същевременно нарушават основни права на човека.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Сексуалната експлоатация на децата и детската порнография са много тежки престъпления, които се увеличават, но срещу които може да се води борба чрез законодателството, включително чрез информационни кампании. Като майка и член на Европейския парламент от страна, която е сред главните райони за хостинг на уебсайтове с порнографско съдържание, считам, че държавите-членки на Европейския съюз се нуждаят от ясни закони, които да гарантират забраната на детската порнография в интернет и същевременно да задължават доставчиците на интернет услуги да блокират обществен достъп до уебсайтове, на които се афишират такива снимки и изображения.

Като се има предвид, че достъпът до порнографски материали и тяхното разпространение не се контролира по време и място, приветствам навременното предложение да се създаде на европейско равнище отделно звено за борба с детската порнография и проституция и предлагам държавите-членки и Комисията да предоставят финансова помощ за информационни кампании и за акции за повишаване на осведомеността.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гжо Председател, приветствам този доклад само с две резерви. Първо, не считам, че наказателното преследване на родители, които заставят децата си да встъпят в принудителни бракове е ефективно. Реално е невъзможно това да се докаже в едно семейство, в което съществува и изключително право да се запази мълчание. Второ, разпоредбата за отмяната на професионалната тайна ще трябва да се разработи по-подробно. Независимо от тези две резерви, призовавам държавите-членки, Съвета и Комисията, включително чешкото председателство, спешно да осъвременят съответното европейско и национално законодателство и да ратифицират международните споразумения за водене на ефективна борба срещу педофилията. Трябва да се създаде обшоевропейска база данни на педофилите в най-кратки срокове, за да се възпрепятства наемането на тези хора в сферата на образованието или услугите за деца в други държави-членки. Възрастовата граница за сексуално мотивираните престъпления също следва да бъде хармонизирана. Искам също така да подчертая, че държавите-членки следва да финансират разработката и разширяването на програми, които ще помогнат на родителите да защитят децата си срещу сприятавяването в интернет с цел сексуална злоупотреба.

Jacques Barrot, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-жо Председател, считам, че това разискване показва единодушната ангажираност на Европейския парламент към закрилата на децата.

Опитвам се да бъда възможно най-ясен. Бих подчертал, че ще преразгледаме рамковото решение, уреждащо закрилата на децата. Искаме да подобрим съдържанието му, за да повишим закрилата на детето в Европейския съюз до равнището на най-високите международни стандарти и по-специално на новата конвенция на Съвета на Европа от 2007 г. и на добрите национални практики.

Относно разследването по наказателни дела, законодателното предложение ще включва нови престъпления за справяне с новите видове злоупотреби, които се улесняват от новите технологии. Ще бъде по-лесно да се извършват разследвания и да се повдигат обвинения. Няма да говоря повече за това. Що се отнася до оказването на помощ на жертвите, ще ги улесним в получаването на достъп до правосъдие.

Освен това ще организираме превенцията чрез управление на извършителите на престъпления въз основа на индивидуална диагноза и оценка на риска за всеки извършител на престъпление. В допълнение, ще се стремим да не допускаме и да свеждаме до минимум рисковете, свързани с рецидивизъм и да въвеждаме мерки за осигуряване на оптимална ефективност на механизмите за безопасност в целия Съюз. В това отношение много ценна ще бъде Европейската информационна система за данните за съдимост (ECRIS), която ще създаде възможност за работа в мрежа с досиетата за съдимост.

Бяха ми зададени въпроси и за екстратериториалността. Ще се възползваме от тази възможност, за да предложим и повече ограничителни мерки на това равнище за наказателно преследване за престъпления, извършени в трети страни от граждани на държавите от Европейския съюз, дори ако третата страна, в която е извършено престъплението, не е в състояние да го осъществи.

Такъв е замисълът към настоящия момент. Очевидно, г-жо Angelilli, ще следваме всички препоръки във вашия доклад много внимателно при разработката на тази рамкова директива.

Г-жо Председател, госпожи и господа, бих искал да заявя пред Парламента, че не е достатъчно да имаме добра правна рамка. Необходими са и инструменти. Ето защо на европейско равнище, около Европол се стремим да изградим платформа, която може да се ползва за обединяване на информацията, събрана в държавите-членки и за разпространение на доклади и статистически данни от националните платформи. Няколко държави от Европейския съюз имат такива платформи, но сега съществува потребност на общностно ниво да се гарантира възможността всеки да се запознае с цялата тази информация. По този въпрос Европейският съюз може да предложи добавена стойност, при положение че успеем да създадем тази платформа около Европол.

Бих казал също така, че разполагаме и с още един инструмент, в който силно вярвам, с други думи – неформалната публично-частна група, сформирана от Комисията, която създаде европейска финансова коалиция срещу порнографските изображения с участието на деца за търговски цели. Отчитайки четирикратното увеличение на броя на уебсайтовете от 2003 до 2007 г., следва да ангажираме частния сектор, тъй като той контролира голяма част от инфраструктурата в областта на информационните технологии. По-специално, трябва да се мобилизират доставчиците на достъп до интернет. Това е от съществено значение.

Коалицията ще обедини всички заинтересовани страни: неправителствени организации, банки, дружества, които издават кредитни карти, организации за заплащане в онлайн режим, доставчици на интернет услуги и други частни оператори с присъствие в интернет. Тя ще се заеме с установяване на местоположението и конфискуване на печалбите, реализирани от престъпна дейност. Това е съществен фактор за прекратяване на някои търговски практики, свързани с експлоатацията на детска порнография.

Това е накратко моят отговор, г-жо Председател, но ще имаме повод да се върнем на този важен въпрос. Бих добавил, че миналата седмица се състоя чудесен ден за защита на данните. Станахме свидетели как подрастващи изпращат забележителни предупреждения на други млади хора да бъдат внимателни, когато използват интернет.

Осведомени сте, че сега има растящ брой механизми за наблюдение и контрол, които семействата могат да използват, за да направят интернет по-безопасен за ползване от децата. Не казвам, че работата е свършена, но се полагат големи усилия и, разбира се, нужно е да мобилизираме цялата интернет общност.

Искам да наблегна на концепцията за предупреждение за случаи на отвлечени деца, тъй като тя не беше засегната в много изказвания. Наистина е важно Парламентът да насърчава държавите-членки, както направи в своята декларация от 2 септември 2008 г., да се въоръжават със системи за предупреждение и да сключват споразумения за сътрудничество в изграждането на механизми за задействане на трансгранични мерки.

В допълнение, вие много великодушно създадохте и бюджетен ред за насърчаване на държавите-членки да създадат тези механизми или най-малкото да изградят връзки помежду си за обработка на сигнали за отвлечение. Знаем, че един сигнал за отвлечение може да бъде много ефективен, ако се задейства бързо. Сега пред Европейския парламент бих поставил акцент по-специално върху ужаса, предизвикван от отвлечането на деца, често с порнографска цел.

Бих искал отново да благодаря на Европейския парламент за неговата подкрепа в борбата за закрила на децата. Бих искал също да добавя, че обърнах внимание на изказванията за защита на данните по време на съдебни производства с участието на деца. Не мога да продължа повече, но бих подчертал, че през м. март ще се опитаме да предоставим на Европейския съюз образцова правна рамка в съответствие с най-строгите стандарти за закрила на детето.

Roberta Angelilli, докладчик. – (IT) Г-жо Председател, госпожи и господа, искам още веднъж да благодаря на моите колеги за споделените мисли и за оказаната подкрепа по време на разискванията и в заключение бих искала да отправя специална благодарност към Европейската комисия за активното ѝ съдействие. Особена благодарност дължа на г-н Barrot, тъй като и тази сутрин той демонстрира изключително силна политическа и законодателна воля във връзка със закрилата на децата. Наистина той ни даде много храна за размисъл, но преди всичко показва практическа ангажираност.

Бих искала да се възползвам от тази възможност и да взема отношение по няколко допълнителни въпроса. Първо, липсват данни. Твърде често изпитваме недостиг на достатъчно данни, на статистическа информация, които са от първостепенна необходимост като база в нашата работа за по-добро наблюдение, по-добро разбиране и, естествено, по-ефективна борба със злоупотребите с деца. Тази липса на данни е – как да се изразя – периодично повтарящ се проблем, но мисля, че е важно да се наблегне на него, защото това е дефицит, който трябва да преодолеем.

Що се отнася до защитата на данните, някои членове на Парламента повдигнаха тази тема и членът на Комисията вече им даде много конкретен отговор. Бих искала да подчертая, че съм много добре осведомена по въпроса за защитата на данните и не мисля, че има сътолкновение между защитата на личния живот и правата на децата, разбира се, ако институциите изпълняват своята роля и ако всеки, от доставчиците на услугите до полицията, съблюдава правилата.

Освен това бих изтъкнала, че всъщност децата са тези, които най-много се нуждаят от защита на личния живот и на данните. Това беше споменато и от г-н Barrot: често, по време на съдебно производство, когато избухне скандал, в който, за съжаление, жертвата е дете, именно експлоатираното дете се подава на медиите без защита под каквато и да било форма, а бих казала и без никаква милост по отношение на неговата репутация или личен живот – и всичко това само за да се повишат рейтингите на телевизиите и да се продадат няколко вестника повече. Бих искала също да добавя, че никое дете не е застраховано срещу тези опасности, а децата без придружител и ромските деца често са още по-уязвими.

В заключение ще кажа, г-жо Председател, че очевидно са необходими значителни усилия на културно и политическо равнище и тези усилия трябва да се положат от семействата, училищата и медиите. Много може да се постигне чрез саморегулиране, но очевидно е, че без задължителни, авторитетни законодателни актове не можем да се борим срещу случаи на експлоатация, зад които често стоят не само физически лица, но и реално съществуващи престъпни организации.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе днес.

Писмени декларации (член 142)

Corina Crețu (PSE), в писмена форма. – (RO) Една от характеристиките на сексуалната злоупотреба с деца е бързото ѝ разпространение с помощта на интернет, което още повече затруднява борбата с нея. Блокирането на достъпа до уебсайтове, които разпространяват детска порнография, трябва да стане правно задължение. Сприятеливането с деца с цел сексуална злоупотреба трябва действително да се счита за престъпление.

Трябва да сме много по-осведомени за опасността новите технологии да се използват от педофили в момент, когато децата стават все по-активни в ползването на интернет. Не можем да не сме загрижени за разликата, която съществува между поколенията, по отношение на използването на интернет и, в по-широк смисъл, по отношение на контролирането на достъпа на децата до уебсайтове с висока степен на риск.

Изключително важно е да се установи връзка между училището и семейството, за да се обучават децата как да разпознават рисковите ситуации и как да реагират. Ето защо са полезни специалните информационни и образователни програми, без да споменаваме за европейска стратегия за борба срещу сексуалните злоупотреби и по-активно сътрудничество между държавите-членки, насочено към създаването на транснационална полицейска мрежа, която енергично да се заеме с детската порнография и проституция, както и на мрежа за управление на база данни, съдържаща подробна информация за хора, осъдени за такива деяния.

От гледна точка на европейското сътрудничество е жалко, че процедурата по ратификация на конвенцията на Съвета на Европа от 2007 г. се осъществява толкова бавно.

Louis Grech (PSE), в писмена форма. – (EN) В доклада се посочва, че уронването на достойнството на детето е сериозно нарушение на правата на човека, както и пораждащо презрение деяние, което, за съжаление, не се третира по еднакъв начин в целия Европейски съюз. Тревожно е, че някои държави-членки не са въвели в законодателството си всички международни конвенции, отнасящи се до закрилата на децата. Приканвам Комисията да използва всички инструменти, с които разполага, за да упражни натиск над тези държави за привеждането им в съответствие.

За да се бори срещу детската порнография, Европейският съюз трябва да наложи спазването на строго законодателство, но също така да предприеме образователни проекти за информиране на хората по тази тема. Сред родителите трябва да се популяризират съществуващи технически решения за защита на децата и по-специално софтуерни инструменти, които се използват лесно и могат да се получат или безплатно, или на ниска цена.

Поради слабата защита срещу проникване и минималния риск, за престъпните организации е много лесно да навлязат в киберпространството. За да посрещнем тази нова заплаха, трябва да хармонизираме законодателството, да подобрим правоприлагането и да засилим сътрудничеството в полицейската работа. Още повече, че законодателството на Европейския съюз би разрешило проблема само частично, тъй като този въпрос има глобално измерение, поради което е необходима и глобална рамка, за да се наложи прилагането на закона в международен мащаб. Приканвам Европейския съюз да поеме водещата роля в това отношение.

Tunne Kelam (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Експлоатацията на деца по какъвто и да било начин е неприемлива. Децата са бъдещето на всяко общество, но същевременно те са и най-уязвимата му група. Ето защо първостепенен дълг на политиците е да защитават децата срещу всякакви злоупотреби и по-специално да ги избавят от опасностите, свързани със сексуална злоупотреба.

Топло приветствам изчерпателния доклад, в който се отправя призив към всички държави-членки да се отнесат с изключителна сериозност към разглеждания въпрос.

Подкрепям призива към седемте държави-членки, които все още не са подписали Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие. Присъединявам се и към призива всички държави-членки да подпишат, ратифицират и транспонират всички международни конвенции, свързани със закрилата на нашите деца.

Въпреки това, с подписването и ратифицирането на конвенции само се осигурява рамка за усъвършенстване. Необходими са практически действия, поради увеличаващите се доказателства за сексуална експлоатация на деца. Децата трябва да растат в безопасна среда, за което родителите носят главната отговорност. Като приканвам държавите-членки да координират своите действия, подкрепям и идеята за създаване на система за предупреждение за случаи на изчезнали деца, която би подобрила сътрудничеството по този въпрос на европейско равнище.

Marianne Mikko (PSE), в писмена форма. – (ET) Децата се нуждаят от нашата грижа и закрила като законодатели. Много е важно седемте държави-членки и съседните им страни да подпишат Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие. Важно е и транспонирането на рамковото решение на Съвета.

На онези, които са станали жертва на злоупотреба на ранна възраст, трябва да се гарантира пълна защита по време на разследването, преди и след съдебното производство. Незабавно трябва да бъдат внедрени механизмите за защита на жертвите като предоставянето на подходяща помощ на техните семейства и третирането им като особено беззащитни жертви.

Трябва да повишим степента на защита. Онова, което се случва в интернет премина всички граници. Често децата не са в състояние да разберат сериозността и последиците от дадена ситуация. Онова, което често прилича на игра, може да доведе до психическо увреждане за цял живот.

Ето защо трябва да забраним педофилските чат-стаи и интернет форуми и да обявим за престъпление склоняването към проституция чрез използване на такива методи. Длъжни сме да го направим.

Наш дълг е да защитим децата срещу един свят, който може да ги унищожи. Трябва да държим сексуалните престъпници далеч от децата и трябва да предприемем необходимите стъпки, за да гарантираме това.

Katrin Saks (PSE), в писмена форма. – (ЕТ) Естония е една от страните, в които понастоящем протича процес на увеличаване на тежестта на наказанията за извършителите на престъпления срещу деца. Това обаче е борба с последиците.

За да предотвратим престъпленията, трябва да насърчаваме „интернет грамотността“, която трябва да включва и запознаване на хората с рисковете. За съжаление, светът на компютрите е точно територията, на която родителите не съумяват да напътстват своите деца.

За да се предотвратят престъпленията, трябва да се повиши осведомеността. Проучването на Евробарометър от 2008 г. показва, че голям процент от родителите не обръщат внимание на онова, което децата им правят в интернет. Аз например представлявам страна, в която степента на използване на интернет е сред най-високите в Европейския съюз, но и степента на незаинтересованост на родителите е сред най-високите в Европа. А именно, 60 % от тях не се тревожат, че децата им могат да станат жертва на тормоз; 47 % не се тревожат от това, че децата им разглеждат порнографски материали и такива, свързани с насилие; 62 % не се тревожат от това, че децата им могат да разкрият лични данни.

Много важно е да се информират родителите и да се предприеме изпълнението на програми за повишаване на осведомеността на децата по Интернет, тъй като едва 10 % от децата (в Естония) твърдят, че са се обръщали към родителите си за помощ във връзка с неприятни инциденти, които са им се случили в интернет.

5. Санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава (разискване)

Председател. - Следващата точка е докладът (A6-0026/2009) на Claudio Fava, относно санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава.

Claudio Fava, докладчик. – (ИТ) Г-жо Председател, госпожи и господа, четири минути ще са достатъчни, за да ви запозная в резюме с двегодишен труд – труд, който беше интензивен, но, надявам се, полезен – в който Парламентът участваше заедно с Комисията, с нейното предложение, и със Съвета. Същността на този труд беше да се подготви директива, в която за пръв път се предвиждат санкции за работодатели, които се облагодетелстват от труда на нелегални имигранти.

Мисля, че успяхме да променим философията, на която се основава тази директива и която преди се ограничаваше единствено до борба с незаконната имиграция. Компромисният текст, по който постигнахме съгласие със Съвета, предвижда и известна защита за имигрантите, принудени да работят незаконно, които често биват държани като заложенници от престъпни организации. В противен случай, г-жо Председател, щеше да съществува риск те да бъдат наказвани два пъти – и като експлоатирани работници, често принудени да приемат лоши условия на труд, и като незаконни имигранти, които трябва да бъдат репатрирани със забрана за връщане, която в много страни продължава години наред.

Във връзка с това в членове 7 и 14 сме предвидили, че в случаи, свързани с непълнолетни лица, с тежка експлоатация или с трафик на хора, държавите-членки ще са длъжни да изготвят правила за издаване на временни разрешителни за пребиваване, чийто срок може да бъде продължаван до изплащането на всяко дължимо възнаграждение. Искаше ни се тази възможност да се предостави на всички незаконни имигранти, но това се препятства от Директивата за връщане на незаконните имигранти, приета миналата година. Аз не бях сред онези, които я подкрепиха.

Успяхме обаче да включим разпоредба, която дава възможност на държавите-членки да прилагат по-благоприятни мерки спрямо имигрантите по отношение на издаването на разрешителни за пребиваване. Според мен член 10 е ключовият член. В него за пръв път се предвижда налагането на наказателни санкции в най-лошите случаи, включително тези, в които обичайните работници са непълнолетни.

Мисля, че допълнителните санкции, предвидени в член 8, са важни. Те включват отнемане на разрешителни, закриване на местата, използвани за извършване на нарушението – в особено тежки случаи – и изключване от правото на държавна помощ, финансирана с европейски средства. В противен случай бихме проявили

изключително лицемерие, като с едната ръка наказваме работодателите, а с другата продължаваме да им предоставяме щедри субсидии.

Считам за съществено това, че успяхме да включим определение на възнаграждението, с което заплащането, дължимо на незаконния имигрант се изравнява с това на редовен работник, без каквато и да било дискриминация.

В приложното поле на директивата включихме агенциите за временна заетост. В някои страни – като собствената ми – именно това са организациите, които с най-голяма охота наемат незаконни работници при експлоататорски условия от най-лош тип. Помислете си само за случаите на наемане на нелегални селскостопански работници, които отдавна пълнят криминалните рубрики.

Постигнахме успех с искането си профсъюзите да могат да представляват имигрантите в административни и граждански дела. В предишния текст се говореше общо за трети страни, а в сегашния се споменават профсъюзите.

Нужен ни е въвеждащ период, за да видим как действа и затова поискахме от Комисията да докладва пред Парламента и Съвета след изтичането на три години от влизането на директивата в сила, по-специално по отношение на разпоредбите за инспекциите, разрешителните за пребиваване, санкциите и подизпълнението.

По темата за подизпълнението – член 9, което беше тема на обсъждането между Парламента и Съвета и в рамките на самия него – желанието на вашия докладчик беше отговорността да обхваща цялата верига от изпълнители, както Комисията предложи в началото. Съветът и Парламентът, или по-скоро част от Парламента, бяха на мнение, че подизпълнението трябва да се изключи изцяло, но постигнахме компромисно решение, което, според мен, е осъществимо: двойна отговорност, което не бива да ни възпира от повторно законодателно уреждане на този въпрос в бъдеще. Ето защо утре от мое име и от името на другите докладчици в сянка, на които благодаря за съдействието, което ми оказаха през тези две години, ще поискам от Съвета да добави декларация към компромисния текст, който ще гласуваме, в смисъл, че разпоредбите на член 9 няма да засягат каквито и да било бъдещи законодателни действия, свързани с подизпълнението.

В заключение, г-жо Председател, считам, че тази директива ни дава възможност да си представим една Европа, в която имиграцията най-после е станала въпрос на колективна отговорност и признати права, а не само на правила срещу имигрантите.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо Председател, естествено, бих искал да благодаря на г-н Fava и на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

Бяха положени големи усилия от различни страни за постигане на съгласие на първо четене и като се има предвид явното мнозинство в негова подкрепа, демонстрирана на заседанието на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи преди два дни и на Комитета на постоянните представители непосредствено преди Коледа, мисля, че ще успеем да го постигнем.

Този текст, разбира се, не отговаря на първоначалните амбиции във всички отношения. Комисията може обаче да подкрепи този компромисен вариант без колебание. Тази директива ни дава възможност да въведем един ефективен инструмент, една обща рамка за възпрепятстване на наемането на работници от трети страни, които пребивават незаконно.

Комисията ще проявява бдителност по отношение на инспекциите. В компромисния текст се препоръчват по-целенасочени, качествен инспекции, така че остава да се види през идните години дали тези критерии за качество се използват и дали задължаването на държавите-членки редовно да определят секторите на своята територия с риск за упражняване на незаконен труд е действително ефективно. Ето това искаме, за да се борим против наемането на работа на хора от трети страни, пребиваващи незаконно, и преди всичко, за да налагаме санкции на работодателите, които печелят от тези хора. Следователно прегледът на транспонирането на разпоредбите, свързани с инспекциите ще бъде приоритет за Комисията в бъдещите ѝ доклади по прилагането на тази директива.

В допълнение, има, разбира се, положителни резултати, произтичащи от този компромис – по-специално постигнатият консенсус по трудния въпрос за подизпълнението. Забелязах, че г-н Fava се надява на декларация от Съвета и Парламента. Лично аз не виждам никакви пречки.

Комисията изразява задоволство, че в директивата се препоръчват наказателни санкции за особено тежки случаи, за които тези санкции са както необходими, така и целесъобразни. Те са необходими за увеличаване на възпиращата сила, тъй като при най-тежките случаи административните санкции не са достатъчни за възпиране на безскрупулните работодатели. Те са целесъобразни в един акт, замислен така, че да съответства

на амбициозната европейска политика за борба с незаконната имиграция. В тази връзка Комисията оценява високо факта, че инкриминирането на работодателите на жертвите на трафик е възстановено в окончателния компромисен текст.

Г-жо Председател, госпожи и господа, тази директива е първата значителна стъпка в борбата срещу незаконната имиграция. Тя е насочена към практиките на безсъвестни работодатели, като същевременно защитава работниците-мигранти, които много често са жертвите в такива случаи.

Директивата трябва бързо да се приеме и въведе. Комисията ще подкрепя и допълва този процес като свиква редовни срещи на експерти от държавите-членки във фазата на транспонирането за обсъждане на всякакви въпроси, които биха могли да възникнат. Това е важен инструмент и Комисията ще направи всичко необходимо, за да гарантира ефективното му използване.

Отправлям благодарност към Парламента, към гн Fava и към Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи.

Edit Bauer, докладчик по становище на Комисията по заетост и социални въпроси. – (SK) Надяваме се, че приемането на законодателен акт срещу работодателите, които наемат на работа незаконни мигранти от трети страни, ще послужи като инструмент за намаляване на „привличащия фактор“ на незаконната миграция. От друга страна обаче, може да се види евентуалното му въздействие за подобряване на условията за конкуриране, а считам, че ще подпомогне и борбата срещу трафика на хора.

Съществува мнение, че с този законодателен акт няма да се постигне добавена стойност. Тъй като все още липсва такъв законодателен акт на общностно равнище, за някои държави-членки добавената стойност е висока, докато за други, в които вече съществува такова законодателство, добавената стойност може да не е очевидна.

При обсъждането на евентуалните компромиси с Комисията и Съвета, дискусиите бяха насочени към конкретни проблемни области. Първо, въпросът за отговорността на изпълнителя за задължения по закон за подизпълнители, където проектопредложението ограничава отговорността за действията на преки подизпълнители. Второ, средствата за гарантиране на ефективни процедури, чрез които могат да се изплащат дължимите възнаграждения на незаконните мигранти, където приложихме принципа за забрана на дискриминацията и потърсихме начин за предоставяне на достъпна помощ на незаконните мигранти, както и за снабдяването им с инструменти за получаване на възнаграждения дори след завръщането в родината им. Трето, евентуалните последици от отлагане на изпълнението на връщането на незаконен мигрант, докато това лице получи възнаграждението си. Тук бих казала, че отлагането на изпълнението на такова решение до голяма степен би намалило въздействието, а навярно и би лишило от смисъл предложението законодателен акт. И накрая, проблемът за инспекциите беше оставен на държавите-членки, тъй като знаем, че инспекторите по труда играят съществена роля за осигуряване на ефективността на законодателството.

Няма съмнение, че съществуват различни идеи за това как да разрешим този и други проблеми в настоящия проектодокумент. По някои от тях ще се вземе решение, когато се стигне до прилагането им. Бих искала да завърша с благодарност към г-н Fava, към Комисаря и към френското председателство за успешното включване на компромисните споразумения.

Esther de Lange, докладчик по становище на Комисията по правата на жените и равенството между половете. – (NL) Аз също бих искала да благодаря на докладчика за неговата работа, без да пренебрегвам обаче усилията на докладчика в сянка от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи гн Busuttill и на докладчика по социалните въпроси Edit Bauer. В края на краищата, благодарение именно на техните усилия, компромисът, който най-сетне беше постигнат, изпълнява своето предназначение, т.е. премахва положението, при което перспективата за работа е стимул за незаконна имиграция, чрез реално санкциониране на работниците, които пребивават незаконно в Европейския съюз.

Противно на онова, което някои партии в настоящия Парламент се опитаха да постигнат в началото, този законодателен акт не се превърна в инструмент за легализиране на незаконни имигранти впоследствие. Всъщност, дебатът за законната миграция се води другаде. Като докладчик на Комисията по правата на жените и равенството между половете обаче считам, че трябва да се мисли повече по въпросите, свързани с равенството между половете, когато се занимаваме с тази група хора, които пребивават незаконно в Европейския съюз и, както вече беше посочено, често са жертва на експлоатация.

Приблизителните оценки за това колко хора от трети страни пребивават нелегално в Европейския съюз не са точни и варират от 4,5 до 8 милиона. Освен това тези приблизителни оценки не дават представа за дела на

мъжете и жените от общия брой и не позволяват да се вникне в същината на свързаните с пола проблеми, с които се сблъскват жените незаконни имигранти. Бих насочила вниманието ви към факта, че жените незаконни имигранти са много уязвими и че често са обект на насилствен труд, трафик на хора и насилие. Поради това е нужно специално обучение в структурите, които се занимават с тези въпроси.

И както винаги, става въпрос за ефективно наблюдение и контрол. Доволна съм, че произволният 10-процентен дял за наблюдение, който беше предложен в началото, е премахнат и че в компромисния текст е включен подход, основан на риска. Съобщенията в белгийския вестник „De Standaard“ миналото лято за домашните роби в някои посолства в Брюксел – само на един хвърлей от сградата „Berlaymont“ – доказват, че тези сценарии не са пресилени. Ето защо бих искала да кажа на Европейската комисия, че за да разбереш какъв е пудингът, трябва да ядеш от него. Изпълнете дълга си, като направите критичен преглед на това как страните боравят с този законодателен акт и дали го прилагат.

Simon Busuttil, *от името на групата PPE-DE.* – (MT) Този законодателен акт, г-жо Председател, е вероятно един от първите, които атакуват пряко явлениято незаконна имиграция чрез използване на законодателни инструменти и сега може да се каже, че този законодателен акт най-после е факт. Той беше крайно необходим и затова съм изключително доволен, че успяхме да постигнем отличен компромис в това отношение. Какво точно постигнахме с този законодателен акт? Това, което направихме е, че атакувахме една от главните причини, които мотивират хората да пристъпят към незаконната имиграция. Атакувахме стимула. За какъв стимул става дума? Стимулт е, че на човек, който живее в Африка например може да му се наложи да рискува живота си, за да пропътува до друга страна, мислейки, че там би могъл да намери работа, дори и незаконно. От сега нататък изпращаме ясно послание, че незаконната заетост вече няма да се толерира и поради това няма смисъл да се пресича морето, за да се стигне до Европа с погрешното впечатление, че там има работни места, които могат да се заемат. От настоящия момент нататък това ще бъде абсолютно невъзможно. Както каза предишният оратор, важно е, че този акт не се използва, за да се узаконят незаконни ситуации, а трябва да служи като ясно послание, че незаконната заетост не може да се толерира повече. Изпълнението му се налага чрез ефективни мерки и санкции: финансови, административни и дори наказателни. Те трябва да послужат и за изпращане на недвусмислено послание към работодателите, че повече няма да търпим наемането на работници без разрешително. Благодаря.

Stavros Lambrinidis, *от името на групата PSE.* – (EL) Г-жо Председател, тук в Европейския парламент успяхме да променим радикално целта на директивата, по която водим разисквания днес. Claudio Fava заслужава специално да го поздравим за това. Първо, успяхме да се сдобием с разпоредба за задължително изплащане на възнаграждения, дължими на незаконни имигранти, които са депортирани. Второ, спомогнахме да се гарантира предвиждането на строги и задължителни наказателни санкции за работодатели на имигранти, живеещи в неприемливи битови условия. Трето, защитихме правото на профсъюзите и на други структури да се явяват в съда от името на имигранти и четвърто, наложихме въвеждане на правото да се издават разрешителни за пребиваване с кратък или по-дълъг срок на валидност на незаконни имигранти, които разкриват престъпни организации. С други думи, най-малкото третираме незаконните имигранти като човешки същества без същевременно да легализираме незаконната имиграция, поради което подкрепяме този компромис.

Все още съществува обаче опасно несъответствие между продължаващия полицейски подход към незаконната имиграция и действителността в множество държави-членки. Поради това прилагането на директивата също ще изисква специално внимание. То би могло да доведе хиляди незаконни имигранти до бедност, гетоизиране и престъпност и макар очевидно да не можем или да не желаем да ги депортираме, тези незаконни имигранти могат да останат без работа. Всъщност, ако множество незаконни имигранти понастоящем заемат работни места в Европа, които европейците не желаят, то сега в този Парламент би трябвало най-после да разискваме общи правила за легална имиграция в Европа и законодателен акт за тези хора, а не нови правила за тяхното депортиране.

Накрая, абсолютно необходимата борба против черния пазар на труда очевидно засяга не само незаконните имигранти; тя засяга главно законните имигранти, тя засяга милиони европейски граждани, чиито права на трудова заетост ежедневно се потъпкват от работодателите им, тя засяга факта, че законите за заетостта се погават без никакъв съществен контрол или съществени санкции. Ето защо според мен правното основание на днешната директива трябва да бъде общата борба срещу недеклаираната работа в Европа, а не конкретно имиграцията. Това набелязване на имигрантите като цел всеки път, когато нещо се обърка в Европа, е много опасно за социалното сближаване в нашите страни. Очевидно срещу незаконната имиграция също трябва да се води борба, но не можем да представяме като демони хора, които бягат от мизерни условия в собствената си страна с надеждата за по-добър живот.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *от името на групата ALDE.* – (NL) От години Европейският съюз е принуден да води борба срещу присъствието на милиони незаконни имигранти на своята територия и натискът да се намери решение се увеличава. Този натиск е значителен и, честно казано, с право. Ако действително искаме да приемем управляема и надеждна политика за миграцията, при която бежанците имат право на защита и с която създаваме прозрачни възможности за законна миграция, то тогава необходима мярка е възприемането на подход, който надлежно отчита всички възпиращи и насърчаващи фактори, които водят до незаконна миграция.

Миналото лято Съветът и Парламентът постигнаха съгласие по така наречената Директива за връщането, която е насочена главно към самите незаконни имигранти, докато днес се занимаваме с работодателите, които не се колебаят да наемат незаконни имигранти. Това е не само значителен подтик към незаконна имиграция, но и неизменно води до злоупотреби и тежка експлоатация.

По мое мнение, значението на хармонизираната европейска политика е неоспоримо. В края на краищата, когато не съществуват вътрешни граници, държава-членка „А“ може да е разтревожена до краен предел, но ако държава-членка „Б“ прави съвсем малко или не прави нищо по въпроса за наемането на работа на незаконни имигранти, то стореното от държава-членка „А“ ще си остане само глас в пустиня.

След едно доста мудро начало сега, след интензивни преговори със Съвета, имаме пред себе си компромисен текст, който е приемлив за мен и бих искала да благодаря на докладчика за конструктивния му и прагматичен метод на работа. Той беше като глътка свеж въздух – нещо, което впрочем не може да се каже за някои от неговите колеги, които сега настояват на всяка цена за тази писмена декларация – едно шоу, достойно за сцена, което не допринася много за имиджа на Парламента. Моята група ще одобри и нея.

Освен това трябва да е ясно, че след приемането на тази директива, активната роля следва да се поеме от държавите-членки. Трябва да е ясно, че нито Европейската комисия, нито Европейският парламент разполагат с магическа пръчица, когато става въпрос за решимост или правоприлагане. Съветът категорично се противопостави на задължителен процент инспекции, а често именно в това се корени проблемът, както беше посочено от мнозина в този Парламент, а също и от члена на Комисията. Единственото, което мога да направя сега, е да ви приканя да превърнете прилагането на този акт в реалност, за да се гарантира, че няма да затънем в празни слова или бумашина за пореден път, тъй като това действително не е в ничия полза.

Предложението е стъпка в правилната посока и във връзка с постигането на всеобхватна миграционна политика. Но все още ни предстои дълъг път, така че онова, което трябва да правим сега, е да постоянстваме. Във връзка с това бих искала да задам „въпроса за 64 хиляди долара“, който всеки би искал да зададе днес: Защо Съветът отсъства от тези разисквания? Това, съвсем честно, е неприемливо според мен.

Zdzisław Zbigniew Podkański, *от името на групата UEN.* – (PL) Гжо Председател, Европейският съюз не може да се справи с незаконната имиграция. Това се доказва от редица факти, а е видно и в изложението на мотивите на гн Fava, където, наред с други неща, четем: „Счита се, че в ЕС има между 4,5 и 8 милиона нелегални имигранти, цифри, които устойчиво и значително се покачват поради лесния достъп до незаконен труд“. Самият факт, че са използвани цифрите от 4,5 милиона до 8 милиона показва, че дори не сме способни да определим точния мащаб на този проблем и въпрос. Въпреки това, икономическата миграция засяга също и голям брой държави-членки на Европейския съюз и особено по-скоро присъединилите се.

Днес милиони поляци и граждани на други страни мигрират в рамките на Европейския съюз към старите държави-членки. Тези граждани са подложени на същите несподи и се намират в същото положение като имигрантите от трети страни, защото наемането на незаконно пребиваващи граждани на работа се свързва с експлоатацията на работници и лишаването им от здравни осигуровки и пенсионни права, експлоатацията на деца и дори трафика на хора. Можем да преодолеем този феномен единствено, когато налице са строги законови санкции и когато ги прилагаме последователно.

Jean Lambert, *от името на групата Verts/ALE.* – Гжо Председател, ние високо ценим работата както на г-н Fava в Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, така и на г-жа Bauer в Комисията по заетост и социални въпроси. Считам, че всички ние в Парламента ще трябва да свикнем с процедурата на засилено сътрудничество по мерките, които наистина свързват заетостта и миграцията.

Както вече бе казано, това трябваше да е част от общата имиграционна политика на Европейския съюз, занимаваща се с привличащия фактор възможна заетост, често в рамките на сивата икономика и сред уязвимите и работниците, нечленуващи в професионални организации. Това обаче е приложимо и където наистина съществуват свободни работни места, които не могат да бъдат запълнени от националната работна ръка, и където държавите-членки не издават достатъчно разрешителни за работа, или където налице е мудна

бюрократия, която не е в състояние да реагира достатъчно бързо на молбите, свързани с пазара на труда. Все още съществува и една празнина, която трябва да бъде запълнена, свързана с хората, за които завръщането в родната им страна е невъзможно, като Зимбабве например, и които често пъти са, така да се каже, законово лишени и затова имат нужда да намерят начин да се прехранват.

Поголямата част от държавите-членки вече разполагат на теория с действащи мерки за справяне с положението с незаконното пребиваване и човек би казал, че това би изпратило сигнал за явна ангажираност за действие. Въпреки това, предложенията на Комисията за инспекция в първоначалния документ бяха доста смекчени и Парламентът трябваше да положи усилие да приеме дори включеното в член 15. Остава да се надяваме, че тези инспекции няма просто да нарочат малките предприятия, а наистина ще се спрат върху някои от поголемите предприятия, които в голяма степен разчитат на уязвими работници за своите найниски позиции. Затова и въпросът за отговорността на подизпълнителите беше от особено голямо значение за мнозина от нас в Парламента. Някои от нас считат, че резултатът в крайна сметка е смекчен вариант на първоначалното предложение на Комисията.

Беше споменат и въпросът за разрешителното за пребиваване, което държавите-членки могат да решат да приложат за особено тежки случаи, за които има подадени оплаквания. Предполагам, че това е стъпка напред – поне спрямо положението, в което се намират някои държави-членки.

Един от въпросите, по които мнозина от нас изразиха загриженост, е възнаграждението – когато не може да се определи продължителността на даден трудов договор – и въпросите, свързани с националните осигуровки и данъци, които, както знаем, за мнозина уязвими работници се взимат от заплатите им, но не се превеждат обезпелно на органите.

За мнозина от нас въпросът за заплащането за извършен труд е принципен въпрос; както и въпросът, че компаниите и икономиките се облагодетелстват и че това не би следвало да представлява законодателна мярка, имаща за цел да накаже незаконно пребиващите имигранти. Това е също и – ако гледате на него като на част от една цялостна политика – въпрос, свързан с трайното завръщане, т.е. хората в действителност да се върнат със спечеленото от тях.

Не разполагаме с гаранция, че държавите-членки ще гарантират заплащането на хората. Разполагаме с уверение, че ще бъдат въведени механизми, за да могат да бъдат предявявани иски, но не и че парите ще бъдат изплащани. Следователно няма гаранция, че дължимите суми ще бъдат изплащани. Някои може да са на мнение, че лицата поемат риск и такъв е налице, но ако разглеждаме въпросите за човешкото достойнство, и където това отговаря на общите цели на една обща имиграционна политика, това представлява сериозен въпрос.

Поради тази причина за моята политическа група балансът на това предложение вече не е ясен по отношение на инспекциите и възнаграждението, а в други области е смекчен. Не считаме, че държавите-членки показват особена ангажираност и затова ние няма да подкрепим това предложение.

Giusto Catania, от името на групата GUE/NGL. – (IT) Г-жо Председател, госпожи и господа, съществуват между четири и осем милиона незаконно пребиваващи граждани в Европа от страни извън Европейския съюз – това са данните на Комисията.

Това е крайно незначителна цифра: едва над 1 % от населението, пребиваващо на територията на Европейския съюз. Очевидно това е проблем, който е твърде преувеличен. Това са работници, които извършват полезни услуги, включително в сферата на личните услуги и туристическата индустрия и в повечето от случаите са били интегрирани на пазара на труда. Това са работници, които са полезни за нашата икономика, но те биват експлоатирани – експлоатирани с цел да се намалят разходите за труд и с цел забогатяване на безскрупулни работодатели. Това са работници, които често практикуват професии, които не се практикуват от граждани на Европейския съюз.

Ние се нуждаем от тези хора, но те са дошли незаконно в Европа поради една проста причина – защото за тях няма законен начин да го направят. Същото се случи и с повечето от гражданите, чието положение е вече узаконено, но които са влезли в Европейския съюз незаконно.

Това, което бе необходимо, е друга мярка – мярка, която да узакони положението на тези милиони хора. Това, което бе необходимо, е мярка, която да ги освободи от робство, изнудване и експлоатация. Вместо това, налице е директива, която продължава от мястото, където спря Директивата за връщане. Първо взехме решение за процедурите по експулсиране; днес взимаме решение за потенциалната съответна област на експулсиране и дори посочваме кой ще плати за това. С тази директива, експлоатираните заплащат повече от експлоататорите. За съжаление, няма разпоредби за обща узаконяваща мярка, нито дори за онези, които докладват за собствения

си статут или които докладват за своите експлоататори или за извършеното престъпление. От бидейки експлоатирани като незаконно заети, те веднага биват експулсирани.

Имахме нужда от нещо различно. Нуждаехме се от мярка в подкрепа на легализирането, а не на инкриминирането на незаконно пребиваващите чужденци. Нуждаехме се от мярка, която да обуздае ксенофобията. Вчера италианският министър на вътрешните работи каза изрично, че трябва да сме строги към незаконните имигранти; с други думи, трябва да сме строги към уязвимите. Вярвам, че с тази директива ние подхранваме този вид ксенофобско отношение.

В Европейския съюз имаме нужда от имигрантите –такова е и становището на самата Комисия: 50 милиона до 2060 г. – защото се намираме в средата на демографска криза, но не правим нищо за да им помогнем да дойдат. Вместо това хармонизираме системата за експулсиране и днес решаваме да експулсираме незаконно пребиваващите имигранти, въпреки че те може и да са работници, които вече са били интегрирани на европейския пазар на труда.

Мисля, че последиците от тази директива ще бъдат опустошителни, защото тя ще накара имигрантите и пазарът на труда да преминат в още поголяма нелегалност и ще увеличи експлоаторските престъпления от страна на безскрупулни работодатели.

Nigel Farage, *от името на групата IND/DEM.* – (EN) Гжо Председател, незаконната имиграция представлява проблем, който се задълбочава заради свободното движение на хора. Настоящата вълна на безпокойство, която бързо обхваща цялото Обединено кралство обаче, разбира се, е резултат от законната миграция и правилата на самия Европейски съюз.

В продължение на 20 години британските профсъюзи, съблазнени от Jacques Delors, смятаха, че Европейският съюз е в техен интерес. Е, найнакрая те осъзнаха, че правителството на Обединеното кралство е неспособно да постави интересите на страната на първо място.

Страхувам се, че положението ще се влоши още повече. Впускайки се в редица големи проекти с публично финансиране, като Олимпийските игри и строежа на сградата на Съвета, ще се открият работни места за хиляди европейски работници. Работните места в Обединеното кралство не могат да бъдат гарантирани за британските работници, докато сме част от Европейския съюз. Перспективата британски данъкоплатци да финансират чужди работници, е, честно казано, неприемлива.

Правителството обаче е непоколебимо в твърденията си, че Европейският съюз е нещо прекрасно. Е, това не е учудващо, нали? Лорд Mandelson все още получава 78 000 GBP годишно от Европейската комисия и, разбира се, само след няколко години ще вземе и съответната пенсия за това, което безспорно представлява конфликт на интереси.

Големият въпрос сега е дали крайно десните ксенофобии няма да бъдат облагодетелствани. Ние също не желаем това. Ние в Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) ще предложим на нашия народ нерасистка програма на европейските избори, която да гласи, че е време интересите на Обединеното кралство да бъдат поставени на първо място. Ние не сме протекционисти, но сме за здравия разум. Искаме да контролираме собствените си граници и да решаваме кой да живее, работи и се установява в нашата страна.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Гжо Председател, в целия свят надеждата да се намери добре платена работа е много привлекателна. Особено в трудни икономически времена, сивата икономика започва да се разраства, което, разбира се, води до това много хора да рискуват живота си в търсене на земята на изобилието. За нас е важно да дадем ясен сигнал, че незаконната заетост няма повече да бъде толерирана.

Неотдавнашният доклад относно основните права на човека обаче представя някои проблеми в това отношение. Докладът посочва, че нарушаването на изискванията за влизане в Европейския съюз ще бъде възнаграждавано, тъй като на имигрантите ще бъде предоставена поголяма защита, отколкото на европейските граждани, чиято идентичност и обществена хармония са под заплаха от масовата имиграция. Незаконната имиграция ще стане нещо незначително, ако в бъдеще всеки незаконен имигрант бъде разглеждан просто като лице без валидно разрешително за работа.

Не трябва да забравяме обаче, че имигрантите без разрешително за пребиваване в крайна сметка ще трябва да бъдат депортирани. За нас е важно да се премахнат стимули като масова легализация и перспективата за заетост. Също така трябва да договорим ефективни споразумения за депортиране със страните, от които те произхождат. Освен това организацията за сигурност на границите FRONTEX трябва найнакрая да бъде разширена, за да може да бъде разгърната ефективно.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Настоящата директива спомага за консолидирането на общата политика относно незаконната имиграция и представлява първа стъпка в борбата с незаконната заетост, като налага финансови глоби на работодателите. Трябва да ви напомня обаче, че всички държави-членки разполагат с национално законодателство, регулиращо незаконния труд и укриването на данъци и такси. Прилагането на тези закони също спомага да се установи заетостта на незаконните имигранти.

Затова аз считам, че за нас е важно да разполагаме със съответните законови разпоредби, но е от още по-голямо значение за държавите-членки да гарантират стриктното спазване на тези разпоредби. Приветствам разпоредбите в окончателния текст относно санкциите, които са пропорционални на броя незаконно заети служители, както и за налагането на по-малки глоби в случаите, в които работодателят е физическо лице и служителът предоставя лични услуги или помощ в домакинството, а работните условия не говорят за експлоатация.

Преговорите между Европейския парламент и Съвета доведоха до изясняване на понятието за подизпълнител, който може да бъде държан отговорен, и за изясняване на сумата на плащанията със задна дата, които трябва да бъдат направени от работодателя. Аз съм твърдо убеден, че прилагането на тази директива ще подобри положението във връзка със спазването на общностните преференции при назначаване на работа.

Смятам също, че прилагането на директивата трябва да бъде допълнителна причина за държавите-членки да премахнат ограниченията на пазара на труда, наложени на европейски граждани, с оглед на факта, че ограничаването на възможността за наемане на незаконни имигранти ще създаде нови възможности на Европейския съюз за наемане на собствените му граждани.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Бих искала да започна, като благодаря на Claudio и всички други, които направиха този доклад възможен. В предишните разисквания за бъдещата политика за предоставяне на убежище, бежанците и миграцията, ние се спряхме предимно на онези, които остават тук незаконно; на онези, които са добре образовани и на които е разрешено да дойдат тук; или на онези хора, които просто са бедни и искат да се грижат за семейството си, и искат да могат да идват тук.

Сега поставяме отговорността върху работодателите, които наемат хора без документи. Нямахме да има толкова много хора без документи, пребиваващи тук, ако нямаше винаги безотговорни работодатели, които да им плащат и да ги експлоатират. На мен ми се струва съвсем правилно да се налагат санкции и да се въведе изискване за осведомяване за работодателите, а ако даден работодател е експлоатирал някой, то компенсация трябва да се плати дори след като въпросното лице си е заминало.

Има обаче едно предложение, срещу което сякаш да гласувам, ако нямаше гласуване в комисията, и то е, че мнозинството въвежда не толкова строги правила за заетост от възрастни. Това според мен е въпрос за равнопоставеност, тъй като досега повечето заети на ниска надница от възрастни са били жени. Тази група среща и по-големи трудности от работещите на работни места с няколко служители, но за мен това е първата крачка.

Мъчно ми бе да чуя по новините днес, че шведското консервативно правителство има отрицателно отношение към доклада, който има за цел да подпомогне отговорните предприятия и да инкриминира безотговорните предприятия, които експлоатират работници без документи.

И последно, аз, разбира се, съм загрижена и за становищата, които получихме от профсъюзите, относно доклада. Надявам се, че ще можем да разрешим тези въпроси, преди да бъде взето решение. Едни и същи правила трябва да важат за всички работодатели, включително споделена отговорност във връзка с поръчки за строителство, или в противен случай ще приемем пропуски в закона и ще насърчим измамите.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Гжо Председател, най-добрият начин да се гарантира една контролирана форма на имиграция, която е управляема за нашето общество – управляема от икономическа и социална гледна точка – е борбата и с незаконната заетост.

Това не означава, че трябва да се борим със самите незаконни имигранти, защото всеки от тях има своята собствена история, а по-скоро срещу феномена на незаконната имиграция като единствен начин реално да се обясни и да се систематизира контролираната имиграция, особено в днешния свят.

Разбира се, това следва да се направи не само чрез търсещите работа, но и чрез предлагащите я. Борбата с незаконната имиграция не може да бъде водена само по станциите на метрото в Лондон и Мадрид, а трябва да се извършва в отделите по човешки ресурси на множество компании, които наемат незаконни работници, за да ги експлоатират и да ги лишат от правата им.

Това е и нашата причина да приветстваме горещо тази директива. Това е директива, която дава контекст на задълженията на работодателите, и, естествено, санкциите, които трябва да бъдат налагани на онези работодатели, които експлоатират работници без права за своя собствена изгода.

Това е една добре балансирана директива. Докладчикът трябва да бъде поздравен, че е достигнал до справедлив компромис и е постигнал добър баланс по този въпрос.

Бих искал да изтъкна онези членове, които гарантират правата на работниците, които са били експлоатирани. Те защитават работниците, за да могат те да докладват за положението, в което са се оказали. Те ги защитават, като гарантират, че дължимите им суми ще им бъдат заплатени, без, разбира се, това да води до правото да останат. Всеки труд обаче, който е извършен незаконно, без национална осигуровка и без заплащане, разбира се, ще бъде възнаграден независимо от трудовия статут на незаконно наетия работник.

Санкциите са безспорно подходящи и съразмерни. Споразумението, отнасящо се до подизпълнителите, което докладчикът спомена в речта си, е от особена важност. То е от особена важност и на практика точно за това става дума.

Нека добавя нещо в заключение: считам, че 24месечният срок на транспониране на тази директива е прекомерен. Осъзнавам, че това не може да бъде променено, но 24 месеца е прекалено дълъг период и, ако е възможно, трябва да бъде съкратен.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гжа MORGANTINI

Заместник-председател

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Гжо Председател, наемането на граждани от трети страни, които пребивават незаконно в Европейския съюз, прави лоялната конкуренция невъзможна и лишава засегнатите служители от право на защита.

На първо място ме интересуват безопасните условия на труд и социалната защита в случай на трудова злополука. Броят незаконни имигранти в Европейския съюз се определя на 4,5—8 милиона души, а те найчесто се оказват заети в сферата на строителството, селското стопанство, туризма, хотелиерството и услугите. Случаите на робски труд се срещат в условия на експлоатация и детски труд. Незаконната заетост играе значителна роля в понижението на стандартите на заетост.

Затова и правото на профсъюзите да представляват тези работници е толкова важно. Работодателят е този, който решава да наеме незаконно пребиваващо лице и затова той е този, който трябва да бъде глобен за това, че е нарушил закона. Необходими са координирани действия от всички страни в Европейския съюз, за да се справим с всеки аспект от незаконната заетост.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Гжо Председател, налице е спешна необходимост от защита на работниците от експлоатация в това време на икономическа травма, а въпросът за гарантирането, че правата и задълженията на европейските работници не са систематично потискани от експлоатацията на уязвими имигранти, е неоторим. Отговорността за това е изцяло в ръцете на правителствата и органите на държавите-членки.

Макар че държавите-членки трябва да предприемат стъпки за регулиране на имиграцията, аз дълбоко съжалявам, че правното основание за това предложение е борбата с незаконната имиграция. Истинската борба е срещу недобросъвестните експлоататорски работодатели, а това, от което се нуждаем в момента, е програма, която е за работниците, а не срещу имигрантите.

Политическият и икономически императив трябва да бъде премахването на експлоатацията на незаконните имигранти, санкционирането на недобросъвестни работодатели, а не нарочването или инкриминирането на нелегалните работници, били те имигранти или не. Употребата на наказателни санкции в това предложение не трябва да бъде в компетенциите на Европейския съюз, а онези, които искат да ни убедят, че експулсирането на работниците имигранти е решението на проблема с експлоатацията, не са прави. Тази директива не е постигнала правилния баланс.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Изминаха вече две години, откакто членът на Комисията Frattini оповести планове за справяне с незаконната заетост, която гарантира постоянен приток от незаконни имигранти, идващи в Европейския съюз, за да работят. Положението се влошава и на това трябва да бъде сложен край.

Гжо Председател, ще си позволя обаче да не се съглася с докладчика по въпроса дали Европейският съюз трябва да се намесва в наказателното право. Аз съм против включването на наказателното право в сферата на компетенции на Съюза. Това, което е необходимо, е открит метод на координация. Затова и съм доволен от факта, че измененото компромисно предложение се отнася предпазливо по отношение на прилагането на наказателно право. Финансовите глоби са достатъчен стимул за работодателя да внимава при избора на служители. Надявам се, че инспекциите на предприятията ще насърчат държавите-членки да се позоват на наказателното право.

Philip Claeys (NI). – (NL) Трябва да приветстваме факта, че ще бъде въведена директива, която ще наложи санкции на работодателите, дали работа на незаконни имигранти. Не без основание се посочва, че възможността да се намери работа в Европейския съюз е привличащ фактор за незаконната имиграция. Трябва обаче да бъдем последователни и да се заемем с другите фактори, които привличат имигрантите. Найважният от тези фактори е безнаказаността, с която имигрантите могат да идват в Европа незаконно. Действително съществуват държави-членки, които възнаграждават незаконните имигранти, като примери за това биват масовите легализации в Испания, Италия, Белгия и други страни.

Налице е и лицемерието на т. нар. индивидуални легализации по хуманитарни съображения. Само през изминалата година бяха осъществени най-малко 12 000 легализации и то в малка страна като Белгия. Незаконните имигранти трябва да бъдат депортирани, а не легализирани, защото всеки един легализиран незаконен имигрант привлича множество нови имигранти. Всяка държава-членка, която ги легализира, прави това от името на другите държави-членки. Затова не е достатъчно да се справим с работодателите. Трябва да се насочим към незаконната имиграция в цялостния ѝ контекст.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Гжо Председател, гн Barrot, госпожи и господа, по време на това пленарно заседание ние приехме няколко мерки, имащи за цел да се създаде последователна и интегрирана имиграционна политика. Тази обща политика трябва, на първо място, да включва законни канали за имиграция, както и интеграцията на тези имигранти в съответните общества. С тази цел преди два месеца приехме директивата за „синя карта“ и директивата относно единна процедура за кандидатстване за единно разрешително за пребиваване и работа в Европейския съюз.

В същото време трябва ефективно да се борим с незаконната имиграция, както и с всички форми на престъпност, свързани с нея. Тази инициатива се стреми да се противопостави на привличащите фактори за незаконните имигранти в Европейската зона и да сложи край на експлоатацията на незаконните работници. От особена важност за онези, които правят опити да влязат в Европейската зона на всяка цена – понякога с цената на собствения си живот – е да разберат, че съществува един единствен възможен начин: законна имиграция, с всичките ѝ присъщи права и възможности. Счита се, че в Европейския съюз се намират между 5 и 8 милиона незаконно пребиваващи имигранти; значителен брой от тях извършват нискоквалифициран, сравнително ниско платен труд и в някои случаи биват жестоко експлоатирани. Поздравявам докладчика гн Fava и, в частност, гжа Bauer за работата им и за постигнатия компромис.

Затова аз одобрявам борбата с незаконната заетост в Европейския съюз. Замисълът на тази директива е да гарантира, че всички държави-членки могат да въведат сходни санкции за наемане на незаконни имигранти и да ги прилагат ефективно. Ще бъде възможно да се налагат три вида санкции: финансови, административни и наказателни, в зависимост от сериозността на нарушението. Ще има и изискване към работодателите да предприемат превантивни мерки и да проверяват имиграционния статут на въпросните лица, за да не наемат работници, които пребивават в Съюза незаконно.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Гжо Председател, първо, бих искал да поздравя моя колега Claudio Fava за този доклад и за факта, че бе постигнато съгласие в тристранния диалог. Разбира се, винаги е възможно да се иска повече и да се постигне повече. Фактът обаче, че в Европейския съюз най-малкото се осъзнава, че заловените незаконни имигранти също разполагат с права и трябва да бъдат защитавани от експлоатация, представлява важна стъпка напред.

Разбира се, това трябва да бъде част от една цялостна политика за миграцията и имиграцията. Никой не оспорва това. Има обаче едно нещо, което не разбирам. Докато Зелените – Jean Lambert вече не е тук – или онези от левията, от т. нар. комунисти, като Giusto Catania, продължават да отстояват позицията, че това не работи, че отново сме в изходна позиция и че нищо не помага, аз бих искал да кажа, че не помага да обещаеш обилна вечеря на хората, живеещи в трудно положение, а после да не им дадеш насъщния. Това е мерзко и ненужно. Трябва да се запитам: какво всъщност искат Зелените, след като винаги гласуват срещу мерки, които биха подобрили положението на хората. Вече станахме свидетели на това при множество доклади и действия.

Също така нищо не пречи на националните държави да установят съответния контрол, да налагат глоби и да не предоставят субсидии и национално и европейско финансиране на компаниите, които наемат незаконни имигранти.

Бих искал да видя същия суров подход, използван понякога от държавите-членки в случая с незаконните имигранти, да бъде приложен за укриващите данъци и работещите в сивата икономика. Разбира се, трябва да говорим с нашите колеги от националните парламенти и да ги насърчим да изискват на незаконните имигранти да им бъдат предоставяни правата, които се разискваха тук. Има едно нещо, в което можем да бъдем сигурни. Ако някой се труди незаконно, защото не може повече да оцелява в собствената си страна, той не разполага с възможността да отиде в полицията и да каже, че бива експлоатиран. По същия начин една жена, която е била изнасилена, не може да съобщи за престъплението. Тези хора знаят, че ако отидат при органите, ще бъдат депортирани.

Затова и ние ще гласуваме за доклада. Той представлява първата стъпка в правилната посока.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Гжо Председател, гн Заместник-председател на Комисията, считам, че казаното от гн Kreissl-Dörfler е вярно. Бих искал да благодаря на гн Fava за доклада и за отличната работа, която е свършил.

Докладът посочва ясно, че и двете страни, свързани с незаконната заетост, трябва да бъдат държани еднакво отговорни, което ще създаде законово равновесие. Незаконната заетост трябва да бъде наказвана и забранена във всички държави-членки.

Работодателите трябва да бъдат държани отговорни за спазването на тази забрана, но и работата на съответните органи е да следи за спазването на забраната и да налага санкции. Найважният въпрос е да се осигури защита на хората от експлоатация в трудовите правоотношения.

Установяването на законови санкции със сигурност представлява стъпка напред. Органите обаче трябва да приложат повече механизми за контрол и да наказват заподозрените в престъпления. Докладът представлява компромис, постигнат между Съвета и Европейския парламент, и посочва минимални стандарти.

Въпреки това, перспективата държавите-членки да прилагат построги или помеки наказания не е най-доброто решение. Предприехме първата стъпка напред. Сега трябва съвместно да извървим предначертания път. Мисля, че мога да кажа поне за себе си и от името на част от моята група, ако не и за мнозинството, че можем да подкрепим доклада с чиста съвест.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Гжо Председател, разглежданата от нас директива засяга един от най-основните аспекти на развитие и икономическа устойчивост в нашите страни. Тя засяга незаконната заетост, която често води до свиване на надниците и понижение на държавните приходи, с всички съпътстващи трудности при предлагането на осигуровки, и до намаляване на дейността на социалната държава. Тя лишава служителите от достъп до социални и други осигуровки, пенсии и дори до органите, отговорни за защитата на условията, съществуващи на работното им място.

За съжаление, незаконната заетост образува част от настоящата система, довела до световна икономическа криза, с която трябва да се справим с всички средства, които ще ни помогнат да гарантираме не само терапевтични, но също и действителни противодействащи мерки, гарантиращи благополучие в дългосрочен план. Считаме, че борбата с незаконната заетост не може да бъде разглеждана откъслечно. Предложените мерки за гарантиране на хуманен подход към имигрантите не ни задоволяват. Затова нека се постареем да не ги превръщаме в едни и същи въпроси.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Гжо Председател, докладчикът Claudio Fava и докладчиците в сянка наистина заслужават искрените ни поздравления. Те успяха да постигнат изключителен компромис със Съвета, с помощта, разбира се, на Заместник-председателя Barrot, когото също поздравявам. Найнакрая, директивата, налагаща санкции за работодателите на незаконни имигранти беше развита до етапа на окончателно одобрение. Считам, че формулирана по такъв начин директивата ще послужи ефективно в борбата с наемането на незаконни имигранти. Това е първият път, в който Европейският съюз насочи вниманието си към хората, които експлоатират незаконни имигранти, към работодатели, които нарушават закона. Найнакрая, наемането на незаконни имигранти бе инкриминирано. Наказателните и други санкции, посочени в директивата, със сигурност ще бъдат ефективна мярка, която ще спомогне за ограничаването и предотвратяването на неприемливата експлоатация на незаконни имигранти. Директивата предвижда множество балансирани и реалистични санкции. Вярвам, че те ще се окажат ефективни. Въпреки че незаконните имигранти са третираны като жертви и защитавани от директивата, към тях също се изпраща недвусмислено

послание, че вече няма да бъде толкова лесно да си намират работа и че вследствие на това няма да бъде примамливо да си намират работа, дори и при неблагоприятни условия. Трябва обаче да се положат специални грижи за онези незаконни имигранти, които вече се намират в Европейския съюз. В моята страна Кипър, където незаконната имиграция е огромен проблем, незаконната заетост беше инкриминирана преди известно време. Разбира се, това не я ликвидира, но я ограничи. С многобройните санкции, предвидени в директивата, и въведената система от инспекции на работодателите обаче проблемът с наемането на незаконни имигранти и с незаконната имиграция като цяло със сигурност ще бъде облекчен.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Гжо Председател, госпожи и господа, бих искала да благодаря на гн Fava за забележителната работа, която е свършил през последните няколко месеца, за да изготви този балансиран текст.

Това не беше лесна задача и пътят бе осеян с препятствия. Мисля обаче, че резултатите са много положителни и ще се спра по-конкретно на три момента.

Санкцията тук се прилага за провинилия се работодател, докато имигрантът е считан за жертва. Освен финансови глоби се препоръчват и наказателни санкции при повторни нарушения за трафик на хора и експлоатация на малолетни и непълнолетни. Считам, че наказателните санкции са от съществено значение и също така считам, че от нас зависи да гарантираме, че се извършват редовни проверки, за да бъде тази директива ефективна.

Друг положителен момент, който трябва да се спомене, е автоматичното заплащане на неизплатени надници на работниците. И на последно място, сдруженията и съюзите се застъпват за защитата на интересите на незаконно пребиваващите в дадена страна работници, за да могат те да подават сигнали за недобросъвестни работодатели без страх от последващо преследване.

Разбира се, както и при много други текстове, можехме да стигнем подалеч, но можем ли да поемем риска да застрашим компромисната позиция, когато този текст вече представлява значителен напредък по отношение на защитата на работниците и тяхното достойнство?

Трябва да подкрепим един балансиран поглед към въпроса за миграцията и да признаем, че имиграцията с цел работа е повече от необходима и ще става все поналожителна в бъдеще предвид демографските прогнози.

В този контекст следователно е от съществено значение да се заяви, че в искания от нас модел работниците имигранти се разглеждат като пълноправни работници, които се радват на същите права като работниците от държавите-членки.

По тази причина трябва да се мобилизираме да защитим тези права и затова аз мисля, че трябва да подкрепим доклада, защото представлява решителна стъпка във въвеждането на минимални стандарти и в борбата с незаконната заетост и експлоатацията на работници имигранти.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Знаем, че все повече хора се укриват в границите на Европейския съюз. Знаем, че в близко бъдеще Европейският съюз ще се нуждае от все поголям брой имигранти за работна ръка. Знаем също така, че всяка седмица хиляди хора се опитват да намерят подобър живот в Европа. Мнозина от тях умират по пътя за нашия континент. Знаем, че много хора без документи биват експлоатирани и живеят в мизерни условия. Това не е достойно за Европейския съюз. Всеобщите ценности, които Съюзът иска да разпространи по цял свят, включват правото на всеки на живот с достойнство. Тук е налице един срамен парадокс.

Фактът, че Европейският съюз ще разполага с обща политика за предоставяне на убежище и за миграцията е основателен, но това не трябва да означава, че онези страни, които желаят да заемат потвърда позиция и да преследват хора по различни начини, трябва да са тези, които вземат решенията. Това ще намали възможността на човек да намери достоен живот в Европа. В същото време, важно е недобросъвестните работодатели, които експлоатират хора в уязвимо положение, да знаят, че навсякъде в Европейския съюз ще бъдат отсъждани наказания и санкции.

Признавам, че в доклада е постигнато трудно равновесие и мога да се съглася с аргументите на гн Catania във връзка с изразените от него резерви. Компромисът обаче е стъпка в правилната посока, макар и да имам определено мнение по въпроси като степента на задължението за подаване на сигнали от работодателите например.

Бих искал да кажа на гжа Segelström, че в Швеция нямаме консервативно правителство. Имаме четиристранно правителство със силни либерални елементи.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Докладът Fava внася напредък и човечност в имиграционните закони. Той ни предлага морално успокоение, което си дължахме от Директивата за връщане. Общата забрана за наемане на незаконни имигранти не само отблъгва присъщата незаконност на имиграцията, но преди всичко отблъгва възможността за експлоатация и злоупотреба с човешкото нещастие, което по принцип върви ръка за ръка с този вид заетост.

Първият съществен въпрос за доклада Fava е това, че той оспорва наложилото се мислене относно незаконната имиграция, което се задоволява с лесно, но неприемливо осъждане на имигрантите, вместо да изпрати цялостно послание, според което държавата и работодателят са еднакво отговорни. До този момент главният неуспех на имиграционните политики бе липсата на справедлив отговор за ужасното положение на незаконните имигранти, при което цялата тежест на закона падаше върху тях и те бяха третираны като престъпници, а не като жертви.

Вторият съществен въпрос за доклада е, че въвежда в европейската публична арена етика на споделената отговорност между държавата и предприятията. Задължението на работодателите да извършват предварителен надзор, като проверяват статута на пребиваване на служителите си е полезно с това, че отпуска компетенция на частния сектор – нещо, което Европейският съюз е правил рядко досега. Приветстваме тази компетенция, защото защитата на законността и моралните принципи на обществото са отговорност не само на държавата, но и на всички нас. Затова докладът пробива път за едно нов политически метод, който другите доклади трябва да следват.

Третият въпрос – и, по случайност, найзначимият – е важното разделение на задължението да се плаща възнаграждение от проблема за законността на пребиваване. То представлява проста декларация на всеобщо морално предписание, което гласи, че хуманността стои пред правилата на правната система и има предимство пред тях.

Затова поздравления, гн Fava.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Гжо Председател, първо бих искал да благодаря на нашия докладчик Claudio Fava за упоритата му работа за постигане на обща позиция със Съвета; резултатите включват множество подобрения, предложени от нашия Парламент.

С тази директива още веднъж показваме нашата ангажираност за изготвянето на обща миграционна политика, основана на глобалния подход. Целта на директивата е ясна: да се бори с групировките на мафията, да налага санкции на безскрупулните работодатели и да защитава експлоатираните имигранти, които не разполагат с никакъв вид социална закрила.

Искаме да видим премахването на мизерните надници, които са несправедливи за имигрантите и които изкривяват и средните надници, особено в сектори като строителството, селското стопанство, услугите в домакинствата и хотелиерството.

Тези мерки изискват много смелост и политическа воля, защото в тях са намесени различни интереси и много пари в обръщение в сивата икономика. Особено в трудни времена е поважно от всякога да управляваме миграционните потоци интелигентно и великодушно, но и отговорно.

Би било лесно да се поддадем на изкушението да не се опитваме да обуздаем сивата икономика. Не можем да се правим, че не я забелязваме и да оставим почти 8 милиона незаконни имигранти без защита от работни условия, граничещи с робство.

Госпожи и господа, ако искаме тази директива да бъде ефективна, необходимо е да има щателни инспекции и икономически санкции, включително наказателни санкции в найсериозните случаи, които да възпират работодателите.

По този начин ще успеем да намалим сивия икономически пазар и да сложим край на стимула за миграция, който произлиза от възможността да се работи незаконно. Трябва да бъде показано ясно, че законната заетост е единственият начин да се работи в Европа. Поради тази причина искаме да се движим напред с един глобален подход и, гн Barrot, приканваме Комисията да въведе новите „сини карти“ за всички други категории на труд възможно найскоро.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Резултатът от лесния достъп до незаконен труд е това, че в Европейския съюз има няколко милиона незаконни имигранти. Незаконната заетост, много често в условията на експлоатация, води до намаляване на размера на възнаграждение в засегнатия сектор и застрашава конкуренцията между предприятия. Нещо повече, нерегистрираните работници не разполагат със здравни

осигуровки или с пенсионни права. Затова е от съществено значение да се установят механизми, които ще позволят на експлоатираните работници да подават оплаквания срещу своите работодатели лично или чрез посредничеството на трета страна.

Ще насоча вниманието ви и към факта, че директивата трябва да включва в обхвата си и работници, които са законно пребиваващи в Европейския съюз, по-конкретно граждани на държавите-членки, които се присъединиха към Европейския съюз през 2004 г. и 2007 г., и които все още са обект на преходни разпоредби, които ограничават достъпа им до законен труд.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Гжо Председател, гн Заместник-председател, днешното предложение образува част от един цялостен опит да се намери решение на имиграционната политика в Европейския съюз, което, разбира се, всички ние трябва да приемем и което е малко недобросъвестно. Недобросъвестно, защото се опитваме да коригираме определени аспекти от тази политика със синята карта, с решението да изгоним незаконните работници, с днешното решение да наложим санкции на работодателите на нелегални имигранти, но това са само някои аспекти от проблема, който се опитваме да коригираме.

Разбира се, не можем да разберем как един незаконен работник бива нает на работа, а онзи, който го наема, за да осигури пребиваването и разходите му, бива наказван в крайна сметка. Това представлява логическо противоречие, което трябва да прикрием с условията, наложени от достойния труд. Законодателството на всичките 27 държави-членки забранява незаконния и недеклаиран труд, особено при двойния абсурд да имаме незаконно влизане в държавата-членка и незаконна експлоатация. Затова проблемът е сложен и постигнатият компромис, разбира се, съдържа множество пропуски. Един такъв пропуск се отнася до служителите, които биват използвани предимно от хора, да кажем, за благотворителни цели и, разбира е, те предлагат труд, но в същото време намират начин да се препитават. Какво ще стане с тях? Как ще живеят те до края на живота си в рамките на наложената им нелегалност, в случай че съседните страни не са приели връщането на имигранти?

Donata Gottardi (PSE). – (IT) Гжо Председател, Комисар, госпожи и господа, както всички в този Парламент знаем, компромисите трябва да се анализират, като се отделят предимствата и недостатъците и като се постигне общо съгласие, което взема предвид ограниченията и законодателния и политически контекст.

Във връзка със сферата на заетостта – един важен елемент от директивата, която ще бъде гласувана утре – нашето становище е положително по много аспекти. Някои положителни страни включват добавянето на дефиниция за възнаграждение, която прави възможно сравнението със законната заетост; намаляването на процедурното бреме на санкциите за труд и грижа в домакинствата; и свързването и потвърждаването на общностните разпоредби, защитаващи жертвите на трафика с хора и експлоатацията, особено непълнолетните лица. Идеята да не се взема под внимание разпоредбата за подизпълнителите е също от голямо значение.

Остават обаче някои съмнения по отношение на отговорността във веригата работодатели и трудностите, срещани от работниците при получаването на дължими суми, преди да напуснат страната. Въпросът не е изцяло неясен, но тъй като тази директива е пряко свързана с Директивата за връщане, възможностите ѝ са ограничени по отношение на положението на незаконните работници и работодателите, които не са могли да намерят законни начини на заетост.

Увереността ми, че ще решим да приемем този документ на първо четене, няма да бъде отслабена ако посоча два риска: риска, че националните правителства ще продължат да оказват натиск върху дейността на Парламента и риска, че ще засилим образа на „злата мащеха“ на Европа.

Patrick Gaubert (PPE-DE). – (FR) Гжо Председател, този проект на директива е от ключово значение в борбата с незаконната имиграция и е от голяма важност за въвеждането на обща политика за имиграцията. Всички съзнаваме, че недеклаираният труд привлича хиляди мъже и жени, които пресичат границите ни всеки ден в търсене на достойна работа и начин да изхранят семействата си.

В действителност те често намират работодатели, които използват и злоупотребяват с деликатното им положение и непознаването на правата им, за да ги експлоатират и използват за евтина работна ръка. Това се нарича съвременно робство.

Не трябва да крием факта, че този феномен включва и лица, независимо дали са европейски граждани или хора от трети страни, които работят и пребивават нормално, но които попадат извън обхвата на настоящата директива, тъй като тя представлява част от рамката на борбата с незаконната имиграция.

Тук не става дума за нарочване на мъже и жени, които са често добросъвестни, но биват жертви на непочтени мрежи или работодатели. Целта на този текст трябва да е точно защитата на тези уязвими хора и гарантирането на найосновните им човешки права; точно това е обявената цел и амбиция на постигнатия компромис.

Не трябва да очерняме всички работодатели еднакво и, разбира се, не трябва да третираме някой, който дава работа добросъвестно, вярвайки, че лицето работи и пребивава законно, по същия начин, като онези, които искат да експлоатират положението на тези хора.

Трябва да бъдем строги, да изпратим ясно послание. Необходими са смели разпоредби, които да бъдат прилагани добросъвестно. Приемането на този текст действително ще изпрати два ясни сигнала. Първият е към работодателите, които трябва да разберат, че те повече няма да могат да злоупотребят с тази уязвима работна ръка и по този начин ще бъдат разубедени да наемат незаконни имигранти. Вторият сигнал е към онези хиляди бъдещи незаконни имигранти, които ще бъдат възпрени от строгите условия на труд в Европа.

Искам да благодаря на всички докладчици в сянка и на докладчика, а аз, подобно на мнозина, се надявам този текст скоро да бъде приложен в борбата с незаконната имиграция, а оттам и с насърчаването на имиграцията...

(Председателят отне думата на оратора)

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Гжо Председател, бих искала да започна, като благодаря на докладчика. Наясно съм, че не е било лесно да се достигне до компромисно решение, което взема под внимание интересите на националния пазар на труда и в същото време защитава имигрантите от експлоатация. Гн Fava несъмнено трябва да бъде поздравен.

Пътувах до Италия, до Foggia, веднага щом т. нар. работни лагери бяха открити. В тях граждани на Съюза и нелегални имигранти живеяха и работеха в ужасяващи условия. Имам траен спомен за условията, в които живеяха и работеха. Действително те често умираха от глад и от жестоко, нехуманно отношение. Горешо приветствам директивата, защото тя найнакрая ще доведе трудовите взаимоотношения до едно цивилизовано положение. Тя представлява победа над алчните работодатели, техния стремеж за печалба, за евтина и често дори безплатна работна ръка и експлоатацията на незаконни имигранти.

За да бъде ефикасна тази директива, тя трябва да бъде приложена във всички държави-членки. Парадоксално, съобразно вътрешните закони на последните, незаконната заетост е считана за наказуемо деяние и за престъпление. Въпреки това законите не работят. Затова трябва да вложим всичките си усилия за изпълнението на тази директива. Трябва да бъдат въведени всички необходими правни механизми, за да няма повече такива злощастни случаи.

Сега бих искала да се обърна към членовете на Парламента от Обединеното кралство и да ги помоля да кажат на работодателите си, че незаконното наемане на имигранти е престъпление. Не се оплаквайте, че Съюзът...

(Председателят отне думата на оратора)

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Гжо Председател, найважният резултат от този доклад е, че наказателна отговорност ще бъде търсена не само на незаконно заетите лица от трети страни, но и на техните работодатели. Трябва да бъдем наясно – а това наистина е престъпление – че тези хора биват експлоатирани дори в прогресивни конфедерации от държави като Европа. Те биват използвани, за да може някой друг да се облагодетелства. Те нямат право на здравеопазване или пенсии и живеят в постоянен страх, че ще бъдат заловени и изпратени обратно в родината им.

Поради тази причина аз считам, че друга важна точка е бъдещата възможност за налагане на санкции на работодателите, които експлоатират незаконни имигранти. Мерки като глоби, отговорност за разходите по депортиране, оттегляне на публично финансиране или подкрепа или дори временно закриване на предприятия според мен са от спешна необходимост, за да доведат до промяна на положението. Редовните и ефективни инспекции от отделните държави-членки, разбира се, също са от съществено значение в това отношение, наред с възможността да се изисква заплащане на данъци и социални осигуровки със задна дата.

Европа, в която някои хора са експлоатирани от други, не е действително една социална Европа. Вярвам, че тази директива представлява стъпка в правилната посока. Бих искал да благодаря на докладчика за отличната работа. Това обаче в никакъв случай не трябва да бъде и последната стъпка в тази насока.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Считам, че тази законодателна инициатива е добре дошла в момент, когато броят на работниците от трети страни представлява значителен процент от работната сила на

Европейския съюз, което прави незаконната заетост проблем. Имайки предвид това, бих искала да подчертая необходимостта от установяване на законодателна рамка, която би ни позволила ясно да посочим санкциите, които ще бъдат наложени на работодателите на имигранти от трети страни, пребиваващи незаконно в Европейския съюз, имайки предвид, че незаконният труд представлява сериозен проблем на европейско равнище, а експлоатацията на незаконни имигранти е действителност.

Трябва да бъдем наясно и че редица работодатели увеличават печалбите си, като наемат имигранти без документи и по този начин не трябва да плащат социални осигуровки или данъци на държавата. Трябва и да гарантираме, че този вид поведение ще бъде санкционирано по подходящ начин.

Поради тази причина всяка отделна държава трябва да приеме мерки за борба с незаконната заетост, да предложи поголяма защита на имигрантите и да организира редовни инспекции, особено в бизнес отраслите, където се предполага, че са заети незаконните имигранти. Също така искаме да бъде даван достъп до европейския трудов пазар по един контролиран начин, а правата на имигрантите да бъдат спазвани. Поради тази причина молим държавите-членки да приемат всички необходими мерки, за да гарантират поефективно сътрудничество и да съдействат за обмена на информация между засегнатите национални органи.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Гжо Председател, първо бих искал да поздравя гн Fava за отличната работа, която ще позволи приемането на една директива, която урежда санкции за работодателите на незаконни работници.

Бих искал да насоча вниманието ви обаче към сложността на настоящото положение. Ние трябва да изготвим законодателство, което отговаря на тази сложност.

В целия Европейски съюз онези, които правят поръчки, прибягват до редица подизпълнители от държавите-членки, без да знаят дали служителите им работят законно. Беше предложено изменение за проверка на законността на статута на служителите им. Защо то не беше включено?

Също така докладът гласи, че основният изпълнител носи отговорност за плащането на надниците, но единствено ако знае, че подизпълнителите наемат незаконни имигранти. Е, няма да намерите никой, който доброволно да признае вината си.

Накрая, и найдобрата директива в света може да бъде ефективна единствено ако е придружена от действителни механизми за проверка. Бихме могли да подобрим тези проверки, ако във всяка европейска държава имаме повече трудови инспектори с поголяма роля.

От съществено значение е възможно найскоро да разработим постриктен правен инструментариум, за да може тези, които възлагат поръчки, да бъдат обявени за носещи цялата отговорност в случай на вина от страна на подизпълнителите.

Не трябва да си затваряме очите за известните ни практики в определени икономически сектори, които допринасят за дейността на организирания мрежи от незаконни имигранти.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Гжо Председател, в контекста на този доклад, бих искал да насоча вниманието ви към належащия проблем, появил се във връзка с настоящата криза. В някои страни – включително и моята – ставаме свидетели на масови съкращения на служители на агенции, поголямата част от които идват в страната ни от държави в Източна Европа и Азия. Те са станали незаконни работници. След съкращенията те са останали без средства за препитание и по този начин са станали пионки в ръцете на т. нар. „предприемачи“, които ги подлагат на още по-лоша експлоатация от агенциите. В същото време бих искал отново да посоча недостатъчните човешки ресурси, с които инспекторатите по труда разполагат в много от нашите държави-членки. Нищо няма да се промени, ако не предложим една добре обучена и подготвена мрежа от инспектори, които разбират трудовото законодателство и които са запознати с европейските директиви.

Макар европейските институции да постигнаха съгласие по определени стандарти за бизнеса, обикновено държавите-членки протестират всеки път, когато се прави и наймалкият опит да се извърши нещо подобно в сферата на социалното законодателство. Позоваването на традициите, субсидиарността и подобни в положение, в което работници в Европейския съюз са подложени на необузdana експлоатация, е нелепо и лицемерно. Поради тази причина аз приветствам всякакви опити да се преследват и санкционират онези, които наемат незаконни имигранти, и благодаря на гн Fava.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Незаконната заетост е съсредоточена в определени сектори, където се изисква неквалифициран труд, като строителството, селското стопанство, чистотата, хотелиерството и хранителната промишленост. Тези сектори използват незаконен труд в обезпокоителна степен. Особено във време на криза

работодателите се изкушават да нарушават закона и да прибягват до нелегални работници, за да запазят печалбите си или просто да оцелеят на пазара.

Документът, който е днес пред нас, бележи стъпка към намаляване на размера на незаконната заетост, която има толкова много неблагоприятни последици от финансова и социална гледна точка. Идеята да се санкционира незаконната заетост на лица от трети страни не е лоша, но не трябва да забравяме, че същият проблем засяга и гражданите от по-слабо развитите държави-членки на Европейския съюз. Дори румънците биват подложени на злоупотреба от работодатели в Европейския съюз.

Що се отнася до текста на доклада, бих искала да видя построги санкции и за посредниците на пазара на труда.

Sebastiano Sanzarello, докладчик по становище на Комисията по земеделие и развитие на селските райони. – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, мисля, че разглеждаме този въпрос в един особено деликатен момент.

Международната икономическа криза накара, или все още кара, страните, които се намират в найтежко положение, да използват незаконен труд, който почти винаги включва незаконни имигранти, особено в определени сектори, от които бяха споменати строителството, селското стопанство и други. Това поощрява незаконната имиграция и води до трагедиите, на които ставаме свидетели. Тогава не е учудващо, че незаконната имиграция нараства с огромни темпове, а този следобед и утре в Парламента ще се занимаем с проблемите в Лампедуза и други гранични страни.

Затова и тази мярка идва в подходящия момент. Следователно аз считам, че предвидените санкции за работодателите със сигурност ще имат възпиращ характер, защото вече съществуват санкции за незаконен труд, особено когато става дума за незаконни имигранти. Тези санкции ще накарат още по-малко работодатели да наемат работна ръка.

Разбрахме, че има 8 милиона незаконно пребиваващи, които се трудят нелегално; трябва да предположим, че веднага щом тези мерки влязат в сила, 8 милиона незаконни имигранти ще останат на улицата, а ние ще трябва да се справим с възникналата ситуация. Мисля, че това е проблем, който трябва да започнем да осъзнаваме, защото в противен случай онези, които се препитават незаконно, но въпреки това го правят, ще бъдат официално отчетени като нелегални от работодателите им, които вече няма да могат да им предоставят подслон, и ние ще трябва да се занимаем с 8 милиона души в Европа, които ще трябва да експулсираме и да им помогнем. Считам, че това е въпрос, който трябва да бъде разгледан предварително – приключвам, понеже виждам, че времето ми изтича. Трябва внимателно да разгледаме проблема с временното наемане на работници, особено в селското стопанство, и трябва да намалим бюрокрацията, за да улесним тяхната интеграция и приемане.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гжо Председател, незаконната заетост засяга не само между пет и десет милиона души, но фактически и онези, които им предоставят работа. За разлика от автора на този доклад, аз считам, че проблемът засяга не само незаконните имигранти от трети страни, но също и милиони граждани на Европейския съюз, които работят периодично за надници, които не се облагат с данъци и от които работодателите не приспадат осигурителни вноски. Нарастването на незаконния труд сериозно подкопава икономическата конкуренция. Едно ефективно средство, с което държавите-членки разполагат, би било намаляването на данъчното бреме върху заетостта. Аз също обаче подкрепям предложението на Комисията да хармонизира санкциите за работодателите, понеже вярвам, че последователните санкции, насочени главно към работодателите в случаите на повторно нарушение, ще ограничат възможността за нелегален труд, а оттам и броя на незаконните имигранти. Това ще намали и размера на социално изключване, а донякъде и експлоатацията на гражданите от трети страни. Аз обаче виждам проблеми при възлагането на задължението за проверка на правото на пребиваване на работниците на работодателите.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Гжо Председател, бих искал да се върна отново на въпроса за санкциите срещу работодателите, чиито подизпълнители наемат незаконни работници. Аз съм много обезпокоен от тази разпоредба, защото един работодател не разполага с начин да провери дали подизпълнителят наема такива хора или не. Дори и работодателят да има някакви подозрения, че случаят е такъв, какво трябва да предприеме той тогава? Трябва ли той или тя да подадат сигнал в полицията или да прекратят договора? Ако договорът бъде прекратен, работодателят рискува да бъде съден, а тогава ще е необходимо да даде обяснение за прекратяването на договора. Работодаателят няма да е в състояние да предостави съответното доказателство. Затова аз бих искал отново да изразя сериозната си загриженост по отношение на тази разпоредба. Тя може да се окаже безполезна. Също така тя може да се използва за несправедливо и неоправдано санкциониране на работодатели.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Гжо Председател, аз приветствам доклада, защото е необходимо да подчертаем и да се заемем с проблема с експлоатацията на незаконни имигранти от работодателите. Получих петиции от моите избиратели и затова приветствам всяка постъпка в тази насока.

Съществуват голям брой вредни последици, включително експлоатацията на имигранти чрез ниски заплащания или в някои случаи неизплащане на дължимите суми. Това създава отрицателен натиск върху надниците на законно пребиваващите работници и изкривяване на конкуренцията между предприятията, които спазват трудовото законодателство, и онези, които го пренебрегват.

Накрая, ако се опитаме да се справим с тази незаконна практика в нашите държави-членки, трябва да се постареем да се разбере, че това не е само въпрос, свързан с правата на работниците, но е и проблем на конкуренцията.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Гжо Председател, бих искала да завърша коментара, направен преди да ми бъде отнета думата, и да обясня какво исках да кажа на членовете на Европейския парламент от Обединеното кралство, които се оплакват, че тази директива е интервенционистка и представлява намеса във вътрешните работи на държавите-членки. В действителност вместо да са намесва, тя всъщност урежда нещата.

Исках да кажа на членовете на Европейския парламент от Обединеното кралство, които изразиха недоволство, че в родината си трябва да се обърнат към работодателите, за да гарантират, че правата на имигрантите се спазват и че незаконно пребиваващите на територията на Обединеното кралство лица не биват наемани на работа. Тогава всички можем да се съгласим, че това е една добра директива.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Беше изказано предположението, че миграцията може да бъде един от начините да се облекчат отрицателните последици от демографската криза. Много е важно да се насърчат хората от трети страни да влязат на територията на Съюза, за да започнат работа. Ние обаче имаме интерес само от законно пребиваване и законна заетост. Незаконните чуждестранни работници означават бюджетни загуби и изкривена конкуренция между предприятията. Работодателите печелят наймного от усилията на незаконните работници. Те могат лесно да си осигурят евтина работна ръка. Чужденците от трети страни са заети найчесто в найтежките и найниско платени професии. И тъй като се намират в трудно положение, те са готови да вършат всичко, което поискат от тях работодателите. Последните често експлоатират тяхното отчаяние. Тези хора не само получават ниско заплащане, но и се трудят без каквато и да било социална закрила или здравно осигуряване и са под постоянна заплаха от експулсиране от страната, в която пребивават. Съюзът трябва да улесни достъпа на имигрантите до заетост, а ние трябва да действваме съобразно с това. Имам предвид например работа в Полша за граждани на Украйна.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Гжо Председател, мисля, че това много интересно разискване, за което искам да благодаря на всички оратори. Показа, че налице е много широко съгласие в Парламента за необходимостта от справяне с работодателите, които наемат и много често експлоатират незаконните имигранти.

Бих искал да посоча на Парламента, че оценката на въздействието, извършена от Комисията, показва, че настоящите санкции не са успели да гарантират спазването на разпоредбите. Директивата подобри положението, като задължи държавите-членки да въведат еквивалентни санкции и да гарантират ефективното им прилагане. В началото на това заседание аз подчертах също така, че Комисията ще следи инспекциите, които държавите-членки трябва да извършат.

Бих искал и още веднъж да благодаря на гн Fava и на Парламента за постигането на този компромис. На мен ми се струва, че това е една добра първа стъпка.

Бих искал също да посоча, че тази директива е част от рамката на общата имиграционна политика на Европейския съюз. Разбира се, ние трябва да се борим с незаконната имиграция и с трафика на хора. Това е темата, която разглеждаме днес, но трябва също да подчертаем ползите от законната имиграция. Освен двете предложения, представени през м. октомври 2007 г., относно синята карта за висококвалифицирани имигранти и относно единното разрешително, и свързани с правата на имигрантите, през пролетта на 2009 г. Комисията ще представи три други проекта на директиви относно законната имиграция, имащи за цел да установят общи правила за сезонни работници, които в повечето случаи са пониско квалифицирани, за лица, прехвърлени в същите предприятия, и за платени стажанти.

Ще добавя и че Комисията, съгласно задължението ѝ към Европейския парламент и в рамката на подготовката и изпълнението на Стокхолмската програма, ще разгледа необходимостта от законодателство за други категории имигранти на пазара на труда.

Това е. Считах за необходимо да поставя предложената директива в общия контекст на Пакта за имиграция и убежище, за да покажа, че вашите желания ще бъдат изпълнени. Благодаря ви и за качеството на това разискване.

Claudio Fava, докладчик. – (IT) Гжо Председател, госпожи и господа, приветствам забележките и изразените надежди на члена на Комисията. Мисля, че Парламентът вече ясно заяви – и то не само днес – че са нужни мерки по отношение на законната имиграция и проблемът с имиграцията трябва да бъде разгледан в един цялостен контекст, без да се търсят единствено наказателни мерки срещу незаконната имиграция.

Вече сме закъснели в това отношение и, разбира се, не сме доволни, че Договорите не дават правото на Парламента да започне процедура на съвместно вземане на решение със Съвета по отношение на законната имиграция. Правното основание, което в момента ни принуждава да говорим единствено за законодателство за борба с имиграцията, е нещо, които и аз намирам за разочаровашо, но такова е правното основание, което трябва да спазваме.

Казвайки това, аз считам, че докладът ни днес въвежда членове, които действително защитават правата на чуждестранните работници, дори и те да са незаконни имигранти. Сещам се за временното разрешително за пребиваване за непълнолетни, които са били експлоатирани. Сещам се за заплащането: найнакрая е изрично упоменато, че възнаграждението не може да бъде пониско от постановеното в закона за всички други европейски граждани. Сещам се за ролята на профсъюзите, които, за пръв път могат да защитават и представляват чуждестранни работници, дори незаконно пребиваващи, в административни и граждански съдебни дела.

Вярвам, че това са причините, заради които можем да говорим за възстановени права, което представлява стъпка напред, а не назад, и че това е директива, която е насочена към една трудна и деликатна тема, но с чувство за баланс, за което Парламентът е особено внимателен.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 4 февруари 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Carl Lang (NI), в писмена форма. – (FR) Този доклад има с редица достойнства.

Първото от тях е, че той цели да бъде информативен: той документира тревожните факти за растежа на незаконната имиграция в Европа – имиграция, която според данните на самата Комисия, се изчислява на 4,5–8 милиона души. Той също така идентифицира онези сектори от икономиката, в които незаконният труд е найсъсредоточен, а именно: строителството, селското стопанство, чистотата, хотелиерството и хранителната промишленост.

Второто му достойнство е, че засилва борбата с недеклариран труд, и в частност с опцията за финансови и наказателни санкции за работодателите на незаконни работници.

За съжаление, в доклада се включват и много ограничения. В него не се споменава нищо по въпроса какви мерки трябва да бъдат предприети за спиране на тези постоянни потоци от незаконни имигранти. Той дори не разглежда повторното въвеждане на проверки на вътрешните граници.

Във време и на социална, и на икономическа криза, както и на голям растеж на безработицата, първото нещо, което държавите от Съюза трябва да направят, е да защитят работните си места. За да направят това, от съществено значение е да се въведат национални и европейски политики за социална закрила. Работните места във Франция трябва да бъдат запазени за французи, а тези в Европа – за европейци. Прилагането на принципите на национални и европейски преференции и защита е важно условие за икономическото и социално възстановяване в държавите от Европейския съюз.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Никой не може да хвърли каквото и да е било съмнение върху полезността или навременността на мерките, целящи да наложат санкции на онези, които наемат незаконни имигранти. Държавата, която представлявам, не е толкова предразположена към точно тези въпроси, защото все още е поскоро транзитна страна за незаконната имиграция.

В същото време трябва да бъдем наясно с бъдещите рискове, на които сме изложени. Във връзка със самия доклад, аз приветствам предложението да се премахне задължителният контролен процент, който Комисията иска да наложи. Този процент е прекален и би допринесъл единствено за увеличаването на бюрокрацията и за огромни публични разходи без всъщност да има какъвто и да било ефект.

Maria Petre (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Първо бих искала да поздравя докладчика за свършената от него добра работа. Всички знаем, че между 4,5 милиона и 8 милиона незаконни имигранти работят в Европейския съюз в сектори като строителството, селското стопанство и туризма.

Приветствам факта, че директивата предвижда наказателни санкции срещу работодатели при повторни нарушения, за наемането на хора, чиито статут е незаконен, ако служителът е жертва на трафик на хора и работодателят е наясно с този факт, или ако работникът е непълнолетно лице.

Държавите-членки трябва и да създадат механизъм, който предлага на незаконните имигранти възможността да подадат оплакване в случаите, в които са жертва на експлоатация например.

Трябва да вземем предвид факта, че незаконно пребиваващите лица са напуснали родната си страна, за да осигурят подобро бъдеще на своите семейства. Все поголям брой деца биват изоставяни: някои са оставени без надзор, докато други са оставени на грижите на баби, дядовци и съседи, и дори в институции.

В случаите, в които децата придружават родителите си, трябва да им предложим възможността да получат достъп до образователната система и достъп до социална защита в Европейския съюз, дори и да пребивават незаконно.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Докладът, съставен от Claudio Fava, е част от пакета с мерки, целящи да се справят с незаконната имиграция, като не позволяват на предприятията да наемат тези хора. За съжаление, докладчикът е обърнал прекалено много внимание на мерки, имащи за цел да наложат санкции на работодателите, и е подкрепил разширението на правата на незаконните имигранти.

Тъй като е от изключителна важност да се намери баланс във връзка със санкциите, които могат да бъдат наложени на работодателите, аз се опитам с предложените от мен изменения да подчертая онези разпоредби в доклада, при които санкциите срещу работодателите бяха прекалено строги и които можеха да оставят място за интерпретация и по този начин да доведат до злоупотреби с тях.

В същото време трябва да се обърне специално внимание върху хуманитарното положение на тези имигранти. Поради тази причина от първостепенно значение е да се насърчат държавите-членки да наложат наказателни санкции в сериозните случаи, при които работодателят знае, че служителът е жертва на трафик на хора например. Също така задълженията за проверка и известяване, наложени на работодателите съобразно доклада, играят подходяща роля за търсене на отговорност на последните във връзка с този сериозен проблем, който се среща в Европейския съюз все почесто.

Bogusław Rogalski (UEN), в писмена форма. – (PL) Държавите-членки трябва да си сътрудничат потясно в борбата с незаконната имиграция, като засилят мерките срещу незаконната заетост на равнището на държавите-членки на Европейския съюз. Един от основните фактори, поощряващи идването на незаконни имигранти в Европейския съюз, е възможността те да си намерят работа без нуждата да легализират правния си статут. Мерките срещу незаконната имиграция и незаконното пребиваване трябва да имат възпиращ характер.

Въпреки това директивата за борба с незаконната имиграция трябва да се прилага, без да се накърни националното законодателство, забраняващо незаконната заетост на граждани от трети страни, които пребивават законно на територията на държавите-членки, но които работят в нарушение на статута им на законно пребиваващи лица.

Трябва да се разгледа и възможността за намаляване на финансовите санкции за работодатели на граждани от трети страни, в случаите когато първите са физически лица.

Общите дефиниции, методи и стандарти в борбата с незаконната имиграция са *sine qua non* в процеса на създаване на обща политика за миграцията на Европейския съюз.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Госпожи и господа, бих искал да започна, като благодаря на всички, участвали в подготвянето на директивата.

Статистиката за броя незаконни работници в Съюза е тревожна. Несъмнено в борбата с незаконната имиграция е необходимо тясно сътрудничество. Справянето с незаконната заетост е приоритет на миграционната стратегия на Европейския съюз.

Има какво още да се желае от проекта на директива. Обсегът ѝ може да бъде поголям и да обхваща граждани, които законно пребивават на територията на Европейския съюз, но се трудят при неблагоприятни условия.

Би било полезно и ако дефиницията за работодател бъде разширена, за да включва агенции за временна заетост, както и трудови посредници. Въпреки недостатъците си, разискваният проект заслужава похвала.

Вярно е, че работодателите носят отговорност за незаконната заетост. Директивата налага допълнителни административни задължения на работодателите и предвижда редица различни санкции за неспазването им. Това обаче не означава, че директивата единствено налага наказания на работодателите.

Бих искал ясно да посоча, че основната цел е премахването на случаите, в които хора биват експлоатирани на работното си място. Трябва да се направи така, че хора да не могат да бъдат наемани при неподходящи и нехуманни условия, да бъдат лишавани от права и от основни социални придобивки. Считам, че въпросната директива е от съществено значение за минималната хармонизация на разпоредбите, забраняващи незаконната заетост. Считам също, че тези разпоредби ще бъдат ефективно приложени от държавите-членки.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

6. Време за гласуване

Председател. - Пристъпваме към гласуване.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

6.1. Подновяване на Споразумението за научно и технологично сътрудничество между ЕО и САЩ (A6-0006/2009, Angelika Niebler) (гласуване)

6.2. Подновяване действието на Споразумението за научно и технологично сътрудничество между ЕО и Русия (A6-0005/2009, Angelika Niebler) (гласуване)

6.3. Дивата природа в Европа (A6-0478/2008, Gyula Hegyi) (гласуване)

- Преди гласуването:

Gyula Hegyi, докладчик. – Гн Председател, тъй като нямаше пленарно разискване по този доклад и нямаше възможност да се внесат изменения след гласуването в Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, трябва или да се доверите на вашия докладчик – мен, или да отхвърлите цялата резолюция. По мое мнение това не е ефективна система, но това е настоящият инструмент.

Много аспекти от Директивите „Натура 2000“ във всички случаи трябва да бъдат преразгледани в близко бъдеще и, да се надяваме, законодателният акт ще покрие и зоните с дива природа, давайки възможност на следващия Парламент да придвижи тази прекрасна тема напред. Надявам се, че моята резолюция ще стане основа за понататъшни законодателни действия, като даде възможност на членовете да я подобрят в бъдеще.

6.4. Искане за снемане на имунитета на Miloslav Ransdorf (A6-0008/2009, Aloyzas Sakalas) (гласуване)

6.5. Дневен ред за устойчивото бъдеще на авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията (A6-0501/2008, Luís Queiró) (гласуване)

6.6. Доставка на развойни продукти: Насърчаване на иновациите с цел обезпечаване устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа (A6-0018/2009, Malcolm Harbour) (гласуване)

6.7. Втори стратегически преглед на енергийната политика (A6-0013/2009, Anne Laperrouze) (гласуване)

6.8. Недискриминация на основание пол и солидарност между поколенията (A6-0492/2008, Anna Záborská) (гласуване)

- Преди гласуването:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (ES) Гн Председател, бих искал да направя една малка лингвистична, може би семантична забележка.

(PL) Параграф А съдържа формулировката „...отчита разнообразието на семейните модели през 21-ви век...“, която е преведена на други езици като „a także uznając różnorodność wzorców rodziny...“, „...en reconnaissant la diversité de schémas familiaux...“, „...Anerkennung der Vielfalt der Familienmodels...“. Ако това трябва да се разбира като приемане на разнообразието наред с модела на еднopolовите семейства, ако наистина това е имала предвид гжа Záborská, тогава аз ще гласувам против него. Бих приветствал да се изясни дали това е просто отбелязване, че такива модели съществуват или става дума за признаването и приемането им. Необходимо е да разбираме за какво гласуваме.

Anna Záborská, докладчик. – (SK) Благодаря ви, гн Председател, гн Zaleski. Разбира се, в този контекст ние признаваме други модели.

Председател. – Тогава е ясно, гн Zaleski: отбелязваме, че те съществуват.

6.9. Борба срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография (A6-0012/2009, Roberta Angelilli) (гласуване)

7. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Дивата природа и разнообразието представляват дар и богатство, за което човечеството трябва да се грижи не само в Европейския съюз. Усилията на Европейския съюз ще продължат да бъдат неефективни, докато не спрем унищожението на влажните тропически гори, ограбвайки водите в Азия, Африка и Америка, докато не предложим поефективно образование за общата ни отговорност да защитим природата от човечеството по цялата планета, а този доклад, който аз също подкрепих днес, просто ще се превърне в още едно парче хартия.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Гн Председател, ако искаме да спрем ускоряващия се процес на загуба на биологично разнообразие, от съществено значение е да защитим дивите гори и водните басейни в Европа. За да бъдат общите ни действия ефективни, от първостепенно значение е, първо, да изготвим недвусмислена дефиниция за дива природа и да определим точното местоположение на последната на картата на Общността.

Особено важно е и да разработим стратегия, основана на експертни анализи на рисковете и процесите, свързани с деградацията на зоните на дива природа. Това се отнася особено до нахлуването на чужди видове, които се съревновават с местните видове, а също и до въздействието на протичащото в момента изменение на климата.

Друг ключов въпрос е туризмът в найобщ смисъл. По-конкретно, имам предвид въздействието на неустойчивия или дори агресивен туризъм. Ако ще повишим информираността сред гражданите на Общността, то тогава е важно да организираме информационни кампании, да осигурим специални фондове в рамката на местните водещи институции и да подкрепим гражданските инициативи.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Гн Председател, бих искал да поздравя Gyula Hegyi за неговото досие и щателно проучване.

В това време на глобални изменения на климата и проблеми с околната среда, ясно е, че е необходимо да насочим вниманието си към въпроса за дивата природа в Европа. Вярвам, че е важно да координираме стратегия за защитата и възстановяването на безценните ни територии с дива природа. Ние имаме отговорност към природата да използваме земята подобаващо.

В моята страна Словакия увеличение в популацията на беловиноядите принуди службите в националния парк в областта Високи Татри да използват пестициди, за да се справят с разрушителната природа на насекомото. Тези пестициди обаче съдържат химикала циперметрин, който често унищожава непокътнатата растителност и представлява сериозен риск за здравето на хората и животните в областта.

Точно както ние трябва да намерим подобро решение на сериозното увеличение на популацията на насекомите в Словакия, така е необходимо и Европа да намери начин ефективно да защити зоните ни с дива природа. Приканвам Европейския парламент да действа отговорно и бързо, за да защити останалата дива природа.

- Доклад: Malcolm Harbour (A6-0018/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гн Председател, аз се радвам да подкрепя доклада относно доставките на развойни продукти, защото той сериозно намалява риска от инвестиции в иновации. Този аспект е особено важен в момент на рецесия. Успехът на доставките на развойни продукти ще позволи на обществените институции да си сътрудничат в разработването на нови продукти, имащи за цел да подобрят качеството на обществените услуги. Вярваме, че това ще повиши интереса на малките и средни предприятия при предлагането на иновативни решения за подобряване на качеството на обществения транспорт, здравеопазването, намаляването на потреблението на енергия в обществените сгради и защитата на гражданите от заплахи за сигурността без нуждата от вмешателство в личния им живот. Този нов подход ще помогне на публичния сектор в Европа да се справи с основните си публични задачи без държавна помощ, като в същото време увеличава иновативния потенциал на европейските фирми. С този доклад ние даваме на Европейската комисия сериозен сигнал да не се бави и да направи някои определени законодателни промени.

- Доклад: Anne Laperrouze (A6-0013/2009)

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Гн Действащ председател, в този момент бих искал да изкажа мнението си по въпроса за отделянето на производствените и преносни системи на газ във връзка с приетото законодателство. Предложената процедура за удостоверяване за трети страни изглежда разумно решение. За първи път Европейският съюз насочва вниманието си към енергийната сигурност в контекста на пазара на газ. В отговор на газовата криза, на която станяхме свидетели, необходимо е също да ускорим строежа на алтернативните газопроводи за Европа, които не са зависими от Русия. Главните инфраструктурни проекти, като газопроводът „Набуко“, който ще свързва Каспийския регион с Европа, не могат да съществуват без големи вертикално интегрирани предприятия и техните инвестиции. Те обаче едва ли ще започнат да се стичат, ако налице е риск от отделяне, а оттам и отслабена икономическа позиция. Решението, което Парламентът може да използва, е да въведе освобождаване от отделяне за новата инфраструктура до момента, в който налице е възвращаемост на инвестициите. Не знам дали сме изчерпали всички открити за нас възможности от това законодателство.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Гн Председател, общата енергийна политика понастоящем представлява едно от найголемите предизвикателства, пред които е изправен Европейският съюз. Нашият отговор трябва да се основава на солидарност.

Всички сме наясно, че Русия си остава един от найважните ни и найтрудни търговски партньори. Фактът, че Русия е основният ни източник на доставки на газ не може обаче да означава, че трябва да се ползва със специално отношение. Докладчикът предлага смекчаване на политиката на Съюза към Руската федерация. Считаю, че трябва да поддържа справедлива, но стриктна политика към един търговски партньор, който използва енергийните суровини като оръжие, с което да оказва политически натиск.

Изтъква се, че диверсификацията на енергийни източници е един от основните въпроси в сферата на енергийната сигурност. Един начин да се справим с проблема би бил да се освободим от зависимостта от руските суровини. Строежът на газопровода „Набуко“ и разработването на други източници на енергия са стъпки в тази насока.

Jim Allister (NI). – Гн Председател, в този Парламент отново се перчим с екологичните си препоръки, а ораторите се надпреварват да предлагат все понереалистични цели за енергия, получена единствено от възобновяеми източници, и за намаляване на емисиите на CO₂ – и всичко това с убедеността, че чрез нашите жалки, но скъпо струващи усилия ще спасим планетата.

Да, трябва да ползваме и поощряваме устойчиви източници на енергия, но преследването на нещо, което за мнозина се е превърнало в догма, без оглед на цената или приложимостта, трябва да бъде ограничено от реалността, включително факта, че изменението на климата не е нещо ново, а има цикличен характер, както и факта, че докато си поставяме тези цели, производствата все повече се прехвърлят към места, където не биват възпрепятствани от такива ограничения. Един ден ще трябва да си понесем последствията от успешното постигане на целите на Европейския съюз.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Гн Председател, аз гласувах за доклада на гжа Laperrouze, но гласувах също и за редица изменения, които поставят под съмнение използването на ядрената енергия като енергиен източник на бъдещето. Те бяха отхвърлени. Гласувайки за доклада като цяло, аз подкрепям големия брой добри елементи, които съдържа, но и отчитам факта, че мнозинството вижда ядрената енергия като част от енергийния избор на Европейския съюз без CO₂.

Все още смятам обаче, че това не е решението за бъдещето. Последното е свързано с огромни инвестиции и разработване на възобновяема енергия.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Съгласна съм с разпоредбите от Втория стратегически преглед на енергийната политика, но бих искала да спомена и някои аспекти на газовата криза. Настоящата газова криза между Украйна и Русия, която, за съжаление, не е първата, засегна 15 страни от Централна Европа и Балканите. Не съм видяла данните за степента на икономическите загуби, понесени от засегнатите държави, но бих искала да подчертая поуката и сериозните загуби. Как трябва да се чувстват гражданите на Европейския съюз, когато конфликтът между Украйна и Русия, който очевидно беше политически, съсипва икономиката, енергийната сигурност и политическата стабилност на Европейския съюз, а държавите-членки са неспособни да предприемат каквито и да било мерки? Имам предвид намеренията на Словакия и България да възобновят дейността на безопасни ядрени електроцентрали, които са били затворени – нещо, което много от нас, парламентаристите подкрепят. Когато разискваме законови актове на Европейския съюз, включително тези в сферата на енергетиката, ние изтъкваме, че потребителят е найважен, с други думи – лаикът. Кога ще започнем да обръщаме внимание на лаика – гражданина на Европейския съюз?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, за мнозина колеги, целта от 95-процентово намаление на емисиите от CO₂ до 2050 г. може да изглежда прекалена, но, ако приемем – както правя аз – данните от последния доклад на Междуправителствената експертна група по изменението на климата (IPCC), то това ниво на понижение ще бъде необходимо, ако искаме да запазим настоящото повишение от 2° C в глобалното затопляне.

Второ, макар че гласувах против поредица от изменения, свързани с ядрената енергия, заради растящите ми притеснения относно ядрения разпад, то аз нямам проблеми с отправки към изследвания по въпроси за безопасността или новите поколения ядрена енергетика. Подобно на мнозина, аз следя и се чудя дали ядреният разпад някога ще стане реалност.

Третата точка, която искам да отбележа, е нарастващото ми притеснение по отношение на положението в Ирландия и липсата на прозрачно и действително разделяне на собствеността при електропреносната ни мрежа, което си остава възпиращ фактор за инвестиции от страна на други производители, особено използващите алтернативни горива, както и че ирландците плащат едни от найвисоките цени за електроенергия в Европа.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, въпросът за високите цени на електроенергията в Ирландия вече беше повдигнат от наш колега, бивш член на този Парламент, Simon Coveney, като се надяваме да е постигнал успех.

Аз гласувах за този доклад, защото той се занимава с деликатни проблеми като енергийната ефективност и енергийната сигурност във връзка с програмата за борба с изменението на климата. Имам притеснения относно ядрената енергия, както и много хора в Ирландия, но мисля, че трябва да приемем факта, че когато междусистемните връзки бъдат пуснати в експлоатация, ние найвероятно ще използваме енергия, произведена от ядрения сектор. Затова да, необходими са изследвания за безопасното унищожаване на ядрени отпадъци и нови разработки на тази технология за подобряване на нейната безопасност и сигурност.

Заради отсъствието на гореспоменатото моите притеснения не се разсеяха и аз гласувах съобразно тях по отношение на този доклад. Съжалявам най-вече, че изменение 37 беше отхвърлено, защото според мен то отразяваше напълно справедливо много от притесненията на Парламента.

– Доклад: **Luís Queiró (A6-0501/2008)**

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, радвам се, че успях да подкрепя доклада на Luís Queiró относно пропорционалността и субсидиарността на малките летища. Винаги сме се опитвали да предлагаме универсални политики в Европейския съюз, но той трябва да приеме, че всяка държава-членка и всички местни обстоятелства изискват различни решения. Докладът на гн Queiró е взел това предвид в найпълна степен.

Съществуват малки летища, летища със среден размер и големи международни центрове. Не искаме Европейският съюз да бъде масивна летищна структура. В този доклад разполагаме с подходящия баланс и това е начинът, по който трябва да разглеждаме нашата инфраструктура в бъдеще. Това е една от главните причини в моя избирателен район в югоизточна Англия да не бъде склонен да подкрепя трета писта на „Хийтроу“, когато можем да имаме подобрена структура за Кент в едно ново летище при устието на р. Темза.

- Доклад: Anna Záborská (A6-0492/2008)

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) На практика, видно е, че процедурата съобразно член 45, параграф 2 има сериозни недостатъци. Освен факта, че в разискването никой освен докладчика не може да обсъжда темата в пленарната зала, това дори лишава докладчика от възможността да обсъжда отделни предложения за изменения, които са проблематични в доклада.

Не гласувах за предложението за изменение на групата на Зелените, защото по две точки новият вариант изразява резерви по отношение на предложението на чешкото председателство. Тъй като това обаче не е официалната позиция на Съвета, такива препоръки са ненавременни и често дават обратен резултат.

Ако искаме професионалният живот да бъде съвместим със семейния живот, то професионалната кариера на човек трябва да бъде поставена при равни условия с неплатената дейност, извършвана в контекста на солидарността между поколенията. Аз съм убедена, че докладът води до нови стимули за премахването на множествената дискриминация на мъже и жени, които свободно решават да се грижат за найблизките си.

Бих искала да изтъкна работата, свършена от докладчика Anna Záborská, но съжалявам, че заради процедурните процеси не сме гласували по нейния проектодоклад.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гн Председател, аз се дистанцирам от току-що обявените изменения към доклада Záborská относно недискриминация на основание пол и солидарност между поколенията. Едно зряло европейско общество трябва да се научи да гледа на целодневната грижа за деца и други зависими лица като на напълно стойностна алтернатива на професионалния живот. Предложението на Зелените, които се обявяват против този подход на чешкото председателство и го наричат реакционен, според мен е погрешно и незряло, въпреки че, за съжаление, членовете на Европейския парламент гласуваха за него. Той не представлява реакционно свеждане на ролята на жените до положение на подчиненост на мъжете, а е начин да се реабилитира семейството в обществото, като се дадат равни права и на мъжете. Днес мъжете също бутат детски колички и се грижат за болните си деца. Онези мъже и жени, които посвещават част от живота си да се грижат за дете или болни родители, извършват социално значима дейност, на която в бъдеще не трябва да се гледа като на понисше занимание. Приветствам факта, че чешкото председателство е поставило този подход сред приоритетите си. Нашата цел трябва да бъде създаването на условия, в които даден мъж или жена, които решат да поемат по този път, няма да бъдат подложени на дискриминация на пазара на труда и ще могат да се възползват от редица възможности за постигане на равновесие между професионалния и семейния си живот в съответствие с принципите на гъвкава сигурност. Трябва да заздравим ролята на родителите, а оттам и гъвкавата сигурност между поколенията, вместо да я отслабваме с пречки, налагани от законите за труд. Предразсъдъците от миналия век задълбочават демографската криза. Докладът Záborská беше първата стъпка в правилната посока и аз възразявам срещу приетия изменен вариант.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (CS) Аз също бих искал да изкажа пълната си подкрепа за гжа Záborská, която представи доклада по собствена инициатива, който действително адресира и изтъква необходимостта от солидарност между поколенията и между отделни членове на семейството. Това не е само въпрос на грижа за помладото поколение, за новодошлите в семейството. В много случаи трябва също да решим и проблемите, свързани с грижата за повзрастните членове на същото това семейство.

Мисля, че чешкото председателство правилно е проумяло неотложността на настоящото демографско положение – а налице са и икономически ползи, които трябва да бъдат взети предвид – и аз отхвърлям позицията на Зелените, които доста погрешно внесоха предложение за изменение, което намалява стойността на това правилно намерение. Напълно подкрепям доклада на гжа Záborská.

По време на гласуването по окончателния доклад устройството ми за гласуване не работеше. Аз гласувах в подкрепа на позицията, изложена от гжа Záborská.

Ivo Strejček (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, благодаря ви за търпението. Нека се възползвам от случая, за да обясня защо гласувах против Зелените и предложеното от тях изменение. Не искам да гласувам против чешкото председателство.

Бих искал да кажа първо, че чешкото председателство не приканва за особена промяна в т. нар. цели от Барселона, а за разширяване на разискването за евентуално и осъществимо преразглеждане на целите. Второ, видно е, че съществуват различни социални, културни и икономически условия, които едва ли биха могли да направят постигането на целите от Барселона при общи и равни условия в целия Европейски съюз възможно. Трето, докладът не взема предвид понататъшни фактори, като свободата на всяко семейство, както и интересите на децата. Последно, но не и по важност, трудно е целите от Барселона да бъдат постигнати, защото съвсем правилно грижата за децата е в компетенциите на националните правителства.

Philip Claeys (NI). – (NL) Аз също възнамерявах да гласувам в полза на доклада Záborská, защото като цяло това е един безпристрастен доклад, който не изпада в традиционни, политическикоректни клишета, когато става дума за дискриминация например.

Изменението, внесено за обсъждане от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, срещу което гласувах, всъщност е изцяло в противовес на доклада и съдържа няколко доста спорни елемента, включително атаката срещу чешкото председателство и твърдението, че отглеждането на деца у дома всъщност би оказало ефект върху утвърждаването на ролята на родителя. Това е подчертано слаб аргумент, но очевидно винаги ще намерим повод, ако търсим обвинение и сериозни аргументи по въпрос като заплащането на родителите, които остават вкъщи.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Гн Председател, гласувах в подкрепа на доклада на гжа Záborská, предимно защото в него се изтъква работата, която жените вършат у дома. Работата, свързана с грижите, отглеждането, обучението, и възпитанието на детето трябва да бъде оценена подобаващо. В края на краищата, ако подобни дейности се извършват извън дома, то те се отчитат и включват при изчислението на брутния вътрешен продукт. Нобеловият лауреат Гари Бекер засяга значимостта на икономическия принос на хората, работещи вкъщи за икономическия прогрес на обществото като цяло. Що се отнася до определението на понятието семейство, на полски език този термин се отнася до съюз, способен да създаде потомство и в този смисъл не включва съюз между хора от един пол.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Гн Председател, гласувах за доклада Záborská, който Зелените не подкрепиха, отклонявайки обсъждането. На мнение съм, че ние в Европа трябва да осигурием на основание на общите ни ценности правото на жените, създаващи семейство, да избират дали изцяло да спрат работа или да работят почасово след раждането, за да могат да се грижат за детето си. Самата аз имах голям късмет, че майка ми е имала възможността да го прави и трябва да кажа, че съм имала голяма полза от това.

Ако моята майка бе имала нещастieto да се разведе след 20годишен брак, то тя би се оказала в трудно положение, тъй като не би получавала никаква социална помощ, особено в напреднала възраст. От четиридесет години се боря за това жените, които избират да се отдадат на семейството и децата си, да не бъдат дискриминирани и да не правят погрешния избор. Не мога да гласувам в подкрепа на идеология, която желае да повери децата и възрастните изцяло на държавата.

Съжалявам, че докладът на Комисията по правата на жените и равенството между половете бе отхвърлен. Повечето членове, които гласуваха против него, направиха лоша услуга на жената, на семейството и на обществото.

Nirj Deva (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, благодаря много на Anna Záborská за изготвянето на този доклад. Въпреки че моята група имаше някои разногласия по него, смятам, че тя засяга въпрос, който е от съществена важност за Европейския съюз.

Населението на Европейския съюз рязко намалява. Ролята на жените, създаващи семейство, не се признава в редица държавичленки за принос към националния БВП. Жените и майките са неразделна част от трудовия живот в нашето общество и милиони майки се грижат за децата си в моя избирателен район в югоизточна Англия. Техният принос към британския БВП и в частност към благосъстоянието на моя район е от основно значение за нашата страна.

Мисля, че настоящият доклад за пръв път в Европейския съюз отчита този принос. Трябва да насърчим Парламента да разгледа в бъдеще тези въпроси в дълбочина, така че да има равенство и солидарност между половете.

- Доклад: Roberta Angelilli (A6-0012/2009)

Jim Allister (NI). - (EN) Гн Председател, днес разискваме и осъждаме злината на сексуалната експлоатация на деца. Фактически всички участници в обсъждането с право осъдиха педофилията и детската порнография. Също така злоупотребата с интернет разгневи много хора.

Все пак е разочаровашо, че въпреки единодушието, някои държавичленки не са постигнали същото равнище на инкриминиране на злоупотребата с деца. Сприятеляването с деца с цел сексуална злоупотреба, сексуалната злоупотреба и детската порнография нямат място в Европейския съюз и не трябва да бъдат допускани. Мълчанието благоприятства педофилията. Виждали сме това в църкви, семейства и общности, където затварянето на очите доведе до скандали, с които сме наясно в нашите отделни държавичленки.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Гн Председател, с радост подкрепих доклада, но ще добавя към предишния ми коментар факта, че седем държави все още не са обвързани с Конвенцията на Съвета на Европа или Факултативния протокол към Конвенцията на Организацията на обединените нации, съдържащи съвременни средства за борба с проституцията, порнографията и трафика на деца. Със съжаление ще кажа, че това се отнася и за моята страна, Чешката република, която се стреми, разбира се, да се бори поефективно с този проблем, но от доста време решава въпроса за въвеждането на наказателна отговорност за юридически лица в своето законодателство. Разбира се, именно тези юридически лица организират трафика на деца и трупат огромни печалби от това. Затова призовавам чешкото председателство да се погрижи за решаването на този вътрешен проблем и така да послужи за пример за другите държавичленки на Европейския съюз.

Писмени обяснения на вот**- Доклад: Angelika Niebler (A6-0006/2009)**

David Casa (PPE-DE), в писмена форма. - (EN) Подобни изменения са от първостепенно значение в процеса на укрепване на отношенията между Европейския съюз и Съединените американски щати. Предвид конкуренцията, наложена от новите пазари, от първостепенна важност е да владеем положението и мисля, че този доклад изразява точно това.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. - (RO) Гласувах в подкрепа на доклада Niebler, тъй като научното и технологично сътрудничество между Европейския съюз и Съединените американски щати е безусловна необходимост. Настоящото трансатлантическо споразумение трябва да вдъхнови както САЩ, така и Европейската общност да пожънат успехите, произтичащи от научно-техническия прогрес, постигнат чрез изследователски програми. Настоящото споразумение ще подпомогне обмяната на идеи и опит за благополучието на научната общност, промишлеността и обикновените граждани. Бих искал да подчертая, че САЩ са световен лидер в областта на науката и техниката.

Трябва да вземем под внимание това, че споразумението се основава на принципите на взаимна изгода и също така насърчава участието в съвместни дейности като общи или координирани покани за съвместни проекти и достъп до програмите и дейностите на другата страна. Активно се насърчават принципи, които подпомагат ефективната защита на интелектуалната собственост и справедливото споделяне на правата върху интелектуална собственост. Споразумението предвижда също така мисиите на Европейската общност, експертните и работните групи, семинарите и срещите да бъдат организирани в Европейската общност или в Съединените щати.

Надявам се, че това споразумение ще допринесе също за успеха на Лисабонската стратегия, която се стреми да изгради Европа, основана на знанието. След създаването на Европейския технологичен институт, настоящото трансатлантическо научно и технологично сътрудничество ще породви нови възможности.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. - (EN) Гжа Niebler представи доклад относно третото подновяване на споразумението между Европейския съюз и САЩ, което подкрепя решението на Съвета за подновяване на Споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и правителството на Съединените американски щати. Като взаимноизгодно споразумение, което усъвършенства научното познание и технологичния прогрес, съм радостна да подкрепя тази мярка.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), в писмена форма. - (EN) Подновяването на споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейския съюз и САЩ без съмнение е благотворно за европейските изследвания. Съкрушителното гласуване показва тъкмо това.

Все пак, опитът неведнъж сочи, че най-плодотворното научно сътрудничество се постига когато двама изследователи от две институции работят заедно по общ съвместно финансиран проект. По тази причина, за да може сътрудничеството със САЩ да придобие поголяма значимост, призовавам Комисията ясно да установи

прости, отнасящи се до проекта финансови инструменти за отпускане на безвъзмездни средства в съвместните изследвания между изследователите в Европейския съюз и САЩ. Приветствам категоричното включване в споразумението на области като биомедицината, нанотехнологиите и космическите изследвания. Бих искал да видя включени и други нови области като изследванията върху стволовите клетки. Фактът, че има оправдани етични въпроси, свързани с някои изследователски области, трябва поскоро да навежда към размисъл в тази посока, отколкото да се превръща в пречка за общия научен прогрес.

Благодарение на предоставените безвъзмездни средства към Европейския съвет за научни изследвания в частност, Европейската общност става все по-привлекателна за американските изследователи. Европейският съюз вече разполага със средства за търсене в дългосрочен план на повисоко равнище на мобилност на учените и трябва да съдейства за притока на мозъци в Европейски съюз.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Подновяването на споразумението за научно и технологично сътрудничество със Съединените американски щати потвърждава необходимостта от сътрудничество и взаимноизгоден обмен между Европейския съюз и САЩ в най-новите сектори за изследвания и иновации.

Включването на секторите за космически изследвания и сигурност в това споразумение бележи важна стъпка към укрепването на трансатлантическите отношения, което е приоритет за групата PPE-DE. Също така това сътрудничество трябва да покрие дейности в области от взаимен интерес на военно и гражданско равнище, включително новаторски сфери като новите космическите технологии, нанотехнологиите и изследванията в областта на отбраната.

Изявявам категоричното си убеждение, че това споразумение ще подпомогне повишаването на резултатите, постигнати при дейности, проведени на международната космическа станция, както и в специфичната област на комуникационните сателити. Освен това мисля, че сътрудничеството с трети страни е важно, особено с Русия, главно в проекти за спътникови радионавигационни системи от вида GPS-Glonass-Galileo.

Всички заинтересовани страни трябва да имат полза от ценните резултати, постигнати от една от страните, било то в гражданския сектор или във военния сектор с приложение в гражданския, защото днес безопасността и сигурността са основна грижа на гражданите по света. Споделянето на този успех е не само доказателство за взаимно доверие и съдружие, но и гаранция, че тези резултати ще бъдат използвани единствено и само в полза на човечеството.

Mairead McGuinness (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Искам да заявя, че подкрепям доклада относно подновяването на споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и Съединените американски щати.

Все пак, моето устройство за гласуване не работеше и бих искала моят глас в подкрепа на доклада да се впише в протокола.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), в писмена форма. – (DE) Гласувах против доклада на Angelika Niebler относно подновяване на Споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и правителството на Съединените американски щати (A6-0006/2009).

Съдържанието на споразумението, подлежащо на подновяване, се различава от предишното споразумение в частта за космически изследвания и изследвания в областта на сигурността, които бяха прибавени. Тъй като и САЩ, и Европейската общност категорично планират да използват космическото пространство за военни цели и тъй като те определят сигурността преди всичко във военен план, разумно е да допуснем, че споразумението за сътрудничество също ще служи за военни цели.

Сътрудничество в областта на научните изследвания е от изключителна важност. Все пак, то трябва да се използва за граждански цели. Аз съм против каквато и да било военна употреба.

Lydie Polfer (ALDE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада, предлагащ подновяване на Споразумението от м. декември 1997 г., подновено за пръв път през 2003 г., което ще позволи двете страни да продължат, подобрят и развият своето сътрудничество от взаимен интерес в областта на науката и технологията.

Това споразумение ще донесе взаимна изгода от научния и технологичен прогрес, достигнат от съответните ни изследователски програми. Ще има също така и обмен на познания, което ще бъде от полза както за нашите предприятия, така и за нашите граждани.

Това сътрудничество е част от европейската политика в областта на техническите изследвания и развойната дейност, която представлява голяма част от европейското законодателство. То ще позволи да се укрепят научните и технологични бази на европейската промишленост и да се насърчи нарасналата ѝ международна конкурентоспособност.

Zuzana Roithová (PPE-DE), *в писмена форма*. – (CS) Днес не гласувах в подкрепа на доклада относно подновяването на научното и технологично сътрудничество между Европейския съюз и Съединените американски щати, въпреки факта, че инвестициите на Европейската общност и САЩ в тази област са на едно от найвисоките равнища в световен мащаб. Много взаимосвързани научни институти водят световния научно-технически прогрес и допринасят за решаването на редица световни проблеми. В дългосрочен план все пак, бих отправила критика към нежеланието на Комисията и на Съвета да постигнат споразумение със САЩ на основата на общи етични принципи по отношение на науката и изследванията. Притеснява ме това, че настоящото споразумение отново не съдържа такива разпоредби. Това е безотговорност към човечеството и показва липса на внимание към тези учени, които съзнателно поддържат определени етични принципи, а други не. Това важи с особена сила за биотехнологиите.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада Niebler относно подновяване на споразумението между Европейската общност и САЩ за научно и технологично сътрудничество. Това споразумение влезе в сила преди малко повече от 10 години и веднъж вече бе подновено след изтичането на първите пет години. Напълно съм съгласен, че споразумението трябва да бъде подновено отново, така че да бъде продължено насърчаването на научното и технологично сътрудничество със САЩ в общи приоритетни области, които носят полза в социално-икономически план и за двете страни по споразумението.

Удовлетворен съм също така, че условията на споразумението фактически съвпадат с подписаните преди, с изключение на няколко технически изменения. Накрая, приветствам добавянето в споразумението между Европейската общност и САЩ на космическите изследвания и сектора по сигурността.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за решение на Съвета за подновяване на Споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и правителството на Съединените американски щати, тъй като смятам, че всяко научно сътрудничество може да доведе до нови открития, които на свой ред могат да подпомогнат напредъка и развитието на човечеството. Като се има предвид, че Съединените американски щати са една от най-големите световни движещи сили в областта на научните изследвания, смятам, че подновяването на научното сътрудничество с тази държава ще бъде от полза за всяка държавачленка в Европейския съюз.

- Доклад: Angelika Niebler (A6-0005/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) Подновяването на споразумението за още пет години ще бъде от полза и за двете страни, тъй като ще бъде продължено сътрудничеството между Русия и Европейската общност в областта на науката и технологията.

Тъй като съдържанието на подновеното споразумение ще бъде идентично с това, чийто срок изтича на 20 февруари 2009 г., не би имало смисъл обсъжданията по подновяването на споразумението да продължат по обичайния ред.

Предвид преимуществата за двете страни, произтичащи от едно бързо подновяване на споразумението, предлага се едноетапна процедура (една процедура и един акт, отнасящ се до подписа и сключването). И двете страни по споразумението се стремят да осигурят постоянно сътрудничество (в частност относно въвеждането на дейности, при които могат да участват трети страни съобразно споразумението за сътрудничество). Изцяло съм съгласен с това предложение.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада Niebler, тъй като научното и технологично сътрудничество между Европейската общност и Русия е необходимост. Споразумението между Европейската общност и Русия трябва да вдъхновява както Европейската общност, така и Русия да се възползват от общите ползи, произтичащи от научно-техническия прогрес, постигнат чрез изследователските програми.

Това споразумение ще улесни обмена на идеи и опит в полза на научната общност, промишлеността и обикновените граждани. Отбелязвам, че това споразумение се основава на сходни принципи със споразумението, подписано между Европейската общност и САЩ в същите области, а именно науката и технологията.

Трябва да отбележим, че споразумението се основава на принципите на взаимна изгода и също така насърчава участието в съвместни дейности като „общи или координирани покани за съвместни проекти, достъп до програмите и дейностите на другата страна“.

Активно се насърчават принципи, подпомагащи ефективната защита на интелектуалната собственост и справедливото споделяне на правата върху интелектуална собственост. Освен това предложението осигурява организирането на мисии на експерти и служители от Европейския съюз, семинари и срещи в Европейската общност и Русия. Нека се надяваме, че в настоящата Европейска година на креативността и иновациите, това споразумение ще допринесе за по-ефективното стратегическо сътрудничество между Европейския съюз и Русия.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Гжа Niebler представи доклада относно подновяване на съществуващото споразумение между Европейската общност и Русия за сътрудничество в областта на науката и технологиите. Мирното сътрудничество и работата между Русия и Европейския съюз са взаимноизгодни за усъвършенстването на научното познание и изследванията и съм радостна да подкрепя тази мярка.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Подновяването на споразумението за научно и технологично сътрудничество с Русия е важна стъпка в процеса на нормализиране и заздравяване на отношенията между Европейската общност и Руската федерация, както и за успокояване на неотдавнашното напрежение.

Все пак, не е достатъчно да се нормализират отношенията по сътрудничеството в тези области. Европейската общност и Русия трябва преди всичко да намерят път за заздравяване на партньорските им отношения и за сътрудничество в областта на политиката на сигурност, главно в сферата на енергийната сигурност. Неотдавнашната газова криза подчерта необходимостта да възприемем сериозен общ подход относно въпроса със зависимостта на Европейския съюз от енергийните му доставчици.

Нека не забравяме и кризата в Грузия, която за известно време подложи на риск цялата европейска структура след края на Студената война.

Предвид всички промени, наложени от глобализацията и световната криза, Русия е важен играч, който не може да бъде пренебрегван или изключен от масата на преговорите. Все пак, Руската федерация трябва да спазва тези споразумения и стандартните международни разпоредби.

Призовавам Европейската комисия и чешкото председателство да намерят точния път за решаването на тези проблеми във възможно найкратки срокове, за тяхно добро, както и за доброто на европейските граждани и трети страни-партньори (Украйна и Молдова).

Mairead McGuinness (PPE-DE), в писмена форма. – Искам да заявя, че подкрепям настоящия доклад относно споразумението между Европейския съюз и Русия за сътрудничество в областта на науката и технологията.

Все пак, моето устройство за гласуване не работеше и бих искала моя глас в подкрепа на доклада да се впише в протокола.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Гласувах в подкрепа на научното и технологично сътрудничество между Европейската общност и Русия, защото е необходимо да изградим здрави, устойчиви и истински добросъседски отношения с Руската федерация. Според мен сътрудничеството в областта на науката и технологията е отлично средство за изграждане на такива отношения. Европейската общност, както и Русия, е постигнала значителен напредък в областта на науката, който може да бъде взаимноизгоден и за двете страни. Общността може със сигурност да има полза от такова сътрудничество, осъзнавайки и усъвършенствайки своите собствени научни и технологични проекти. Все пак, бих искал да подчертая, че за постигането на истински добросъседски отношения са необходими също така воля и доверие.

През последните няколко дни станахме свидетели на сериозната неблагоприятност на Русия като търговски партньор. Действията на Руската федерация породиха газова криза в много държави от Европейския съюз и това поставя под директна заплаха икономиките на държавите-членки и посочва недостатъците на енергийната зависимост от Русия. Надявам се, че в интерес на доброто сътрудничество в научната и технологичната област, подобни събития няма да се повторят в бъдеще.

Zuzana Roithová (PPE-DE), в писмена форма. – (CS) Гласувах против сътрудничеството със САЩ, така както и гласувах против доклада относно Споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и Русия. Направих го по едни и същи причини. Притеснява ме това, че няма глава,

посветена на общите етични граници на изследванията. Съжалявам за това, че Комисията и Съветът подценяват този аспект на изследванията, който е от голяма значимост, и дори не се опитват да поставят рамки на споразумение като това. Като че ли не е известен фактът, че поставянето на етични граници е необходимо повече от всякъде другаде в областта на науката, където предпазливостта е така нужна. Поне що се отнася до науката и изследванията, финансирани от публични фондове, сключването на международно споразумение относно етичните принципи би било напълно уместно за целите на подобно споразумение за сътрудничество.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на гжа Niebler относно подновяването на споразумението между Европейската общност и Русия за научно сътрудничество. Наистина, от съществена важност е да се поднови споразумението, сключено със Светския съюз преди години. Сътрудничеството между Европейския съюз и Русия даде отлични резултати благодарение на факта, че се обединиха усилията за постигането на една единствена цел – повишаване на общото благополучие.

Затова приветствам инициативата на гжа Niebler и подчертавам важността на продължаването и постоянството в дипломатическите отношения между Европейския съюз и Русия с оглед поддържането на международно геополитическо равновесие.

Peter Skinner (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Има няколко причини, поради които настоящото споразумение укрепва вътрешния пазар на Европейския съюз, както и сътрудничеството относно стандартите и осигуряването на защита на потребителите.

На първо място сред тях е фактът, че науката е световна дисциплина и споделянето на постиженията в тази област подпомага човечеството като цяло. Ползите, за които можем да работим заедно, са реалност в частност и като цяло.

Независимо дали става дума за намаляването на вредните емисии в автомобилната промишленост или за създаването на стратегически връзки на университетско равнище, успехът от насърчаването на това споразумение е видим.

Потребителите също са косвено облагодетелствани, тъй като най-добрите умове могат да бъдат привлечени за създаването на поголямо доверие по въпросите от общ интерес.

Daniel Strojž (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (CS) Въпреки че на пръв поглед приемането на предложението за решение на Съвета относно сключването на споразумение (подновяване на Споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и Русия) може да изглежда формалност от второстепенно значение, не смятам, че това е така. С нарастваща неотложност става ясно, че Русия трябва да бъде стратегически партньор на Европейския съюз, а не винаги да бъде укорявана и смятана за страшилище. Затова трябва да приветстваме всяка стъпка в посока на сътрудничеството между Европейския съюз и Русия на различни равнища и под различни форми. Освен това може да се очаква, че сътрудничеството с Русия ще изиграе много важна роля, една недвусмислено положителна роля, в настоящата тежка икономическа криза. Русия не може да бъде отделена от Европа. Тя принадлежи към Европа, независимо дали това ни харесва или не, и сътрудничеството с нея може скоро да се окаже жизненоважно за Европа.

– Доклад: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)

John Attard-Montalto (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Когато говорим за дивата природа, в действителност имаме предвид естествената среда, където липсва сериозна човешка дейност, с други думи – девствените райони. Дивата природа се отнася както за сушата, така и за морето.

Съществуват два различни вида отношение: едното се отнася до понятието съхранение, а другото до опазване. Те са различни. Първото може да бъде описано като „правилна употреба на природата“, а второто като „защита на природата от употреба“. Вярвам, че съхранението и опазването могат да бъдат различни, но тяхното приложение зависи от конкретния район. Например Европа е твърде малка, за да има забранени зони за гражданите. Горите покриват около една трета от земната повърхност, от която само 5 % могат да бъдат описани като дива природа.

Повечето диви райони в Европа са защитени от „Натура 2000“. Това е европейска мрежа, която вече покрива най-ценните области с най-голямо биологично разнообразие в Европейския съюз. По тази причина съм съгласен, че не се изисква ново законодателство по отношение на зоните с дива природа, тъй като повечето са защитени от „Натура 2000“. Все пак, важно е да се картографират тези зони, като се разграничат горите, прясната вода и морската дива природа.

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Гласувах в подкрепа на доклада. Има няколко причини, поради които Европа трябва да се интересува от защитата на зоните на дива природа. Първо, те служат като убежище за много видове и генетичен запас, които не са в състояние да оцелеят дори и при леко изменени условия. Също така има много видове, които чакат да бъдат открити и описани. Повечето от тях живеят в почвата или в гниещ дървен материал и са особено чувствителни към промени. Тези незасегнати зони са идеални за изследване на естествените промени и еволюцията на природата. В същото време тези области са крайно уязвими спрямо въздействието на промените в климата, предизвикани от човешката дейност извън техните граници.

Съществуват и много чисто етични причини за запазване на дивата природа в Европа. Ние имаме моралното задължение да гарантираме, че бъдещите поколения ще могат да се наслаждават и облагодетелстват от защитените зони на дива природа в Европа. Развиването на устойчив туризъм се използва като средство за придаване на икономическа стойност на дивата природа и за подпомагане на нейното съхраняване.

Затова е важно да се съставят съответни препоръки в помощ на държавите-членки на Европейския съюз, за да намерят найдобрия начин за гарантиране на защитата чрез „Натура 2000“ на настоящите и потенциалните защитени области, както и на зоните на дива природа и естествените процеси в тях.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на настоящия доклад, тъй като съм съгласен, че наистина трябва да пристъпим към картографиране на последните зони на дива природа в Европа. Разбира се, това не може да бъде направено без очертаването на дивата природа. Затова приканвам Европейската комисия да предприеме действия в тази област. Съгласен съм също с идеята, че трябва да насърчаваме устойчивия туризъм в тези райони и да обучаваме ръководителите по места как да опазват и защитават дивата природа.

По тази причина се присъединявам към искането на главните неправителствени организации в областта и моля Европейската комисия да даде насоки за опазването на дивата природа в Европа.

Martin Callanan (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Този доклад показва, че дори най-отдалечените области на Европа попадат под контрола на Европейския съюз. Въпросът за дивата природа се състои в това, че тя трябва да остане недокосната от хората, включително от Европейския съюз. Все пак, като се имат предвид различните видове натиск върху околната среда, Комисията предложи действия за грижата и защитата на най-изолираните и отдалечени райони на Европа.

Затова като цяло подкрепям този доклад, стига само държавите-членки да запазят водеща роля в управлението, предназначението и защитата на дивата природа.

До известна степен съм скептичен по отношение на ползата от европейска стратегия за дивата природа, имайки предвид катастрофалното управление на Европейския съюз в областта на селското стопанство и рибарството. Жизненоважно е Европейският съюз да играе ролята на организация, която съдейства и предлага най-добър пример в този процес. В противен случай целият смисъл от предлаганите мерки ще бъде под въпрос.

Въпреки тези възражения, областта в югоизточна Англия, в която живея, е благословена с уединени райони с изключителна естествена красота, недокоснати от човешка ръка. Поради това подкрепям настоящия доклад.

David Casa (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) „Натура 2000“ е допринесла много за защитата на девствената околна среда. Този доклад набляга на значимостта на подобни проекти и съм напълно съгласен с докладчика, че трябва да бъдат използвани редица средства за осигуряване на защитата на тези области. Важно е да се картографират тези райони, защото може да бъде твърде късно, ако отлагаме нещата за по-нататък.

Avril Doyle (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Докладът по лична инициатива на г-н Негуї набляга на значимостта на защитата на зоните на дива природа в Европа в прилагането на съществуващите директиви, предлагайки определение за „дива природа“ като все още незасегнати зони, както и „зони, в които човешката дейност е минимална“.

Въпреки че докладът се радва на одобрение, някои места в него остават неясни. Например, дали съществуващите зони на дива природа или потенциалните бъдещи такива са предмет на обсъждане. Бих искала да знам също дали има зони на дива природа, които не са вписани като обекти в „Натура 2000“ и които потенциално биха били разгледани в настоящия доклад.

Зони, които се ползват с особено внимание от „Натура 2000“ попадат под компетенцията на различни Генерални дирекции на Комисията. Макар да съм впечатлена от работата на тези отдели и техните различни мандати, повишаването на равнището на сътрудничество и съгласуваност би могло отлично да подсили

защитата, предоставена от обектите на „Натура 2000“. С удоволствие подкрепям доклада на гн Негуї, но съжалявам, че поради изпълнението на член 45, параграф 2, ми бе отказана възможността да го обсъждам.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада Негуї, тъй като вярвам, че трябва да се подобри защитата и поддържането на зоните на дива природа в Европа.

Поради проблемите, свързани с околната среда вследствие на многовековната човешка намеса, зоните на дива природа днес представляват само 46 % от земната повърхност.

Смятам, че Европейската комисия трябва да състави препоръки за държавите-членки, които трябва да включват изготвяне на карта и стратегия за европейските зони на дива природа.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Гласувахме в подкрепа на доклада, защото трябва да защитим природата, но чрез човешка намеса. Днес горите представляват 33 % от земната повърхност на страните от Европейското икономическо пространство, равняващи се на 185 милиона хектара. Само около 9 милиона хектара от горите (5 % от всички горски масиви) се отчитат като „дива природа“. Тези райони, заедно с растителните и животинските видове и екосистемите, от които са част, са като цяло в естествено състояние. Необходимо е тези зони на дива природа да подлежат на ефективни и специфични условия на защита, като например генетични резервати и убежища за много видове, които са неспособни да оцелеят дори при леко променени условия. Това се отнася с особена сила за кафявата мечка, вълка, риса и други едри бозайници.

Имаме моралното задължение да осигурим на бъдещите поколения възможността да се наслаждават и облагодетелстват от защитените зони на дива природа на Европа. Развиването на устойчив туризъм може да се използва като средство за придаване на икономическа стойност на дивата природа и за подпомагане на нейното съхраняване, насърчавайки обикновените хора да откриват скритата ценност на природата, без да причиняват вреди. Устойчивият туризъм укрепва възприемането на политиките за съхраняване, предвид това, че туристите вече осъзнават необходимостта от защита вследствие на собствения им опит и същевременно помага за икономическото поддържане на дивата природа, като осигурява работа за местното население.

Duarte Freitas (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Днес дивата природа на Европа е сведена до малка част от това, което е представлявала в миналото, така че защитата ѝ е приоритет.

Поради това тази задача трябва да заема централно място в европейската политика за биологичното разнообразие и освен това е необходимо мрежата „Натура 2000“ да вземе предвид тези области, така че да използва по найдобрия начин услугите, свързани с околната среда, предлагани в определените обекти.

По тези причини одобрявам доклада Негуї с надеждата, че европейските зони на дива природа могат да бъдат опазвани по-добре в името на бъдещите поколения.

David Martin (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепям доклада, който подчертава необходимостта да се защитят 46 % от земната повърхност, представляващи дива природа, които не са особено изменени от човека.

Luís Queiró (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PT) Дните в човешката история, когато хората са оцелявали, борейки се със суровата природа, са вече отминали. В нашата част от света, макар все още да трябва да се защитаваме от атаките на природата, вече се налага да запазим природата от човешката намеса и господство. Трябва да сторим това заради самите нас – заради нашия интерес да опазим богатството на биологичното разнообразие и заради нуждата да опазим планетата, на която имаме шанса да живеем. Именно поради тези причини трябва да полагаме усилия за опазването на дивата природа на Европа, особено в найотдалечените региони, където разнообразието има толкова голямо значение. Същите предписания изискват интервенцията и разпоредбите да бъдат балансирани и зачитани. Ако имаме желание да насърчим нов начин на отношение към нашите селски райони, не трябва да допускаме необратимо завишаване на човешката дейност в тези области. Защитата на дивата природа, особено там където е налице човешка дейност, трябва да означава насърчаване на равновесието, предпазване и устойчивост. Не бива да поставяме непосилни ограничения за селския живот или да заставяме хората да изоставят вече изтощени места.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувам в подкрепа на доклада Негуї относно дивата природа в Европа. Вярвам, че Европейският съюз трябва да прояви поголяма загриженост към зоните на дива природа, тъй като те представляват убежища и резервати за много видове, които не могат да оцелеят в променени условия. Още повече, не трябва да се забравят етичните причини за взимането на това решение.

Ние, европейските граждани, имаме морално задължение да дадем възможността на бъдещите поколения да се облагодетелстват от защитените зони на дива природа в Европа. Поради това приветствам инициативата на гн Hegyi, целяща подпомагането на развитието на устойчивия туризъм – истински показател за икономическата стойност на дивата природа.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на настоящия доклад поради това, че според мен Европа трябва да защити дивата си природа и да допринесе за поддържането на националните си паркове. Според доклада „Дивата природа в Европа“, съществуват 10 национални парка в няколко европейски области. Поддръжката и защитата на тези национални паркове означава също така защита на видовете животни и птици, които ги населяват.

С оглед на факта, че някои от тези видове са пред изчезване, смятам, че Европейският съюз трябва да действа поактивно за изграждането на програми, които ще подпомогнат съживяването на популациите на тези видове и повторното заселване на райони, в които, за съжаление, някои видове животни и растения са вече изчезнали.

В тази насока считам, че са необходими следните мерки: задълбочен анализ на дейностите, свързани с обезлесяването на райони, които не принадлежат към националните паркове, както и разработване на специфични проекти, свързани със залесяване на вече обезлесени райони. Лично аз давам силната си подкрепа за всеки подобен проект и в тази връзка бих искал да поздравя докладчика.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Терминът дива природа се отнася до естествена среда, която не е била значително изменена от човешката дейност. Дори сега 46 % от земната повърхност се описват като дива природа.

Съществува разлика между понятията съхранение и опазване. Първото включва правилна употреба на природата. Второто предполага защита на природата от експлоатация. Според мен природата се нуждае от защита, но с помощ от човека. Европа е твърде малка, за да има забранени територии за гражданите ѝ. Въпросните територии са изключително ценни. Те могат да бъдат използвани по начин, който не застрашава околната среда, чрез разработването на нови проекти в областта на туризма.

В същото време, тези територии са особено податливи на влиянието на промените на околната среда, причинени от човека. Наше морално задължение е да осигурим на следващите поколения възможността да видят и усетят истинската дива европейска природа. Развитието на устойчивия туризъм може да посочи начин за извличане на полза с икономическо значение от зоните на дива природа, както и за осигуряване на ресурси за тяхното опазване.

В Европа възникна интересна инициатива, отнасяща се до програми, насочени към дивата природа и устойчивия туризъм. Имам предвид фондацията „PAN Parks“, чиято цел е развитието на устойчивия туризъм в тези територии.

Не се налага въвеждането на ново законодателство по отношение на дивата природа, но въпреки това Европейската комисия трябва да изготви съответни препоръки с цел осигуряване на съдействие на държавите-членки на Европейския съюз относно найдобрия подход за опазване на съществуващите или потенциалните зони на дива природа, които могат да бъдат включени в мрежата „Натура 2000“.

– Доклад: **Luís Queiró (A6-0501/2008)**

Martin Callanan (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) В близките години, авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията бе найбързо развиващият се отрасъл в сектора на авиацията. Летищата в моя избиран район в североизточна Англия, като Newcastle и Durham Tees Valley, са известни с пилоти-любители и с нарастващия брой хора, занимаващи се с бизнес. Следователно това е подсектор, който се нуждае от подкрепа и практично регламентиране.

Впечатлен съм от ангажираността на Комисията във връзка с пропорционално регламентиране на авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията. Този подход бележи значителна промяна в съпоставка с редица предишни предложения, свързани с транспорта и следва да бъде приветстван. Въпреки това, необходимо е да следим за това този сектор да продължава да се развива устойчиво без бюрократични затруднения, с които твърде често се характеризират предложенията на Комисията.

Неизбежно със задълбочаването на икономическата криза този сектор скоро ще залезе. Все пак, авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията имат значителен принос за икономическия растеж, особено на регионално равнище, както ние в североизточна Англия можем да потвърдим.

Гласувах в подкрепа на настоящия доклад.

David Casa (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Съгласен съм с докладчика относно необходимостта да се изтъкне значението на събирането на данни, пропорционалното регламентиране, капацитетът на летищата и въздушното пространство и устойчивостта на околната среда, като в същото време се признава значението на една от найбързо развиващите се индустрии на нашето време. Призовавам да се постигне баланс по посочените въпроси, така че да не се възпрепятства бизнеса, а да се подпомогне устойчивото му развитие.

Avril Doyle (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Гн Queiró, член на Европейския парламент отговори на Съобщението на Комисията относно „Дневен ред за устойчивото бъдеще на авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията“ и откри някои области, в които съображенията, свързани с политиката за сектора на въздухоплавателните средства, изпълняващи нетърговски полети, в авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията оказват допълнително въздействие. Особен интерес представлява повишаването на компетентността на Общността в секторите за сигурност и безопасност, както и въздействието върху сектора на инициативи на Общността като например Единното европейско небе и системата за управление на въздушното движение.

От първостепенна важност е гарантирането на безопасност, докато бъде осигурено отговорно отношение към въпросите на околната среда в сектора както по отношение на шума, така и по отношение на намаляването на вредните емисии. Равнището на ръста в сектора, както и разнообразният му характер, налагат необходимостта от бъдещо регламентиране. Настоящото съобщение посочва пътя за развиване на бъдеща политика.

Jörg Leichtfried (PSE), *в писмена форма.* – (DE) Гласувах против доклада на Luís Queiró относно бъдещето на авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията.

Без съмнение броят на полетите с общо предназначение и бизнес полетите значително е нараснал, което се отразява на влиянието върху околната среда.

Все пак, смятам, че инвестирането в разширението на летищата е погрешният подход, защото това само ще доведе до поголямо търсене при полетите и поголяма натовареност на въздушното движение. Трябва да намерим алтернативи, така че равнището на въздушното движение да не се повишава и замърсяването да остане в рамките на допустимото.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията е процъфтяващ сектор, който се характеризира с повишено равнище на приспособимост и гъвкавост – характеристики, които противоречат на строгата рационалност при големите летища в частност. По тази причина подкрепям препоръките на моя колега Luís Queiró, относно последователното прилагане на принципите на пропорционалност и субсидиарност в тази област въз основа на всеки случай, при условие че всички изисквания за безопасност и сигурност са изпълнени.

Обръщам се към държавите-членки, да вземат под внимание всички препоръки на Комисията и докладчика, особено тези, отнасящи се до постигането на поголяма ефективност на капацитета както на големите, така и на регионалните и местните летища.

Всъщност, като докладчик за Единно европейско небе II и за разширяването на правомощията на Европейската агенция за авиационна безопасност (EASA), взех предвид необходимостта този сегмент от сектора на въздухоплаването да разполага с всички необходими условия за устойчиво развитие в полза на индустрията и в крайна сметка на пътниците.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на гн Queiró относно дневния ред за устойчивото бъдеще на авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията. Разбира се, предупреждени сме, че по отношение на авиацията с общо предназначение и бизнес авиацията се изисква нова европейска политика.

Това е така, защото е налице постоянно увеличаване на общия оборот на компаниите в сектора на гражданското въздухоплаване. Действително според приблизителни изчисления, броят на пътниците, ползващи бизнес авиацията може да се удвои в следващите десет години. Освен това като цяло трябва да признаем и предимствата на този вид авиация в икономически и социален аспект.

Поради това приветствам доклада на моя колега и се надявам, че потенциалът на сектор, който се радва на забележителен ръст, може да бъде напълно използван в бъдеще.

– Доклад: **Malcolm Harbour (A6-0018/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Публичният сектор се възпрепятства от традиционните методи, свързани с предоставянето на услуги в областта на научноизследователската и развойна дейност. Това може да бъде променено чрез така наречените доставки на развойни продукти. Доставките на развойни продукти представляват специфичен подход към публичния сектор с оглед осигуряването на научноизследователска и развойна дейност.

Европейският съюз се нуждае от поширока иновационна стратегия. Това, което наричаме доставки на развойни продукти трябва да се разглежда като част от стратегията. Това е от съществено значение за повишаване на способностите за иновации на Съюза и за подобряването на обществените услуги за европейските граждани. Публичният сектор в САЩ изразходва 50 милиарда USD за осигуряването на научноизследователска и развойна дейност. Европа изразходва 2,5 милиарда USD. Очевидно е, че доставката на развойни продукти е от ключово значение, съдействайки на публичния сектор в Европа да се справи със сериозните обществени предизвикателства.

Един от съществуващите проблеми в Европейския съюз е липсата на преценка във връзка с оптимизирането на предоставянето на услуги в областта на научноизследователската и развойна дейност. Проблемът е последица от така наречените изключителни права върху разработките. Компании, разработили продукт или услуги за публичен орган, не могат да използват разработките си за други клиенти. Доставките на развойни продукти ще се противопоставят на тази аномалия. Това предполага специфичен подход, който включва разпределянето на рисковете. Друга последица ще бъде рентабилното развитие на иновативните решения.

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма.* – (IT) Благодаря ви, гн Председател. Ще гласувам „за“. Смятам, че доставките на развойни продукти имат потенциала да насърчат иновациите, както и че това може да обезпечи и повиши високото качество на обществените услуги в Европейския съюз.

И не само това. Договорите за доставки на развойни продукти предоставят големи възможности за малките и средни предприятия по отношение на обществените поръчки, както и във връзка със световния опит и развитие в тази област. Действително те се характеризират с поголяма достъпност за малките и средни предприятия в сравнение с големите традиционни търговски договори.

Въпреки всичко това се страхувам, че това, което се предлага, няма да успее да привлече малките и средни предприятия, освен ако начинът на действие на тези договори не е прозрачен, особено в интероперативен контекст и не се осигури понататъшна яснота относно някои процедурни аспекти, включително осигуряването на държавна помощ и интелектуална собственост, така че да се създадат стабилни и прозрачни условия за обществените структури и предприятия.

Martin Callanan (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Настоящият доклад налага трезво преосмисляне: предвид всички разисквания по Лисабонската програма и превръщането на икономиката на Европа в най-конкурентната в рамките на следващата година, бях шокиран да прочета, че публичният сектор в САЩ изразходва 50 милиарда USD годишно за научноизследователската и развойна дейност.

Тази сума е 20 пъти повисока от съответната, отделяна в Европа и представлява приблизително половината от общата разлика между Европа и САЩ по отношение на инвестициите в научноизследователската и развойна дейност.

Приветствам настоящия доклад на моя колега Malcolm Harbour, който начерта път, по който Европа може да започне преодоляването на голямото различие в продуктивността. Ключът към този процес е заложен в заглавието: насърчаване на иновациите.

Според мен, найдобрият начин за постигане на целите на този доклад е Европейският съюз да обезпечи насърчаването на иновациите и технологичното развитие, вместо да поставя нормативни препятствия.

Предвид съществената роля на публичните доставки за насърчаването и поддръжката на нови технологии, подкрепих настоящия доклад. Надявам се, че принципите, заложили в него, ще бъдат от полза на местните органи в моя регион в североизточна Англия.

David Casa (PPE-DE), *в писмена форма.* – (EN) Съгласен съм с докладчика относно иновациите, особено в области като здравеопазването, застаряването и сигурността. Доставянето на развойни продукти ще ограничи възможностите за грешки и следователно трябва да се използва като средство за иновативна мярка.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Моят колега, гн Harbour, представи доклад по собствена инициатива във връзка с насърчаване на иновациите с цел обезпечаване устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа. Достъпът до подобни услуги по справедлив и еднакъв за всички начин е от съществено значение за пълноценното функциониране на свободния пазар. Настоящото съобщение разглежда въпроса за фазата, свързана с научноизследователските и развойни дейности по даден развоен продукт.

Доставянето на развойни продукти представлява специфичен подход за публичния сектор с цел да се ангажират научноизследователските и развойни дейности с оглед насърчаване на иновациите, за да се осигури устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа. Обхватът на разглежданите обществени услуги покрива здравеопазването, образованието, сигурността, климатичните промени и енергийната ефективност – въпроси, които благоприятстват обществото като цяло. Приемането на тази стратегия ще направи възможно рентабилното развитие на нови, иновационни решения и с оглед на това аз подкрепих това предложение.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Публичните доставки в областта на научноизследователските и развойни дейности в Европа представляват незначителен процент от публичните доставки като цяло. Европа не изглежда в добра светлина в сравнение със Съединените американски щати, чийто публичен сектор отпуска 50 милиарда USD годишно за публични доставки в областта на научноизследователската и развойна дейност – сума, 20 пъти повисока от тази, изразходвана в Европа. Това е неуместно, ако наистина искаме да подсилим иновативните ни възможности.

Струва си да отбележим, че редица стоки и услуги, в наличност днес не биха съществували, ако не бяха налице обществените ресурси. Спътниковата навигационна система GPS и полупроводниковата технология представляват само два от многото примери.

Европа се нуждае от технически подобрения в редица области като здравеопазването, устойчивия растеж и сигурността. В много от тези области все още са възможни нетърговски решения или, ако са търговски, са необходими понататъшни действия в областта на научноизследователската и развойна дейност. Доставките на развойни продукти представляват един от способите за отстраняване на различието между търсенето и предлагането в публичния сектор, предоставящ на публичните органи възможността да подобрят предлаганите от тях услуги.

Също така доставките на развойни продукти представляват съществена възможност за малките и средни предприятия. Иновативният потенциал на последните е огромен и благодарение на обществените ресурси, те имат възможността да развият и продадат решенията, разработени за други клиенти.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, горещо приветствам доклада на гн Harbour относно доставките на развойни продукти: насърчаване на иновациите с цел обезпечаване на устойчивостта и високото качество на обществените услуги в Европа. От изключителна важност за Европейския съюз е да се изправим срещу социалните предизвикателства по подходящ начин, така че да се осигури значително подобрение в обезпечаването на обществените услуги.

Погледнато от този ъгъл, доставянето на развойни продукти може да подпомогне преодоляването на различието между търсенето и предлагането в публичния сектор. Съгласен съм с докладчика, който подчерта необходимостта от обучение на потребителя по отношение на иновациите в обществените договори, тъй като професията е тясно специализирана и е необходимо включването на добре обучени служители.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Доставките на развойни продукти се осигуряват, когато публичният сектор прави поръчки в областта на научноизследователски и развойни дейности и по този начин се насърчават иновациите и се обезпечават устойчивостта и високото качество на обществените услуги.

Доставките на развойни продукти са безкрайно важни с оглед засилването на иновационния потенциал на Европейския съюз като цяло, чрез подобряване на обществените услуги, предлагани пряко на гражданите, както и чрез премахване на разликата между търсенето и предлагането в публичния сектор.

Добър пример за решение, изготвено на основата на публичните доставки, е навигационната система GPS.

В Съединените американски щати финансирането, предназначено за поръчки в областта научноизследователски и развойни дейности, представлява стойност, която е 20 пъти по-голяма от съответната за Европейския съюз.

За малките и средните предприятия обществените поръчки са ценна възможност за придобиване на опит. Договорите по доставките на развойни продукти са благоприятни за малките предприятия, тъй като те често не отговарят на изискванията за обикновени обществени поръчки.

Европа трябва спешно да разработи цялостно решение за усъвършенстване на употребата на доставките на развойни продукти не само от националните органи, но и на местно и регионално равнище.

Marian Zlotea (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Преди всичко, бих искал да поздравя гн Harbour за изготвения от него доклад, за начина, по който отразява работата на Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. Приемането на настоящия доклад, изготвен по собствена инициатива от гн Harbour, ще подпомогне иновациите в областта на научните изследвания и развойната дейност в Европейския съюз. Трябва да оползотворим това, което постигнем чрез доставките на развойни продукти. Обществените поръчки представляват област, която в перспектива предлага огромни възможности за малките и средни предприятия, като доставките на развойни продукти са полесно достъпни в сравнение с широкомащабните договори за обществени поръчки.

Трябва да следваме примера на САЩ и да се съсредоточим повече в доставките на услуги в областта на научните изследвания и развойната дейност. Трябва да очертаем рамките на една благотворна политика по отношение на развойните продукти с оглед повишаването на иновативната база на Европейския съюз. В настоящия момент фирми, които са развили продукт или услуга за конкретен обществен орган, нямат възможност да използват отново разработките си за друг потенциален клиент, което е основна финансова бариера за осигуряването на конкурентни решения. Доставките на развойни продукти позволяват рентабилно развитие на иновативни решения.

– Доклад: **Anne Laperrouze (A6-0013/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh и Inger Segelström (PSE), *в писмена форма.* – (SV) Решихме да гласуваме против доклада на гжа Laperrouze, тъй като според нас окончателният доклад е небалансиран и нарушава правото на държавите-членки да вземат решение относно въпроса за използването, развиването или инвестирането в ядрената енергетика. Подкрепяме общите научни изследвания за ядрена безопасност например, но на няколко места твърде ясно личи, че докладът подкрепя ядрената енергия. Тези решения трябва да бъдат взети на национално равнище във всяка държавачленка.

Освен това като цяло подкрепяме инвестициите в енергийната инфраструктура, но се колебаем относно одобряването на всички проекти и инвестиции, предложени за одобрение от докладчика. Искаше ни се да видим поясни критерии, за да можем да подкрепим подобна позиция, особено в светлината на разискванията по проекта „Северен поток“.

John Attard-Montalto (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Преди всичко, Европа трябва да насочи усилията си да подпомогне своите членове в търсенето на доставки на газ и петрол. Има вероятност Малта да притежава запаси от изкопаеми горива по морското й дъно. Пълна експлоатация не би могла да бъде извършена поради спорната средна линия между Малта и северноафриканските ѝ съседи. Това не трябва да бъде двустранен въпрос, тъй като е в интерес на Европа да намери решение от името на своята държавачленка.

Въпросът за ядрената енергия отново е на преден план. Съществуват доводи за и против. Разискванията по отношение на ядрената енергия не стихват. Не може да не отбележим възможността да оценим доставката на този вид енергия.

Уведомен съм, че Малта е разглеждала възможността за внос на ядрена енергия от Франция. Достигайки Малта, тази енергия ще бъде под формата на електричество и негативните страни, които се свързват с ядрените централи, няма да имат почва. Тази енергия ще бъде поевтина от доставяната чрез газопровод от Сицилия. Няма да се наложи Малта да предприема необходимите капиталови разходи за изграждането на енергийна централа.

Liam Aylward (UEN), *в писмена форма.* – (EN) Приветствам отпуснатите тази седмица от Европейския съюз 100 милиона EUR за подпомагане изграждането на нова електрическа мрежа между източното крайбрежие на Ирландия и Уелс.

Този нов проект е част от пакета за икономически стимул на стойност 3,5 милиарда EUR, който бе обявен от Европейската комисия миналата седмица в Брюксел. Това ще подпомогне изграждането на найсъвременни енергийни мрежи, които в бъдеще изцяло ще гарантират сигурността на енергийните доставки за Ирландия.

Освен това Европейският съюз ще подкрепи финансово нови проекти в областта на алтернативната енергия, като това включва вятърната енергия.

Като член на Комисията по околна среда в Европейския парламент проследих развитието на разискването по енергийните доставки.

Всички ние трябва да се замислим за случилото се в последните седмици във връзка с енергийните доставки от Русия за Европейския съюз през Украйна.

Действителността показва, че ние в Европейския съюз трябва да прекъснем пълната си зависимост от руските енергийни доставки. Необходимо е да развием други енергийни сектори.

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Благодаря ви, гн Председател. Гласувам „за“. Смятам, че различните форми на възобновяема енергия като вятърната и слънчева енергия, водноелектрическата или геотермална енергия, биомасата или морските източници, потенциално представляват найсъществените енергиен източник за Европейския съюз. Те ще спомогнат за стабилизирането на цените на енергията и намаляването на енергийната зависимост.

Поради това от особена важност е да се въведе европейска енергийна политика, която ще позволи същественото преминаване към ефективни енергийни технологии с ниско равнище на емисии на парникови газове, които да покриват нуждите ни от енергия. Ако енергийната ефективност и спестяването на енергия продължат да бъдат приоритет заедно с развитието на източниците на възобновяема енергия, съгласен съм, че до 2050 г. ще бъде възможно да отговорим на енергийните ни изисквания, използвайки източници с минимални емисии на парникови газове. Съгласен съм също, че е от голяма важност да се подходи систематично въз основа на взаимодействието между различните сектори. Накратко, дългосрочните предизвикателства по отношение на енергията и климата както на европейско, така и на световно равнище са изключителна предпоставка за насърчаването на нови бизнес модели във всички икономически области с оглед насърчаването на иновациите и предприемачеството, които не застрашават околната среда.

Šarūnas Birutis (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) Нямаме единна европейска енергийна политика. Всяка държава защитава своите интереси. Бяха отпуснати допълнителни 5 милиарда EUR за електроенергийните връзки и широколентовия интернет в Европейския съюз. Това е историческо събитие, тъй като за първи път в историята на Европейския съюз Европейската комисия отново разисква бюджета и предложи такъв проект. Това е от особена важност за Литва предвид това, че досега тя няма електрическа връзка нито с Швеция, нито с Полша и представлява един енергиен остров. Енергийните връзки са инвестиция, която няма значителна финансова възвращаемост. Поради това подобни жизнено необходими проекти трябва да бъдат финансирани от фондовете на Европейския съюз. Днес Литва купува газ за около 500 USD, докато други държави в Европейския съюз, разположени доста подалече от Русия в сравнение с Литва, плащат помалко за газ. Бихме спечелили много, показвайки нашата солидарност и единомислие в диалога с „Газпром“ по отношение на цените.

David Casa (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Трите основни цели – сигурността на доставките и солидарността между държавите-членки; справянето с климатичните промени (инициативата „20-20-20“ до 2020 г. и целта да се намалят емисиите на парникови газове с 50-80 % до 2050 г.) и икономическият растеж на Европейския съюз (постигането на найдобрите цени, като същевременно се избегне нестабилността на цените) – са от първостепенна важност при разискванията относно европейската енергийна политика. Трябва да вземем под внимание политиката, следствие на децентрализирането на енергийните източници, както и да насърчим новите видове възобновяема енергия.

Giles Chichester (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Аз и моите колеги, британски консерватори, приветстваме стратегическия подход относно доставката на енергия, който се съдържа в доклада Laperrouze относно втория стратегически енергиен преглед.

Гласувахме против препратките към Договора от Лисабон съгласно нашата последователна политика на противопоставяне на този договор. Все пак, поради наличието на препратки към Договора от Лисабон, срещу които не можем да гласуваме, взехме решение да се въздържим от окончателното гласуване.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Laperrouze относно стратегическия анализ на енергийната обстановка в Европейския съюз, защото той определя, че бъдещата европейска енергийна политика трябва да включва планове за действие в извънредни ситуации, реализирането на проекти за диверсифициране на източниците, както и новите цели във връзка с климатичните промени.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Ние гласувахме против този доклад, защото не сме съгласни с много от изложените в него предложения, тъй като те се основават на свободната конкуренция и либерализирането на пазара в един стратегически сектор, в който са от съществено значение съществуването на публични политики и публичната собственост на основните средства за производство на енергия.

Ние гласувахме обаче в подкрепа на някои предложения. Например ние също сме загрижени за сигурността на изкопаемите енергоизточници, каквито са нефтът и природният газ, както и от твърдението на докладчика, че световното производство трудно ще надхвърли 100 милиона барела на ден (понастоящем 87 милиона), докато се прогнозира, че нуждите ще възлизат на 120 милиона барела на ден през 2030 г., както и от съществуващия риск от сериозна криза през следващото десетилетие.

Ние също така сме съгласни, че в областта на енергетиката трябва да се предприемат повече проучвания, по-конкретно по отношение на преобразуването на ядрените отпадъци и ядрения синтез.

Въпреки това, ние се противопоставяме на опита икономическите групи в Европейския съюз да се поставят в по-силна позиция по отношение на публичните дружества от трети страни и този доклад да бъде използван с цел да се защити Договора от Лисабон и да се изиска неговото ратифициране.

Glyn Ford (PSE), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада Laperrouze относно втория стратегически енергиен преглед въпреки неговия (според мен) свръхентузиазъм по отношение на ядрената енергия. Не подкрепям ранното затваряне на безопасни ядрени електроцентрали, но моят ентузиазъм по отношение на новите централи е силно ограничен. В моя район, югозападна Англия, имаме възможност да построим бент през Северн, който е с много малък потенциал да разруши околната среда, а производителността му се равнява на две ядрени електроцентрали и задоволява по един „зелен“ начин 5 % от енергийните нужди на Великобритания.

Аз също така гласувах в подкрепа на изменение 22, внесено от Зелените, в което се посочват закъснението и повишаващите се разходи по проекта ITER за ядрен синтез. Не подкрепих базирането на този съвместен проект в Европа, тъй като домакинът заплаща несъразмерна част от общия бюджет. По този начин аз подкрепих Япония, която искаше да стопанисва това „главоболие“. Оказах се прав далеч по-рано от предвиденото.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Всички осъзнаваме, че енергията е огромно предизвикателство за държавите-членки. Икономията на енергия, повишената енергийна ефективност, изследването на жизненоважната от търговска гледна точка възобновяема енергия и на новите технологии за транспортиране и диверсифицирането на доставките са все познати пътища за намаляване на зависимостта на държавите-членки. Ние не поставяме под съмнение нуждата от известно сътрудничество, дори организация на междуправителствено равнище и солидарност между държавите.

Въпреки това, в действителност от доклада изглежда, че съставянето на енергийна стратегия и сигурността на доставките са по-маловажни от въвеждането на единна енергийна политика или от въвеждането на единна газо- и електропреносна мрежа под покровителството на единен европейски регулатор за всеки сектор. Днес изборът, нуждите, възможностите и капацитетът на различните държави се различават изключително много.

Този чувствителен въпрос наистина е от стратегическо значение и, като такъв, може да бъде оставен само на независимото решение на държавите в съответствие с техните интереси. Въпреки това, целта отново остава повишаване на правомощията на бюрокрацията в Брюксел. На този факт трябва да благодарим за създаваните проблеми, обхващащи всичко от ескалиране на цените на електричеството до редовни прекъсвания.

Ето защо ние гласувахме против този доклад.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE), в писмена форма. – (FR) Докладът отново предлага ядрената енергия като възможност, въпреки че тази енергия не е конкурентоспособна, а уран се получава при опасни условия, които предизвикват етническа дискриминация и оказват неприемливо въздействие върху здравето.

Поради проблема с глобалното затопляне въглицата не могат да бъдат приети за „преходна съставна част“.

Считам, че „диверсифицирането на енергийните източници на Европейския съюз“ е свързано с експлоатацията на изкопаемите източници в Каспийско море. Газовите и нефтените полета в района на Кашаган подлагат на натиск населението и неговите природни ресурси: добиването на нефт, богат на сулфиди, заплашва здравето на населението и биологичното разнообразие.

Диверсифицирането на енергийните доставки предполага, че съществуват газо- и нефтопроводи, за да се транспортират ресурсите в Европейския съюз. Проектите ТВС и „Набуко“ засягат политическата стабилност на нашите съседи. Ние имаме задължението да не позволяваме нашите енергийни нужди да заплашват тяхната стабилност. Населението на Южен Кавказ трябва да има икономическа и социална полза от добиването на енергия на неговата територия.

В Африка трябва да бъде подходящо възнаградено производството на слънчева енергия, предназначена за задоволяване на нашите нужди.

Защо в доклада не се казва, че възобновяемата енергия и икономията на енергия са отговорът в бъдеще? Аз гласувам против този доклад във вида, в който е понастоящем.

Ona Juknevičienė (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) За да се гарантира енергийната сигурност на Европейския съюз, необходим е общ енергиен пазар на Европейския съюз, в който да бъдат обединени всички членки на Общността, преди всичко прибалтийският регион. Зависимостта на страните в този регион от Русия, като единствен доставчик на енергийни ресурси, пречи на енергийната сигурност, не само на тези страни, но и на Общността като цяло. Следователно е необходимо да се позволи свързването на прибалтийските страни с мрежите на Европейския съюз чрез приоритетни и достатъчно финансирани европейски проекти. Диверсифицирането на енергийните източници и доставчици не може да остане проблем на самите държави-членки. Той трябва да бъде решен на равнище Европейски съюз. Затова аз особено подкрепям докладчика в призива ѝ към Комисията да изготви европейски стратегически план, който би предвидил дългосрочни инвестиции, предназначени да задоволят нуждите от бъдещо производство на електроенергия, и конкретни насоки за инвестиране в ядрената енергетика. Тъй като финансовата криза засегна особено силно строителния сектор, така е и в Литва, искането на докладчика за „по-големи усилия за решаване на въпросите с окончателното съхранение на отработеното ядрено гориво и по-специално във връзка със силно радиоактивните отпадъци“, става особено актуално със затварянето на ядрената електроцентрала Ignalina.

Споразуменията за партньорство и сътрудничество (по-конкретно с Русия) трябва да бъдат средство за гарантиране на интересите на всички членки на Европейския съюз, а държавите-членки на Европейския съюз трябва да се придържат към принципите на солидарност и единство при обсъжданията с енергийни доставчици от трети страни. Само обединена Европа би могла да бъде силна и конкурентоспособна във века на бързата глобализация.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Въпросът за енергийната сигурност на Европейския съюз е редовно появяваща се тема, която става изключително актуална, ясно показвайки, че има дълбоко заложи, нерешени проблеми. Неотдавнашната газова криза демонстрира абсолютната необходимост държавите-членки да обединят сили на равнището на Общността и да покажат солидарност и в кризисни ситуации, и при изработването и осъществяването на съвместни решения, които са от взаимна полза.

Разположена на източната граница на Европейския съюз, Румъния осъзнава и рисковете, и ползите от това геостратегическо положение. По тази причина Румъния подкрепя и подпомага, от една страна, изграждането на алтернативни пътища за пренос на енергия, главно газопровода „Набуко“, докато, от друга, подкрепя процеса на изясняване и укрепване на партньорството с Русия, която е главен участник на международната сцена, не само в този противоречив сектор, включващ доставката на енергийни ресурси.

Имайки предвид това, препоръките, направени от докладчика относно южноевропейския коридор, особено „Набуко“, и взаимовръзката между газовите и електрическите мрежи, преминаващи от север на юг в Югоизточна Европа, трябва да бъдат обмислени и осъществени колкото е възможно по-бързо.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Газовата криза, която току-що преживяхме, ясно показва още веднъж колко важни за Европейския съюз са сигурните, благонадеждни и евтини енергийни доставки. Притеснително е, че ядрената енергия изведнъж се представя като „климатосъобразна“, като част от разискванията за енергията и че реакторите, които достигат края на своя полезен живот и за чието извеждане от експлоатация бяха похарчени милиони субсидии, изведнъж се активират отново. Това вероятно е в резултат от факта, че Европейският съюз пренебрегна газовия спор и изостави източните държави-членки в критичен момент. Това е урок за бъдещето. Ние трябва да намалим консумацията на енергия, въпреки критичното съмнение дали задължителното въвеждане на енергоспестяващи крушки ще постигне това, и трябва да настояваме за употребата на алтернативни форми на енергия. Докато фокусът на бюджета обаче пада върху ядрената енергия, това никога няма да стане и новите енергийни технологии ще бъдат маргинализирани.

Въпреки че обсъжданията, свързани със сигурността на енергийните доставки в Европейския съюз са важни, те не трябва да водят до подкрепа на влизането на Турция в Европейския съюз по причини, свързани с енергийната политика. Дори ако Турция не стане членка, планираните нефтопроводи все пак ще могат да преминават през Турция и все пак ще бъде възможно да се осъществят инфраструктурните проекти за газа.

Antonio Mussa (UEN), *в писмена форма*. – (IT) Оценявам високо работата на г-жа Laperrouze и затова гласувам в подкрепа на доклада. Надявам се само, че идеите и данните, които тя е приложила в своя доклад

ще бъдат адекватно оценени от Комисията и интерпретирани по възможно най-позитивен и широкообхванат начин.

Надявам се, че впоследствие няма да се появят никакви пречки за възможно най-бързото определяне на проектите, засягащи инфраструктурата, и че те ще бъдат оценени в съответствие с приоритетите, които се отнасят единствено до сроковете за развитие, финансовата структура, наличните доставки и връзката между обществената подкрепа и частния ангажимент.

В тази връзка с представянето на предложенията на Комисията за Европейски план за възстановяване, с план за финансова подкрепа на някои проекти, Средиземноморският регион се пренебрегва чрез изключването на тръбопровода за природен газ Алжир-Сардиния-Италия (включително участъка в Италия) от европейските проекти с най-висок приоритет.

Аз все пак се надявам, че ние можем да постигнем постепенен напредък в сферата на диверсифицирането на източниците и пътищата за доставка, използвайки новите възможности за инфраструктура, където тя липсва.

Надявам се, че механизмите на солидарност няма да допуснат изкривяване на пазара или да предизвикат прекомерно тежки процедури. Надявам се, че Енергийната харта ще бъде в състояние да играе основна роля заедно с разширяването на Енергийната общност, по-специално по отношение на транзитиращите страни, включително в областта на възобновяемите енергийни източници.

Luís Queiró (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Контекстът, в който се обсъжда предвидената като дългосрочна стратегия, оказва решаващо влияние върху резултата от анализа и съдържанието на предложенията. Разискването по стратегическия енергиен преглед не е изключение. В този контекст обаче има повтарящи се показатели, подсказващи, че той е по-скоро постоянен, отколкото временен. Тези показатели включват енергийната зависимост (без значение от Русия или от основните страни производителки на петрол) и нейните последици; повишаващите се цени на енергията поради по-високите цени, предизвикани от завишеното глобално търсене или поради намалената покупателна способност на държавите, чиито средства са се изчерпали вследствие на суровата икономическа криза; и екологичните последици на различни нива от непрекъснато повишаващото се глобално потребление на енергия, които икономическата криза най-вероятно няма да промени. Всички тези фактори насочват вниманието към необходимостта от стратегически подход, основан на по-слабата зависимост и в резултат на това по-голямо разнообразие (и на доставчици, и на консумирана енергия); по-голяма ефективност; непрекъснати усилия за изследване на алтернативната енергия; по-голяма интегрираност; и в същото време развитие на производствените капацитети на местно равнище, по-специално на онези, използващи алтернативни енергийни източници. Това е огромно предизвикателство, но е и стратегически въпрос, който ние не можем да пренебрегнем.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Laperrouze относно втория стратегически енергиен преглед. Съгласен съм, че ние трябва да определим реална основа за бъдещата европейска енергийна политика, предназначена да осъществи целите за сигурност на доставките, борба с климатичните промени и икономически растеж на Европейския съюз.

Подобно на докладчика, и аз подчертавам значението на учредяването на европейски фонд за гарантиране на нетърговските рискове за някои проекти за производство и пренос на енергия, които са от европейски интерес, така че да бъдат насърчени инвестициите във всички мрежи.

Peter Skinner (PSE), в писмена форма. – (EN) Европейският съюз има амбициозни планове за справяне с риска ресурсите да бъдат силно ограничени, тъй като населението по света изисква повече енергия. Отговорите при поддържането на сегашната сигурност на доставките и разработването на ефективни невъглеродни енергийни източници, не са взаимно изключващи се.

Безопасността на нашата околна среда и предотвратяването на настъпването на енергийна бедност сред онези хора, особено в югоизточна Англия, които живеят при фиксирани доходи, са еднакво важни цели.

Ето защо подкрепям съчетаването на технологичните решения за енергийни доставки в Европейския съюз. Зачитам необходимостта от предпазливост по отношение на ядрената промишленост от гледна точка на безопасността, но считам, че тя предлага известна степен на сигурност: ако се лишим от този процес сега, това би било пагубно за много от моите избиратели с фиксирани доходи.

Bart Staes (Verts/ALE), в писмена форма. – (NL) Докладът относно втория стратегически преглед на енергийната политика демонстрира твърде малко по отношение на съгласуваността. По мое мнение, общият ангажимент за постигане на енергийно ефективна икономика би трябвало да получи първостепенен приоритет в европейската енергийна политика. Ограничаването на потреблението на енергия трябва да придобие

абсолютен приоритет в стремежа за постигане на целите по отношение на изменението на климата, устойчивото развитие, иновациите, създаването на работни места и конкурентоспособността. В действителност подход като този е много ефективен и евтин начин за запазване на непрекъснатите енергийни доставки. Както вече беше споменато, той създава голям брой работни места и за висококвалифицирани, и за неквалифицирани работници.

Европейската енергийна политика трябва с оглед на бъдещето да отдели дължимото внимание на променящия се начин, по който се консумира и произвежда енергия. Децентрализираните енергийни системи ще трябва да бъдат комбинирани с разширени източници на възобновяема енергия. Наред с енергийната ефективност, от ключово значение са и мерките за икономия на енергия. Следователно трябва да настояваме за изолация, както и за други мерки, в строителната индустрия. В този доклад се надценява значението на ядрената енергия. Тя може да покрие около една трета от общото потребление на електричество, но това представлява само 6 % от общото търсене на енергия. В този контекст бих искал да ви напомня, че все още няма устойчиво решение на проблема с (високо) радиоактивните отпадъци.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Енергийната независимост в Европа трябва да заеме по-предно място в политическия дневен ред. Необходимостта от ясно дефиниране на енергийната бедност в Европейския съюз също има значение. Необходимо е също така да се види в по-широк контекст как можем да впрегнем „Зелената икономика“, за да ни помогне в настоящата финансова криза чрез създаване на работни места, но също така да даде на Европейския съюз енергийната независимост, от която се нуждаем. Трябва да насочим вниманието си към инвестиции в енергийната мрежа на Европейския съюз.

Konrad Szymański (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Докладът на г-жа Lapperouze относно втория стратегически енергиен преглед съдържа точка, която подкрепя изграждането на газопровода „Южен поток“. Това е побратимен проект на газопровода „Северен поток“, предназначен да направи напълно невъзможно осъществяването на проекта „Набуко“. Газопроводът „Южен поток“ засилва позицията на Русия по отношение на доставката на енергийни източници и следователно не може да бъде считан за проект за постигане на диверсификация в този аспект.

– Доклад: **Anna Záborská (A6-0492/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh и Inger Segelström (PSE), *в писмена форма*. – (SV) Ние сме силно критични към доклада на г-жа Záborská и сме решени да гласуваме против него, тъй като смятаме, че той е изключително враждебен към жените. Жените трябва да се грижат за дома, децата и възрастните, вместо да работят. За щастие, не ни се налага да гласуваме срещу резолюцията, тъй като изменението, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, беше одобрено.

Дори ако ние в крайна сметка бяхме решили да подкрепим резолюцията, имаше формулировки, на които ние се противопоставяме или които предизвикват съмнение у нас, така нямаше да бъде ясно как трябва да гласуваме.

Като шведски социалдемократи, ние считаме, че всеки трябва да има правото да работи. Тогава обществото трябва да предостави и инструментите, и условията, за да даде възможност на жените да ходят на работа, нещо, което е предпоставка за тяхната еманципация. Добре развитите грижи за децата и възрастните са също сред най-важните предпоставки, необходими на жените, за да могат да ходят на работа. Разбира се, трябва да има солидарност между поколенията, но тази солидарност не трябва да завършва с принуда на жените да остават вкъщи, за да се грижат за възрастните и децата.

Въпреки това ние смятаме, че приетата от мнозинството резолюция изпраща ясно послание към чешкото председателство, с което показва, че неговата цел да постави грижите за децата и възрастните у дома на равна основа с работата е и старомодна, и изключително враждебна за жените.

Robert Atkins (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Ние с моите колеги от британската Консервативна партия подкрепяме много от общите принципи, очертани в този доклад, включително подкрепата за лица, полагащи грижи, балансирането работа – личен живот и родителски отпуск.

Поради някои забележки в този доклад обаче, особено с оглед на Директивата за работното време, ние избрахме да се въздържим.

John Attard-Montalto (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Факт е, че в Лисабонската стратегия понятието „труд“ е ориентирано предимно към официалната платена трудова дейност. Понятието „труд“ трябва да се тълкува по-широко. Съществуват дейности, които се извършват както от мъже, така и от жени, които не се считат за „официална платена трудова дейност“, но никой не може да отрече, че тези дейности представляват работа.

Например доброволческата дейност, домакинската работа и работата, свързана с грижи за семейството са различни аспекти на понятието, но не попадат в рамките на традиционната дефиниция за официална платена трудова дейност.

Дефиницията за работа в днешно време е твърде икономична. Много хора и от двата пола се грижат за зависими лица, но все още статистиците експерти по заетостта не обръщат внимание на тази дейност. По мое мнение, домакинската работа е производство на домакинството и следва да заема значителна част в статистиката, свързана с икономическите резултати на една страна.

Но при изчисляването на стойността на стоките и услугите, които формират БВП, домакинската работа не се признава. Това води до подценяване на жените, които основно допринасят за продукцията на домакинствата, по отношение на техния принос. Ако разгледаме дългия работен ден, посветен на работата в домакинството, трябва да приемем, че продукцията на домакинствата очевидно съставлява значителна част от общата продукция на дадена държава.

Adam Bielan (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Záborská. Считам, че особено жените, които поддържат домакинство и отглеждат деца, не трябва да се сблъскват с дискриминация на пазара на труда. Поддържането на дома и отглеждането на децата до голяма степен е незабележима работа. Тя не се радва на престиж и въпреки това тази дейност се извършва за доброто на цялото общество. Има около шест милиона жени в Полша, които са домакини. Съответно, политиката на ЕС трябва да определи представата за работа по начин, който да позволи серия от отстъпки, облагодетелстващи жените, които оставят професионалната си кариера на изчакване; на жените, които се посвещават на семействата си, както и жените, които се грижат за семействата си, докато са активни и на работното си място.

Šarūnas Birutis (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) В Европа нивото на заетост при жените, които се грижат за деца е само 62,4 %, докато при мъжете то е 91,4 %. Още повече, че 76,5 % от работещите на непълен работен ден са жени. Неподходящите услуги, ниското заплащане, късното навлизане на пазара на труда, твърде дългите процедури, що се отнася до срочните договори и недостатъчните стимули за младите двойки – това са само някои от причините младите хора да предпочитат да сключат брак и да имат деца на по-късен етап. Настоявам държавите-членки на ЕС да се погрижат сумата на отпуска по майчинство да се покрива не само от работодателя, но и от обществото, както и да предложи на родителите повече възможности за приспособими дейности и детски заведения, повече възможности за гъвкаво работно време, така че и мъжете, и жените да могат да намерят по-успешно баланса между професионалния и семейния живот.

Proinsias De Rossa (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям този доклад, който се фокусира върху различните аспекти на пряката и непряка дискриминация на жените и мъжете, които са отговорни за грижите към близките си. Той твърди, че по-доброто разбиране на връзката между заетостта (платения труд) и семейните задължения (неплатения труд) е съществена за подобряване на икономическата независимост на жените и следователно на равенството между половете.

Неплатената трудова дейност на жените и мъжете, които например образоват деца, грижат се за възрастни хора вкъщи, осигуряват солидарност между поколенията и работят за общото благосъстояние, и до днес все още не се счита за икономическа дейност.

Докладът призовава държавите-членки да предприемат мерки, насочени към признаването не само на традиционните форми на официална платена трудова дейност, но също така и на различни други форми, като домакинската работа или работа, свързана с грижи за семейството, и да преценят начина, по който те трябва да бъдат включени в системата на националните счетоводни системи на държавите-членки и да оценят влиянието върху БВП.

Avril Doyle (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Г-жа Záborská, представи доклад, който предоставя дефиниция на термина „труд“, който включва трудова дейност, която няма парично изражение, и неофициална трудова дейност; който разширява представата до работа, която не е базирана на пазара и за която не се заплаща. Въпреки че този вид работа преобладава във всички държави-членки, статистическите изчисления на „работната сила“ рядко я вземат предвид, не я анализират, оценяват и признават. Най-малкото, всички майки на пълен работен ден трябва да бъдат подпомогнати за целите на допълнителното пенсионно осигуряване.

Гласувах в подкрепа на този доклад, въпреки известните опасения и безпокойство за цялостната теза на доклада.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Гласувахме в подкрепа на тази алтернативна позиция, представена от групата на Зелените/Европейски свободен алианс, въпреки че има определени части, с които не сме съвсем съгласни, защото тя подобрява предложението на докладчика.

Това е област, в която публичните политики, които са взаимосвързани с постигането на равенство между половете, са много важни. Важно е да съществуват обществените услуги и всички да имат достъп до качествени такива, независимо от финансовия статут и пола си и без да страдат от каквато и да е дискриминация. Това изисква национални обществени здравни услуги, които са или безплатни, или частично безплатни и качествено, безплатно, обществено образование за всички.

Важно е също така да се създаде и поддържа добро качество, достъпни здравни услуги, с работно време, което отговаря на нуждите на родителите и децата, както и добро качество, достъпни заведения за възрастни и зависими лица. Всичко това е важно, за да се гарантират на обществото по-добри условия на живот и да се улесни достъпът на жените до пазара на труда и работата срещу заплащане, така че те да могат да станат икономически независими, което е основна предпоставка за еманципацията на жените.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Обяснението на причините на г-жа Záborská ни показва, че целта на нейния доклад е правилното социално и икономическо признаване на определени дейности, които не могат да бъдат класифицирани като част от „официалния пазар на труда“. За да бъде по-точен и кратък, по същество говорим за образование на децата и в нашите застаряващи общества – грижата за зависимите хора. Това беше необходимо да се каже, защото не е очевидно на пръв поглед, нито в заглавието на доклада, което говори за дискриминация, нито при първия прочит на текста, написан на места в странен стил.

Накратко, текстът с право говори за признаване от обществото, за включване на всичко, което създава блага, въпреки че е невидимо според националните изчисления, за свободата на избора и дори за предоставяне на лични права, свързани със социалната осигуровка и пенсиите на онези, които избират да се посветят на семейството си, вместо на кариерата.

За съжаление, тъжно е, че г-жа Záborská не е следвала собствената си логика при заключенията и е забравила единствената мярка, която наистина би била способна едновременно да даде свобода на избор и да допринесе за увеличение в ръста на раждаемостта, като изключим финансовите ограничения, а именно – родителската заплата, за която Националният фронт се застъпва от години.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Záborská, за да се сложи край на дискриминацията.

Трябва да направим всичко възможно, за да постигнем равенство на половете.

От една страна, мъжете трябва да се занимават повече с домакинската работа и грижите за децата, а от друга, трябва да бъде възможно жените да работят за напълно независима кариера. Но е важно никога да не изпускаме от поглед благополучието на децата и да направим достъпни подходящи детски заведения срещу разумно заплащане.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Равенството и равнопоставеното отношение на пазара на труда, както и навсякъде другаде, се подразбира в демокрацията. Дотолкова, разбира се, докладчикът има право.

Въпреки това, както обикновено се оказва, предложените мерки за коригиране на пропуските ни, що се отнася до човешките права и демокрацията се стремят да увеличат политическата власт на ЕС за сметка на държавите-членки. Винаги всичко приключва с атака срещу субсидиарността. На практика този доклад предлага ЕС да се нагърби с отговорността за социалната политика на държавите-членки и да издава закони по въпроси, които са тясно свързани с политиката за пазара на труда. Има също така формулировки, които отварят вратата за обща данъчна политика. Всички тези неща са примери за политически въпроси, които държавите-членки сами трябва да контролират.

Затова, въпреки няколко добри намерения, избрах да гласувам против самия доклад по собствена инициатива и против алтернативното предложение за резолюция.

Thomas Mann (PPE-DE), в писмена форма. – (DE) Докладът на г-жа Záborská ясно твърди, че за жените решението дали да ходят на работа или не все още представлява избор между две неравностойни алтернативи.

Подкрепям идеята работата, извършвана и от мъже, и от жени въкъси, включително домакинската работа, отглеждането на децата и грижите за възрастни или нетрудоспособни роднини да бъде по-добре приета и

заплатена. Домашната икономика заслужава по-важна роля от тази, която в момента ѝ е отредена. Тази отговорност трябва да се вземе под внимание особено в националното обществено осигуряване и пенсионната политика.

Вярно е, че потребността от „солидарност между поколенията“ е нараснала. Ние подкрепяме социалната отговорност към възрастните хора и няма да позволим цели групи да бъдат дискриминирани или изключвани. Цената на тази интеграция възлиза на почти една трета от националния приход на Германия. Този пример трябва да се превърне в общоприет подход в цяла Европа.

Също така е необходимо да признаем приноса за общото благосъстояние на хората над 50-годишна възраст. Младите пенсионери понастоящем се оказват в трудна ситуация, защото са спрели да работят твърде рано, обикновено в резултат на това, че са били принудени да го направят. Имаме нужда от повече работни места, подходящи за възрастни хора. Техният опит, изчерпателните им познания и готовността им да опитват нови неща ги поставят в добра позиция на пазара на труда.

David Martin (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям този доклад, който е в полза на правата на работниците относно родителския отпуск и отпуска за полагане на грижи за близки хора, и който призовава за отхвърляне на дискриминацията на лицата, полагащи грижи за близки хора и за по-голямо признание за работата, която те извършват.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Вместо да се създават квоти, които могат лесно да предизвикат изблик на чувства като завист и негодувание, би било по-подходящо да се подкрепят младите жени в избора им на образование и планиране на кариера, за да не се концентрираме върху професиите на жените. Ако една жена избере сигурността на работата в екип или на семейството, вместо самотната, стресираща, ръководна роля, ние трябва да приемем това. Равностойното заплащане за равностоен труд е нещо, което отдавна очаква решение. Ако това не бъде изпълнено, тогава всички опити да се осигури отпуск по бащинство или родителски отпуск ще се провалят за сметка на финансовата реалност.

Самотните родители са подложени на особен риск от бедност и обществото трябва да покаже повече солидарност в това отношение. Друг проблем е, че работата, извършвана от жени, като домакинската работа, отглеждането на децата и грижите за близки хора, често не се счита за истинска работа. Ние трябва да направим промяна в това отношение. Ако искаме семейният живот да просъществува, трябва да предложим работно време, съобразено със семейството, но ЕС се противопоставя на това. Не е достатъчно само да призоваваме за солидарност между поколенията. Трябва да го приложим и на практика. Днешният доклад изглежда стъпка в правилната посока, ето защо гласувах в негова подкрепа.

Teresa Riera Madurell (PSE), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция, внесено от групата на Зелените/Европейски свободен алианс като алтернатива на доклада на г-жа Záborská, тъй като то по-добре обхваща действителните проблеми, които все още съществуват, що се отнася до постигането на истинско равенство между мъжете и жените, признаването на промените в модела за семейство, съгласуването на личния и професионалния живот и положителните мерки за действие, които ние социалистите винаги сме поддържали.

Не можем да запазим стереотипите завинаги, нито да решим икономическите проблеми, като принудим жените да си останат вкъщи и да се грижат за възрастните хора и децата, както е формулирано в текста на г-жа Záborská, който представя жените като „потенциални майки“, които създават потомство и раждат деца, като преди всичко ги отглеждат заедно с бащите.

С гласа си също така искам да отправя ясно послание до чешкото председателство, което, както обяснява в програмата си за тези шест месеца, също възнамерява да създаде впечатлението за грижа към жените, като окуражава много жени професионалисти да се откажат от кариерата си и да се грижат за семействата си. Струва ми се, че чешкото председателство не разбира понятието „равенство между мъжете и жените“ в най-пълния му смисъл. Надявам се в рамките на тези шест месеца да можем да предоставим разяснение.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувам в подкрепа на доклада на г-жа Záborská, относно солидарността между поколенията. Считаю, че понятието „труд“, така както понастоящем е формулирано от Европейския съюз, не покрива адекватно всички категории. Дискриминацията срещу жените или мъжете, които свободно избират да помагат на онези, които не могат сами да се грижат за себе си, или да отглеждат бъдещите поколения, днес е анахронична и старомодна.

Затова съм съгласен с докладчика, когато тя утвърждава съществената необходимост от създаването на устойчиво понятие за труд и от признаване на неплатения труд, извършван от жените и мъжете по отношение на солидарността между поколенията.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *в писмена форма*. – (PL) Доклад за отхвърляне на дискриминацията, базиран на солидарността между половете и поколенията беше приет днес по време на пленарната сесия на Европейския парламент в Страсбург.

Солидарността между поколенията е едно от структурните и ключови решения в европейския социален модел. Държавите-членки се ангажират да предприемат действия, с които да елиминират бариерите, които възпрепятстват достъпа на жените до пазара на труда при равни условия с мъжете. В сътрудничество с държавите-членки и социалните партньори Европейската комисия трябва да преразгледа политическите стратегии, насочени към балансиране на семейния и професионалния живот.

Показателите за заетост на жените потвърждават, че в много аспекти на работата все още има значителни разлики между жените и мъжете, що се отнася до съчетаването на личния и професионалния живот. В съответствие с целите на Лисабонската стратегия държавите-членки се ангажират с намирането на възможности за заетост на 60 % от жените в трудоспособна възраст.

Комисията следва да представи възгледите си относно новата директива, която засяга конкретни права и закрила, що се отнася до съчетаването на семейния и професионалния живот в семействата, където определени членове изискват грижи. Имам предвид например семействата с деца, възрастни хора и инвалиди.

Anna Záborská (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SK) Докладът по собствена инициатива говори за подобряване на съществуващата ситуация, що се отнася до оценяването на ролята на жените по отношение на солидарността между половете – грижата за децата, възрастните хора и зависимите лица в семейството. Докладът, който представих, наистина е революционен, защото това е първият път, когато инициатива на Парламента призовава за признаване на „невидимия“ принос на жените към финансовата система и БВП.

Докладът беше единодушно одобрен от Комисията по правата на жените и равенство между половете. Дори групата на Зелените не гласува против него. Днес същите тези членове на Европейския парламент представиха алтернативна резолюция, без предварително да предложат каквато и да е консултация преди това. Цялата левица в Европейския парламент гласува за алтернативната резолюция. От това си правя две заключения. Първо, левицата демонстрира, че не уважава работата на Комисията по правата на жените и равенство между половете, въпреки че привидно признава значението ѝ. Второ, левицата повдигна съмнения по въпроса за равенството и недискриминацията между мъжете и жените, като създава подозрение, че за левицата този въпрос служи само за привличане на вниманието на медиите.

Гласувах против резолюцията. Тя определено е стъпка в погрешната посока. Въпреки че съдържа параграфи от оригиналния ми доклад, тя показва, че левицата не уважава работата на милионите жени в Европейския съюз. Авторите на резолюцията показаха, че все още са вкопчени в старите идеологии, които днес са изгубили валидността си. Нещо повече, резолюцията по един безпрецедентен начин поставя под съмнение чешкото председателство за това, че просто е предложило обсъждане относно целите от Барселона.

– Доклад: **Roberta Angelilli (A6-0012/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), *в писмена форма*. – (IT) Благодаря, гн Председател. Гласувах „за“. Притеснен съм, че детската порнография в интернет е феномен, който се разпространява във все по-голяма степен и особено за това, че засяга все по-малки деца. Сексуалната експлоатация на непълнолетните и детската порнография са сериозно нарушение на човешките права.

Поради тази причина считам за важно в рамките на международното сътрудничество да се предприемат по-сериозни стъпки за филтриране и закриване на уебсайтовете, съдържащи детска порнография, така че доставчиците на интернет услуги да са задължени да блокират подобни престъпни уебсайтове.

Въпреки факта, че в правните системи на държавите-членки се предвиждат наказания и се осигурява доста високо ниво на защита от сексуална експлоатация, сексуално насилие над деца и детска порнография, ние трябва да повишим равнището на закрила на децата както поради непрекъснатото разработване на нови технологии, по-специално интернет, така и поради използването на нови форми на онлайн сприятелстване с деца с цел сексуална злоупотреба от страна на педофили.

Накратко, трябва да разработим кампании за повишаване на осведомеността, насочени към родителите и подрастващите, относно опасностите от детската порнография по интернет и по-специално относно риска от сексуална експлоатация в чат-стаите и форумите.

Adam Bielan (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Аз гласувах в подкрепа на доклада и бих искал да поздравя г-жа Angelilli за разработването на такава трудна, но същевременно важна тема. Детската порнография е глобален проблем, който се разраства повече от всякога. Затова и трябва да се положат всички усилия да се борим с него на международно равнище. Полицейските сили на различните държави-членки следва да обменят информация и да си сътрудничат по такъв начин, че да предотвратят колкото е възможно повече престъпления от този род. Също така бих искал да подчертая нуждата от разработване на ефективни методи за подпомагане на децата, които са станали жертви на педофилия.

Šarūnas Birutis (ALDE), *в писмена форма*. – (LT) По мое мнение, всички държави в Европейския съюз трябва да обявят сексуалните отношения с непълнолетни до 18 години, когато има употреба на сила, изнасилване или заплахи, за престъпление. Очевидното експлоатиране на доверието на децата, използването на позицията на авторитет спрямо тях или на въздействие върху тях, включително в рамките на семейството, и злоупотребата с положението на дете, особено поради умствен или физически недъг следва също да се инкриминират.

Държавите в Европейския съюз трябва да изискват доставчиците на интернет услуги да блокират достъпа до уебсайтове, които рекламират секс с деца, а банките и останалите компании за кредитни карти трябва да блокират плащания в уебсайтове с детска порнография.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада, защото съм съгласен, че е необходимо „държавите-членки да обявят всички видове сексуална злоупотреба с деца за престъпление“, включително и сприяеляването с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба.

Трябва да се предотвратява достъпът на осъждани за сексуални престъпления лица до деца чрез трудова заетост или доброволни дейности, които включват редовен контакт с деца. Държавите-членки се задължават да гарантират, че досиетата за съдимост на кандидатите за определени длъжности за работа с деца се подлагат на проверка, включително като определят ясни правила или насоки за работодателите относно задълженията им в това отношение.

Martin Callanan (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Често Европейският съюз се опитва да предприеме съвместни действия, когато е по-добре нещата да бъдат оставени в ръцете на държавите-членки. В този случай обаче смятам, че можем да направим нещата различни, ако действаме заедно.

Бичът на детската порнография и сексуалната злоупотреба с деца е сериозна болест на нашето общество, която унищожава живота на онези, които са най-уязвими и най-много се нуждаят от закрила.

Като се има предвид естеството на Европейския съюз и свободното движение на хора, жизненоважно е да използваме различните средства, с които разполагаме, за да се борим с тези отвратителни престъпления там, където се появяват. По-конкретно, важно е информацията за криминално проявените да се съгласува и осъвременява периодично.

Трябва също така да подобрим сътрудничеството с трети страни, така че гражданите на Европейския съюз, които пътуват извън него, за да извършват сексуални престъпления над деца, да могат да бъдат идентифицирани, спрени, преследвани и екстрадирани, ако се налага. Глобалната роля на Европейския съюз предлага важна възможност да популяризираме ценностите си в държави и региони, където правата на децата не са толкова добре защитени.

Ето защо гласувах в подкрепа на този доклад.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SV) Делегацията на шведските консерватори в Европейския парламент днес гласува в подкрепа на доклада (A6-0012/2009) на г-жа Angelilli (група на Съюза за Европа на нациите, Италия) относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. Борбата срещу разпространението на детска порнография трябва бъде с приоритет. Във връзка с това европейското сътрудничество играе много важна роля в различни аспекти. Поради тази причина ние консерваторите гласувахме в подкрепа на този доклад.

В същото време обаче искаме да отбележим, че не споделяме мнението на докладчика относно две от многото предложения, които бяха направени. За разлика от докладчика, ние не смятаме, че трябва да правим

компромиси със строгата професионална тайна, с която са обвързани определени професии, като адвокати, свещеници и психолози.

Също така смятаме, че едва ли можем да държим доставчика на интернет услуги отговорен за всички обсъждания, които се провеждат на даден уебсайт, включително и в личните разговори в затворени стаи. Въпреки поставената цел, прекалено е да изискваме всички собственици на уебсайтове в интернет да следят всички лични разговори, които се провеждат там, за да могат да гарантират законността на уебсайта в съответствие с това предложение. Вместо това, трябва да се съсредоточим върху по-ефективни методи за борба с мрежите, които разпространяват детска порнография, които няма да имат такива сериозни последици върху неприкосновеността на обикновените интернет потребители.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Angelilli, защото смятам, че закрилата на правата на децата трябва да бъде приоритет за Европейския съюз и неговите държави-членки. Законодателството за борба срещу сексуалната експлоатация на децата и детската порнография трябва да бъде осъвременено, като се вземе предвид развитието на новите технологии, особено на интернет, както и използването на някои нови форми на сприяеляване с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба от страна на педофили.

Вярвам, че институциите на Европейския съюз и държавите-членки трябва да се съсредоточат най-вече върху увеличаването на капацитета на институциите за борба с тези престъпления.

Тъй като тези престъпления преминават отвъд границите, Европейският съюз трябва да разработи международна мрежа за борба с тях. В тази връзка подкрепям идеята на ЕВРОПОЛ да създаде специален отдел, който да се занимава с детската порнография и проституция, съставен от експерти по специфични проблеми. Този отдел трябва ефективно да си сътрудничи с полицейските органи на държавите-членки и на трети държави със съответните компетенции.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Напълно подкрепям доклада по собствена инициатива на г-жа Angelilli и препоръката на Съвета относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. Все още предходните съвместни позиции не са въведени във всички държави-членки, а заплахата за безопасността на децата продължава да се увеличава заради по-големия технологичен прогрес. Този доклад трябва да осъвремени и засили съществуващите мерки за борба с тези отвратителни прояви и да ги определи като престъпления, наказуеми от закона. Изпълнението на доклада на г-жа Angelilli означава, че закрилата на децата от тези практики на насилие ще се засилва в отговор на развитието на технологиите, като се насочва по-специално към зловещата практика на „сприяеляването с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба“.

Други важни предложения включват трансграничната проверка на лица, осъждани за сексуална злоупотреба, за да се предотврати достъпът им до работа, където биха имали пряк контакт с деца в други държави-членки, и увеличаване на закрилата на жертвите по време на разследвания и съдебни процеси.

Интернет е жизненоважна част от нашето свързано информационно общество. Децата са наясно с компютрите повече от всякога, но при тази повишена грамотност и увереност, опасностите, предизвикани от безскрупулни хора, не са ясно видими за тях или за техните по-малко грамотни родители. Тези разумни предложения имат за цел да защитят най-уязвимите членове на нашите общества.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Angelilli относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография, защото смятам, че е важно да се осъвременят средствата за борба с всички видове експлоатация на деца, така че да се гарантира високо ниво на закрила на децата в Европейския съюз.

Ето защо подкрепям препоръките на настоящия доклад, особено предложението във всички държави-членки да се инкриминират всички сексуални престъпления срещу деца, да се повиши бдителността и да се наблюдават новите форми на сприяеляването с деца с цел сексуална злоупотреба, особено в интернет, и за създаването на „система за предупреждение за изчезнали деца“, за да се подобри сътрудничеството на европейско равнище.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Сексуалната злоупотреба с деца и детската порнография са особено противни престъпления, които изискват в ерата на интернет и секстуризма, по-силно законодателство, по-голямо сътрудничество между полицията и правните системи и повишаване на подкрепата за жертвите. Докладът на г-жа Angelilli заслужава нашата подкрепа.

Бих искал обаче да отбележа, че освен развитието на технологиите, които дават на дегенератите повече възможности да задоволят желанията си, трябва също да обърнем внимание на моралния упадък и девалвацията на ценностите като допълнителни причини за увеличаване на този род престъпления.

Само преди 30 години в името на така наречената свобода на нравите, в търсене на разюздани удоволствия за всички и личния псевдорастеж на индивида от най-ранна възраст, едно определено политическо направление насърчаваше сексуалната активност на непълнолетните, дори на страниците на този изразител на общественото мнение на модерната левица – френския вестник „Le Monde“. Въпреки че този недостоеен аргумент е, да се надяваме, отхвърлен, неговите автори продължават да проповядват, а политическото им направление продължава да наставлява, без някога да е признало своята виновност.

В заключение бих искал да знам защо единственото право на децата, което не могат да си позволят в повечето от нашите държави, е правото да се родят.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Както се споменава в настоящото предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета, Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие (Конвенция на Съвета на Европа) – подписана вече от 20 държави от Европейския съюз, е първият законен международен документ, който класифицира като престъпления различните форми на сексуално насилие над деца, включително насилието, извършено, *inter alia*, с употреба на сила, принуда или заплахи, дори в рамките на семейството.

В този контекст Парламентът призовава всички държави-членки, които все още не са направили това, да подпишат, ратифицират и приложат съответните международни конвенции, като започнат с Конвенцията на Съвета на Европа. Измежду другите препоръки Парламентът призовава държавите-членки да подобрят законодателството си и сътрудничеството в тази област, за да гарантират, че сексуалните престъпления срещу деца на възраст под 18 години винаги ще се класифицират в Европейския съюз като експлоатация на непълнолетни, и да инкриминират всички видове сексуална злоупотреба с деца.

Независимо от необходимия анализ и суверенно решение на всяка държава по отношение на всяко от решенията на Парламента, ние сме съгласни с основната теза на резолюцията, насочена към закрилата и защитата на правата на децата.

Jens Holm, Erik Meijer, Esko Seppänen и Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Сексуалната експлоатация на деца и детската порнография са отвратителни престъпления и е необходимо международно сътрудничество, за да се сложи край на това. Затова днес ние гласувахме в подкрепа на доклада на г-жа Angelilli. Въпреки това, има аспекти от доклада, които не подкрепяме, например създаването на единно, екстратериториално наказателно законодателство, приложимо в целия Европейски съюз, както и определяне на равнище ЕС кое би трябвало да се счита за престъпление и утежняващо вината обстоятелство.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) Гласувам в подкрепа на доклада на г-жа Angelilli относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография.

В днешно време по-важно от всякога е да защитим развитието и неприкосновеността на децата по всеки възможен начин. Степента на риск е безспорна, тъй като в повечето семейства и двамата родители работят, дядото и бабата не са в състояние да се грижат за децата и интернет често е единствената форма на забавление.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Сексуалната експлоатация на деца и детската порнография са отвратителни престъпления и е необходимо международно сътрудничество, за да се сложи край на това. Затова днес аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Angelilli. Въпреки това, има аспекти от доклада, които не подкрепям, например създаването на единно, екстратериториално наказателно законодателство, приложимо в целия Европейски съюз, както и определяне на равнище ЕС кое би трябвало да се счита за престъпление и утежняващо вината обстоятелство.

Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Сексуалните престъпления срещу деца и детската порнография са сред най-отвратителните престъпления, за които са отговорни хората. Това са престъпления, за които трябва да има тежки наказателни санкции или сериозни надеждни грижи, ако извършителят е душевноболен.

Докладът предлага много конструктивни мерки за по-успешно справяне с тези потресаващи социални проблеми. Държавите-членки са призовани да ратифицират и прилагат всички международни конвенции в тази област, те следва да получат помощ за да подобрят законодателството си в тази област, а детският сексуализъм следва да бъде инкриминиран във всички държави-членки. Това изцяло съответства на представата ми за Европейския съюз като съюз на ценностите. Подкрепям голяма част от съдържанието на доклада и гласувах „за“ в много отделния гласувания.

Въпреки това, докладът се стреми също така да хармонизира наказателното законодателство в рамките на Европейския съюз и да установи система от превантивни мерки, финансирани от фондовете на ЕС, въпреки

факта, че това е световен проблем, който трябва да се урежда посредством конвенциите и споразуменията на равнище ООН. Трудно е да се пренебрегне впечатлението, че още веднъж се сблъскваме с пример на цинично използване на един ужасен социален проблем с цел да се укрепи позицията на Европейския съюз за сметка на независимостта на държавите-членки. Наказателното право е абсолютно критична част от компетенциите на суверенната държава. Поради тази причина гласувах против доклада като цяло.

Adrian Manole (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада на гжа Angelilli относно сексуалната експлоатация на деца, защото този въпрос засяга едно от най-безчестните и нечовешки деяния, които трябва да бъдат наказвани с мерки, приети от всички държави-членки.

В Румъния върху голяма част от този проблем няма светлина. Разполагаме с малко данни относно това до какви размери е достигнал. Ето защо смятам, че приемането на този доклад ще спомогне за разширяването на кампаниите, които предоставят информация, привличат вниманието и предупреждават за сексуалната злоупотреба с деца; ще увеличи броя и спектъра на дейностите, насочени към откриване на непълнолетни, които са сексуално експлоатирани; ще установи услуги за реадaptация, а впоследствие ще провежда периодични проверки на състоянието им; както и ще подобри системата за регистриране и наблюдаване на случаите на сексуална злоупотреба с деца.

Нещо повече, считам, че на малолетните и непълнолетни жертви на трафика на хора трябва да се осигурят услуги със специалисти във временни центрове, включително съдействие и реадaptация във всички държави-членки.

David Martin (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Подкрепям този доклад, който призовава останалите три държави, които все още не са направили това, да приложат рамковото решение на Съвета относно борбата със сексуалната експлоатация на деца. Подкрепям увеличаването на нивото на защита на децата, по-специално в интернет, както и при използването на други развиващи се нови технологии.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Докато Европейският парламент обсъжда как децата да бъдат по-добре защитени, ислямският свят се движи в противоположната посока. Най-старшият ислямски духовник в Саудитска Арабия описва момичета на възраст 10 или 12 години като „годни за брак“ и е изискал правото на детските бракове да се реализира. Заради ислямските имигранти, това ще има влияние и над Европа и трябва да се подготвим за една такава вероятност.

На децата ни трябва да бъде осигурена най-добрата възможна защита. Тъй като извършителите на сексуални престъпления, които преследват деца, често повтарят престъпленията си, трябва да установим регистър в целия Европейски съюз с имената на потенциалните извършители на сексуални престъпления, педофилите и хората с подобни проблеми в поведението. Трябва да се борим по-ефективно с насилието срещу деца и злоупотребата с деца във всичките им форми и да увеличим наказанията за сексуален контакт с деца и за притежание на детска порнография. Гласувах в подкрепа на доклада Angelilli, защото той ще спомогне да увеличим закрилата за нашите деца.

Seán Ó Neachtain (UEN), *в писмена форма.* – (GA) Информационните технологии се развиват и разрастват в Европейския съюз, тъй като живеем в „цифровия век“. Преимуществовата от тези технологии и удобствата, свързани с тях от гледна точка на работните места, образованието, социалния живот и проучванията, са огромни. Това обаче не означава, че трябва да пренебрегваме опасностите, свързани с тях.

Има особена свобода, свързана с интернет – свободата без физически или практически граници. Тази свобода може да бъде положителна, като цяло, но тя може да бъде използвана и за сексуална експлоатация на деца и детска порнография.

Няма нищо по-важно от здравето, благосъстоянието и бъдещето на нашите деца. Трябва да направим всичко възможно да ги предпазим от вреди. Затова съм щастлив да подкрепя доклада на гжа Angelilli и да я похваля за цялата работа, която е свършила по него.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах в подкрепа на доклада на гжа Angelilli относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография, тъй като той изисква спазване, което би трябвало да се подразбира, от всички държави-членки на настоящото международно право и преразглеждане на рамковото решение на Съвета с цел да се подобри закрилата на децата на европейско равнище.

Статистиката на Организацията на обединените нации е драматична. Мнозинството от жертвите на трафик на хора с цел сексуална експлоатация са деца и юноши. Необходимо е международно сътрудничество в една

цялостна борба срещу тези престъпления и всички държави-членки следва да гарантират, че техните извършители на престъпления ще бъдат съдени.

Maria Petre (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Angelilli, защото имаме нужда от БЪРЗИ, ЕФЕКТИВНИ действия, за да се борим с причините и най-вече, с последствията от сексуалната експлоатация на деца и детската порнография.

Нашите деца все повече се оказват сами, тъй като ние сме все по-заети. Ето как те стават жертва на опасни изкушения. Ангажиментите на Европейския съюз, изразени от члена на Комисията Barrot, ни предоставят гаранции, че от м. март ще имаме отлична правна рамка.

Lydie Polfer (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на този доклад, насочен към адаптиране и утвърждаване на Рамковото решение от 2004 г. с цел децата да бъдат защитени от сексуална експлоатация и насилие. Като се има предвид по-конкретно развитието на технологиите (особено интернет), оказва се, че е необходимо праговете на закрила в рамковото решение да бъдат повишени. Склоняването на деца за сексуални цели следва да се приема за престъпление. Сътрудничеството между държавите-членки трябва да бъде засилено от гледна точка на обмяната на информация за досиетата за съдимост, свързани с присъди за сексуално насилие, така че осъдените за подобни престъпления да не могат да заемат работни места, които включват пряк контакт с деца. Закрилата на жертвите също трябва да бъде подобрена.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада, внесен от г-жа Angelilli, който е насочен към въпроса за борбата срещу сексуалната експлоатация на деца и детската порнография, като набляга на превантивните мерки, които трябва да бъдат взети предвид от държавите-членки, когато създават законодателната си рамка за борба със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография.

Докладът звучи и като предупредителен сигнал що се отнася до слабото прилагане на съществуващото рамково решение, заедно със съответните международни инструменти, по-конкретно Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие, по която Румъния е страна от 2007 г., а изисква и включване на нови сексуални престъпления. Държавите-членки трябва да окуражават жертвите на сексуална експлоатация да се свързват с полицията и съответните съдилища, компетентни по наказателни и граждански въпроси. Те трябва също така да обяснят и информират законните представители на непълнолетните и персонала, който има пряк контакт с непълнолетни относно опасностите, свързани със сприятеляването с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба.

Всички тези опасности могат да бъдат ограничени чрез установяване на национални органи за контрол и чрез сътрудничество с доставчиците на интернет услуги, които да блокират материалите или уебсайтовете с детска порнография.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, гласувам в подкрепа на доклада на г-жа Angelilli относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. В действителност осъждането на тези практики не е достатъчно за изкореняването на тези изключително тежки нарушения на правата на човека.

Обезпокоително е обаче, че не всички държави-членки са се съобразили с разпоредбите на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета от 22 декември 2003 г. Това решение, между другото, се нуждае от осъвременяване с цел да се увеличи закрилата на децата, както и с оглед на постоянното развитие на новите технологии, особено интернет, и използването на нови форми на сприятеляване с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба от страна на педофили.

Изцяло съм съгласен с докладчика, с предоставения подробен и конструктивен доклад, разкриващ отлично експертно познаване на проблема.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *в писмена форма.* – (RO) Детската порнография е деликатна тема, която винаги трябва да бъде в центъра на вниманието на европейските и националните органи. Държавите-членки на Европейския съюз следва сурово да наказват всеки вид сексуална злоупотреба с деца и сприятеляването с деца в онлайн среда.

Приветствам решението на Европейския парламент да изиска държавите-членки да поемат категоричен ангажимент за борба със сексуалната злоупотреба с деца, особено като се има предвид колко уязвими спрямо насилието са децата, които използват чат-стаите и интернет форумите.

Имайки това предвид, ефективното сътрудничество между националните органи и доставчиците на интернет услуги е от съществена важност не само, за да се ограничи достъпът на децата до уебсайтове с порнографско

съдържание, но също така, за да се блокира достъпът на деца до уебсайтове, които рекламират възможността да се извършват сексуални престъпления. Има и препоръки за създаване на национални схеми за осигуряване на психологическа реадaptация, както на извършителите на сексуални престъпления, така и на жертвите на сексуално насилие.

Бих искала да наблегна на факта, че всяка държава-членка трябва да води индивидуален регистър за извършителите на сексуално насилие над деца и да предотвратява наемането на работа на такива извършители в сектори, които включват работа с деца.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Гласувах категорично в подкрепа на доклада относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография. Безспорно сприятеляването с деца в онлайн среда с цел сексуална злоупотреба (сближаването с деца със сексуални цели) и педофилските чат-стаи трябва да подлежат на наказание. В допълнение, циничните престъпления, включващи деца, трябва да попадат в обхвата на екстратериториалното наказателно законодателство. Също така Европейският съюз трябва да може да използва общия бюджет, за да финансира програмите за интервенция на ЕС с цел да се предотврати рецидивизмът при извършителите на сексуални престъпления. Подкрепям също така предложението, в което Комисията, заедно с големите компании за кредитни карти, ще разгледат техническата възможност за блокиране или спиране на системите за плащане по интернет на уебсайтове, в които се продава детска порнография.

Накрая, призовавам седемте държави-членки на Европейския съюз, които все още не са подписали Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата срещу сексуална експлоатация и сексуално насилие, да го направят скоро. Това се отнася също и за осемте държави-членки, които все още не са ратифицирали Факултативния протокол към Конвенцията на ООН за правата на детето относно търговията с деца, детска проституция и детска порнография от 2000 г.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Политическите сили, които подкрепят империалистическото варварство, войната, ограбването на ресурсите за производство на блага и експлоатацията на народите, са солидарно отговорни за всекидневните престъпления, които се извършват срещу милиони деца по света. Те са отговорни за милионите деца, които са гладни, недохранени, които са принуждавани да работят и които живеят под прага на бедността в държавите от „цивилизования Запад“, за милионите деца, жертви на сексуална експлоатация, и за процъфтяващата индустрия с детска порнография, която прави оборот и реализира приходи от над 3 милиарда EUR само от интернет.

Наказателните мерки, предложени в доклада, няма да са в състояние да предпазят децата, защото не могат и няма да се насочат към главната причина, която поражда разложение и поквара до невиджани нива: печалбарството и дълбоко прогннатата експлоататорска капиталистическа система. Нито пък мерки като отмяна на принципа *non bis in idem*, наблюдение на комуникациите и своеволна намеса на органите на прокуратурата в интернет могат ефективно да допринесат за закрилата на детето. Напротив, опитът показва, че там, където са предприети подобни мерки, обикновено като изключение в името на борбата с престъпления, които предизвикват всеобщо негодувание и отвращение, целта е избирателите да се съгласят с такива условия, така че по-късно последните да могат да бъдат използвани за ограничаване на личните права и демократичните свободи.

Lars Wohlin (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SV) Гласувах против доклада за хармонизиране на наказателното законодателство в Европейския съюз във връзка със сексуалните престъпления срещу деца. Подкрепям стабилното сътрудничество в рамките на ЕС за борба със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография, но смятам, че наказателното право следва да бъде национален въпрос.

Anna Záborská (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SK) Закрилата на децата и младите хора от сексуална злоупотреба е важен въпрос, всъщност, това е проблемът на нашето време.

Винаги съм подкрепяла приоритетните права на родителите в отглеждането на децата им, но в този случай държавата също трябва да защитава децата и юношите. Тази закрила засяга не само интернет. Тя засяга и рекламите в медиите, които трябва да бъдат благоприятни и съответстващи на моралните ценности и не трябва да нарушават правото на невинност на младите хора.

Родителите играят специална роля в закрилата на децата от сексуална злоупотреба. Всеобщата декларация за правата на човека ясно посочва в член 26.3, че родителите имат право с приоритет да избират вида образование, което да получат техните деца. Образованието, дадено от родителите включва и образование за отговорна употреба на медиите. Но родителите не могат постоянно да изпълняват образователната си роля, ако не разполагат със съответното време, което да посветят на семейството и децата си. Държавата трябва да разрешава на родителите това свободно време. Интернет никога няма да може да замени отделеното време за разговор

между родители и деца. Една компютърна игра не може да замени разговора с баба. Джойстикът не е еквивалентен на един час прекаран с дядо в гаража.

Истинското семейство е мястото за закрила на децата и родителите са техните първи закрилници. Ето защо аз започнах един проект в Словакия, адресирайки го главно към родителите: „Знаете ли къде е детето ви сега?“

Marian Zlotea (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) В едно цивилизовано общество трябва да поставяме безопасността на децата си над всичко. Сексуалната експлоатация е нарушение на правата на детето на грижи и закрила. Сексуалната експлоатация оставя децата с психологически белези и понякога дори с физически такива и по този начин намалява очакванията им да водят един достоен живот.

Бих искал да подкрепя идеята, предложена от докладчика, г-жа Angelilli, че рамковото решение от 2004 г, което понастоящем е в сила, трябва да бъде осъвременено. Приветстваме решението, чрез което този процес на осъвременяване трябва да бъде извършен с цел да се повиши нивото на закрила на децата, особено що се отнася до новите заплахи, създадени от интернет и другите нови системи за комуникация. Държавите-членки трябва да гарантират, че законодателството ще бъде изменено така, че уебсайтовете с криминално съдържание да бъдат блокирани.

Трябва да насърчаваме сътрудничеството между държавите-членки, за да се сложи край на този род престъпления и активно да се борим с детската порнография и останалите форми на сексуална експлоатация на деца с търговска цел. Ние имаме нужда от всеобща глобална стратегия, наред с дипломатическо и административно сътрудничество, за да гарантираме, че това законодателство се прилага за благото на децата. Трябва да предложим закрила на жертвите на насилие. Трябва също така да сложим край на секстуризма.

8. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 13,00ч., бе възобновено в 15,00ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн RÖTTERING

Председател

9. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

10. Действия, предприети вследствие позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

11. Реинтегриране на задържаните от Гуантанамо - Предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници (разискване)

Председател. – Следващата точка включва изявления на Съвета и на Комисията относно репатрирането и реинтегрирането на задържаните от Гуантанамо и предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, напълно съм наясно, че въпросът с Гуантанамо е предмет на голяма загриженост за този Парламент. Наясно съм също така, че Парламентът чрез различите резолюции, приети от 2002 г. насам, последователно е изразявал мнението си по този конкретен проблем. Затова считам, че приветствате, както направи това Съветът, решението на президента Обама да закрие лагера в Гуантанамо до една година. Председателството изрази това становище чрез изявление, което беше направено скоро след като президентът Обама подписа заповедта. Както вероятно знаете, министрите недвусмислено приветстваха това решение на последното заседание на Съвета по общи въпроси и външни отношения.

Президентът Обама обяви също така решението си да преустанови делата на военния трибунал, да потвърди Женевската конвенция, да прекрати програмата за тайно задържане и да сложи край на суровите разпити. Тези навременни събития ще ни позволят да укрепим още повече трансатлантическото сътрудничество в областта на борбата срещу тероризма.

Разбира се, решението лагерът в Гуантанамо да бъде закрит е преди всичко отговорност на Съединените американски щати. Независимо от това, предвид нашия общ интерес в борбата срещу тероризма и за зачитане на правата на човека и принципите на правовата държава, на срещата на Съвета миналата седмица министрите обсъдиха начините, по които държавите-членки могат да предложат практическа помощ на САЩ и по-конкретно дали могат да приемат бивши задържани.

В своята заповед за закриване на лагера в Гуантанамо президентът Обама нарежда преразглеждане на статута на всички задържани. В момента това е в процес на изпълнение. Реинтегрирането на задържаните ще засяга онези, които подлежат на освобождаване във връзка с това преразглеждане. Въпросът дали държавите-членки могат да приемат бивши задържани е въпрос на национално решение. Въпреки това, миналата седмица беше постигнато съгласие, че е желателен общ политически отговор и че допълнително би могла да бъде разгледана възможността за координирани действия на европейско равнище.

Тази тема повдига голям брой политически, правни въпроси и въпроси, свързани със сигурността, които се нуждаят от допълнително проучване и консултации, и които – това също е много важно – ще изискват ангажираността на министрите на правосъдието и вътрешните работи на държавите-членки. Този процес току-що започна и Съветът ще се върне към проблема, веднага щом някои от тези въпроси се изяснят допълнително. Това е предмет на текуща работа и Комитетът по политика и сигурност я обсъжда днес.

Разбирам напълно продължаващия интерес в този Парламент, който намира отражение в проекторезолюцията, внесена на тази сесия, която аз прочетох. Бих искал да ви уверя, че Председателството ще обърне сериозно внимание на този въпрос и ще ви държи напълно информирани за резултата от следващи обсъждания в Съвета, както и относно всички други промени.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н Председател, поздравявам гн Vondra и се радвам, че съм в състояние на откликна на това, което той току-що каза, тъй като е очевидно, че Комисията трябва да работи в тясно сътрудничество с Председателството по този труден въпрос.

Бих искал също така специално да изразя подкрепата си за г-жа Ferrero-Waldner, която в последния момент беше възпрепятствана да се присъедини към нас тази вечер. Затова ще говоря от нейно и от мое име.

Комисията приема много добре инициативите, предприети от президента Обама от момента на встъпването му в длъжност. Налице са всички елементи за възобновяване на отношенията между САЩ и Европа и Комисията ще положи големи усилия, за да възроди това партньорство.

Най-забележителният пример за смяната на посоката от Съединените американски щати е намерението им да преразгледат въпросите, свързани с правата на човека във връзка с третирането на лицата, заподозрени в терористична дейност. Ние, разбира се, приветстваме желанието на президента Обама по-бързо да закрие лагера за задържане „Гуантанамо“, да се обърне към ислямския свят и да потвърди ангажимента на Съединените американски щати към мирния процес в Близкия изток.

Със задоволство забелязваме и други, също толкова важни детайли в заповедите, подписани на 22 януари, а именно – закриването на секретните затвори на ЦРУ, тоталната забрана на употреба на изтезания и жестокост, на нечовешко или унизително отношение и прекратяването на съдебните процеси на военните трибунали.

Европейският съюз поддържа активен политически диалог със Съединените американски щати, в който разбира се, даваме приоритет на спазването на правата на човека по света. Също така ние сме активни партньори на САЩ в борбата срещу терористичните заплахи, но винаги съобразно нашите ангажименти във връзка с правата на човека.

Задържането без процес на затворниците в Гуантанамо в течение на повече от няколко години даде предимство на терористичните групи, които се опитват да радикализират и да привлекат нови членове. Европейският съюз вече изрази несъгласието си с Гуантанамо. Вашият Парламент, Европейският парламент, непрестанно призоваваше за неговото закриване, защото борбата срещу тероризма трябва да се провежда в съответствие с международното право. В борбата срещу тероризма е важно да се спазват правата на човека не само защото е въпрос на принципи, но и за да се противодейства на радикализирането по целия свят. Считаме, че правата на всички задържани, предвидени в международното право, трябва да бъдат спазвани. С изключение на случаите на въоръжен конфликт, лицата не следва да бъдат задържани произволно и следва да имат право на справедлив, законен процес. Повдигнахме тези въпроси в рамките на политическия диалог със Съединените американски щати. Европейският парламент изигра важна роля в повишаването на осведомеността по този въпрос.

Бих добавил все пак в отговор на г-н Vondra, че случаят на всеки от задържаните в лагера в Гуантанамо трябва да бъде преразгледан от американските органи. Току-що започна работа работна група под председателството на министъра на правосъдието на САЩ, в която участват и държавните секретари по отбраната и вътрешната сигурност, и високопоставени длъжностни лица.

Президентът Обама обяви, че ще бъдат положени нови дипломатически усилия за откриване на решение за проблема с Гуантанамо.

На последния Съвет на министрите на външните работи от 26 януари, както трябва да е докладвала г-жа Ferrero-Waldner, се проведе кратко обсъждане във връзка с Гуантанамо. Няколко държави-членки изразиха желанието си за установяване на обща рамка за съгласуван подход на Европейския съюз, въпреки че, на първо място, г-н Vondra, самите държави-членки решават за всеки конкретен случай как ще отговорят на искания от страна на Съединените американски щати.

Ние предложихме в тясно сътрудничество със секретариата на Съвета да разгледаме тези въпроси по-обстойно. Проучваме въпроса как трети страни могат да приемат бивши задържани. Дори ако по принцип освободените задържани са длъжни да се завърнат в родните си страни, някои от онези, които е вероятно да бъдат освободени след преразглеждането, не биха могли да се върнат в родината си поради страх от преследване, изтезания или малтретиране.

Заедно със Съединените американски щати бихме искали да проучим подробно какво може да направи Европейският съюз, за да подпомогне установяването на тези хора на сигурно място. Въпреки това, тези конкретни случаи ще повдигнат деликатни и сложни въпроси, на които предварително трябва да се обърне внимание. Принципът никога не се променя: ние следва да направим каквото е необходимо, за да гарантираме абсолютното зачитане на правата на човека. При всички случаи искаме да заемем положителна и гравидна позиция, що се отнася до новата американска администрация. В същото време трябва и да вземем всички необходими мерки, за да сме сигурни, че подходът на Европейския съюз съответства на задълженията относно правата на човека и нашето собствено законодателство.

Този подход няма да бъде нито лесен, нито бърз. Ще се изправим пред сложни въпроси, които изискват координиране на действията на държавите-членки, за да се достигне до съгласуван отговор от страна на Европейския съюз. Ще направим всичко, което е по силите ни, за да съдействаме в разискването относно практическите мерки, които следва да бъдат взети на равнището на Общността.

Към момента САЩ не са отправили официално искане. Както г-жа Ferrero-Waldner неведнъж е казвала, необходимо е положително сътрудничество. Ние трябва да работим заедно с държавите-членки за това.

На следващия Съвет по правосъдие и вътрешни работи на 26 февруари ще призовем държавите-членки да предприемат съвместен подход и също така можем да използваме прецедента на решението, използвано, когато палестинците бяха приети в Европа веднага след събитията в църквата „Рождество Христово“ през 2002 г.

Разбира се, Комисията иска да подпомогне онези държави-членки, които решат да приемат бившите задържани в Гуантанамо на територията си. Очевидно все пак зависи от тези държави-членки да определят статута на бившите задържани, които също са и граждани на трети страни, и които евентуално биха били прехвърлени на тяхна територия.

Всеки случай ще се разглежда индивидуално, като се вземе предвид ситуацията на всеки човек, хуманитарните съображения и потенциалната заплаха за сигурността. Решението за приемане и определяне на статут, в края на краищата, попада в компетенциите на всяка държава-членка. Този подход обаче трябва да е част от съвместна рамка, доколкото това е възможно.

Г-н Председател, това е, което имам да кажа от мое име и от името на г-жа Ferrero-Waldner. Питам се дали сега е моментът да направя изявление относно транспортирането и незаконното задържане на затворници в района на Европа. Тогава ще продължа и ще направя изявление, което, макар и кратко, ще отговори на много от въпросите на Парламента.

То засяга използването на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници. Линията, която възприе Комисията от самото начало, се опира на три идеи: първо, войната срещу тероризма трябва да се води при пълно зачитане на основните права; второ, истината, каквато и да се окаже тя, трябва да бъде установена; трето и най-важно за мен, подобни действия трябва да бъдат избягвани в бъдеще.

Комисията неведнъж е изразявала позицията си, че практиките, считани за извънредно предаване на престъпници, и тайното задържане са нарушение на основните права, гарантирани от Европейската конвенция за правата на човека и Хартата на основните права.

Комисията заяви също така, че е от особена важност за всички заинтересовани държави-членки да проведат изчерпателни, независими, безпристрастни разследвания, за да установят истината, каквато и да е тя. Това е положителен ангажимент, произтичащ от Европейската конвенция за правата на човека. Трябва да се каже, че в няколко държави-членки вече са започнали разследвания.

Що се отнася до твърденията за тайно задържане в Полша, Комисията писа неколкостранно до полските органи. Тъй като на мен ми бе поверена отговорността за въпросите на „правосъдието, свободата и сигурността“, самият аз писах до полските органи на 28 май 2008 г., за да подчертая важността на провеждането на подходящите разследвания.

След това писмо, през м. август 2008 г. заместник-министърът на правосъдието ме уведоми, че най-после е започнало криминално разследване и че ще ме информира за неговите резултати. Смятам, че това е сериозен напредък.

Също така се обърнах и към Румъния по въпроса за тайното задържане. През м. юни 2008 г. министър-председателят на Румъния ми изпрати доклада на разследващата комисия на румънския Сенат. След по-нататъшни контакти румънските органи решиха да проведат допълнителни разследвания, за да проучат информацията, включена във втория доклад на г-н Marty, който беше избран за докладчик от Европейския съвет.

Само подобен подход, който акцентира върху нуждата от провеждане на подходящи разследвания на национално равнище, ще ни позволи да продължим напред. Съюзът и Комисията не разполагат нито с властта, нито с ресурсите да заместят държавите-членки в задачата по разкриване на истината. Само инструментите за разследване и ресурсите на държавите-членки могат да бъдат адекватни за тази задача.

Очевидно Комисията, и аз ще поема ангажимент към вас, се надява, че тези разследвания ще бъдат завършени и ще позволят там, където това е уместно, да се определи кой носи отговорност и там, където е уместно, да се гарантират компенсации за жертвите.

В допълнение към исканията към държавите-членки за провеждане на разследвания, един от практическите приноси на Комисията, след резолюцията на Европейския парламент от 2 февруари 2007 г., беше да се изясни дефиницията на „държавни въздухоплавателни средства“ и докато аз бях член на ЕК, отговарящ за транспорта, представих съобщение относно гражданската и бизнес авиацията, което изяснява въпросите.

Парламентът също изиска оценяване на националното антитерористично законодателство. За да получи представа за настоящата ситуация, Комисията изпрати въпросник до държавите-членки относно ефективността на мерките за борба срещу тероризма и за връзката им с основните права. Комисията получи отговори от всичките 27 държави-членки и документ, представящ тези отговори, ще бъде публикуван през следващите шест месеца. В момента е необходимо да се хвърли истинска светлина върху всички тези отговори.

Това е всичко, г-н Председател; отнех доста време, госпожи и господа, но е вярно, че докато това е сфера, в която Съюзът има ограничени правомощия, Комисията се стреми да окуражава истината да излезе на светло и да насърчава зачитането на основните права. Мога да кажа само едно, но казвайки го, поемам личен ангажимент. Аз, разбира се, ще продължа да се уверявам, че преди всичко, цялата истина е установена, така че да можем да сме сигурни, че подобни непростими действия няма да се повторят.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, аз очаквах два отделни въпроса: Гуантанамо, от една страна, и тайните задържания и предавания – от друга. Както всички ние знаем, през първите дни след встъпването си в длъжност президентът Обама всъщност взе три решения. За първото вече ви казах, т.е. за Гуантанамо, но имаше и две други важни решения.

Първо, той сложи край на секретната програма за задържане на ЦРУ. Президентът нареди в бъдеще всички задържани лица, държани от САЩ, да бъдат задължително регистрирани в Международния комитет на Червения кръст. С това решение той уреди въпрос, който даваше повод за загриженост както на Съвета, така и на Европейския парламент. Затова и Съветът радушно приветства това решение. Сигурен съм, че то се приветства също толкова радушно и от Парламента.

Президентът Обама прекрати също така прилагането на „засилени“ техники за разпит от ЦРУ. Следователите от САЩ вече не могат да се позовават на правните становища относно изтезанията и другите методи на разпит,

съставени след 11 септември. Това решение е важно. Европейският съюз е ангажиран с пълна забрана на изтезанията и жестокото, нечовешко и унизително отношение.

Що се отнася до третото решение, президентът Обама нареди също извършване на преглед на политиките на транспортиране и предаване, за да се гарантира, че те са в съответствие със задълженията на САЩ по международното право. Занапред политиките не трябва – цитирам – „да водят до прехвърляне на лица в други държави, за да бъдат подложени на изтезания или друго с цел или с последиствие подкопаване или заобикаляне на ангажиментите или задълженията на САЩ за осигуряване на хуманно отношение към лицата под техен арест или контрол“.

Убедени сме, че тези решения, взети заедно с решението за затваряне на Гуантанамо, което вече споменах, допълнително ще заздравят сътрудничеството със САЩ в борбата срещу тероризма. Мисля също, че то може да възстанови един по-добър климат в трансатлантическите отношения и може да отговори на чувствата, които бяха изразени много категорично в този Парламент, както и сред съществена част от общественото мнение в Европа.

Сега мисля, че от самото начало ние всички можем да се съгласим с една важна мисъл: че контекстът на днешното обсъждане се промени неизмеримо. Наясно съм също, че твърденията за използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници, бяха повод за дълбока загриженост сред мнозина членове на Парламента. Вие наблюдавахте тези въпроси много отблизо, не на последно място чрез дейностите на временната комисия.

Позицията на Парламента бе ясно изразена в резолюцията ви от м. февруари 2007 г. Искам да подчертая пред вас, че Съветът винаги е наблюдавал на ангажимента си за ефективна борба срещу тероризма, с използване на всички налични законни средства, тъй като тероризмът, като такъв, е заплаха за системата от ценности, основана на принципа на правовата държава.

Съветът също неведнъж е заявявал, че наличието на секретни обекти за задържане, където задържаните лица се намират в правен вакуум, не е в съответствие с международното хуманитарно право и това по правата на човека. Това е мнението ни и сега и ние сме ангажирани с него, но промяната в контекста, предвид актуалното развитие на нещата в САЩ, означава, че бих искал също да се съсредоточа основно върху бъдещето. Нека гледаме напред, а не назад. Съветът енергично приветства неотдавнашното решение на президента на САЩ по този въпрос.

Трансатлантическата общност е общност на споделени ценности и трябва да остане такава, ако искаме да сме способни да защитаваме интересите си в глобалния свят. Няма съмнение, че човешките права и подкрепата за принципа на правовата държава в борбата срещу тероризма са част от това общо наследство.

Hartmut Nassauer, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-н Председател, госпожи и господа, трябва ли затворници от Гуантанамо да бъдат приети в Европейския съюз? Това е въпросът, който трябва да си зададем днес. Отговорът ще зависи от съображенията, от които изберем да се ръководим.

Някои хора твърдят, че затворниците са били изтезавани. Това е причина да ги приемем, от съображения за хуманност. Без съмнение е вярно, че изтезанията са най-нечовешката и унизителна практика. Ако тези хора са били изтезавани, те имат право на нашето съчувствие, независимо от отделните обвинения, които им се повдигат. Това ли обаче е единственият аспект, който трябва да разгледаме?

Например мнозина от хората, които са или са били затворени в Гуантанамо, са преминали през тренировъчни лагери за терористи в Афганистан след 11 септември. Те не са били туристи, желаещи да се насладят на красотите на страната, а потенциални терористи. Дължни сме да защитим европейските граждани от потенциални терористи.

За съжаление, изтезания се прилагат по цял свят и ние неотклонно ги осъждаме. Още не сме стигнали дотам да кажем, че всеки, който е бил изтезаван, има право да бъде приет в Европа. Това още не сме направили и си имаме сериозни причини. Вместо това сме претеглили това съображение във връзка с необходимостта от сигурност в Европейския съюз. Трябва да направим същото и в този случай. Трябва да сме сигурни, че в Европа няма да нахлуят потенциални терористи и следователно при преценката на този проблем бих искал да видя, че необходимостта от сигурност се ползва с най-висок приоритет над всички други съображения.

Martin Schulz, *от името на групата PSE*. – (DE) Г-н Председател, госпожи и господа, моят колега Claudio Fava ще говори от името на нашата група по въпроси, отнасящи се до полетите на ЦРУ и тази част от обсъждането. Аз ще се съсредоточа върху въпросите, свързани със закриването на лагера „Гуантанамо“ и ще започна с отговор на Hartmut Nassauer.

Вярно е, че изискванията за сигурност на народите на Европейския съюз са стандарт, с който трябва да съизмерваме действията си. Бих искал обаче да започна с въпроса: кое вреди повече на сигурността ни? Дали това е страхът да приемем тук затворници от Гуантанамо, тъй като се смята, че те ще се явят риск за сигурността след освобождаването им? Или, по-вероятно, дали това е фактът, че съществуването на този лагер, което е в разрез с международното право и нарушава правата на човека, е основната причина зад вълната от мошеничества, обзел милиони хора по цял свят? Това е защото т.нар. западен свят, който безспорно бе провокиран по безпрецедентен начин от събитията на 11 септември, до известна степен не бе в състояние да повлияе на случващото се и поради това трябваше да приеме факта, че президент на Съединените американски щати пренебрегна основни права на човека, тъй като сметна това за подходящ отговор на тази провокация.

Считам, че това допринесе повече за засилване на несигурността в света, отколкото ако сега, когато друг президент иска да върне страната си към предишното ѝ величие, като направи Съединените американски щати символ на спазването на основните права по цял свят, ние европейците кажем сега, че не искаме да имаме нищо общо с това, вие трябва сами да си направите извода какво да се прави в тази връзка.

Бихме изпратили послание, че конфедерация от държави като Европейския съюз, която мисли, че е и наистина е общност на правовия ред, иска да избяга от отговорностите си, като използва този аргумент в момента, в който на едно незаконно положение е сложен край. Не може да очакваме гражданите ни да приемат това като риск за сигурността. Това е грешното послание. То е гибелно, защото поведението ни би било по-лошо, отколкото на тези хора, които като Барак Обама отиват там и заявяват, че въпреки всички рискове, които самите те поемат, въпреки несъгласието на военните, въпреки съпротивата в САЩ, тъй като хората там също казват „оставете ги в Гуантанамо, не ги водете тук, тук те представляват по-голям риск“, които казват че въпреки цялата тази съпротива, има символично значение фактът, че новият президент се връща към спазването на правата на човека и основните права, включително на правата на тези, които сами не са показали никакво уважение към тези ценности. Отказът да му се помогне в такова положение би бил неправилен и в разрез с разбирането най-малко на моята група относно задачата на Европейския съюз, която е да гарантира, че общността, управлявана от закона, която сме създали във вътрешен план, се изнася като аспект на международната политика.

Можем да направим това само като допринасяме по един заслужаващ доверие начин в рамките на собствените ни граници за гарантиране на това, основните права на всеки човек да са с приоритет. Гуантанамо е място на позор. То е място на изтезания. По тази причина то е също така символ на факта, че западната конфедерация на държави не може да претендира, че практикува това, което проповядва, а именно че най-важно от всичко е, че човешкото достойнство е неприкосновено. Това е първият член от нашата Харта на основните права. В Хартата не се посочва, че тази неприкосновеност може да бъде намалявана. Чувството ни за превъзходство над философията на терористите има нещо общо с факта, че ние казваме, че ще предоставим на тези хора основните им права, макар те да желаят с действията си да отнемат тези права на другите.

Поради тази причина считам, че можем да дадем по-голям принос за сигурността на света, като затворим Гуантанамо, като подкрепим Барак Обама и като играем активна роля, ако администрацията на САЩ поиска да сторим това, и ако можем да работим заедно с правителството, за да започнем процес по приемане на тези хора, отколкото ако проповядваме фалшива концепция за сигурност която, г-н Nassauer, би могла да се приложи само когато полицията и тайните служби са свършили работата си. Случаят няма да е такъв, че когато хората излязат от Гуантанамо, те да могат да се движат тук свободно и без наблюдение. Аспектът на сигурността е важен, но основните права трябва в този случай да се ползват с по-висок приоритет.

(Ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: гн SIWIEC

Заместник-председател

Graham Watson, от името на групата ALDE. – (EN) Гн Председател, когато сенаторът Обама стана президент Обама, всички въздъхнахме с облекчение. Оста на злото, смяната на режима, войната срещу терора: европейските граждани копнеят тези евфемизми да бъдат пратени в историята заедно с хората, които ги измислиха.

Но за да скъсаме с миналото и за да се върнем към принципа на правовата държава, се иска смелост и упоритост, така че поздравявам новия президент. Той беше прав да осъди симулирането на даване като изтезание, беше прав да спре опорочените военни съдебни процеси в залива Гуантанамо и беше прав да даде сигнал за решимостта си за окончателно закриване на лагера в срок от една година. Приветствам днешните уверения на Председателството на Съвета, че САЩ вече са се отказали от презрените практики, които опетниха

правителството им през последните години, включително изтезанията в трети страни и случаите на извънредни предавания, за да се сложи край на оста на беззаконието.

Европа обаче не може да се дистанцира, да свие рамене и да каже, че това са неща, с които Америка трябва да се оправя сама. На нас ни липсва откритият дебат и колективната промяна на волята, които американската демокрация позволява. И пак прекалено често държави-членки от нашия Съюз бяха замесени в това, което направи администрацията Буш. Ако 43-ят президент ни научи на нещо, то е, че при прилагането на международно правосъдие нагласата „да действваме сами“ завършва в задънената улица на провала.

Така че предизвикателството на Гуантанамо, проблемът, че 245 заподозрени ще бъдат пуснати от правосъдната система, не е въпрос само за Америка. Той е главоблъсканица, която трябва да решим заедно. Съединените американски щати трябва да преследват заподозрените, когато има солидни доказателства и в съответствие с принципа на правовата държава. Америка трябва да освободи тези от заподозрените, срещу които доказателствата не са достатъчни, и да ги защити, ако е вероятно да бъдат подложени на изтезания у дома.

Но какво да кажем за тези, които ще бъдат освободени, които не представляват заплаха, но нямат желание да останат в страна, която неоснователно ги е хвърлила в затвора? Ако бъде помолена, не трябва ли Европа да предложи на тези малцина граждани правата и свободите, които никоя друга страна няма да им предложи? Не можем безкрайно да балансираме твърдението на Съвета, че отделните държави-членки трябва да решават, с обявеното от него желание за една координирана европейска позиция. Европа трябва да говори с един глас и да играе ролята си за прекратяване на тази обида за правосъдието. Мнозина от нас са критикували преди Америка за неумението ѝ да работи с другите. Бяхме прави за това, но сега нашата помощ може да бъде потърсена и би било грешка да кажем „не“.

Konrad Szymański, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-н Председател, стандартното консервативно тълкуване на международното право изисква Гуантанамо да бъде закрит незабавно и безусловно. След 11 септември обаче вече нищо не е стандартно. Затова дори и президентът Обама, който толкова се стреми към промяна, е изправен пред сериозния проблем какво да се прави с хората, които в момента се намират в Гуантанамо. Това не са обикновени затворници. Всяко девето лице от освободените от Гуантанамо веднага отново се заема с терористична дейност. Затова призовавам към внимание, когато предлагаме съвети на Съединените американски щати и на държавите-членки на Европейския съюз.

По този въпрос абсолютно сигурни са три неща. Ние със сигурност сме длъжни да изведем от лагера нашите граждани и лицата, постоянно пребиваващи у нас. От нас се очаква също така ефективно да изолираме лицата, които представляват сериозна заплаха. Освен това следва да прегледаме Женевската конвенция с оглед намиране на подходящ отговор за проблема за армиите от терористи без гражданство. За съжаление, никой от тези въпроси не е разгледан подобаващо в проекта за резолюция.

Kathalijne Maria Buitenweg, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Г-н Председател, моята група приветства бележките, направени от министър Vondra относно залива Гуантанамо. Изглежда, че по принцип Европейският съюз е в процес на търсене на общ отговор и чешкото председателство ще ни помогне в това. Къде точно ще бъдат преместени затворниците е все още въпрос на съгласие от държавите, но се съобщава, че по принцип Европа ще реагира положително на искане от САЩ. Това ще зарадва Парламента, защото още през 2006 г. ние поискахме от държавите-членки на ЕС активно да настояват за заселване на бившите затворници, включително в Европейския съюз.

Въпросът ми към Съвета е: готови ли сте да направите това по един активен начин? Ще попитате ли САЩ кои са затворниците сега? Ще попитате ли за техния произход и какво би станало с тях, така че да можем да създадем необходимата организация? Аз обаче съм доволна от тази положителна нагласа, която се надявам да сложи край на нарушенията на правата на човека, на които тези хора са били подложени.

Г-н Председател, докато развоят за залива Гуантанамо, който е символ, е чудесен, не следва да забравяме че има и други затвори, за които трябва да изразим мнение. Сещам се за Баграм в близост до Кабул например, където се държат от 600 до 700 души. Призовавам Съвета и Комисията да направят необходимото тези затвори също да бъдат закрити.

Макар да бях доволна от бележките за залива Гуантанамо, малко съм разочарована от тези за ЦРУ. Оценявам, че преди всичко Съветът иска да гледа напред, не назад. Разбирам добре това, тъй като когато се оглеждаме назад, виждаме голяма каша. Би било прекалено опростяване да кажем, че тъй като САЩ сега имат нов президент, можем отново да прилагаме същите стандарти към всички нас и да забравим да надникнем в сърцата си, и да подминем помощта, която оказахме на правителство, за което сега казвате, че е действало неправилно.

Gabriele Zimmer, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н Председател, моята група, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, от самото начало настояваше за закриване на затворническия лагер на САЩ в Гуантанамо. Противно на всички основни правни принципи и международни договорености, хора бяха държани в плен и изтезавани с години, и им бе отказван справедлив процес. Основните им човешки права бяха пренебрегнати. Самата сила, която се опитва да защитава правата на човека, демокрацията и свободата в целия свят в този случай нарушаваше основни права и създаде собствена зона извън закона за целите на войната си срещу терора. Това е неприемливо!

Важно бе, че Европейският парламент през един дълъг период постоянно повтаряше призива си за закриване на Гуантанамо. Обаче сега, когато новото правителство заяви, че променя политиката си, ние европейците започваме да се съмняваме в това, за което самите ние призовавахме. Колебаем се и започнахме период на политически пазарлъци. Смятам това за циничен подход.

Какво стана с призива ни за всеобщия и неделим характер на правата на човека? Не може наистина да казваме, че искаме да проповядваме едно нещо, а да правим друго. Не може да е истина, че по някакъв начин желаем да оправдаем и да приемем този позорен лагер. Не можем да разглеждаме закрилата на правата на човека като важен принцип само когато искаме това от други и да не правим ние самите нищо, за да я утвърждаваме.

Призовавам държавите-членки да заявят позицията си ясно, но също така казвам от името на моята група, че закриването на затворническия лагер в Гуантанамо е само първата стъпка. Военната база на САЩ в Гуантанамо също трябва да бъде изтеглена.

Nils Lundgren, *от името на групата IND/DEM*. – (SV) Навярно всички изпитваме голямо чувство на облекчение от това, което стана в Съединените щати. То е подобно на положението, което имахме в началото на 50-те години на XX век, когато американският народ и американската система доказаха способността си да се очистят от макартизма. Сега те доказаха същата способност, като избраха нов президент, който в първия си ден обяви, че Гуантанамо трябва да бъде закрит. Да благодарим на съдбата за това.

Погрешното тук, разбира се, бе задържането на заподозрените в терористична дейност или други престъпления. Те трябва да бъдат съдени и оправдани или осъдени, освободени или наказани. Тези, които не бъдат осъдени, трябва да се третират като невинни. Ако след това продължим да ги подозираме, работа на службите за сигурност е да проверят това впоследствие. Трудно ми е да разбера защо тези, които не е било възможно да бъдат осъдени, не могат да пребивават в Съединените американски щати, но самите европейски страни трябва, разбира се, да бъдат готови да приемат тези, които не ... Благодаря ви за възможността да се изкажа.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Всеки, който изкривява принципа на правовата държава, използва методите на онези, срещу които правовата държава обявява, че се бори. Закриването на затвора в залива Гуантанамо, където правата на защита, както ги познаваме в нашия западен свят, не бяха гарантирани, е хубаво нещо. Не е необходимо да се разпростирам за това, тъй като то бе подчертано от мнозина преди мен. Фактът че г-н Буш, с твърдата си политика, успя да защити американския народ от нов 11 септември, не променя много нещата.

Една демокрация трябва да спазва върховенството на закона навсякъде и по целия свят, но демокрацията трябва също да обмисля решителни начини, с които да успее да се защити срещу религиозните екстремисти, желаещи да унищожат отвореното ни общество. Това е акцент, който не намирам в представените ни проекти за документи.

Най-накрая, не бива да се занимаваме само с Гуантанамо. Самата Куба, в която се намира американският анклав Гуантанамо, е един голям затвор, където хиляди невинни политически затворници остават лишени от всякаква надежда за справедлив или бърз съдебен процес. Същото важи и за нашия голям търговски партньор Китай, на който отново и отново отделяме време, когато стане дума за правата на човека.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (EN) Г-н Председател, исках само да попитам защо на г-н Schulz бе позволено твърде много да превиши времето си за изказвания, но не и на останалите от нас? Защо?

Председател. – Когато г-н Schulz имаше думата, заседанието беше под председателството на председателя на Европейския парламент г-н Pöttering и следователно това е въпрос към г-н Pöttering. Не смятам, че това има връзка с воденето на заседанието от мен. Трябва да повдигнете въпроса отново, когато г-н Pöttering бъде в ролята на председателстващ.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (EN) Г-н Председател, какво да правим с бившите затворници от залива Гуантанамо? Как да намерим точния баланс между обезпечаването на сигурността на гражданите на ЕС и намирането на място, където бившите затворници да се заселят?

Първо, нека изясня, че аз не говоря за затворници, които Съединените американски щати смятат за опасни, но неподлежащи на съдебен процес, и моля да се има предвид, че една такава немалка група още съществува. Но дори и тези, от които обвиненията са свалени, и за които се смята, че не представляват никакъв риск, по мое мнение си остават риск.

Имаме основателни опасения, тъй като според Пентагона за 61 бивши затворници, от които са били свалени всички обвинения и след това са били освободени, се твърди, че участват в терористични дейности. Един от тях е заместник-ръководител на Ал Кайда в Йемен, а друг се е самовзривил.

Вчера президентът Обама заяви по обществената телевизия, че не може да бъде сигурен, че оневинените и освободени затворници няма да създадат заплаха за сигурността. Може ли да се иска от нас да приемем този риск в ЕС? Мисля, че може да бъде поискано от нас, но че трябва да имаме правото да решим дали този риск е приемлив за нас или не.

Държавите-членки показаха различна степен на готовност да приемат бивши затворници. Подчертавам, че решението за приемане на затворници трябва да бъде суверенно решение на държавата-членка. То не може да бъде налагано на държава-членка от ЕС, нито може да се взема изолирано. Предвид свободата на движение, която имаме в Европа, особено в Европа без граници в Шенгенската зона, решенията на държавите-членки да допуснат затворници от залива Гуантанамо да се заселят в тяхната страна ще имат последствия за сигурността не само на тази държава-членка, а и за нейните съседи. Поради това аз изисквам и ние изискваме такива решения да бъдат консултирани с други членове на ЕС.

Claudio Fava (PSE). - (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, закриването на Гуантанамо ни позволява да поправим нарушение, което петни международното право и, преди всичко, не бе от полза във войната срещу тероризма.

Днес обаче не е достатъчно да приветстваме решението на президента Обама. Сега е време да се поеме отговорност, а отговорността включва също Европа и държавите-членки. Гуантанамо отчасти е последица от мълчанието на Европа и съдействието на много от нашите правителства в системата на предавания. През последните години това, което се случваше, бе, че правителствата ни, от една страна казваха, че Гуантанамо трябва да бъде закрит, но от друга страна, изпращаха полицейските си служители там да разпитват задържаните. Говорим за отговорности, които бяха отречени, когато този Парламент разследваше въпроса, но които бяха признати и проверени през последните две години.

Февруари 2008 г.: Лондон се извинява за полетите на ЦРУ; някои самолети са използвали британски бази, заяви външният министър Miliband, влизайки в противоречие с това, което Тони Блеър бе казал три години преди това, твърдейки, че нищо незаконно не е ставало на британска земя. Декември 2008 г.: правителството на Испания на г-н Aznar е знаело, че много полети на ЦРУ са прелитали през испанското въздушно пространство и са използвали испански летища. Това следва от секретен документ, публикуван от „El País“, оказал се автентичен. Министърът на външните работи по онова време, Josep Piqué, който призна за използването на испански летища, каза че не е знаел какво е ставало след това в Гуантанамо. Може би е мислел, че е увеселителен парк. През м. октомври 2008 г. научихме, че в Португалия министърът на външните работи, г-н Amado, е признал, че предишното дясноцентристко правителство на г-н Barroso съзнателно е предоставило португалски летища и въздушно пространство за незаконните полети на ЦРУ. Г-н Amado заяви, че не е говорил за това, за да не нарушава спокойствието на европейските институции. Аз питам: а какво става с правото на гражданите да знаят? Или трябва да си въобразим, че дори и г-н Barroso не е знаел каква гражданска и юридическа непристойност е бил Гуантанамо тогава и все още е днес?

В това е въпросът, г-н Председател, и приключвам: в последните години показахме и много добра воля, и много лицемерие, не на последно място и с това, което Съветът остави неизречено през тези години. Преди две години Парламентът отправи 46 препоръки до Съвета. Бихме очаквали поне някои от тези препоръки да бъдат обект на надлежно проучване и внимание, че евентуално би имало отговори поне на някои от препоръките. По тази причина смятаме, че оказвайки някаква помощ за закриването на Гуантанамо и поемането на колективната ни отговорност, като Европа и като 27 държави-членки, които тя включва, би било принос, макар и малък за изкупление на колективното ни мълчание.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-н Председател, основната отговорност за закриването на лагера в залива Гуантанамо и заселването на задържаните без съмнение принадлежи на правителството на САЩ. Европа обаче трябва да признае политическата реалност, че САЩ не могат да се справят с това сами. Изразихме много добра воля към президента Обама и ангажимент към трансатлантическите отношения. Това трябва да предполага предлагане на практическа помощ.

Има и други причини за държавите-членки на ЕС да съдействат за закриването на затвора. Преди всичко, хуманитарният аргумент, на който едва ли е необходимо да се спирам – да бъдат спасени тези мъже от ада, в който някои от тях са страдали седем години. Второ, доверието към Европа: ние призовавахме САЩ да закрият Гуантанамо, сега трябва да помогнем това да стане наистина. Трето, собственият ни интерес да премахнем мощен символ, който действа като стимул за набиране на терористи и радикализация и на последно място, моралната отговорност, за която говори Claudio Fava.

Мисля обаче, че ще се занимаем с предаванията и съчастието на европейските правителства във второ предложение за резолюция след две седмици. Така че енергично приветствам общата резолюция, която съгласувахме между групите и по целия политически спектър и наистина се надявам утре да има стабилен вот. Ако предположим, че групата на Алианса на либералите и демократите за Европа ще приеме моя съвет, ние нито ще внесем, нито ще подкрепим изменения към тази резолюция.

Искам да се спра само на няколко неща. На първо място, твърденията, че около 61 освободени задържани са се включили в терористична дейност: чуваме от юристи, които разбират от тези неща, че това е в поголямата си част необосновано. Знаем за двама, които са се включили в терористична дейност. Сред останалите са такива, като осемте души в Албания, които дадоха интервюта за медиите; или т. нар. „Тримата от Типтън“, британски граждани, направили критичен филм за Гуантанамо. Това не е „връщане към тероризма“.

Най-накрая, що се отнася до въпросите на сигурността: трябва да ги обсъждаме, но като се предлагат заслужаващи доверие решения и можем да включим юристите в това.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Гн Председател, след избирането на Барак Обама за президент на Съединените американски щати и подписването от него на документа за предстоящото закриване на центъра за задържане Гуантанамо, в Парламента се усети нездрава възбуда. Членовете на вече разпуснатата Временна комисия по предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници взеха думата. Желая да напомня на залата, че гореспоменатата комисия не съумя да установи нищо, макар и да положи усилия да изрази гнева си и да осъди видовете на т.нар. извънредно предаване.

Вече знаем, че новият президент оценява сериозността на проблема. Той промени становището си след предизборната кампания и скоро след като положи клетва, издаде разпореждане, продължаващо срока, през който методите, използвани до момента в борбата срещу терористите, могат да се прилагат.

Ние разбираме, че за много държави-членки на Европейския съюз, включително Полша, е невъзможно да приемат арестувани терористи. При все това, държавите-членки на Съюза и нашият Парламент, вместо да критикуват и разделят фронта във войната срещу терора, трябва да сътрудничат със Съединените американски щати и да поемат част от отговорността за борбата срещу това явление. Трябва отново да напомня на Парламента, че тероризмът е глобална заплаха, която засяга и гражданите на Съюза.

Cem Özdemir (Verts/ALE). – (DE) Гн Председател, госпожи и господа, затворническият лагер в Гуантанамо стана символ на пренебрегването на човешките права и принципа на правовата държава. Новият президент на САЩ Барак Обама отпрати също толкова силно и важно послание, като нареди спиране дейността на военните съдилища в Гуантанамо и обеща да закрие лагера до една година.

Не само доверието към Съединените американски щати обаче бе подкопано в резултат на незачитането от тях на правата на човека във войната срещу терора. Нашите европейски правителства не могат да свалят отговорността си, както установи в доклада си от м. февруари 2007 г. Временната комисия по предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници. Той разкри двойните стандарти на много държави от Европейския съюз, които с основание изискват страните кандидатки да спазват правата на човека, но те самите потъпкват тези права в рамките на Европейския съюз.

Европейският съюз също има отговорност да играе активна роля в процеса на намиране на общо решение за всички затворници, които вече не са под подозрение и които не могат да се завърнат в своите страни. Това важи конкретно за Германия, която може и би трябвало да помогне приемането на бежанците да стане възможно. Не трябва да повтаряме грешката, която допуснахме в случая на германския турчин от Бремен, Murat Kurnaz, който неправомерно прекара четири години в залива Гуантанамо.

Новото начало във Вашингтон е шанс за нас да дадем ясен сигнал, че правата на човека не трябва да се накърняват във войната срещу терора.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Г-н Председател, надявам се и желая изявлението на президента Обама за закриването на центъра за задържане Гуантанамо да възвестява промяна във външната политика на САЩ.

Надявам се то да означава отказ от политиката, която се отплащаше на терора с терор и на престъпленията с престъпления, която в крайна сметка, стъпка с подковани ботуши международното право.

Надявам се и желая случаят да е такъв. Проблемът за Европейският съюз е, че много европейски държави бяха ангажирани с предишната политика на г-н Буш на отплащане на терора с терор и на престъпленията с престъпления. И те бяха съучастници в тази политика. Затова анкетната комисия за полетите на ЦРУ не можа да свърши работата си: имаше европейски правителства, които криеха позорящите ги факти, позорните действия на външната политика на г-н Буш. И затова трябва да настояваме да им се потърси сметка. Американският народ направи това чрез избирателните урни.

Надявам се също така, че президентът Обама ще прояви кураж и ще предаде на правосъдието тези длъжностни лица, които са прилагали изтезания, и тези длъжностни лица, които са задържали незаконно хора, тъй като, госпожи и господа, за затворниците от Гуантанамо по отношение на правото има само едно решение. Ако срещу някои от тях има доказателства, те трябва да бъдат съдени. Ако няма доказателства, те трябва да бъдат освободени. А длъжностните лица от администрацията на САЩ трябва да поемат отговорността за тези хора, които са били задържани незаконно.

Така става в моята страна и така става във всяка демокрация, която поначало е основана на демократичните права. Много благодаря.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н Председател, мисля че ролята ни не е да служим за отдушник на политиката на произвол, която Съединените американски щати за съжаление преднамерено преследваха в тази област. Политиката беше предизвикателство към нашите общи западни принципи и се провежда на цинично избрано място, един остатък от колониалните времена. Там няма върховенство на закона: нито кубински закони, които, както с основание отбеляза г-н Dillen, не предлагат защита на отделния човек, нито закони на САЩ, нито нашето общо наследство – международното право.

От правна гледна точка мисля, че въпросът е ясен. Ако има наказателни обвинения по обичайното право срещу някои от затворниците, те трябва да бъдат съдени в адекватен съдебен процес. Ако са заподозрени например, че са организирали нападенията на 11 септември, трябвало е още преди седем години да им бъдат съобщени повдигнатите им обвинения, да са получили достъп до адвокати и да са се явили пред американски съд. Такива в Съединените американски щати има достатъчно.

Ако други се разглеждат като военнопленници след съюзническата намеса в Афганистан, те трябва да бъдат държани в условията, заложили в законите за военно време, до официалния край на военните действия.

Ако има задържани, които не попадат в никоя от двете категории, те би трябвало да бъдат освободени и изпратени по домовете си.

Казват ми, че някои са потенциално опасни, но ако аз лично бях задържан за седем години в пълна изолация, макар че може никога да не съм бил опасен, със сигурност бих станал потенциално опасен към края. Смятам, че случаят би бил такъв и при повечето хора тук.

Ако някои не искат да се върнат по домовете си, те могат да поискат от тъмничарите си политическо убежище. Това е всичко, което имам да кажа и възползвайки се от случая, желая да благодаря на г-н Barrot за неговата работа по разследването. Времето ще докаже, че тя е най-добрият анализ на тези незаконни прехвърляния на затворници.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Г-н Председател, г-н Действащ председател на Съвета, г-н Barrot, госпожи и господа, Парламентът неколkokратно призова за закриване на затвора в залива Гуантанамо. Към нас се присъединиха другите две институции Комисията и Съветът. След като решението вече е взето, нека позицията ни не се възприема погрешно. Ние сърдечно поздравяваме президента Обама за това решение, което той обоснова с необходимостта да възстанови на Съединените американски щати моралния авторитет, с който те преди това се ползваха в света.

Нека бъдем ясни: решението на администрацията Буш да открие затвора в залива Гуантанамо, както и програмата за „извънредни предавания“, бе удар по този морален авторитет. Целите не оправдават средствата. Неприемливо е да се нарушава международното право, да се прилагат изтезания, да се откриват секретни затвори или затворници да изчезват. В държавите, които се ръководят от принципа на правовата държава,

затворниците се предават на правосъдието и имат право на защита. Администрацията Буш стречи, като извърши тези злоупотреби, също както и съучастниците ѝ, които къде с насърчителни аплодисменти, къде със засрамено мълчание, също стрехиха.

Ако Съединените американски щати поискат помощта на Европейския съюз, тя не бива да бъде отказвана – точно, всъщност, както каза г-н Barrot – при условие да не застрашаваме безопасността на нашите граждани, но и без да използваме това като предлог да не сътрудничим. Нуждаем се от сътрудничеството на Съединените американски щати също и за да хвърлим светлина върху злоупотребите, които бяха извършени в Европа, за да разберем кой е бил отговорен и да гарантираме, че същите престъпления няма да се повторят в бъдеще. Трябва също да попитаме държавите-членки и европейските институции какво са направили те, за да изпълнят препоръките, които този Парламент прие през м. февруари 2007 г. и, ако е приложимо, какво е тяхното обяснение, за да не направят това.

Тъй като гн Fava се позова на председателя Barroso смятам, че му дължим дума на благодарност, тъй като за разлика от Съвета, който се съпротивлява, лъга и кри информация от Парламента, Европейската комисия се държи лоялно и сътрудничи напълно за нашите разследвания.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Президентът Обама удържа на думата си. Едно от първите му политически действия бе закриването на затвора в Гуантанамо, от което, естествено, сме доволни. Или по-скоро, това бе обявяване на закриването на Гуантанамо, тъй като новото правителство на САЩ е изправено пред трудната задача да намери решение за затворниците, които още са там.

Преди всичко, статутът им следва да бъде изяснен и да бъде установено дали всички те могат да бъдат освободени без риск. Те са били затворени незаконно от администрацията Буш, която явно наруши международното право. Това следователно е преди всичко американски проблем, който трябва да бъде решен от Вашингтон. Дали САЩ ще поискат помощ от европейските държави и Европейския съюз понастоящем не е ясно и би било малко спекулативно прекалено да изпреварваме събитията.

Също така искам да се разгранича от колегите си, които мислят, че вече трябва да поемем ангажимент въз основа на предположението, че Европейският съюз е морално задължен да направи това, тъй като някои от страните може да са били замесени в транспорта на затворници до Гуантанамо. Това се опира само на предположения. Не успяхме да докажем, че в това има нещо вярно, нито знаем кои страни евентуално са били въввлечени в такъв транспорт, така че да обосноваваме по този начин аргумента си за приемане на затворници, по мое мнение, е не съвсем издържано и съм доволен, че не е направено в резолюцията.

Очевидно не трябва да изключваме възможността САЩ все пак да ни отправят такова искане и споделям мнението на председателя на моята група по този въпрос. Ако такова искане се получи, със сигурност ще трябва да реагираме положително с оглед на международното право, но също и поради необходимостта Европейският съюз да реагира по хуманитарен начин в ситуация като тази.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Гн Председател, Гуантанамо е проблем, който не е създаден от Европейския съюз. Този проблем със сигурност не би съществувал, ако Европейският съюз – също както го осъди толкова пъти – наистина го бе отхвърлил, вместо пасивно, а на моменти и активно да сътрудничи за самото съществуване на тази черна дупка в международното право. Ясно е, че не сме го създали сами. Обаче ние със сигурност сме длъжни да сътрудничим, за да се сложи край на това положение. Това е ясно задължение, което трябва да изпълним.

Няма съмнение, че всеки случай трябва да се разглежда индивидуално. Затворниците от Гуантанамо не могат да бъдат третираны като однородна маса. Те са хора с права, но също и със свои собствени истории. Някои от тях са престъпници, които трябва да бъдат съдени като такива; други са невинни, а трети без съмнение са потенциално опасни.

В съответствие със своите ценности и принципи, както и с великодушието си, Европейският съюз може да се включи, като подготви единен отговор, който ще помогне този проблем да бъде решен, като в същото време спазим собствените си правила.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Гн Председател, по информация от ЦРУ и неправителствени организации 728 затворници са преминали през португалско териториално пространство между 2002 г. и 2006 г. на път за Гуантанамо. Какви са цифрите за Испания, Италия или други държави-членки?

След като не поехме водещата роля против изключението от международното право в борбата срещу тероризма, Съюзът сега се опитва да продължи ангажиментите на г-н Обама.

Това обяснява защо сме свидетели на този все още плах призив от членовете, насърчаващ държавите-членки да приемат невинните задържани, които не могат да се върнат в страните си поради опасения за изтезания. Това се прави не от солидарност, нито от благотворителност, а просто, за да се спазят международните ни ангажменти.

Извън посланието, изпратено от г-н Обама, ще бъде ли Европа способна да се организира, дали Европа ще е способна не само да разследва, насочва и поема отговорностите си, но също и да сложи край на незаконното си съучастие в извънредните предавания? Ще съумее ли Европа да реформира контрола върху собствените си тайни служби? Ще бъде ли Съюзът способен да реабилитира жертвите чрез законни процеси и компенсация?

Приветствам декларацията за намеренията на гн Barrot в този смисъл. Искам да кажа обаче, че макар да научаваме все повече за това, какво е прикривал бившият министър-председател на Португалия между 2002 г. и 2004 г., резултатите от действията му като ръководител на Европейската комисия за извеждане на Съюза от тази сива зона на незаконност остават напълно неизвестни за нас.

(Председателят отне думата на оратора)

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, радвам се, че целесъобразността на това европейските страни да приемат затворници от Гуантанамо вече е призната, една идея, която неясно защо липсваше в първоначалната резолюция на моята група. Напълно съм съгласен с гн Schulz и гн Watson.

Първата точка от резолюцията отбелязва важните промени в политиката на Съединените американски щати във връзка с хуманитарните закони. Виждам някои промени, със сигурност в тона, но също и значителна приемственост на политиката на „презирания“ Джордж Буш, предвид факта, че президентът Обама не се е отказал от програмата за извънредни предавания и затвори на ЦРУ в чужди държави. Казвам това на вниманието на чешкото председателство, което изглежда мисли друго. Не бих искал ентузиастите за г-н Обама бързо да бъдат разочаровани.

Пропагандата срещу САЩ, която вече се водеше активно в комисията по ЦРУ преди две години, се върна чрез устния въпрос за полетите на ЦРУ в Европа. Ще ви дам само един пример: в едно от съображенията се разкрива съществуването на секретна организация на ЦРУ в Полша. Фактът, че има организация на ЦРУ в страна като Полша не би трябвало да е голяма изненада – би било странно, ако нямаше, – но мисля че авторите на въпроса са раздразнени, че тази организация се е оказала секретна. Те биха искали тайните служби да действат без потайност, открито и на самолетите на ЦРУ да е изписано „ЦРУ“ върху корпуса, все едно че са „British Airways“ или „Air France“. И тук също, опасявам се, те ще бъдат разочаровани: дори и гн Обама не би отишъл толкова далеч.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Г-н Председател, нехуманният затвор в Гуантанамо не трябваше да бъде открит напачо. Поне сега изглежда, че се закрива, но поздравленията за президента Обама трябва, разбира се, да бъдат умерени, ако съобщенията в американската преса за запазването на неприемливата практика на тайни отвлечения, разпити и затвори в трети страни, са верни. Що се отнася до това, за съжаление, Европа също явно носи отговорност във връзка с борбата срещу тероризма. Един много важен повод за загриженост е фактът, че единственият национален парламент, който е поканил Европейския парламент да представи изводите и препоръките на комисията си по ЦРУ, е американският Конгрес. Нито едно европейско правителство, нито един национален парламент не са ни поканили. Но нека го направят поне сега, за да може тази незаконна практика никога да не се повтаря.

Marco Sappato (ALDE). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, Съединените американски щати създадоха проблема Гуантанамо и президентът на САЩ се готви да го реши. Трябва да знаем дали Европейският Съюз ще има права и компетенции да изиграе някаква роля.

Европейският Съюз трябва да сътрудничи. Нашите държави-членки трябва да приемат затворниците, например уйгурите, без да се поддават на натиска на Китай. Ако не направим това, рискуваме да станем излишни в процеса на закриване на Гуантанамо.

Това би могло да бъде началото на нова работа по изясняване на истината, на задълженията на нашите национални правителства – на португалското правителство например при председателя Barroso – и нашите задължения във връзка с факта, че предложението за изгнание за Саддам Хюсейн бе отхвърлено. Това предложение бе единствената алтернатива на войната и нашите правителства, включително това на Съединените американски щати, го отхвърлиха.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Г-н Председател, наистина съществуването на Гуантанамо стана възможно поради, сред другите фактори, съгласието и съучастията на много европейски страни, включително

Испания. Сега е неприемливо да се каже, че този проблем не е наша работа. Още по-малко приемливо е да се каже, че закриването на Гуантанамо и произтичащите последици са изключително проблем на правителството на САЩ.

От години самолети на тайните служби на САЩ летят безнаказано над Европа, превозвайки задържани, докато ние се правим, че не виждаме това. Поради това трябва да поемем отговорностите си и не само да поискаме незабавно закриване на Гуантанамо, но също така и да приемем някои от затворниците, които, не можейки да се върнат в собствените си страни, или всъщност, да останат в Съединените американски щати, поискат други страни, включително европейски, да бъдат в състояние да ги приемат.

Португалия вече обеща да направи това и смятам, че това отчасти се дължи на определено чувство на отговорност и вина. Собствената вина на Испания е също толкова голяма, най-малкото, и поради това използвам възможността да призова испанското правителство да приеме някои от тези хора, да поеме такъв ангажимент, както направи Португалия и както много организации поискаха от нас да направим. Подчертавам, че това не само е наше морално задължение, а също и наша политическа отговорност.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Борбата срещу тероризма е приоритет номер едно на съвременното общество. В името на тази желана цел обаче са правени грешки и са вземани спорни решения. Закриването на лагера за задържане в Гуантанамо, който бе петно върху репутацията на цивилизования свят през последното десетилетие, е справедливо решение от най-голяма важност. Следващата нормална стъпка ще бъде тази мярка да бъде доразвита, като Съединените американски щати намерят решение за положението на хората, които в момента са задържани. Европейският съюз и Съединените американски щати са защитавали и продължават да защитават правата на човека и човешкото достойнство и следователно те трябва да работят заедно за поправяне на допуснатите грешки.

Смятам, че преди да се повдигне въпросът за приемането на затворниците в Европа, е абсолютно необходимо да се предостави цялата информация, отнасяща се за евентуални терористични дейности, в които същите може да са били въвлечени или за възможното им членство в терористични групи. Трябва да се направи подробна проверка на тази информация, както и обективна оценка на възможните последици, които би могло да има оставянето на затворниците да се върнат в техните страни. Абсолютно необходимо е да има официално искане от Съединените американски щати и смятам, че решението да се приемат затворници в Европа трябва да се вземе от държавите-членки, като тези, които вземат такива решения, трябва също да имат предвид, че поемат тези отговорности от името на Европейския съюз.

Колкото до цитирането от члена на Комисията Barrot на Румъния, в миналото са отправяни обвинения без всякакво основание. Румъния обаче е отговаряла на всички запитвания на европейските институции, прие комисията по ЦРУ и предостави цялата имаща отношение информация. Румънският парламент направи разследване и предостави резултатите на заинтересованите страни. Според мен това е напълно адекватно. Мисля също, че Румъния даде адекватни отговори на напълно безпочвените обвинения, които бяха отправени.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Гн Председател, безспорно е, че отговорността за Гуантанамо е на САЩ. Акт на солидарност е обаче да се окаже помощ и подкрепа на Барак Обама за връщане на върховенството на международното право, когато поиска от нас да сторим това. Мисля например за уйгурите, които не могат да се върнат в Китай. Трябва обаче да мислим и за хората, прекарвали пет или седем години в Гуантанамо. Не можем да решим дали те ще искат да живеят в САЩ. Това е техен избор. Например град Мюнхен и уйгурите, които живеят там, ще бъдат готови да приемат хората от уйгурска националност и да им помагат и се грижат за тях, докато успеят да се справят с травмиращите си преживявания.

Едно нещо обаче трябва да се изясни. Неприемливо е баварският министър на вътрешните работи Joachim Herrmann да казва, че всеки, който е задържан в Гуантанамо, сигурно е извършил престъпление. В този случай трябва да важи презумпцията за невинност. Като ръководител на полицейски орган, този министър следва да си стегне багажа и да си върви. Ние обучаваме полицията в други страни да въвежда точно това право на презумпция за невинност в работата си и да не дава прибързани заповеди за откриване на огън. Трябва добре да помислим за това.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Гн Председател, Гуантанамо и неговите секретни затвори въобще не е трябвало да бъдат откривани. Съединените американски щати носят основната отговорност за закриването на затвора и за третирането на затворниците след това, но хуманитарни причини и съображения за правата на човека говорят в полза на приемането им в държавите-членки. Всяка държава-членка ще реши на базата на собствените си закони дали да ги приеме или не.

В същото време бих искала да напомня на Парламента за милионите бежанци по света и за бежанските лагери, където хората живеят с години. Гледаме на другата страна, обръщаме гръб. За съжаление, активното мислене за правата на човека е избирателно в ЕС.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, гн Заместник-председател на Комисията, гн Действащ председател на Съвета, през м. май 2006 г. посетих Гуантанамо с г-н Mann и г-н Elles. Дадохме много ясно да се разбере, че създаването на Гуантанамо е в разрез с международното право и е нарушение на правата на човека.

Новоизбраната по онова време за канцлер на Германия гжа Меркел също заяви това пред президента Буш при първото си посещение във Вашингтон и тя поиска също така освобождаването на гн Kurnaz. Мисля, че решението на президента Обама е добро и че то ще помогне за връщането на доверието към Съединените американски щати и към западния свят като цяло. Поради това трябва ясно да заявим, че въпросът за доверието е от голяма политическа важност.

В същото време трябва да е ясно, че на затворниците там не трябва да се гледа като на мирни демонстранти за правата на човека и те трябва да бъдат преценявани на тази основа. В хода на това разискване понякога получавах съвсем различно впечатление. Трябва да направим необходимото Съединените американски щати да поемат основната отговорност в този случай и да обяснят защо не могат да приемат много от тези затворници. Собствените страни на тези хора също трябва да обяснят защо не искат да ги приемат или затворниците трябва да докажат, че не могат да се върнат в страните си, тъй като ще бъдат подложени на сериозни преследвания.

Когато всичко това стане, можем да започнем да мислим дали Европейският съюз трябва да приеме някои от затворниците. Това обаче ще е възможно само след като разследваме във всеки отделен случай степента на риска, който всяко лице представлява. Това разследване трябва да се проведе не само на национално равнище, тъй като отворените граници в рамките на Европейската общност означават, че трябва да приложим европейски стандарти при оценката на риска за сигурността, който тези хора може да представляват.

Днес някой говори за бежанци. Това не са бежанци. Те са затворници и трябва да докажем, че не са опасни, освен ако искаме да поемем безотговорни рискове. Мисля, че трябва да направим необходимото тези хора, които имат връзка с наши държави-членки, да бъдат приети, както е г-н Kurnaz в Германия или деветимата, ако не се лъжа, във Великобритания. Общо според мен 60 души вече са приети от Европейския съюз и не следва да забравяме това.

Ana Maria Gomes (PSE). – (EN) Г-н Председател, Португалия предложи споразумение в ЕС за заселване на лица от Гуантанамо. Това е стратегически важно за трансатлантическата солидарност и също така е хуманитарен жест към хора, подозренията от които са снети и които са преживели задържане, изтезания и лишения. Но то е и дълг за 14 държави от ЕС, които влязоха в заговор с администрацията Буш за възлагане на изпълнители на изтезанията в Гуантанамо и секретните затвори, както Парламентът посочи. Европейската отговорност за неспазването на принципа на правовата държава и на правата на човека не може да бъде заличена.

Председателят Barroso отрече да е знаел за сътрудничеството, оказано от неговото правителство за прехвърлянето на затворници в Гуантанамо и в секретни затвори, но никой не вярва, че неговите военни, полиция, разузнаване и администрация биха били дотолкова некомпетентни, че да позволят САЩ системно да злоупотребяват с португалското въздушно и морско пространство и земя.

За да се изясни това, ще публикува ли г-н Barroso записките от срещите между неговите дипломатически съветници и Condoleezza Rice, докато е бил министър-председател? Ще публикува ли г-н Barroso правното становище, което тогава е изискал от правния си съветник Carlos Blanco de Moraes, за да въведе специални правила за навигацията на кораби, доближаващи се до военни съдове на САЩ, превозващи затворници през португалски води?

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Гн Председател, позицията на Европейския парламент относно Гуантанамо бе изложена в специална резолюция през 2006 г. Гуантанамо по начало не трябваше да бъде създаван и трябваше да бъде закрит. Позицията на Европейския парламент относно тероризма е също толкова ясна. Искаме да се борим срещу тероризма с всички законни средства; не искаме да се борим срещу тероризма, като нарушаваме правата на човека и международното право. Факт е, че Съединените американски щати изнесоха основното бреме на битката срещу тероризма. Обаче те направиха и огромни грешки. Огромна грешка бе да се създаде Гуантанамо. Огромна грешка бе да се третират задържаните така, както те го направиха. Огромна грешка бе да ги транспортират така, както те го направиха. Това е казано в този Парламент. Днес е важно, че президентът Обама взе вярното решение да закрие този затвор на позора и решението същевременно говори добре за Америка и е вярно на традицията на Америка и на международната общност като цяло.

Как участва Европейският съюз? Европейският съюз участва с това, че желае да окаже подкрепа и помощ в изпълнението на правилното решение на президента Обама. Обаче Европейският съюз би трябвало да направи това при едно условие: да не изложи безопасността на гражданите си на риск. Това е основно изискване и каквото и да реши отделната държава-членка трябва следователно да бъде решавано от тази гледна точка.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Г-н Romeva, не се безпокойте, испанското правителство ще съдейства, както винаги е правило. Мога ли да ви напомня, че по този въпрос испанският министър на външните работи Miguel Ángel Moratinos бе първият явил се пред анкетната комисия и бе този, който отговори на всички въпроси, включително на вашите собствени.

В този Парламент ние от доста време осъждаме изтезанията и нечовешкото и унизително отнасяне, практикувани във военната база в Гуантанамо в името на борбата срещу международния тероризъм. Поради това приветстваме решението на президента Обама да спре процесите за четири месеца и намерението му да закрие завинаги затвора в срок от една година.

Но макар и отговорността да е на правителството на САЩ, Европейският съюз не може да обърне гръб и би трябвало да предложи помощта си, за да се гарантира закриването на центъра за задържане.

Трябва също да оценим възможността да приемем затворници от страни, където не е сигурно, че правата на човека се спазват, ако Съединените американски щати поискат от нас това.

Тогава ще трябва да дадем общ европейски отговор, от който испанското правителство ще бъде част, при спазване на международноправната рамка и оценявайки конкретно за всеки случай правното положение на всеки гражданин, всеки задържан – неговия произход, неговото задържане и положение.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Г-н Председател, терористите обявиха жестока, кървава и безкомпромисна война срещу нашата цивилизация. Те искат да унищожат нашия свят, който се основава на спазването на правата на човека и ангажимента към свободата. Нападението на 11 септември доказа, че терористите са готови да използват абсолютно всички средства. Съединените американски щати се наеха да защитават свободния свят от името на всички ни. Тясното сътрудничество между Европа и Съединените американски щати дава единствената надежда за успех и унищожаване на терористичните мрежи. Европа трябва да се чувства отговорна за войната срещу световния тероризъм.

Вярно е, че защитниците на правата на човека привлякоха вниманието към нарушаването им и към прилагането на унизителни методи при разпитите в Гуантанамо. Често пъти тези методи се явяваха изтезания. Вярно е също, че вниманието бе привлечено към задържането без съд и без право на адвокатска защита. Не могат да се използват никакви средства, считани за недопустими според подписаните международни конвенции.

Новоизбраният президент на Съединените американски щати вече издаде разпореждане, забраняващо прилагането на изтезания при разпити на заподозрени в тероризъм. Вярно и правилно е това да се тълкува като победа за всички тези, които вдигнаха тревога по този въпрос. Съгласно същото това разпореждане обаче все още ще бъде възможно да се отвличат терористи и те да бъдат задържани за кратко в транзитни страни. С една дума, зачитането на достойнството на затворниците се повиши, но в същото време възможността за ефикасно парализиране на терористичната дейност трябва да остане, в противен случай има опасност да останем безпомощни.

Искам също да обърна внимание на Парламента, че на същия остров, където се намира центърът за задържане Гуантанамо, политически затворници биват държани в затвора при условия, които са в разрез с всеки мислим стандарт. Тези хора са осъдени на дълги години затвор, защото са дръзнали да се противопоставят на комунистическата пропаганда на тираничния Фидел Кастро.

Чеченската нация бе избивана просто пред очите ни. Доколкото съм информиран, Европейският парламент не сформира специална комисия, която да се занимае с това. Съединените американски щати признаха, че прилагането на изтезания е недопустимо, както и съществуването на секретни затвори. Това трябва да сложи край на разискването за секретните затвори и транзитните полети.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MAURO

Заместник-председател

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Г-н Председател, борбата срещу тероризма трябва да бъде общо усилие, за което всички демокрации трябва да дадат своя принос. Това означава не само Европа, но и Съединените американски щати, както и други.

Гуантанамо не се вписва в една конституционна държава, защото в конституционната държава заподозреният, дори и терорист, има право на защита и справедлив процес на базата на ценностите, които споделяме.

Цена решението на президента Обама за закриване на лагера в залива Гуантанамо, но не може и всъщност не бива да стане така, че проблемът най-напред да се поставя пред прага на Европа. Все пак, хората в залива Гуантанамо са затворници и не са хора, с които да се отнесем несериозно. Ние можем да сме от помощ и ако бъдем от помощ, ако няма друг начин, това ще е възможно само на основата на европейско решение, европейски стандарти, които ще трябва да въведем съвместно. Трябва ясно да отчетем, че това остава американски проблем, при който можем да бъдем от помощ, дори и само поради факта, че правата на човека са най-важни за нас.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Гн Председател, решението на новия президент на Съединените американски щати да закрие затвора в Гуантанамо бе една от първите му важни и положителни мерки и аз топло го приветствам. Президентът Обама обаче не е отменил правото на ЦРУ да арестува заподозрени в тероризъм на чужда земя и да ги отвежда във временни центрове за задържане. Това е особено тревожно и тази загриженост трябва да бъде изложена в обща резолюция. Общата резолюция обаче на двете големи партии в Европейския парламент не казва нищо за това и затова съм принуден да гласувам против тази обща резолюция.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Гн Председател, убедена съм, че нашата дълбоко хуманитарна резолюция ще допринесе да се намали враждебността между Европа и ислямския свят. Призовавам тя да бъде приета, имайки също предвид положението на моя сънародник, станал жертва на войната срещу терора, войната от вида „око за око, зъб за зъб“. Имам предвид 42-годишния полски гражданин, който бе отвлечен. Той бе заловен в граничните райони между Афганистан и Пакистан. Той е геолог, който е работел там. Оттогава той е пленник в района. Семейството му каза, че са наясно че Piotr не е фигура от света на голямата политика, но вярват, че всичко възможно ще бъде направено, за да се осигури освобождаването му.

С настоящото призовавам това подобряване на отношенията с ислямския свят да бъде използвано и за предпазване и защита на нашите граждани. Нека всички покажем солидарност и действаме от името на гражданите на Европейския съюз, които са малтретирани, задържани, отвлечени или държани в лагери.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Гн Председател, всички се борихме за закриването на Гуантанамо и всички приветстваме решението на президента Обама да закрие този затвор на позора.

Сега не би трябвало да ни молят за приемане на задържаните от Гуантанамо. Като европейци, верни на ценностите на спазването на правата на човека, трябва да бъдем на равнището на отговорностите си, на дълга си да приемем тези бивши задържани.

Имаше съобщения, и тук се обръщам към Съвета, имаше съобщения в пресата, че някои държавичленки не горят от желание да ги приемат. Поради това призовавам Съвета и по-конкретно резервираните държави-членки да приемат пристигането на тези задържани на своя територия.

Бих искала също да ви кажа, госпожи и господа, че най-лошото, което бихме могли да направим, е да оставим подема, породен от закриването на Гуантанамо да отmine, защото Европа не е била готова да стане и да се включи.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Г-н Председател, предвид това че много държави-членки на Европейския съюз бяха замесени в процеса на извънредни предавания смятам, че държавите от ЕС, включително Ирландия, имат колективна отговорност да приемат от САЩ за заселване в ЕС определен брой от задържаните в Гуантанамо, които не представляват голям риск.

Ирландският министър на правосъдието Dermot Ahern обвърза това приемане с условието да получи одобрението на Европейския съюз, но не е необходимо Ирландия да чака директива от ЕС, за да засели задържани от Гуантанамо. Можем сами да решим да подпишем двустранно споразумение със САЩ, както направи Португалия.

Ирландските министри на правосъдието и на външните работи не са на едно мнение по този въпрос, като министър Ahern явно не е готов да отиде толкова далеч, колкото министър Martin по отношение на заселването на задържаните. Сега е необходимо последователно ръководство от ирландското правителство в тази връзка. В духа на трансатлантическото сътрудничество и за да участва в борбата срещу международния тероризъм, Ирландия следва да изиграе ролята си в помощ на новата администрация на САЩ за закриването на Гуантанамо.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Гн Председател, Европейският съюз призовава за закриването на Гуантанамо от дълго време. Днес това решение е взето от новата администрация на САЩ, а от държавите от ЕС се очаква

да покажат солидарност, като поемат тези затворници. Някои смятат обаче, че такава солидарност трябва да се демонстрира най-вече от страните, споменавани по-рано в пресата като приели тайни центрове на ЦРУ за задържане.

Бих искал отново да наблегна на факта, че тези обвинения не са подкрепени с доказателства, било когато са отправяни, било след това. Това важи също за г-н Мате, който не представи доказателства в подкрепа на обвиненията си в същия този Парламент. Нещо повече, обвиненията не бяха подкрепени и от вътрешните разследвания. Възползването от потенциално късата памет на хората, че такива доказателства не бяха представени тогава, няма да ги направи доказателства днес. В най-добрия случай това е просто цинична манипулация с тъмни цели.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Гн Председател, целият свят приветства плана на Барак Обама да закрие лагера в Гуантанамо, тъй като той е символ на безмилостно отношение към хора – дори и може би безскрупулни терористи или заподозрени в най-тежки престъпления. Някои от тях дори не бяха обвинени и надлежно съдени. Обама направи популярен жест и сега решава какво да прави с тях. Той би трябвало, преди всичко, да убеди Конгреса да промени закона така, че затворниците да могат да бъдат прехвърлени на територията на САЩ и на някои да се даде нова самоличност. Това е един твърде горещ картоф: след освобождаването им, 60 затворници от Гуантанамо са подновили терористичната си дейност и поради това всеки случай трябва да се разглежда индивидуално. Преговорите на чешкото председателство за решение по Гуантанамо са възможност да се подчертае, че диалогът между Съединените американски щати, Европа и Куба за промени на тоталитарния „остров на свободата“ започва с правата на човека и не само с правата на затворниците в американската база. Преди всичко, този диалог трябва да е свързан с освобождаването на политическите затворници в Куба и свободата на словото и движението за невинните кубински граждани.

Armando França (PSE). – (PT) За нас е очевидно, че трябва да аплодираме решението на президента Обама: решението да закрие затвора в залива Гуантанамо, да забрани изтезанията и незаконните разпити и да спре военните процеси.

Мога обаче да уверя колегата, който вече не присъства, че Португалия и социалистическото правителство на Португалия не се чувстват виновни. Социалистическото правителство на Португалия не сътрудничеса с администрацията Буш: напротив. Португалската администрация – португалското правителство – чрез инициативата на министър Амадо, точно сега откри възможността и задължението за Европейския съюз и други демократични страни да приемат и настанят затворници от залива Гуантанамо, които не са били обвинени. Това е наистина важното и то трябва да бъде подчертано като пример, който другите държави-членки на Европейския съюз да следват. То е важно също за резолюцията, която утре трябва да бъде приета от всички партии, представени в този Парламент, така че единството да даде повече тежест на решението.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Гн Председател, затворът в залива Гуантанамо бе необходимо творение на Съединените американски щати по онова време. Сега закриването му е въпрос на САЩ. Аз съм против държавите-членки на Европейския съюз да се заплитат в неминуемите правни усложнения и бремето, което ще бъде стоварено върху службите ни за сигурност от приемането на затворници от страни, които не са от ЕС и доскоро се определяха като вражески бойци.

Не съжалявам за задържането на най-опасните терористи, решени да унищожат нашия начин на живот, когато се докаже, че са такива. Обаче един от големите недостатъци на Гуантанамо бе, че той изпревари редовните наказателни процедури срещу задържаните там. В крайна сметка, редовните наказателни процеси са единственият начин да се уреди статутът на затворниците от Гуантанамо, които не са граждани на ЕС.

Тъй като затворниците в Гуантанамо бяха заловени от Съединените американски щати, отговорност на Америка е да ги преследва в собствените си съдилища или да ги върне в страните на произхода им, ако са невинни. Ако президентът Обама е наистина за закриване на Гуантанамо, което приветствам, и за защита на Америка и нейните съюзници, неговата политика трябва да бъде тази.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Първо и най-важно, независимо от съществуващото и резултата на обсъжданията за затворите на ЦРУ, бих искал да приветствам загрижеността, показана от членовете на Европейския парламент и от гражданите на Европа, по отношение на пълното спазване на правата на човека, независимо от контекста.

Изтезанията са неприемливи и няма изключителни обстоятелства, които да променят тази истина. Чувствам обаче необходимост да направя някои бележки, доколкото Румъния продължава да бъде цитирана в този контекст. Бих искал да ви напомня, че до момента ни се отправят обвинения, които не са подкрепени с

доказателства. Докладът „Martin“ е най-добрият пример за този подход. Той съдържа обвинения срещу Румъния, които са и спорни, и недоказани.

Искам да посоча този прецедент за начина, по който бяха отправяни обвинения срещу Румъния, защото това може евентуално да нахърни авторитета и на други европейски страни. Бих искал да повторя, че е неприемливо имената на държави-членки като Румъния свободно и постоянно да се въртят в контекста на това разискване.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, изразявам съгласие с всички оратори, които искат да се гарантира, че Европа ще изпълни хуманитарния си дълг, като подкрепи по-конкретно тези хора, които бяха заклеямени, въпреки факта, че доказателства срещу тях не бяха намерени. Това са класически случаи на убежище.

Искам обаче да призова държавите-членки да не се опитват да действат поотделно и да поставя особено упорение на това. Европа трябва да се научи да говори с един глас и да предприема единни действия. Това ще ни позволи да дадем отговор на опасенията на новата администрация на САЩ и да бъдем на висотата на нашата собствена представа за себе си като Европейски съюз с общи ценности, които ни задължават да предприемем съвместни действия.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Г-н Председател, ние споделяме едно общо желание да бъде закрит затворническият лагер в Гуантанамо и сега имаме отлична възможност за това, защото новият президент на Съединените американски щати доказва, че има същото желание.

Основната отговорност очевидно е на Съединените американски щати, но се надявам, че Европейският съюз ще може да изгради обединен фронт и държавите-членки ще докажат солидарността си и ще бъдат гъвкави до степен да приемат тези затворници в своите собствени затвори, когато това е възможно и отговаря на собствените им условия да направят това.

Ние се включихме в борбата срещу тероризма за защита на правата на човека. Сега трябва да участваме в подпомагането на Съединените американски щати да защитят правата на човека.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Госпожи и господа, този въпрос има две страни. От едната страна е правната позиция. Смятам, че гражданите на дадена страна трябва да бъдат допуснати обратно в страната на произхода си. Вероятно може да се предвиди някаква хуманитарна програма за случаите, където има някакви пречки, като политическо преследване. Трябва също съвсем ясно да заявя, че дори и Португалия или друга страна да се съгласи да приеме 20 такива затворници, това не означава, че тези хора ще искат да останат в Португалия или която и да било друга страна. Съюзът днес е едно цяло и следователно този проблем трябва да бъде разгледан. Накрая, следва да се използват подходящи правни процедури, така че такива хора да не бъдат повече заклеявани като заподозрени или опасни. Ако не бъдат освободени от това клеймо, никой няма да иска да ги приеме. Това е сериозен проблем, заслужаващ внимание. Приключвам като казвам, че проблемът засяга най-вече Съединените американски щати.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, преди всичко бих искал да ви благодаря за това разискване. Намирам, че беше много полезно. Ако бяхте чули разискването на последното заседание на Съвета по време на обяда, щяхте да установите подобна воля за справяне с проблема, но също и оценка за сложността на проблема, който обсъждаме. Той има морално и политическо измерение, но също и измерения от гледна точка на сигурността и правото.

Всички сме съгласни, че решението на президента Обама да закрие Гуантанамо бе важно и добро и то бе аплодирано на практика от всички вас тук. Но сега, като обсъждаме последиците и какво можем да направим, за да изразим солидарност – и интересът ни тук е да действваме в трансатлантическа хармония – ние, разбира се, виждаме, че проблемът е сложен. Martin Schulz каза, че не можем да се борим срещу тероризма и в същото време да влизаме в конфликт по основните права. Той е съвсем прав, но Hartmut Nassauer каза, че има две измерения: едното е моралното, а другото засяга сигурността. Той също е прав и именно затова министрите на правосъдието и вътрешните работи трябва да обсъдят също и това. От политическа гледна точка, това не е просто игра с морални мускули, нито пък трябва да подхождаме към проблема само от чувство за вина. Той със сигурност е по-сложен.

Graham Watson говори за необходимостта да подходим към този проблем единодушно. Отново той със сигурност е прав, но в същото време – тъй като това засяга също и правния проблем и въпроса за компетенциите – не можем да принуждаваме държавите-членки да канят задържаните от Гуантанамо при поискване. Ако трябваше да решавате този проблем, като прецените дали да поканите тези задържани във вашите домове – представете си, че поемате отговорността на министрите на вътрешните работи – със сигурност щяхте да

помислите още веднъж как трябва да се работи по този проблем. Определено не мисля, че Съветът и държавите-членки следва да подхождат към него като към въпрос на политически пазарлък – ни най-малко. Въпросът не е да се измием, без да се намокрим. Сърцевината на проблема е просто фактът, че решението да се закрие Гуантанамо е, разбира се, основна отговорност на Съединените американски щати – страната, която изгради лагера. Но ние имаме – и трябва да имаме – добрата воля да изразим солидарност и да сътрудним за решаването на проблема.

Има също и разискване по тактиката. Трябва ли да предложим това на златен поднос сега или трябва да изчакаме, докато ни се отправи искане? Но ако получим искане, трябва да сме готови да реагираме. Поради това Съветът започна сериозно да обсъжда това на втория ден след решението на президента Обама. Не мисля, че можем да подценим въпроса за сигурността – както посочихте – тъй като е прост факт, че някои от затворниците, които бяха освободени, отново се ангажираха с терористична дейност и е просто факт, че един от мъжете – Said al-Shihri, сега е заместник-ръководител на Ал Кайда в Йемен. Така че САЩ трябва да започнат сериозната работа по изясняване кои са тези хора и ние трябва да се разделим с тях.

От правна гледна точка, мисля, че трябва да сме наясно, че решението за допускане на чужди граждани в държавите-членки на Европейския съюз е от националната компетентност на държавите-членки. Това е едно равнище. На второ равнище обаче е съгласието, че трябва да работим по посока на европейска рамка, в която да поставим националното решение. И Споразумението от Шенген, и Дъблинското споразумение призовават за европейски подход, тъй като сигурността на всички държави-членки на Шенген ще бъде засегната по някакъв начин от решението на отделните държави-членки. Така е налице вътрешен императив за съгласуван подход.

Освен това Европейският съюз разглежда възможността да помогне на САЩ при заселването и репатрирането на бившите задържани в трети страни.

Някои от вас повдигнаха въпроса за бързината: можем ли да действаме по-бързо, отколкото правим сега? Според мен трябва да сме наясно, че дискусиата едва започва. Мина само една седмица. Въпросите, които трябва да се решават, са наистина сложни и ще е необходимо известно време, макар самият президент Обама да поиска преглед на досиетата на затворниците и да определи едногодишен срок за закриването на Гуантанамо. Не трябва да се очаква Съветът да е готов да реши всички тези сложни проблеми за няколко дни.

Освен това трябва да се има предвид, че основната отговорност за Гуантанамо е на САЩ. Макар държавите-членки да изразяват готовност да работят по съгласуван подход, въпросът има двустранно измерение, както и многостранно такова. Ясната позиция на съответните държави-членки по заселването на задържаните още не е известна. Заседанието на министрите на правосъдието и вътрешните работи, което следва да се проведе по-късно през месеца, ще бъде много полезно за тази цел. Междувременно координаторът по борбата с тероризма Gilles de Kerchove също работи по докладите за различните възможности.

Това е моето обобщение във връзка с Гуантанамо, който зае по-голямата част от времето. По другия въпрос за незаконното задържане, любимия въпрос на г-н Fava, само ще повторя казаното на няколко пъти от изказалите се преди мен: твърденията се отнасяха за участие на национални разузнавателни ведомства; надзорът над тези ведомства е отговорност на отделните държави-членки и Съветът няма право на действие извън това, което вече бе направено.

Jacques Barrot, *заместник-председател на Комисията*. – (FR) Г-н Председател, Комисията като цяло споделя вижданията, изразени от г-н Vondra.

Дори и така, бих искал да кажа, че след това дълго разискване, ние вървим към важна повратна точка. Това е повратна точка от възлово значение в борбата срещу тероризма. Трябва да опитаме оттук насетне да подемем тази борба с подновен морален авторитет на цялата западна общност, да се борим при спазване на основните ценности и основните права.

След това Европа трябва да насочи цялата международна общност към желание за борба срещу тероризма в духа на тези непреходни основни ценности, които предизвикаха борбата на първо място. Това е повратна точка от възлово значение и декларацията на Парламента в тази връзка е изключително полезна, тъй като приема, че всички държави-членки имат волята да се включат в тази голяма промяна.

Вярно е обаче че първоначалната отговорност е на Съединените американски щати. Те трябва да проверят статута на всеки задържан, преди да направят официално искане за прехвърляне в държава-членка на Европейския съюз. Това наистина е съществено условие. Съединените американски щати трябва да ни отправят ясно и обосновано искане за всеки отделен случай. Това е абсолютно наложително.

Накрая, разбира се, всяка държава-членка трябва да реши дали иска да приеме бивш задържан от Гуантанамо, но разискването показва, че сътрудничеството на европейско равнище е явно много, много желателно.

Координацията ще бъде полезна за определяне на правния статут на бившите задържани и ще бъде необходима и за защита на държавите-членки в случай на дипломатически или други искания от страните на произход на тези задържани. Тази координация ще е необходима, за да бъдат сигурни държавите-членки, по-конкретно и като мисля за това, което каза г-н Nassauer, за тези с опасения за обществения ред и сигурността.

Накрая, един съгласуван европейски подход би могъл да ни осигури по-силна позиция при преговорите със Съединените американски щати за достъп до документи и до процесите на прехвърляне. Тогава бихме могли евентуално да добавим финансова помощ за улесняване на приемането в някои от държавите-членки.

Бих казал в присъствието на г-н Vondra, че ние естествено ще работим в тясно взаимодействие с чешкото председателство. С г-н de Kerchove също сме в процес на написване на проучвателен документ, който да служи като основа за провеждане на обсъждането на Съвета по правосъдие и вътрешни работи на 26 февруари.

Ще кажа също тук, че ние без съмнение ще използваме посещението си във Вашингтон с гн Langer, председател на Съвета на министрите на вътрешните работи, за да повдигнем всички въпроси, свързани с и произтичащи от закриването на Гуантанамо, пред колегите ни от САЩ.

Сега трябва да се заемем много сериозно с този въпрос и да осъществим правна подготовка, за да можем да отговорим на искане от САЩ, конкретно за всеки отделен случай. Трябва да се отнесем към това много, много сериозно, вземайки предвид разбира се, желанието за позитивно сътрудничество в новата битка срещу тероризма, която ще включва зачитането на основните ценности, които ни обединяват и които трябва да обединят световната общност.

Благодаря на всички.

Председател. – Съгласно Член 103, параграф 3 от Правилника за дейността получих три предложения за резолюции⁽¹⁾ относно Гуантанамо. Предложението за резолюция относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници ще бъде оповестено по-късно.

Разискването приключи.

Гласуването относно Гуантанамо ще се проведе в сряда, 4 февруари 2009 г., а гласуването относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ с цел транспортиране и незаконно задържане на затворници ще се проведе на следващата сесия.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Решението, взето от Президента на САЩ Барак Обама, да закрие центъра за задържане Гуантанамо, е със символично значение за целия демократичен свят. Този жест подчертава, че войната срещу тероризма, която се води за защита на демократичните ценности на Запада, не трябва да игнорира точно тези ценности.

Срещу тероризма трябва да се борим енергично, но правата на човека трябва да продължават да се зачитат. Дори и онези, които са заподозрени в извършване на сериозни нарушения, имат право да бъдат съдени по съответната процедура от безпристрастен съд, на ясно правно основание и да получат наказание, съизмерено с престъпленията им.

Спекулацията, упоменаваща Румъния във връзка със секретните затвори на ЦРУ, е напълно необоснована. Никой не е съумял да докаже съществуване на такива в Румъния. Румъния е верен съюзник на САЩ в НАТО и участва в борбата срещу тероризма най-вече в Афганистан. И държавните органи, и общественото мнение в Румъния твърдо подкрепят зачитането на правата на човека. След като изстрадаха от злоупотребите на съветската окупация и комунистическата диктатура, гражданите на Румъния не приемат нарушения на правата на човека.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Неотдавнашните решения на правителството на Съединените американски щати просто потвърдиха – все едно беше необходимо – това, което от дълго време се осъждаше: съществуването на организирана от САЩ мрежа за отвлечане, изтезания и незаконно задържане.

---

(1) Вж. протокола.

Тези решения не трябва да служат като прикритие за отговорността на Съединените американски щати и на правителства на държавите от Европейския съюз за системните нарушения на международното право и на най-основните права на човека.

Както и преди, трябва да поискаме окончателно прекратяване на тези позорни практики и разследване на истината, включително виновността на правителствата от Европейския съюз във връзка с използването на тяхното въздушно пространство и територия за хвърляне в затвора и транспортиране на незаконно задържани затворници във военната база на САЩ в залива Гуантанамо например. Това е още по-необходимо в светлината на съобщенията, че секретните операции на САЩ, наричани „извънредни предавания“ – с други думи, незаконното задържане и транспортиране на граждани – не са били поставени под въпрос от новата администрация на САЩ.

Съответно, ние сме против всякакво споразумение между държави или между Съединените американски щати и Европейския съюз относно „прехвърлянето на затворници“, задържани в Гуантанамо. Това не означава, че решенията и исканията, свободно изразени от отделни лица, по-конкретно за убежище в Португалия, не могат да бъдат разглеждани при спазване на националния суверенитет, Конституцията на Португалия и международното право, включително правото на убежище.

Esko Seppänen (GUE/NGL), в писмена форма. – (FI) Европейският съюз се оказва една непонятно апатична общност, като не предприеме твърди дипломатически действия в рамките на международните организации, за да осъди на основание правата на човека незаконната дейност, с която се занимаваха Съединените американски щати.

Действието, предприето от новия президент, показва, че тази дейност се смята за незаконна и нетърпима по етични и морални съображения. Въпросът е за ангажираността на Европейския съюз с незаконното поведение на Америка, докато покорно следваше предишния президент на САЩ в очите на свободните граждани на ЕС, което означава че ЕС загуби авторитет и уважение. Нека Европейският съюз се срамува от бездействието си.

12. Тревожна ситуация в центровете за задържане на имигранти и по-специално в тези на островите Майот и Лампедуза (разискване)

Председател. – Следващата точка са Изявленията на Съвета и на Комисията за тревожната ситуация в центровете за задържане на имигранти и по-специално в тези на островите Майот и Лампедуза.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, благодарен съм за възможността да се обърна към вас по въпроса за ситуацията в центровете за задържане и имиграция, разположени в Европейския съюз, два от които сте отбелязали специално, т.е. Майот и Лампедуза. Добре си давам сметка за задълбочения интерес, който проявявате към тези два центъра, за различните посещения, които някои от вас направиха, и за опасенията, които изразихте във връзка с условията в някои от тях.

Бих искал да започна с подчертаване на два основни принципа, които са в сърцевината на днешното разискване. Първият е необходимостта, в случаите на граждани на трети страни, нуждаещи се от международна закрила, от пълно спазване на ангажиментите, които сме поели, както са заложили в различните международни документи. Вторият е да зачитаме изцяло правата на човека и достойнството на мигрантите и членовете на техните семейства.

Всички напълно осъзнаваме натиска, пораждан от влизането на мигранти в Европейския съюз, както и на тези, които търсят убежище тук. Този натиск е особено силен по източните и южните граници на Съюза.

Отговорихме, като през последните 10 години разработихме ефективна политика на Европейския съюз за предоставяне на убежище и миграция. Значимото нарастване на броя на пристигащите обаче подчертава необходимостта тази политика да бъде укрепена и доразвита.

Трябва да работим в рамките на нашите граници, за да въведем наши собствени общи стандарти и правила в областта на предоставянето на убежище и миграцията, но също така трябва да действаме и външно, в партньорство със страните на произход и транзитните страни, за да се управляват по-ефикасно потоците на миграцията.

От такъв подход ще спечелят всички страни. Развитието и оформянето на политика на Европейския съюз за предоставяне на убежище и миграцията зависи и от вашия принос. Благодарен съм на Парламента за положителния му принос и съм сигурен, че можем да работим конструктивно за доразвиване на тази важна сфера на политиката.

Вие конкретно повдигнахте въпроса за ситуацията на островите Майот и Лампедуза. Трябва да се погрижим да направим разграничение между двата вида миграционни потоци в тези два случая. Миграционните потоци, засягащи Лампедуза и Майот, могат да бъдат характеризирани като смесени: някои от въпросните граждани на трети страни поискаха международна закрила, други със сигурност спадат към категорията на икономическите имигранти.

Колкото до първата категория – тези, които искат международна закрила – искам да привлека вниманието ви към съществуването на минимални стандарти за закрила на лица, търсещи убежище, изложени в Директива 2003/9/ЕО, приета през 2003 г. Тази Директива вече е транспонирана в местното право на държавите-членки и задача на Комисията е да осигури разпоредбите, заложили в тази директива, да бъдат прилагани правилно и пълно.

През м. декември 2008 г., Комисията представи на Европейския парламент и на Съвета предложение за промяна и актуализация на директивата. Тъй като тук се прилага процедурата на съвместно вземане на решение, Европейския парламент ще участва пълноценно в преговорите по това ново предложение. В близко бъдеще Съветът ще пристъпи към разглеждане на това ново предложение и очаква тясно взаимодействие с вас.

Уважаемите колеги са наясно, че в конкретния случай на френската отвъдморска територия Майот правото на Общността не се прилага.

Колкото до втората категория – други граждани на трети страни, които са влезли незаконно на територията на държава-членка – компетентните органи на държавите-членки имат право да задържат тези, които попадат в тази категория до вземането на решение за връщане и/или с цел улесняване на изпълнението му. Задържането може да се окаже единствена възможност в случаите, когато е необходимо установяване на самоличността на граждани на трети страни без документи за пътуване.

До момента законодателството и практиката относно задържането в държавите-членки се различават значително. Наскоро приетата Директива на Европейския парламент и на Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни въведе конкретни принципи и правила относно задържането и така отбелязва напредък към въвеждането на обща правна рамка в тази област.

В директивата ясно се посочва, че задържането с цел извеждане може да се прилага само когато полеки принудителни мерки не могат да се приложат в конкретния случай и само на конкретни, много ограничени основания. Освен това директивата предвижда, че задържането е за възможно най-кратък срок, за него се изисква решение в писмена форма, съдържащо фактически и правни мотиви и е обект на съдебно преразглеждане на редовни интервали. Следва също да се подчертае, че директивата предвижда ясни крайни срокове за задържането и основанията, на които – в ограничени конкретни случаи – срокът на задържане може да бъде продължен, но не повече от максималния срок.

Относно условията на задържане директивата изяснява, че задържането по правило се извършва в специализирани места за задържане – или, във всеки случай, отделно от обикновените затворници – и че правата на задържаните – особено тези в уязвимо положение, включително децата и семействата – се зачитат.

Колкото до връщането на незаконните имигранти, наскоро приетата Директива на Европейския парламент и на Съвета относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни е вече в сила. Разпоредбите ѝ сега трябва да бъдат транспонирани от държавите-членки в местното им право в срок от две години.

Тази обща правна рамка подчертава силния ни ангажимент да гарантираме, че гражданите на трети страни, задържани с цел извеждане, ще бъдат третирани по хуманен и достоен начин и техните основни права ще бъдат изцяло спазвани. Тя също, чрез най-новото законодателство, определя общи съгласувани стандарти на политиката за връщане.

Тази рамка не само е в съответствие с принципите, които изложих в началото на изказването си, а и на практика им дава правна сила. По този начин политиката ни за предоставяне на убежище и миграция се основава на принципа на правовата държава. Тя осигурява зачитането на правата на човека и достойнството на отделния индивид.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н Председател, както току-що отбеляза г-н Vondra, сега вече наистина разполагаме с правна рамка, която започва да се утвърждава. Тя се почувства най-напред чрез Директивата за връщане, която е първият хоризонтален инструмент, който уеднаквява стандартите в държавите-членки за връщане. Тя въвежда в правото на Общността приложимите разпоредби

на Европейската конвенция по правата на човека и изпълнението ѝ ще позволи прилагане на контролните механизми на Общността за проверка на съответствието с достиженията на правото на Общността.

Наясно съм, че някои от вас намират тази директива за недостатъчна. За мен обаче тя се явява средство за контрол от Общността, който може да се използва за проверка на съответствието с достиженията на правото на Общността. Разбира се, чрез наблюдение на изпълнението и нека ви напомня, че крайният срок за транспониране е 24 декември 2010 г. Комисията ще осигури строгото придържане към основните принципи по отношение на спазването на правата на мигрантите и ще оцени по-конкретно отражението на разпоредбите върху задържането.

И аз съм казвал, че отблизо ще следя транспонирането за да съм сигурен, че никоя от държавите-членки няма да го използва като предлог за продължаване на сроковете на задържане, към които в момента се придържат. От други, при които задържането не е ограничено, ще се очаква да спазват ограниченията във времето, заложили в директивата.

Вторият текст, на който ще основаваме действията си, ще е този, приет от членовете на Комисията на 3 декември 2008 г. относно условията на настаняване на лицата, търсещи убежище. Надявам се, гн Deprez, че Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи би могла да разгледа този текст в близко бъдеще, така че да отбележим напредък по тази нова политика за предоставяне на убежище.

Бих посочил, че този текст съдържа ясни правила за задържането, в пълно съответствие с основните права и ограничава задържането до изключителни случаи. Тук, разбира се, говорим за лицата, търсещи убежище. Второ, той в по-голяма степен отчита потребностите на лицата, търсещи убежище, които са в уязвимо положение и прави по-лесно за тях получаването на достъп до пазара на труда. Следователно вече имаме правна рамка и тя, разбира се, трябва да заработи.

Сега се връщам към въпросите, които Парламентът искаше да повдигне в това разискване. Комисията си дава сметка за трудното положение, пред което са изправени италианските органи, предвид масовото пристигане на незаконни имигранти, търсещи убежище на южните брегове на тази страна, по-конкретно на Лампедуза. До момента Италия бе в състояние да дава достъп до своята територия, спасявайки живота на много мигранти, въвеждайки в същото време процедура, която може да се използва за проучване на молбите за предоставяне на убежище в подходящи условия. Комисията също така отбелязва, че Италия е приела необходимостта от международна закрила в половината от всички отделни случаи, доказвайки по този начин, че в тези потоци има лица, търсещи убежище, наред с незаконните имигранти.

От няколко години Комисията намира финансовите ресурси за подпомагане на някои държави-членки, включително Италия. Такъв е случаят с проекта Presidium и спешните мерки на Европейския фонд за бежанците. Освен това преди няколко седмици Комисията одобри извънредна помощ в размер на 7 милиона EUR.

Ако Италия сметне за необходимо, Комисията е готова да разгледа ново искане за спешна помощ от бюджета за 2009 г. за подобряване на съоръженията за приемане в Лампедуза, в Сицилия и на сушата, повишавайки по този начин способността на италианските органи да проучват отделните случаи на мигрантите в подходящи условия. Скоро ще посети Лампедуза, както и Малта, за да проуча положението на място.

Напълно си давам сметка също така, че един от ключовете към решението е създаването на солидна рамка за сътрудничество с Либия, основната транзитна страна по трасетата на миграция от Източна Африка. Разчитам на усилията на гжа Ferrero-Waldner за постигане на бързи резултати в настоящите преговори. Това наистина е един от ключовете и ако тези преговори не завършат, ще е много трудно да се справим с всички проблеми, пред които сме изправени.

Сега преминавам към Майот. Макар Директивата за връщане да съдържа конкретни правила за условията на задържане, с акцент особено върху непълнолетните и семействата, тези правила на Общността понастоящем не важат за територията на Майот. Европейският съюз признава територията на Майот като френска, но тя има статут на отвъдморска страна или територия, а не на най-отдалечен регион. Поради това частното право не е приложимо, макар да е вярно, че Франция взема предвид бележките и исканията на Съвета на Европа и мисля, че френските органи в момента проучват други условия за приемане на Майот. Като казвам това, вярно е, че европейското право не е напълно приложимо, тъй като правото на Съюза не е с пряко приложение в територия, която не е се явява найотдалечен регион.

Това са бележките, които желая да ви представя. Още веднъж, нека заявя пред Парламента, че условията за приемането на незаконни имигранти, по-конкретно на лица, търсещи убежище, получават пълното ми

внимание и наистина са приоритет за мен. Затова и ще направя тези посещения, за да видя как стоят нещата на място.

Бих искал, във всеки случай, да благодаря на Парламента за откриването на това разискване.

Margie Sudre, *от името на групата PPE-DE.* – (FR) Г-н Председател, Комисар, г-н Vondra, госпожи и господа, нашият Парламент се гордее с неотклонната си позиция по отношение на зачитането на човешкото достойнство при всякакви обстоятелства, включително разбира се, условията, в които биват държани незаконните имигранти.

Ще се съсредоточа върху случая на административния център за задържане в Майот, с проблемите на който съм добре запозната. Разликите в жизненото равнище и икономическото и социалното развитие между островите от този архипелаг в Индийския океан подтикват много коморски жители да прекосяват 70-те километра, които ги делят от Майот, който е френски департамент, както отбелязахте, г-н Barrot и, като отвъдморска страна или територия, не се явява европейска територия.

Хората, живеещи нелегално на остров Майот, са около 30 % от населението. Да, правилно ме чухте, казах 30 % от населението. Това е процент, който е непознат в нашите европейски страни, слава Богу. Той очевидно има голямо отражение върху маорското общество и води до сериозни трудности по отношение на обществените инфраструктури и услуги, престъпността и незаконната заетост.

Френските органи са съвсем наясно с тези трудности. Работата по обновяване на съществуващия център за задържане току-що приключи с цел значително подобряване на условията на живот на задържаните. Освен тези временни мерки, френското правителство реши също така да изгради нов център за задържане с по-подходящ капацитет и в съответствие с националните стандарти. Той трябва да бъде открит през м. юни 2011 г.

Европа току-що прие общи правила, така че да може да поеме своя дял от законната имиграция в света, но не трябва да крием факта, че някои региони са изправени пред екстремни ситуации. Заклеймяването на центъра за задържане в Майот няма да донесе по-бързо или по-ефективно решение, тъй като натискът на миграцията поставя острова под голямо напрежение.

Тъй като Майот е на прага на вземането на исторически решения за бъдещето си, с цел да стане френски отвъдморски департамент и след това да се присъедини към територията на Общността, получавайки статут на най-отдалечен регион на Съюза, смятам че маорите имат по-голяма нужда от нашето съдействие, отколкото от критиките ни.

Claudio Fava, *от името на групата PSE.* – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, „за да отклоним незаконната имиграция, трябва да бъдем нелюбезни. Имигрантите идват, защото е лесно да се дойде тук и никой не ги връща, но точно поради тази причина решихме да сменим тона“: това са думите на италианския министър на вътрешните работи, г-н Maroni. Прилича на пародия на политика, но това е политиката на италианското правителство. За мен изглежда ясно, че на тази политика е присъщо дълбокото презрение към това, което обсъждаме тук и към правилата, които ни дава Европейският съюз.

Днес говорихме за закриването на Гуантанамо. Мисля, че трябва спешно да говорим за закриването на Лампедуза, за Центъра за временно пребиваване и съдействие в Лампедуза, така както се описва през последните месеци, а именно като затвор на открито. Председателството правилно припомни правната рамка, спомената също и от г-н Barrot – използване на принуда само в изключителни случаи, задържане само на абсолютно ясни основания за възможно най-кратък срок – правна рамка, която на Лампедуза ежедневно се нарушава по същество и по форма.

Повечето от намиращите се на Лампедуза са лица, търсещи убежище. Съветът припомни минималните стандарти, предвидени в Директивата за лицата, търсещи убежище, приета през 2003 г.; тези правила се нарушават по същество и по форма. Често се среща задържане по 180 дни, включително на тези, които бягат от политическо преследване или война. Всичко това, разбира се, са актове на правно варварство, които обаче се измерват с числата, които ни съобщават вестниците. 1 200 души са загинали през 2008 г., опитвайки се да прекосят Средиземно море. От оцелелите мнозина са минали през мъките в Лампедуза.

Поради това, г-н Заместник-председател, каня ви да посетите Лампедуза, както вие сам обещахте, и да отидете там скоро, и (ако мога да дам предложение) да съобщите в последния момент, че отивате в Лампедуза. В противен случай те ще лъснат Центъра като бална зала за вас и ще ви накарат да си мислите, че това е центърът за задържане, за който говорим тази вечер.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *от името на групата ALDE.* – (NL) Съобщенията за трагедиите, които се разиграват на външните ни граници, са ясни като бял ден. Наистина е спешно и е така от доста време. Това отбелязва и Съветът, отново и отново – но само на книга. С всичкото ми уважение към вас, г-н Действащ председател на Съвета, ние разбира се, сме благодарни за вашия принос, но това вече сме го виждали. Всичко това са празни приказки, а действия няма. Би могло почти да бъде сметнато за иронично, че тази седмица гласуваме и доклада Roubé. Този доклад съдържа констатациите ни след посещенията ни във всички горещи точки, включително Лампедуза. Европейският съюз е далеч от нужното равнище.

Това, което искаме да научим, г-н Действащ председател на Съвета, е дали въобще сте си дали труда да прочетете междинните ни доклади? Тампере, Хагската програма, Френският пакт относно имиграцията и убежището, а скоро и Стокхолмската програма: всички тези хубави думи мрачно контрастират с реалността. Тази реалност, все пак, е това което ни доказва, че Европейският съюз е все още далеч от истината, когато дойде време да поеме отговорността си. Липсата на солидарност е шокираща. Никой, нито един човек в този Парламент не твърди, че това е проста задача. Разбира се трудно е да посрещнем адекватно големите вълни от имигранти и лица, търсещи убежище, но това не е нищо ново.

Прегледът на съществуващите документи започна, но аз вече имам съмнения дали той ще даде желаните резултати. Опитът ни учи, че Съветът е склонен да бие отбой в критични моменти. Истината е, че макар на теория държавите-членки да се стремят към мащабна хармонизация, на практика решенията, които те вземат, имат точно обратния ефект. Най-големият общ знаменател изведнъж се оказва минимален тогава или това сочи опитът ми от последните пет години. И това е съвсем отделен въпрос от изпълнението.

Както вече заявих днес в друго разискване, трябва да бъде ясно, че нито Европейската комисия, нито Европейският парламент разполагат с възможни пръчици, тъй като в крайна сметка, Съветът и държавите-членки са тези, които ще трябва да предприемат действия в тази област.

Cristiana Muscardini, *от името на групата UEN.* – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, съжалявам, че поради предизборни съображения, гн Fava се видя принуден да каже поредица от неща, които не са истина. След предизборната кампания аз ще ги поставя на вниманието му. Обаче той проявява такъв интерес към проблема на Лампедуза, че вече е излязъл от залата – залата, която би трябвало да изрази благодарност за топлото гостоприемство, с което ни посрещаша през последните години гражданите на Лампедуза.

Вместо това, трябва да наблегнем на забавянето на Европейския съюз в решаването на много проблеми, свързани с незаконната имиграция и с отпускането на подкрепа и помощ на страните, изложени на риск, имащи външни граници. Някои страни не показваха гостоприемството, оказано от Италия на хиляди отчаяни хора, рискували да се удавят в морето, благодарение на трафикантите на хора и инерцията на много правителства извън Европа, които не са спазвали и подписали споразуменията за контрол на незаконната имиграция. Призоваваме за конкретна финансова помощ, която да отиде пряко при хората, които живеят в граничните райони и които в географско отношение са изложени в по-голяма степен на пристигането на незаконни имигранти. Съдействие също така може да бъде оказано чрез създаване на свободни зони, което да доведе до влагане на ресурси и фискални облекчения, които да не се вземат предвид в споразуменията по Пакта за стабилност.

Monica Frassoni, *от името на групата VERTS/ALE.* – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, Комисар, от изказванията ви е ясно, че международното право и правото на Общността ежедневно се нарушават на Лампедуза. Всичките ви изявления обаче остават формални и се явяват приемане на желаното за действителност, което няма да бъде последвано от действия. Боя се, че това особено важи за вашето изказване, г-н Vondra.

Питам се дали Европейският съюз разполага с някакво средство да сложи край на това положение: налице е незаконно задържане, ненормалните условия за задържане са очевидни и има риск правото на убежище да бъде по същество премахнато. Европейският съюз е единствената организация и гн Барот знае много добре това, която може да извади Италия и други страни от това положение.

Ето защо, гн Barrot, аз съм силно разтревожена от обявяването на нови пари за Италия без условия. Как ще се изразходват те? Знае ли членът на Комисията, че толкова критикуваният мониторинг – с други думи картотекирането – на ромите миналата година стана с финансова подкрепа от Европа? Това е нещо, което фигурира във вашите съобщения за печата. Тогава, какво доверие можем да имаме в действия от този род?

Giusto Catania, *от името на групата GUE/NGL.* – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, вчера гн Maroni обяви, че трябва да бъдем нелюбезни към незаконните имигранти, но от дни и месеци гн Maroni прилага нелюбезност към мигранти, чието положение е нередовно.

Казвам това, защото критичната ситуация Лампедуза, така наречената критична ситуация Лампедуза, която трае вече 10 години – така че ми се струва малко преувеличение да продължаваме да я наричаме критична – бе желана и създадена от италианското правителство. Всъщност, избирайки гн Maconi, правителството взе решение да не позволи повече мигранти да напуснат Лампедуза. В Центъра за временно пребиваване е имало поне 1 800 души затворени вътре, без правителството да уреди някой от тях да бъде преместен. Те са държани в такива нечовешки и унижителни условия, че центърът експлодира в истинска демократична критичната ситуация.

Аз мисля, че това е истинската критична ситуация Лампедуза, тоест необходимостта да се създаде юридическа свободна зона, място където мигрантите ще влизат и ще бъдат депортирани, без всеки случай да се гледа поотделно. Службата на Върховния комисар на ООН за бежанците твърди, че поне 75 % от хората, които идват в Италия по море и получават право на убежище, са поискали това. Така че, ако се въведат практиките на г-н Maconi, мигрантите вероятно не биха имали право на убежище, тъй като те ще бъдат незабавно депортирани директно от Лампедуза, съгласно желанието на италианското правителство.

Затова е налице една истинска критична ситуация и причината за нея е в политиката на италианското правителство. Гражданите на Лампедуза разбраха това, г-жо Muscardini. И наистина, те проведеха обща стачка срещу правителството, срещу неговата имиграционна политика, за да може центърът за незабавно експулсиране от това място – центърът за идентификация и експулсиране – да не се открива. Те също така поискаха от италианското правителство да промени позицията си относно Центъра за временно пребиваване.

Похвално е, че членът на Комисията Barrot ще посети Лампедуза в следващите няколко дни и аз оценявам това. Подготвих досие и го изпратих на гн Barrot. През следващите няколко дни и моята група също ще организира делегация, която ще посети Лампедуза.

Johannes Blokland, от името на групата IND/DEM. – (NL) Вече със сигурност изминаха две или три години, откакто през 2005 г. и 2006 г. делегация от Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи посети различни центрове за бежанци. След Лампедуза посещения бяха проведени също на места, включващи Канарските острови, Нидерландия и Полша. Докладите от тези посещения предизвикаха разгорещени разисквания и Парламентът призова Съвета и Комисията да предприемат действия.

Тази сутрин обсъдихме предложението за справяне с незаконната заетост в отсъствието на Съвета. Срокът, през който държавите-членки трябва да транспонират тези директиви в законодателството си, е две години. Въпросът за имиграцията е неотложен, обаче и срокът от две години е прекалено дълъг. Вече три години разискваме Лампедуза и всеки път обсъждаме мерки за борба срещу незаконната имиграция. След всяка мярка обаче се оказва, че има краткотраен спад, последван от увеличение на броя имигранти. Шокиращо е, че ситуацията по приемането в Лампедуза ще трябва отново да се обсъжда по този начин. Парламентарните доклади за ситуацията по приемането изглежда са напълно неефективни. Поради това призовавам Председателството на Съвета да направи това свой приоритет.

Разбирам, че през 2007 г. повече от 12 000 имигранти са пристигнали на Лампедуза и тази цифра е надхвърлила 30 000 през 2008 г. Центърът не е строен да се справя с такъв поток. Знаем това от три години. Старата база на НАТО се преустройва, за да бъдат настанени повече имигранти, но това не е адекватно решение. Бих искал да чуя от Съвета какво ще направи в подкрепа на италианските инициативи за подобряване на съоръженията за приемане. Дали това, може би, е нещо, което агенция Frontex би могла да направи, а другите държави-членки готови ли са да подкрепят Италия финансово и с оборудване?

Снощи по новините в 20 часа цяла Нидерландия можа да види какво представлява ситуацията на Лампедуза, но сега вратата е отново затворена и за журналисти, и за неправителствени организации. Бих искал да призова Италия да покаже отвореност и прозрачност във връзка с третирането на имигрантите на Лампедуза.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Всички сме наясно с проблемите около Лампедуза от години. Преобърналите се кораби със злощастни хора, търсещи убежище край европейските брегове, бяха редовно явление през последните години. Десетки хиляди хора се опитват да стигнат до Европа, подмани от безскрупулни трафиканти, които срещу огромни суми пари са готови да доведат търсачите на икономическо щастие в Европа.

Не възнамерявам да смекчавам думите си обаче, когато казвам, че окаяното положение на Лампедуза е, първо и преди всичко, следствие от провала на европейската имиграционна политика и не трябва да се приписва на местните органи в Италия или на жителите на Лампедуза. Европа трябва да има куража да изпраща ясни послания, тъй като отчаяните времена налагат отчаяни мерки. Трябва сериозно да се заемем с трафикантите на хора, наказанията за които никога няма да бъдат прекалено сурови. Това трябва да върви ръка за ръка с

една строга политика за предоставяне на убежище, която да доказва на останалия свят, че Европа сериозно възнамерява да защитава границите си.

Европа би трябвало да последва примера на швейцарците, които решиха преди две години да затегнат правните изисквания за имиграция и предоставяне на убежище. Това е единственият начин да се изпрати на трафикантите на хора и на търсачите на икономическо щастие ясно послание, че Европа е готова да защитава границите си, за да не допусне социални катаклизми. Само тогава разискванията като това, което провеждаме днес, в бъдеще ще се окажат излишни.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Гн Председател, госпожи и господа, в този Парламент вече нищо не може да ме учуди. Този обаче, който обяви през м. юли миналата година по същата тема, че се срамува че е италиански гражданин, не би имал друг избор, освен да изкаже твърденията, които сега изказа г-н Fava. Съжалявам, че не присъства тук в залата. Би било интересно да разберам колко гласове печели в града си и колко избиратели представлява.

И все пак, г-н Председател, някои глупави и издаващи невежество неща бяха казани от някои хора в тази връзка. Надявам се и съм убеден, че членът на Комисията Barrot наистина скоро ще посети Малта, Лампедуза и така нататък и ще осъзнае колко погрешно е Европейската общност да няма политика по въпроса, тъй като исканата, гн Barrot, г-н Vondra, е точно тази: няма политика на Общността. Какво е последието от това? Че на някои глупави и невежи хора може да се позволи да нападнат това, което са всъщност трагичните реалности, с които се сблъскват гражданите, отделните лица и, преди всичко, националните правителства.

Смятам за важно да ви дам някои цифри. През 2007 г. около 11 000 мигранти пристигнаха на Лампедуза. През 2008 г. пристигнаха три пъти повече, около 31 000. Не е вярно, че броят на търсещите убежище съответства на общия брой; те бяха около една десета от общия брой. Две хиляди мигранти пристигнаха само през трите дни от 26 до 28 декември, т.е. на Стефановден и малко след Коледа. 76 молби бяха разгледани за 3 дни. От тези 76 молби за убежище, 36 имаха положително становище, 3 бяха отложени, а останалите ... почти приключих, г-н Председател. След твърденията, които бяха направени, бъдете търпелив. След това г-жа Frassonni ще отговори, когато желаете, когато вие сметнете за правилно и във всички случаи, няма проблем.

Това, което има значение, са истинските факти: Лампедуза и Малта, и други носят ужасно бреме. Гражданите не са раздразнени от италианското правителство. Те са раздразнени, защото самите те вече не могат да понасят тази ситуация. Поради това нашият Парламент, вместо да обвинява законните органи, които правят всичко по своите възможности, би трябвало да се опита да накара Европейския съюз да изпълни задълженията си.

Martine Roure (PSE). – (FR) Г-н Председател, от 2005 г. сме силно развълнувани от катастрофалната ситуация на мигрантите, държани на остров Лампедуза, броят на които е далеч свръх реалния му капацитет за настаняване.

Положението е трудно за този малък остров, който само през 2008 г. трябваше да се справи с пристигането на почти 31 700 имигранти. Тези масови потоци бяха поставени под контрол през последните години, като мигрантите се изпращаха в други центрове на континенталната част на Италия.

Тези прехвърляния бяха прекъснати след решение, взето от министъра на вътрешните работи и сега сме свидетели на сериозно влошаване на положението. Проектът Presidium обаче, който се управлява съвместно от Министерството на вътрешните работи, Върховния комисар на ООН за бежанците и италианския Червен кръст и частично се финансира от Съюза, стана пример за добро управление на приема на мигранти. Решението да се спрат трансферите към Италия създава реален проблем в достъпа до процедурите по предоставяне на убежище.

Що се отнася до Майот, знаем, че от 2007 г. насам номиналният капацитет на центъра Pamandzi се превишава. Съобщено бе че 204 души, предимно непълнолетни, са били настанени там, като максималният капацитет е за 60 души.

Условията в момента са катастрофални: мъжете спят на пода; не се раздават спално бельо и тоалетни принадлежности, мъже, жени и деца трябва да ползват едни и същи санитарни помещения. Условията на задържане са унижителни и са обида за човешкото достойнство.

Натискът на миграцията наистина се усеща по-силно в тези територии, но достойнството на всеки човек трябва да бъде осигурено и всеки случай трябва да се разглежда съгласно закона. Вече бе заявено, че имаме неизбежна необходимост от истинска европейска политика за предоставяне на убежище и имиграция и от солидарност на равнище Съюз.

Отправляме това искане до Европейския парламент вече от няколко години и поради това отправяме нов призив към Съвета.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, г-н Barrot, вие сте един много разумен човек и поради това ви каня и така се присъединявам към други членове, да посетите Лампедуза и моля ви, отидете без предупреждение, за да установите лично колко трудно е справянето с извънредна ситуация от този вид.

Това е ситуацията на остров от само няколко квадратни километра, на който от много години постоянно дебаркират хиляди и хиляди хора – и през този период правителства и на левицата, и на десницата идваха и си отиваха. Някои от тези хора загиват при пътуването поради нечовешките условия, на които ги подлагат безскрупулните трафиканти на хора. Тогава какво да се прави: да се игнорират правилата? За да се пристъпи към евентуално репатриране или да се провери дали те имат статут на политически бежанци, или трябва да им се предостави политическо убежище, тези хора трябва да бъдат идентифицирани, а това очевидно отнема време. Тогава стига демагогия! Италия плаща цена под формата на много тежка отговорност, която не е съизмерена на подкрепата както финансова, така и законодателна, която ѝ оказва Европейският съюз.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) За съжаление, никоя страна не може да позволи неограничена имиграция в този свят. Различията между отделните страни са прекалено големи и затова имаме проблемите, за които сега говорим. Тези, които идват, обикновено се представят за търсещи убежище. Когато това стане, трябва да се придържаме към принципа на правовата държава. Трябва да третираме тези хора като свободни граждани и с уважение. Трябва да спазваме човешките им права до изясняване на въпроса дали са лица, търсещи убежище, или не. Това, за което сега говорим, ми изглежда много странно.

Защо трябва пристигащите на остров Лампедуза да бъдат принуждавани да останат там завинаги? Както каза и предишният оратор, ако хора се изсипят в малък град в южна Швеция например не очакваме те да останат там. Те, естествено, ще бъдат разположени из страната, до приключване на правния анализ на случая им. Същото трябва да се направи в Италия.

Maddalena Calia (PPE-DE). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, борбата срещу незаконната имиграция, предвид нейния обхват и последици, е проблем, който следва да се реши на равнище Общност, тъй като само Европейският съюз има необходимото политическо влияние да намери ефективни решения и да контролира явлението. Никоя отделна държава, действаща сама, не може да постигне необходимите резултати.

Докато чака Европа да приложи стратегиите си, италианското правителство продължава работата както по Европейския пакт за имиграцията и убежището, приет от Европейския съвет през м. октомври 2008 г., така и по Директивата за връщане от м. декември 2008 г. Това е важна работа както на национално, така и на международно равнище.

На национално равнище, имаше много критики, според мен неоснователни, на предложението на министъра на вътрешните работи Maroni за Център за идентификация и експулсиране на острова, който да прилага за конкретни случаи политика на директно репатриране. Този вариант не накърнява основните права на незаконните имигранти, бежанците и лицата, търсещи убежище, както се твърдеше от няколко страни. За доказателство ще цитирам само някои цифри за Лампедуза, които вече бяха изнесени: 76 молби са разгледани през м. януари 2009 г.; от които 36 бяха уважени, три бяха отложени, а 37 бяха отхвърлени. За разлика от тях всички лица, търсещи убежище, бяха прехвърлени от острова в центровете в Trapani, Bari и Crotone. Това означава, че тези, които отговарят на изискванията, се приемат.

На международно равнище, италианският парламент днес ще ратифицира договора с Либия, член 19 от който изрично постановява, че за предотвратяване на незаконната имиграция, по сухопътните граници на Либия трябва да се въведе по-ефективна система за контрол. Освен това министрите Maroni и Frattini се срещнаха с тунизийските органи през миналата седмица, за да опитат да сключат споразумение за реадмисия с тази страна, което е съществено условие за трайно репатриране. Схващането, което трябва да се възприеме тук в Парламента, както заместникпредседателят Barrot също каза, е че трябва да бъдем абсолютно твърди към незаконната имиграция, но в същото време, да сме гостоприемни и в помощ на тези, които се интегрират и допринасят за социалното и икономическото развитие на нашите страни.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Г-н Председател, г-н Barrot, приветствам факта, че желаете да посетите Лампедуза, но препоръчвам да отидете там скоро и без предварително предупреждение, в противен случай ще установите, че ви представят постановка. Когато ние бяхме там, лагерът бе разчистен, а задържаните бяха заменени с кукли. Трябва да го посетите бързо, преди г-н Berlusconi и г-н Maroni да превърнат Лампедуза в новия Алкатрас на Европа и да продължават да държат гражданите там в плен.

Разбира се, ние в Европейския съюз сме длъжни да покажем солидарност. Трябва да въведем квоти за бежанци, които да се разпределят между различните държави-членки и които също да включват бежанците, които идват през „зелената граница“. Броят на последните е доста значителен.

Случващото се тук – а ние посетихме много лагери – е ужасяващо и напълно нечовешко. Г-н Berlusconi казва, че те всички могат да си тръгнат и да пият по една бира по всяко време. Това показва равнището на интелигентност на този човек, което, с други думи, е никакво. Искам това да бъде много ясно.

Точно хора като г-н Maroni казват, че трябва да сме твърди и да прилагаме закона с цялата му тежест, а след това отиват да коленичат на стъпалата на Ватикана в неделя и претендират да са добри католици. Този двуличен подход повече не е приемлив. Трябва да подкрепим другите държави-членки, като Малта, Гърция и Италия, но не и тези лицемери. Не трябва да им помагаме.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, Европа трябва да реши какво желае: регламентирана имиграция или нахлуване и престъпна експлоатация на незаконните имигранти? Италианското правителство направи верния избор: да задържа незаконните имигранти на Лампедуза и в същото време да предоговори споразуменията за репатриране със страните, от които те идват.

Това обаче изисква адекватни средства и Европа е длъжна не само да обсъжда, не само да критикува, не само да гледа на проблема през бинокъл. Европа трябва задължително да дойде в Лампедуза и да помогне на страната ни и на другите, които поддържат линията Maroni по този проблем. Днес 120 незаконни имигранти се връщат обратно в Тунис от Лампедуза, нещо което не бе правено от предишните правителства, защото имигрантите трябваше да бъдат връщани – обезоръжавайки по този начин експлоатиращите ги престъпници от мафията, които организират тези пътувания и след това ги експлоатират за извършване на престъпен трафик.

Професионалист в борбата срещу мафията като г-н Fava би трябвало да може да го разбере, не е трудно, той също би трябвало да го разбере. Линията Maroni се одобрява от Малта, Гърция, Кипър и от тези, които живеят близо до южната граница на нашата страна. Всички търсещи убежище и всички непълнолетни вече са преместени в подходящи центрове. Казаното не е вярно. Ако г-жа Roure пожелае да посети Лампедуза утре сутринта, тя няма да намери нито един непълнолетен, а ако прочете италианските вестници, ще установи че точно г-н Maroni направи разкритията за трафика с органи: когато в страната ни имаше правителство на левицата, деца изчезваха от Лампедуза. Г-н Maroni разкри това. Така че посланието е ясно: хората трябва да влизат в Европа само легално, а не с мафиотски кораби и престъпни трафиканти.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, г-н Barrot, госпожи и господа, трябва да дадем приоритет на внимателното отношение към бежанците. В Европа всички сме запознати със схващането за задължителното посещаване на училище. Трябва да започнем, като позволим на хората, „заседнали“ тук, да получат подходящо образование. И преподаването на език, и професионалното обучение са спешно необходими, заедно с възможността за запознаване с европейската култура, за да може времето, прекарано в тези лагери за задържане, да не бъде загубено, а вместо това да помогнем на хората да си помогнат сами. Това трябва да е основната ни цел.

Евентуално можем да включим подготвителна мярка в бюджета, която да ни позволи да предложим на тези хора възможности за образование. Те са дошли в Европа в отчаяние и трябва да сме в състояние да им дадем една основна рамка, която да им позволи да успеят в собствената си страна и да играят активна роля за насърчаване на демокрацията и свободата.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Бях радостен да чуя члена на Комисията Barrot да казва, че дори планира да посети Малта и го уверявам, че няма да има проблем с намирането на имигранти в центрове в Малта по простата причина, че Малта просто не може да натовари тези имигранти и да ги премести или прехвърли другаде и това отчасти обяснява защо положението в моята страна е толкова трудно. Г-н Председател, миналата неделя кораб, превозващ 260 имигранти, акостира на нашите брегове. За да онагледа това за члена на Комисията, това е все едно 39 000 имигранти да пристигнат във Франция или Италия за един ден. За да го поставя в по-ясен контекст за министър Vondra, това е все едно 7 000 имигранти да пристигнат в Чешката република за един ден. Две хиляди пристигнали на Лампедуза през Коледните празници е нищо в сравнение с това! Следователно това, което е необходимо в един толкова чувствителен случай, не е критика на органите в страната, а солидарност, за да се сложи край на този поток и да се облекчи бремето. Благодаря ви.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, бих искал да ви напомня какво желаят жителите на Лампедуза. В този момент жителите на Лампедуза протестират и почти всички те преминаха тези дни по улиците на острова, защото не искат нито Центъра за временно пребиваване, нито Центъра за идентификация и експулсиране, който е най-новата идея. Последният трябва да се създаде на остров, който ако си припомним,

е единадесет километра дълг и три километра широк: със смешно по размер пространство, когато се сблъска с хилядите имигранти, които ще пристигнат там през идните няколко месеца.

Тези дни, точно когато се случи внезапното и неочаквано бягство на 1 000 имигранти от Центъра за временно пребиваване, аз бях на острова и забелязах смаяването и страха на хората, които живеят там и повече не желаят да стават свидетели на такива неща. Това е остров, който се е изхранвал от рибарство и туризъм и вижда собствената си икономика как бива унищожавана от една сяпа имиграционна политика.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, изслушах много внимателно това разискване и присъствах тук от началото до края, за разлика от много говорители на групи.

Забелязах едно нещо, а именно, че повече от половината разискване бе посветено на италианската вътрешна политика. Това е оправдан повод за загриженост, но аз предлагам това разискване да се води в Рим, а не тук в Европейския парламент. Тук ние обсъждаме европейски въпрос и трябва да включим допълнителна точка в разискването. Почти в никое изказване не бе посочен фактът, че този въпрос засяга не само бежанците, лицата, търсещи убежище и икономическите имигранти в Европа, но до голяма степен също така е и въпрос най-накрая да се сложи край на организираната престъпност.

Никой от идващите на Лампедуза или в Малта не е организиран пътуването си сам. Те идват, защото са били подмамани от организирани престъпни структури и са платили големи суми пари.

Alexandr Vondra, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н Председател, бих искал да ви благодаря за това много конструктивно и полезно разискване. Има неща, които Съветът може да направи, има други неща, които Съветът не е длъжен да прави или са извън неговата компетентност.

Нека започна с негативите – ограничаващите фактори. Както вече бе заявено, не е в компетентността на Съвета да наблюдава прилагането на правото на Общността от държавите-членки; това се пада на Комисията, моят колега членът на Комисията Barrot говори за това и ние със сигурност тясно си взаимодействаме с Комисията по много въпроси.

Също така не е от компетентността на Съвета да прилага националните разпоредби на държавите-членки. Много бе казано по време на това конкретно разискване за най-силно засегнатите страни: Италия и Франция. От друга страна, ние със сигурност имаме волята и средствата да действаме и Съветът има желание да действа и напред. Мисля, че всички сме съгласни – слушах ви внимателно, защото вие говорехте за допълнителната необходимост да се подобрят действията на Европейския съюз в областта на миграцията и политиката по предоставяне на убежище – че много е направено през изтеклата година и мисля, че всички сме благодарни на френското председателство за поемането на инициативата за популяризиране на Европейския пакт за имиграцията и убежището, който изрично споменава някои средства за солидарност. Сега е моментът той постепенно да бъде приложен, стъпка по стъпка. Със сигурност Парламентът, заедно със Съвета и Комисията, ще имат възможността да работят съвместно по това. Мога само да ви обещаая, че нашето председателство, както и следващото председателство – тъй като този въпрос няма да бъде решен през следващите няколко седмици – ще работи усърдно за това.

Има стратегически въпроси. Има също въпроси, които изискват по-незабавни реакции, като намаляване на риска от хуманитарна криза и отрицателните последици. Аз съм от Чешката република, която не е под прожектора на медиите, но и ние преживяхме някои наши неща: след разделянето на Чехословакия през 1992 г. имаше огромен приток – стотици хиляди – от ромските народи от Словакия на чешка територия. Може би не е било като ситуацията в Малта, където, както разбирам, е особено трудно, но мисля че всеки в Европейския съюз е преживял по нещо подобно и без съмнение е необходимо да работим заедно.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н Председател, както каза заместник министър-председателят г-н Vondra, Комисията трябва да се увери, че правилата са спазени. Г-н Vondra, държавите-членки обаче трябва също да сътрудничат и мисля, че с Европейския пакт за имиграцията и убежището и с динамизма на вашето председателство, заедно ще сме в състояние да свършим добра работа.

Забелязах нетърпението на членовете по време на разискването, но трябва да се каже, че това са все още първите дни на прилагане на пакта и, както току-що казах, правната рамка започва да се оформя и може да бъде използвана като опора. Очевидно сега ние трябва да използваме това, за да стигнем до политика на Общността в областта на убежището и политика на Общността в областта на имиграцията.

Европа трябва да покаже по-голяма солидарност. Слушах г-н Busuttil и е вярно, че когато сме изправени пред наплива на имигрантите и лицата, търсещи убежище, някои държави-членки, като Малта, се оказват в

изключително трудна ситуация. Европа трябва да реши каква солидарност се изисква. Това е абсолютно съществен елемент.

Бих искал да добавя, че ние се опитваме да помогнем колкото е възможно чрез Европейския фонд за бежанците, но бих казал на г-жа Frassonі, че вероятно има грешка, тъй като Европейският фонд за връщане не може да бъде използван, във всеки случай, за регистриране на ромите. Това не е възможно. Това не е целта на фонда. Във всеки случай, когато отида в Лампедуза и Малта, ще видя как се използва финансовата помощ, която даваме на държавите-членки.

По тази причина ви казвам, че сега ще обърнем голямо внимание. Най-накрая имаме стабилна правна рамка, която ще ни позволи да действваме много повече от преди по условията за приемане. Надявам се също една по-обединена Европа да позволи подобрене на положението на тези имигранти, особено на лицата, търсещи убежище, които заслужават цялото ни внимание.

Искам да отговоря на г-жа Sudre, тъй като тя много добре разясни тревожната ситуация в Майот. Това, което тя казва, е вярно: френските органи ни информираха, че нов център със 140 места ще бъде открит през 2010 г. Преди всичко, същите тези органи в момента преговарят с органите на Коморските острови да сключат споразумение за движение и миграция с цел трайно да бъде намален миграционният натиск на този остров.

Като цяло, трябва да отбележа, че се нуждаем от политика на партньорство с държавите, от които те идват. Г-н Vondra, трябва да приемем това условие, ако искаме донякъде да намалим големия миграционен натиск към някои държави-членки, за някои от които той създава проблеми. Все пак, аз смятам, че ако Европейският съюз съумее да се обедини напълно, ще можем да намерим отговор на необходимостта от по-съгласувано управление на миграционните потоци. Ясно е, че това ще е от полза за тези мъже и жени, за които никога не бива да забравяме и които се намират в много тежко положение.

Председател. – Разискването приключи.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

13. Време за въпроси (Въпроси към Комисията)

Председател. – Следващата точка е време за въпроси (B6-0006/09).

Към Комисията са отправени следните въпроси.

Първа част

Въпрос № 33 от **Armando França** (H-1067/08)

Въпрос: Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителни дейности, на обществени поръчки за доставки и на обществени поръчки за услуги в областта на отбраната и сигурността

От 90-те години на XX век европейските оръжейни пазари са раздробени и вследствие на това страдат от неблагоприятни икономически последици. През последните 20 години разходите за отбрана в Европа бяха намалени наполовина и инвестициите в продажби, работни места и изследвания и технологии намаляват. Все пак дори и големите държави-членки изпитват затруднение да носят финансовата тежест, наложена от стойността на разработката на нови оръжейни системи. Реорганизацията на въоръжените сили след края на студената война доведе до числено намаляване на запасите от конвенционално отбранително оборудване, но също така постави нови изисквания от гледна точка на качеството.

Не смята ли Комисията, че страните, които са по същество купувачи, каквато е Португалия, са поставени в неизгодно положение, тъй като последното предложение не успя да наложи компенсационна система, съгласно която държавите-членки биха могли да си осигурят промишлени компенсации с гражданско или военно предназначение при покупка на военно оборудване? Желаете ли тя да позволи компенсационна система?

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Преди един месец Парламентът прие резолюция относно предложението за директива относно доставката на военно и охранително оборудване. Това означава, че предложението успешно е преминало на първо четене и скоро ще бъде прието от Съвета.

Новата директива е голяма стъпка напред към създаването на общ европейски пазар на военна продукция. Тя ще въведе честни и прозрачни правила за доставките, приложими в целия Съюз. Това ще засили отворения

характер на пазарите за военна продукция между държавите-членки за изгода на всички. Европейската промишленост ще получи много по-голям вътрешен пазар и ще стане по-конкурентна; въоръжените ни сили ще получат повече срещу бюджетите си, което ще спомогне за подобряване на отбранителната способност на Европа; и накрая, но не по значимост, данъкоплатците ще видят по-голяма ефективност на публичните разходи.

Един от спорните въпроси при разискванията по директивата бяха „офсетите“ – това са икономическите компенсации за военните доставки от чуждестранни доставчици. Някои държавичленки предложиха в директивата да бъде включена компенсационна система, която да им позволи да си осигурят такива промишлени компенсации за инвестициите в отбраната.

Офсетите имат за цел насърчаване на промишлеността в държавата-членка, която закупува отбранително оборудване от чужбина. Като такива, те могат да доведат до изкривявания на вътрешния пазар и да предполагат дискриминация срещу фирми от други държави-членки на базата на националността на доставчика. Договорът за ЕО забранява дискриминация по признак националност, а една директива, като вторичен акт, трябва да спазва Договора.

Правната служба на Съвета потвърди в становището си от 28 октомври 2008 г. че, цитирам, „ограничителните мерки за възлагане на обществени поръчки, целящи насърчаване на местната промишленост, не съответстват на общите принципи на Договора за ЕО“. Следователно офсетите при военните доставки могат да бъдат допуснати само ако са необходими за защита на съществени интереси на сигурността или могат да бъдат обосновани с наложителни причини от по-важен обществен интерес. За разлика от това, икономическите интереси не са достатъчни. Огромното мнозинство от държавите-членки и Парламентът се съгласиха с тази оценка.

Така бе налице не само правно задължение, а и политически консенсус да не се приемат в директивата компенсации, целящи насърчаване на местната промишленост. Съответно, нито Комисията в предложението си, нито съавторите на проекта, а именно Съветът и Европейският парламент, заложили конкретни правила за офсетите в текста на Директивата за отбраната.

Директивата за отбраната обаче предлага алтернативи на офсетите. Държавите-членки, които са основно купувачи на военно оборудване, обикновено се стремят да обосноват желанието си за офсети или с потребността от сигурност на доставките, или с необходимостта да отворят пазарите си на военна продукция за техните малки и средни предприятия. Директивата за доставките в областта на отбраната ще успокои тези опасения. От една страна, тя позволява на възлагащите органи да изискват от кандидатите конкретни ангажменти да отговорят на изискванията за сигурност на доставките. От друга страна, тя съдържа разпоредби за възлагане на подизпълнители, които дават възможност да се изисква от кандидатите да отворят веригите си за доставка за конкуренция в рамките на ЕС, за да се улесни достъпът на малките и средни предприятия, тъй като с това ще се постигне защита на законните интереси в сигурността и икономическите интереси на държавите-членки, които са купувачи, и ще се избегне необходимостта от прибягване до компенсации или офсети.

Armando França (PSE). – (PT) Благодаря на члена на Комисията за много пълния отговор, който току-що получих. Искам обаче да подчертая загрижеността си, която е свързана и с кризисната ситуация, която днес преживяваме, както всички знаем, и с факта, че сме в година на избори, което може до голяма степен да допринесе за охлаждане на интереса и спадане на ентузиазма в тази област.

При все това, г-н McCreevy, длъжен съм да ви кажа, че не трябва да изпускаме от очи основния от наша гледна точка въпрос, а основният от наша гледна точка въпрос е да не се допусне страните-купувачи, като Португалия и други евентуално да бъдат поставени в неизгодно положение.

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Със сигурност мога да разпозная политически последици и забелязах фразата, че сме в година на избори. Както знае уважаемият колега, точно в тази директива, която премина през системата, тези въпроси бяха разгледани и беше постигнат консенсус между държавите-членки и Европейския парламент да не се тръгва по този конкретен път.

Тя бе усилено разисквана в различните работни групи, но консенсусът, който очертах в официалния си отговор, бе да не се тръгва по този път, който уважаемият колега предложи. Поради съображенията, които описав по-горе, аз оценявам много положително постигнатото от нас с тези компромиси и те са в най-добрите интереси на всички икономики в Европа.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Възползвам се от възможността да се върна към първата част от този въпрос и да повдигна темата за обществените поръчки като цяло и темата за ограничените процедури, за които

много хора твърдят, че са или водят до преразход на средства. Може би Комисията би могла в някакъв момент – дори и да не е сега – да се заеме с този въпрос, особено в момент на тежко икономическо положение, в което се намират много от държавите членки и да разгледаме отново въпроса за поръчките и процедурите, по-специално този за ограничените процедури.

Charlie McCreevy, член на Комисията. – (EN) Както г-жа McGuinness знае, на заседанието на Европейския съвет миналия декември европейските държавни глави взеха решение, че за набирането на офери през 2009 и 2010 г. биха могли да се прилагат и по-кратки срокове. Това всъщност е в съответствие с гъвкавостта, предложена в съществуващите директиви, тъй като предвид трудното икономическо положение, в което се намират всички европейски икономики, държавните глави прецениха, че това е правилният път и той е допустим според съществуващите директиви.

Информиран съм за темите, които колегата повдигна относно ограничените процедури, но ние преразглеждаме директивите за обществените поръчки периодично и лично ще се уверя, че забележките на г-жа McGuinness ще бъдат внесени в системата.

Председател. – Въпрос № 34 от **David Martin** (H-0013/09)

Въпрос: Търговски отношения между ЕС и Израел

Като се имат предвид продължаващите военни действия в Газа, прекомерното и непропорционално използване на сила от Израел и също така хилядите пострадали сред мирното население, и убийството на невинни палестински граждани, по какъв начин Комисията планира да преразгледа търговските си отношения с Израел?

Siim Kallas, заместник-председател на комисията. – (EN) Комисията категорично осъди насилието в Газа. Тази криза доказва още веднъж, че няма военно разрешение на изraelско-палестинския конфликт. Само преговори между страните с пълна ангажираност могат да доведат до трайно разрешение.

Комисията приветства неотдавнашното примирие в Газа. Жизненоважно е страните да направят временното прекратяване на огъня постоянно чрез пълно прилагане на Резолюция 1860 на Съвета за сигурност на ООН. Редица въпроси трябва да бъдат разгледани без отлагане, по-специално отварянето отново на всички контролни пунктове от и към Газа, трайното спиране на ракетните атаки срещу Израел и ефективни средства за недопускане на контрабанда на оръжия за Газа.

Сега, когато военните действия изглежда са спрени, е важно да се подновят преговорите за всеобхватен мир, колкото е възможно по-скоро. Европейският съюз призова своите партньори да помогнат за придвижване напред на този процес. Непосредствен приоритет на Комисията е да облекчи хуманитарните трудности на населението в Газа. Търговските отношения между ЕС и Израел ще продължат. Изоляцията, санкциите или другите форми на бойкот биха били вредни за разговорите и преговорите, насочени към постигане на постоянно решение на конфликта. Нещо повече, макар мишената им да са интересите на Израел, ще се докаже също, че те са вредни и за Окупираните палестински територии, които са икономически зависими от Израел като основна дестинация за техните износ и работна сила.

David Martin (PSE). – (EN) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за неговия отговор. Приветствам факта, че той повтори осъдителното становище на Комисията относно действията на Израел. Но, г-н Kallas, във всички наши търговски договори има клауза за правата на човека. И аз като много от моите избиратели не успявам да разбера как, когато една държава признава, че използва непропорционални военни действия срещу цивилно население – тя преднамерено се прицелва в училища, преднамерено се прицелва в сгради на мирни и неутрални международни организации – ние все още не сме на мнение, че тя нарушава клаузите за правата на човека. Кога би се стигнало до нарушаване на правата на човека, ако не при тези обстоятелства?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Трябва да отбележа, че цялата ни политика, насочена към този конкретен период на конфликт в Израел/Палестина е, че сега Комисията се ориентира към хуманитарни мерки и помощ за хората в Газа и всички други въпроси ще се разглеждат по-късно. Няма да има промяна в търговската ни политика, а бъдещото развитие на нещата ще зависи от обстоятелствата.

Знам, разбира се, че можете да получите подробна информация за разследванията, започнати във връзка с възможно нарушаване на правата на човека, и престъпления, извършени по време на този конфликт. Комисията следи отблизо тези разследвания и след като те приключат, ще си състави мнение и ще проследи събитията, преди да вземе следващи решения.

Председател. – Много хора поискаха да зададат допълнителни въпроси по темата. Според нашия правилник мога да разреша само два и следователно ще имам предвид кой и кога ги е задал, за да спазим политическия баланс. В тази връзка давам думата за допълнителни въпроси на г-н Allister и г-н Rack.

Jim Allister (NI). – (EN) Г-н Kallas, мога ли да приветствам уверението, че търговските взаимоотношения ще продължат и също така мога ли да ви насърча да не се притеснявате от потопа антиизраелска пропаганда, и да се обърне към Комисията да помни, че е важно Израел, като една от много малкото демократични страни в региона, да не бъде отблъскван или отчуждаван, тъй като това няма изобщо да доведе до мир. Нито пък ще подхожда на търпимостта, която Европейският съюз показва към много твърде деспотични режими по целия свят.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Приветствам факта, че Европейският съюз е поел хуманитарното задължение да помага на страдащите в Ивицата Газа. Също така приветствам факта, че осъждаме тази може би прекомерна реакция от страна на Израел и правилно показваме, че това не е начинът да се постигне мир, даже напротив, излага мира на риск. Все пак трябва да отделим време да обясним от името на Европейския съюз, че хората в Ивицата Газа извършват незаконни насилствени действия, които имат преки и гибелни последици за жителите на Израел. Ще се радвам, ако Европейският съюз даде балансиран отговор в това отношение.

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Мога да ви уверя, че Комисията винаги се старае да бъде балансирана. Като се има предвид, че и моите колеги, членовете на Комисията Michel и Ferrero-Waldner, осъдиха атаките срещу Израел, те осъдиха също и двете страни за това, че използват насилствени средства и насилие. Опитваме се да бъдем балансирани и да разгледаме всички аспекти на този изключително сложен конфликт.

Председател. – Въпрос № 35 от **Boguslaw Sonik** (H-0029/09)

Въпрос: Програма за по-безопасен интернет

Решение № 1351/2008/ЕО⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. прие многогодишна програма на Общността за защита на децата при работа с интернет и други комуникационни технологии. Съгласно това решение от Комисията се изисква да съставя годишни работни програми като част от програмата „По-безопасен Интернет“, която е въведена, за да осигури по-безопасното използване на интернет и на новите комуникационни технологии. Имайки предвид заплахите от неограничения достъп до всички тези технологии и данни, трябва да се отдели специално внимание на децата и младите хора. Програмата, която ще продължи от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2013 г., има бюджет от 55 млн. EUR.

Ще ни даде ли Комисията точни данни за плана за действие и за това колко ще струва изпълнението на програмата „По-безопасен Интернет“ в следващите години? Кой може да бъде допуснат да кандидатства за участие в програмата? Как и за какви дейности ще бъдат разходвани средствата по програмата „По-безопасен Интернет“?

Siim Kallas, заместник-председател на комисията. – (EN) Програмата „По-безопасен Интернет“, предшественик на програмата, която сега започва, бе приета като истински успех. Комисията е убедена, че и следващата ще бъде такава.

Програмата „По-безопасен Интернет“ е уникална обшоевропейска инициатива, чрез която Европейският съюз помага в борбата срещу незаконното съдържание и увреждащото поведение онлайн и подобрява осведомеността на европейското общество за превръщане на интернет в по-безопасно място за деца. Тя улеснява съгласуваните действия и инициативи на държавите.

Както бе отбелязано от уважаемия колега, новата програма „По-безопасен Интернет“, която ще продължи от 2009 до 2013 г., има общ бюджет от 55 млн. EUR и ще бъде осъществена посредством годишни работни програми. Работната програма за 2009 г. в момента е предмет на вътрешни консултации между службите на Комисията. След тях Комисията ще поиска благоприятно становище от Комитета за управление на програмата. След това документът ще бъде зареден в регистъра по комитология с цел да се позволи на Европейския парламент да упражни своето 30-дневно право на проверка, което ще се състои към края на м. март или в началото на м. април. Работната програма определя критериите за съдържанието и индикативния бюджет за поканата за представяне на предложения, която ще бъде отправена през 2009 г.

(2) ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 118.

Поканата за представяне на предложения ще бъде отворена за всички юридически лица, установени в държавите-членки. Тя ще бъде отворена също и за юридически лица, установени в държавите от Европейската асоциация за свободна търговия, които са страни по договора за Европейското икономическо пространство – Норвегия, Исландия и Лихтенщайн. Тя също така е отворена за юридически лица, установени в други страни, при положение че бъде подписано двустранно споразумение.

Работната програма за 2009 г. е първата от пет и ще бъде основа за действията, които ще бъдат изпълнявани през целия жизнен цикъл на програмата. Според актуалния проект приоритетите ѝ са да открие възможности за и да защитава децата, като въведе нови дейности и продължи тези, започнати при предишната Програма за по-безопасен интернет плюс, осигури включване на дейности за осведомяване, телефонни линии за помощ и горещи телефонни линии навсякъде в държавите-членки, засили координацията на европейско равнище и използва ефективно средствата за получаване на максимален резултат с наличните финансови ресурси, а именно 11 млн. EUR годишно.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Гжо Председател, г-н Kallas, сърдечно приветствам тази важна инициатива. Бих искал само да поставя един въпрос. Програмата споменава идеята за създаване на специални центрове за контакт във всяка страна, които да отговарят за координацията на програмата. Има ли членът на Комисията информация за това и какво точно планирате?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) За съжаление, нямам подробна информация за центрове за контакт, но като цяло знам, че това ще се решава в държавите-членки и зависи до голяма степен от структурата на правителството и структурите на управление.

Знам къде ще бъде този център за контакт в моята страна, но засега нямам общ поглед къде ще са центрове в другите страни.

Възможно е, разбира се, да ви предоставя нужните подробности, ако ви интересуват.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Опасностите, които крие интернет, постоянно се променят и виждаме как интернет преминава от версия 1.0 към версия 2.0, така да се каже. По същество това означава, че всичко става много по-интерактивно. Има случаи, когато млади хора са били подтиквани да се самоубиват от уебплатформи и общности в интернет от този вид.

Въпросът сега е: Като цяло, смятате ли, че тези подобрения са за добро или за лошо? Положението ще става ли по-опасно или по-малко опасно? Ако става по-опасно, какви планове има Комисията конкретно за тези промени в интернет?

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Въпросът е правилно да се изразходват 55 млн. EUR. Представяте ли си да се дадат на малки или средни фирми дребни суми просто, за да правят по-добри програми, въвеждайки категории програми за млади хора, така че да могат да решават дали програмата ги интересува или не, и както е при филмите, с възрастови ограничения, които показват дали съдържанието е подходящо и дали е свързано с някаква точно определена възраст? Представяте ли си да разпределяме средствата по програмата по същия начин, както се прави с програмата Eurostars?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Опасностите на интернет и развитието на интернет е безкрайна тема за разговор. Всички знаем колко нов за нашия свят е интернет и как той показателно се разви през последните няколко години. Поради това и положителните, и опасните страни са твърде нови за обществото и за държавните структури.

Разбира се, държавните структури, включително европейските институции, трябва адекватно да оценят всички възможни заплахи и аз съм сигурен, че те правят това. Програмата „По-сигурен интернет“ е отговор на вече известните ни заплахи. Друга позната ни вече заплаха са кибератаките и различните опити за атака и блокиране чрез интернет. Престъпниците също използват интернет и правоприлагащите органи активно работят по това, как да се справят с тези заплахи.

Мисля, че един от основните приоритети на правителствата – и на европейските институции – е да реагират адекватно и в този смисъл „адекватно“ означава, че не трябва да ограничаваме огромните предимства, които интернет предлага на всички потребители.

Макар всички различни заплахи и възможности, свързани с развитието – и адекватните реакции на тях – определено да са въпрос за специалистите в областта, те също са от интерес и за всички потребители на интернет. Мога да ви уверя, че Комисията и свързаните с нея служби внимателно следят ситуацията.

Колкото до участието в тази програма становището на Комисията е, че заявления могат да подават много и найразлични кандидати, включително от малки и средни предприятия, които са предимно доставчици на такъв вид услуги. Затова смятам, че ще бъде добре и за тези предприятия.

Ако съм разбрал правилно, питате за вероятността по-младите поколения да участват в тази програма, в момента не мога да ви дам конкретен отговор, но Комисията е напълно съгласна да се включат възможно най-много участници, които да работят с тази програма. Сега обаче не мога да дам конкретен отговор на въпроса за участието на младите хора.

Втора част

Председател. – Въпрос № 36 от **Ingeborg Gräßle** (H-1043/08)

Въпрос: Richard Boomer, специален съветник и въпросът за платото Heysel

От 1 април 2006 г. белгийският строителен предприемач Richard Boomer работи като специален съветник на члена на Комисията Kallas по въпросите, свързани със сградите. Сега договърът му бе продължен.

По какви причини членът на Комисията го е удължил? На кои решения на члена на Комисията е повлиял г-н Boomer? На кои вътрешни заседания в Комисията е присъствал г-н Boomer след продължаването?

Сега изглежда, че и друг агент по недвижими имоти от Белгия се опитва да оказва натиск за това офиси на Комисията да бъдат разположени на платото Heysel в Брюксел. Какво е мнението на Комисията за това място? В какъв срок трябва да се вземе решение? Кога ще бъдат обявени резултатите от конкурса за архитект за Rue de la Loi?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Този въпрос ми е много добре познат и сме го разисквали доста пъти. Първо трябва да отбележа, че Richard Boomer не е строителен предприемач, както бе казано във въпроса. Цялата информация за него е на разположение в уебсайта. Той е мой специален съветник от 1 април 2006 г. и мандатът му бе подновен през 2008 г. за периода от 1 април 2008 г. до 31 март 2009 г.

Мандатът му като специален съветник е следният: да съветва заместник-председателя по административни въпроси, одит и борба с измамите по въпросите на имуществената политика; подобряване на отношенията с компетентните органи в Брюксел и Люксембург; оптимизиране на ефективността на инвестициите, които ще се правят от Комисията.

Трябва да отбележа, че той ни осигурява наистина полезни експертни знания, познавайки положението в областта на недвижимата собственост в Брюксел и най-вече в Белгия, не толкова в Люксембург. Съветите му бяха ценни, но трябва също да кажа, че йерархията на ръководство в Комисията по отношение на имуществената политика е много ясна. Дефинирането на имуществената политика попада в компетентността на Генерална дирекция „Персонал и администрация“, която е на подчинение на заместник-председателя по администрацията. Политиката се осъществява от Служба за инфраструктура и логистика, Брюксел (за Брюксел) и Служба за инфраструктура и логистика – Люксембург (за Люксембург). В качеството си на специален съветник г-н Boomer, както всички специални съветници в Комисията, ни съветва дългосрочно относно политиката и перспективите по въпросите, включени в мандата му. Той не участва във вземането на решения или в основните управленски процедури като например придобиване на сгради или прекратяване на дългосрочни договори за наем.

По третия въпрос, свързан с неназован предприемач по недвижими имоти от Белгия, Комисията не разполага с информация за натиск, споменат от уважаемия колега.

По последния въпрос – най-големия – щастлив съм да информирам уважаемия колега, че в съобщение относно нейната имуществена политика от 5 септември Европейската комисия обяви публично желанието си да запази силно символично присъствие в центъра на Европейския квартал, разгръщайки се паралелно до три допълнителни терена извън тази зона. Тази политика позволява да се гарантира, че парите на данъкоплатците ще бъдат оползотворени най-пълноценно и ще окаже натиск в посока надолу върху високите цени в Европейския квартал. В съответствие с тази политика, през м. юни 2008 г. Комисията публикува искане за информация за пазара с цел да се запознае по-добре със съществуващите възможности за застрояване на терен извън Европейския квартал след 2014 г. Информацията бе поискана при пълна прозрачност чрез публикация в *Официален вестник*. Комисията получи девет оферти и в момента провежда техническото им проучване.

Комисията уверява уважаемите колеги, че изборът на терена за строеж, който ще бъде направен през 2009 г., ще се основава на внимателна проверка на предимствата на всяка оферта, съгласно ясни процедури и в най-добър

интерес на Европейската комисия и на данъкоплатците. Докато това решение не бъде взето, Комисията няма да изразява мнение за нито една от разгледаните оферти.

По въпроса кога ще бъдат обявени резултатите от конкурса за архитекти за Rue de la Loi, Комисията може само да заяви, че този въпрос е извън компетенциите на Европейската комисия и трябва да бъде поставен пред Регион Брюксел – столица, който обяви този градоустроителен конкурс. Според информацията, с която разполага Европейската комисия, крайният резултат се очаква през пролетта на 2009 г.

Съжалявам за дългия отговор, но подробностите също бяха важни.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Г-н Kallas, за мен винаги е огромно удоволствие да ви слушам и да обсъждам с вас различни теми. Направила съм диаграма, която показва кариерата на вашия специален съветник. Бих искала да ви попитам как се убедихте, че няма да възникне конфликт на интереси. Един от хората, които участват във вашите нови оферти, се появява на тази диаграма. Това е някой, който има делови отношения с вашия специален съветник от дълги години. И така, как се убедихте, че няма да възникне конфликт на интереси?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Както казах, той трябва да познава много хора. Аз съм абсолютно убеден, че тук няма конфликт на интереси. Той не е изказвал никакви внушения относно нашите бъдещи решения във връзка с политиката.

Абсолютно съм убеден, че вие ще научите, когато решението бъде взето. Получени са девет предложения за терен за строеж, но не знам къде се намират терените. Четох във вестниците за някои от направените предложения. Може после да проверите и тогава ще получите пълна картина защо едно или друго решение е било взето. До момента нищо не е ясно и на мен ще ми бъде много интересно да видя всички тези предложения.

Моят съветник проучи внимателно този въпрос от всички страни и аз съм абсолютно сигурен, че той не е в конфликт на интереси и особено, разбира се, че не участва във взимането на такова решение.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Бих искал отново да попитам нещо. Разбираме, че се търси недвижим имот извън Европейския квартал. Все пак, мисля, че тъй като се използват европейски пари от данъци, Европейският парламент трябва да участва в един прозрачен процес.

Моят въпрос е следният. Както вие сам казахте, гн Kallas, девет фирми вече са проявили интерес във връзка с искането за информация и в момента биват оценявани. Правят се обаче конкретни промени в предназначението на един от терените, платото Heysel. Как информацията, която току-що ни дадохте, отговаря на това, което явно вече се подготвя на посочения терен? Бихме искали повече конкретна информация, по-специално кога точно ще бъдем информирани за цялостния статус и за процедурата.

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Вие ще бъдете ясно информирани за цялата процедура и тя ще може да бъде разгледана подробно. Това ще бъде едно много ясно и прозрачно решение. Причината зад идеята за така наречените „други терени“ извън Европейския квартал е именно защото искаме по-ефикасно да използваме парите.

Ако струпаем всичките си служби в Европейския квартал, ще дадем огромни възможности на агентите по недвижими имоти да искат много високи цени, с което сме се сблъскали в много случаи. За това да имаме и други терени е необходимост, по-специално, за да намалим цените. Това е основната идея.

Вече имаме няколко сгради и няколко терена извън Европейския квартал. Имам сгради в Beaulieu, на Rue de Genève и още няколко. Важно е да търсим. Поискахме да ни предложат 70 000 м² и тогава ще разгледаме всички възможности.

Споменахте платото Heysel. Четох за него във вестниците. Нищо не знам за Heysel. И да, след като прочетох това няколко белгийски политици ме потърсиха и обсъждахме за и против това място, но никога не сме го разглеждали като предпочитана опция. Нищо не е решено. Това е процес.

Местоположението на тези терени е от голям интерес за белгийските и брюкселските политици; за регион Брюксел също е от интерес да има наш обект извън Европейския квартал, така че решение ще бъде взето. Имам комисия по оценяване, която разглежда предложението в момента и след това то ще бъде представено на съвета на Службата за инфраструктура и логистика, Брюксел, а по-късно и на Комисията. Процесът ще бъде прозрачен. Макар че, бих препоръчал да не се намесваме във вътрешните белгийски разисквания и интереси.

Председател. – Въпрос № 37 от **Liam Aylward** (H-1052/08)

Въпрос: Фалшифициране на евробанкноти и монети

Може ли Комисията да предостави информация за ситуацията към момента във връзка с фалшифицирането на евробанкноти и монети, както и анализ за мерките, които Европейският съюз ще вземе за борба с измамата?

Siim Kallas, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Европейската общност разработи редица действия за предпазване на еврото от фалшифициране, но ще отговоря на въпроса ви за ситуацията, свързана с борбата против фалшифицирането, която е както следва.

Според таблици, публикувани от Европейската централна банка, през 2008 г от обращение са извадени общо 666 000 фалшиви евробанкноти, т.е. малко над 600 000 сравнено с 20 милиарда истински евробанкноти: тази бройка не е толкова тревожна. През последните години банкнотата от 50 EUR бе най-фалшифицираната банкнота, но през втората половина на 2008 г. – за първи път – най-фалшифицираната банкнота бе тази от 20 EUR.

Относно евромонетите, общо 100 095 фалшификата бяха извадени от обращение през 2008 г., което представлява спад от 7 % в сравнение с 2007 г., а монетата от две евро винаги е била далеч най-фалшифицираната евромонета.

Проблемът се следи отблизо. Ролите са разпределени. Европейската централна банка отговаря за координацията на борбата срещу фалшифицирането на евробанкноти. Комисията, поспециално ОЛАФ, отговаря за борбата срещу фалшифицирането на монети.

Същинското правоприлагане е на равнище държавичленки, но координацията се осъществява от Европейската централна банка. Разполагаме с Технически и научен център, който извършва анализа и класифицирането на новите изсечени фалшиви монети.

Важно е да отбележа, че Европол играе важна роля в борбата с фалшифицирането. Така че това е ситуацията във връзка с фалшифицирането на евробанкноти и монети.

Liam Aylward (UEN). – (EN) Г-н Kallas, въпреки че с изказването си се опитвате да ни убедите какъв малък проблем е това в сравнение с проблемите изобщо, аз все пак получавам доста оплаквания от хора от малкия бизнес, че за тях става все по-трудно и че срещат все повече проблеми.

За да работим резултатно по въпроса с фалшифицирането, мисля, че е жизненоважно да има максимално сътрудничество между полицията, Европейската централна банка, която споменахте, и Европейската комисия.

Бихте ли ми описали в общи линии ситуацията към момента, свързана с нивото на това сътрудничество, и дали вие специално намирате това ниво на сътрудничество за достатъчно добро и достатъчно стабилно?

Siim Kallas, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Аз отговарям директно за ОЛАФ, а ОЛАФ, както споменах, се бори срещу фалшивите монети. Няма данни за лошо сътрудничество между държавите-членки и между европейските институции, включително Европол, където бях и видях техниката за разпознаване на фалшиви банкноти и монети.

Следователно в сравнение с някои други области, където сътрудничеството не е добро, смятам, че ситуацията тук е малко или много задоволителна. В областта на борбата срещу фалшифицирането обаче, Комисията няма данни за проблеми в сътрудничеството между Европол и националните правоприлагащи агенции. Напротив, Европол разполага със специалисти от тези национални агенции и те работят заедно в борбата срещу фалшифицирането.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Г-жо Председател, г-н Kallas, когато еврото отбелязва своя десетгодишен юбилей през този период на глобална икономическа криза, бих желал да попитам Комисията дали възнамерява да поиска от Европейската централна банка да одобри емисията на банкноти с номинал от едно и две евро, тъй като тези две монети основно се фалшифицират, като най-пресният случай е с турската лира, която, както ви е известно, прилича на монетата от две евро и поради това продължава да се използва за фалшификация.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за неговите отговори и да го попитам, ако има три групи фалшификатори – „А“, действаща в Германия, „В“, действаща в Ирландия и „С“, действаща в Словакия, – дали всяка от тях ще получи еднаква присъда, ако бъдат задържани за фалшифициране.

Нека задам въпроса си по друг начин – ако съм фалшификатор, има ли стимул да практикувам в една държава, вместо в друга, защото присъдите са по-малко сурови? В Съединените американски щати фалшифицирането на валутата е сериозно престъпление. Ние в Европейския съюз по същия начин ли се отнасяме?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Първо, аз много добре знам за турската лира. Това не е въпрос за Европейската централна банка, но по време на моето посещение в Турция аз зададох същия въпрос на членовете на турското правителство и те обещаха постепенно да извадят от употреба тази монета и да я променят, така че да не прилича толкова на европейските монети. Така че поне това ми обещаха. Това беше преди две години, въпросът оттогава не е повдиган и предполагам процесът вече е в ход.

Относно сътрудничеството, в началото на 2009 г. имаше голяма операция срещу фалшификатори, заедно с италианските органи, следователно сътрудничеството дава резултати.

Колкото до присъдите, това, разбира се, е въпрос на националните съдебни системи и той е повече за моя колега г-н Barrot, но аз лично не съм чувал Европейският съюз да е предприел някаква инициатива за хармонизиране на тези присъди. Все пак, известно ми е и от страната, която познавам най-добре, и от други държави, че фалшифицирането е тежко престъпление навсякъде.

Както казах, разбира се, правоприлагащите агенции интензивно си сътрудничат в борбата срещу лицата, занимаващи се с тези дейности, но доколкото знам, няма инициатива за хармонизиране на законодателството в тази област в рамките на Европа.

Председател. – Въпрос № 38 от **Gay Mitchell** (H-1071/08)

Въпрос: Ефикасност на разходите в рамките на бюджета на ЕС

След влизането в сила на бюджета на ЕС за 2009 г., какви мерки взема Комисията, за да гарантира, че парите на данъкоплатците от ЕС се използват максимално правилно, а прехосването се свежда до абсолютен минимум?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Мога, разбира се, да говоря повече от час по тези въпроси. Нашите действия в тази област се отразяват в постоянния процес по освобождаване от отговорност, в много съобщения на Комисията, в много резолюции за освобождаване от отговорност и в много изказвания в Комисията по бюджетен контрол. Първо, мога да ви уверя, че сериозно сме се заели с тези въпроси и ситуацията се подобрява.

Системата е следната. Бюджетният орган, което означава Парламентът, оправомощава Комисията да използва пари и потвърждава кои пари могат да бъдат използвани, за да се прилагат политиките на Общността. Има специална програма за разходите, която има свое собствено правно основание. Парламентът също така съставя това правно основание, така че бюджетният орган определя правилата за бюджета.

Следва изпълнението, където има различни равнища. Едно от тях, разбира се, е Комисията, която е главното действащо лице, отговарящо за изпълнението на бюджета. Нашите действия за подобряване на финансовото управление намират отражение в годишните ни доклади за дейността и по мнение на Европейската сметна палата, те се подобряват и по-адекватно отразяват ситуацията.

Това е вътрешната част. Друга част са системите за контрол и одит, които също бяха заздравени през последните години, например във вътрешните политики от групата на изследователската дейност, където увеличихме броя на служителите в контрола и одита. В тази част специално също така е важно, че има съвместно управление. Много зависи от съдействието и усилията на държавите-членки да намалят грешките си и да избягват финансовите злоупотреби. В тази област също има подобрене. Беше въведен абсолютно нов инструмент – така нареченото годишно резюме на всички отчети на разплащателните агенции. Те бяха внимателно анализирани за първи път миналата година и сега се правят отново.

И така ситуацията се подобрява. Докладът на Европейската сметна палата, който също е много променен от началото на нашия мандат, сега определя количествено промените. Това количествено определяне на промените също показва подобрене. Така че европейските пари се управляват много строго – даже в някои области прекалено строго. Можем да докажем какво е свършено. Но и ясно можем да заявим, че то далеч не е свършено. Това е огромна машина, която трябва да работи гладко. По мнение на Европейската сметна палата в повечето области 98 % от всички операции са изпълнени без грешки. При структурните фондове този дял е почти 90 %, така че при огромна част от операциите няма да има грешки, а там където има грешки, те ще бъдат поправени. Броят решения за поправка във връзка със структурните фондове се е увеличил твърде много през този период. Ако е необходимо мога да ви дам много цифри. Това са само някои индикации, но разбира се, ясно е, че това не е пълният отговор на простия въпрос: „Как управлявате европейския бюджет?“

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Наясно ли е членът на Комисията, че Европейската сметна палата оповести наличието на неприемливи разходни грешки във всички без две от седемте области на политиката, обезпечени с бюджета от 140 млрд. EUR? И да, има няколко подобрения, одиторите установиха, че поне 12 % от Кохезионния фонд не е трябвало да бъдат изплатени миналата година, делът е намалял до 11 % тази година – това е подобрение. Но 11 % представляват 462 милиона EUR. Смята ли членът на Комисията, че това е приемливо?

В други области на политиката – селско стопанство, околна среда, външна помощ, развитие и разширяване, изследователска дейност, енергетика и транспорт, образование и гражданство – нивото на грешките (използвам думата „грешка“) беше между 2 % и 5 % и одиторите забелязаха, че има „диспропорционално“ (тази дума са използвали) голям дял грешки при развитието на селските райони, което сега представлява 20 % от разходите за селско стопанство и се увеличава.

Това е бъркотия, г-н Kallas! Можем ли да очакваме, че нещата ще се подобрят?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Разбира се, че трябва да бъдат подобрени, но и вие трябва да разберете, че говорим за грешки. Например цифрата 12 % за миналата година е основана на извадки, взети от Европейската сметна палата при използвана абсолютно точна методология. Тези извадки възлизат на 63 млн. EUR. Всички тези извадки бяха поправени, възстановени и необходимите документи бяха осигурени. Следователно въпросът за 12 % от 2006 г. е решен.

Грешките не са загуба на пари: грешките са грешки, които биват поправяни. Всички цифри са на разположение в Комисията по бюджетен контрол – за това, какво е направено, за да бъдат върнати неправомерно платените пари.

Например тази година Фондът за регионално развитие взе решение за възстановяването на почти 2,3 млрд. EUR от държавите-членки – при условие че няма нови поправки, но това е процес, към който ние бяхме много по-твърди миналата година в сравнение с преди това; и все пак трябва да разберете, че говорим за грешки.

През това време Европейската сметна палата представи освобождаването от отговорност, този доклад. Основавайки се на този доклад, те предадоха и двата случая на ОЛАФ за доразследване – единият случай е приключен, а другият още се разследва. Това са възможните случаи на измама. Трябва да отбележа, че положението не е толкова зле, макар и, разбира се, да трябва да правим необходимото парите да се използват правилно навсякъде.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (EN) Г-н Kallas, поради финансовата криза и като знак на солидарност, заплатите на министрите, депутатите и членовете на ЕП и на други служители бяха намалени с 10 %, 15 % или 20 % в някои държави от ЕС.

Бихте ли подкрепили тази идея? Знам колко трудно е да се приложи, но поне теоретично да се осъществи такава идея в Европейската комисия?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Тъй като енергийната ефективност е една от приоритетните области за възстановяване на икономиката на ЕС и за борба с климатичните промени, смятам за необходимо да основем Европейски фонд за енергийна ефективност и възобновяема енергия, за да наберем обществени и частни средства за изпълнение на конкретни проекти в целия Европейски съюз. Това ще стане пример за ефикасност при използването на европейските обществени пари. Бих искала да попитам Комисията каква е гледната ѝ точка по въпроса.

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Не знам каква е позицията на Парламента по въпроса за заплатите. Трябва да се преразгледа Правилникът за персонала, което е много сложен въпрос. Комисията още в началото реши да не го променя, а да осигури гладкото функциониране на машината. До момента никой, предвид сложността на преразглеждането на Правилника за персонала, не е предложил да го направим отново.

Разбира се, ако задвижим това предложение, трябва да преговаряме с нашите социални партньори, профсъюзите. Можем да преговаряме за това или да зададем ясно въпросите, но е много малка вероятността Правилникът за персонала да бъде преразгледан преди изтичането на мандатите на Парламента и на Комисията.

Не разбрах въпроса относно фондовете. Предлагате всички фондове да бъдат слети? Бихте ли повторили въпроса?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (EN) Предлагам да се създаде Европейски фонд, посветен на енергийната ефективност, но за проекти, осъществявани в Европейския съюз. Смятам, че ще бъде много полезен за устойчивото икономическо развитие на Европейския съюз.

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Това е огромен въпрос. Мога само да го предам на колегите си.

Ние, заедно с Парламента, питаме държавите-членки дали такава сума – тези 5 млрд. EUR – може да бъде предоставена само за енергийна ефективност. До момента това е едно твърде разгорещено разискване в Съвета.

Има някои възможности да подкрепим енергийната ефективност чрез Кохезионните фондове. Но основаването на нов фонд вероятно ще породи много и дълги разисквания. Не знам доколко е добра тази идея, тъй като енергията не попада в компетенциите на Общността – това е строго национален въпрос.

Като виждам какво става с тези 5 млрд. EUR, не съм толкова ентусиазиран относно сътрудничеството между държавите-членки за въвеждане на различни финансови инструменти. Идеята, като такава, разбира се, мога само да подкрепя.

Председател. – Въпрос № 39 от **Manuel Medina Ortega** (H-1036/08)

Въпрос: Споразумения със страните от Андската общност

С оглед на институционалните проблеми, с които в момента се сблъсква Андската общност, смята ли Комисията, че все още е възможно общо споразумение с Андската общност или индивидуални споразумения с един или повече членове на Андската общност ще бъдат по-осъществими?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Благодаря за възможността да разгледаме такава интересна тема, каквато е нашата външна политика към Андската общност.

Преговорите тип „регион с регион“ с Андската общност стигнаха до задънена улица миналото лято поради неспособността на Андската общност да стигне до съгласие за общи позиции в преговорите по определени въпроси, свързани с търговията. Тези различия отразяват в някаква степен различните подходи на отделните страни в региона по отношение на икономическата и търговската политика.

Независимо от усилията на някои страни от Андската общност да преодолеят това безизходно положение, Комисията може само да констатира, че консенсус да се продължи напред с преговорите вече не съществува. При тези обстоятелства и без да изоставяме средносрочната цел за изграждане на асоциация между Андската общност и Европейския съюз, Комисията предложи на Съвета един нов формат на преговори на „две скорости“, който бе одобрен от Съвета на 19 януари.

Първо, с цел запазване и укрепване на отношенията между Европейския съюз и Андската общност Комисията предложи да бъде обогатено и актуализирано споразумението за политически диалог и сътрудничество от 2003 г.

Второ, Комисията предлага да се преговаря по многостранното търговско споразумение извън рамките на Андската общност с тези страни, които са готови и са в състояние да се ангажират с амбициозни, всеобхватни и съответстващи на изискванията на Световната търговска организация търговски преговори. Всички те са поканени, разбира се.

Като се имат предвид различията сред страните от Андската общност по търговската част от споразумението за асоцииране, Комисията е на мнение, че предложеният подход е най-подходящ, за да ни позволи да продължим напред по един прагматичен и конструктивен път, продължавайки да подкрепяме Андската общност и андската интеграция

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Гн Председател, съгласен съм с вас, че това е найподходящият начин на действие. Бях в Република Боливия през последните няколко дни и ежедневно следях събитията.

Бих искал да ви задам следния въпрос: докато бях там, бе повдигнато възражението, че тези споразумения може да влязат в противоречие със Споразумението от Картахена, върху което се базира Андската общност, и може да се наложи споразумението да бъде коригирано.

Може ли в момента Комисията да ми каже дали тези споразумения могат да бъдат сключени без изменения в основополагащия текст на Андската общност?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Мисля, че специално този въпрос е доста труден. Базирайки се на прочетеното в това досие, мисля, че за Андската общност е възможно да се продължи напред на базата на споразумението, но ще се радвам да предоставя по-подробна информация чрез нашите служби.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Отношенията между Европейския парламент и Латинска Америка преминаха на ново равнище, тъй като сега имаме взаимоотношения между Европейския парламент и парламентите на почти всички държави от Латинска Америка, включително Андския парламент чрез EuroLat. Дали това наложено прагматично завръщане към двустранния подход наистина е правилно или трябва да направим опит за интензивен диалог с Латинска Америка като цяло и просто да обмислим специфични изисквания в контекста на специални договорености?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Да, определено мога да заявя, че това е подходът на Комисията. Винаги сме подкрепяли споразумения между многостранни организации и винаги виждаме опасностите от двустранните отношения, които могат лесно да доведат до объркване.

Много се радвам, че ми бе възложено да отида в Барбадос, за да подпиша споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и 14 държави от Карибския регион. Това беше наистина голямо постижение. То поощри и увеличи търговията между тези държави изключително много и бе посрещнато като много положителна стъпка. Ще се опитаме, разбира се, да използваме този многостранен подход.

Председател. – Въпрос № 40 от **Avril Doyle** (H-1045/08)

Въпрос: Премахване на организацията „Муджахидини на народа на Иран“ от списъка на терористичните организации на Европейския съюз

На 4 декември 2008 г., Първоинстанционният съд (ПИС) анулира Решението на Съвета от 15 юли 2008 г. да остави организацията „Муджахидини на народа на Иран“ (ОМНИ) в списъка на терористите на ЕС.

Решението на съда подчертава, че правото на ОМНИ на защита и ефективна съдебна закрила е било нарушено от Съвета, който не е успял да докаже, че ОМНИ е свързана с тероризма. В решението се добавя, че досието, внесено от френското правителство, не се базира на „сериозни и достоверни доказателства“ и че е било по отношение на отделни лица, заподозрени в членство в ОМНИ, а не за самата ОМНИ.

Това решение е последното от шест постановления на Висшия съд и Апелативния съд на Великобритания, както и на Първоинстанционния съд в полза на ОМНИ, като всички те изтъкват, че ОМНИ не е свързана с тероризма и не планира да се ангажира с тероризъм.

Каква е позицията на Комисията, кого трябва да защити върховенството на закона в това отношение?

Каква роля има Комисията в осигуряването на надлежен процес и естествена справедливост за всяка организация, която се намира в това положение?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Както всички знаете, Европейският съюз осъжда тероризма във всичките му форми и твърдо е на мнение, че борбата срещу тероризма трябва да се води при зачитане на правата на човека, за да бъде ефективна и да заслужава доверие.

Санкциите срещу терористите са приложени в контекста на общата външна политика и политиката на сигурност и Комисията се присъединява към решенията, взети единодушно от държавите-членки в Съвета. Комисията си взе бележка от факта, че в своето решение от 4 декември 2008 г., Първоинстанционният съд анулира Решението на Съвета от 15 юли 2008 г., с което организацията „Муджахидини на народа на Иран“ (ОМНИ) бе вписана като терористична организация.

Съдът бе на мнение, че правото на ОМНИ на защита и ефективна съдебна закрила е било нарушено. На практика, причините за вписването не са били съобщени преди решението. Следователно организацията не е била в състояние да изложи своята гледна точка, преди решението да бъде взето. В изпълнение на това решение на 26 януари 2009 г. Съветът прие нов списък на физически и юридически лица, обект на ограничителните мерки, прилагани към терористични организации, и организацията „Муджахидини на народа на Иран“ не бе включена в този списък.

В това отношение също така е важно да отбележим, че в приложението от 23 октомври 2008 г. Съдът на Европейските общности потвърди, че сегашната процедура за вписване на терористични организации, както се прилага от Съвета в случаите на санкции, които не са основани на санкциите на Организацията на обединените нации, защита правата на човека на засегнатите лица и организации. Това включва процедура, при

която и двете страни биват изслушвани, причините за вписването се връчват предварително и въпросното физическо или юридическо лице може да представи своята гледна точка.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Бих искала да благодаря на члена на Комисията. Наистина, когато поставих този въпрос на 17 декември 2008 г., нямаше как да знам за добрите новини, които щяха да дойдат от заседанието на министрите на външните работи на 26 декември.

Нека да е ясно, че аз осъждам тероризма във всичките му форми. Но в същото време трябва да ви попитам, приемливо ли е който и да е Съвет на министрите системно да отказва да приеме върховенството на закона и да игнорира решенията на Първоинстанционния съд?

И накрая, има ли Комисията някаква реакция – официална или друга – от сегашния ирански режим след решението, взето на заседанието на европейските министри на външните работи на 26 януари 2009 г.?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Както казах, това е решение на Съвета и сега Съдът на Европейските общности показва какви са недостатъците на решението. Предполагам, че Съветът и другите европейски институции ще се придържат към решенията на Съда.

Съдът на Европейските общности заяви, че решението не отговаря на съществени и процедурни изисквания и Съветът спази решението. Това бе обсъдено в Съвета по общи въпроси и външни отношения и Съветът реши да извади организацията от новия списък на терористите, приет на 26 януари 2009 г.

Не съм информиран за някаква реакция от страна на иранското правителство. Напротив, колегите казват, че няма такава.

Мисля, че тези процедури ще ни помогнат също да се справим с всички нюанси на вписването на лица или организации като терористични организации и да създадем възможност за предоставяне на контрааргументи. Изглежда ми като една добра стъпка.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Списъкът на терористите явно е бил създаден на базата на информация, на която не винаги може да се разчита. Имате ли планове за основно преразглеждане и преработване на списъка на терористите на ЕС след изваждането на организацията „Муджахидини на народа на Иран“ от списъка на терористите?

Siim Kallas, член на Комисията. – (EN) Този списък постоянно се преразглежда, разбира се. Ако държава-членка предложи друг подход, да извадим нещо от списъка или да добавим, това определено би било причина за преразглеждането му. Това е динамичен процес, не е фиксиран завинаги. Трябва да има причини за всеки нов подход, но той може да бъде преразгледан, ако има нови доводи.

Председател. – Въпрос № 41 от **Seán Ó Neachtain (H-1049/08)**

Въпрос: Бъдеше на отношенията между Европейския съюз и Исландия

Исландия е член на Европейската асоциация за свободна търговия, по-голямата част от икономическите ѝ връзки са в рамките на Европейското икономическо пространство, Исландия е асоцииран член на Споразумението от Шенген и има много други търговски, икономически и социални връзки с ЕС. Влиянието на финансовата криза породя някои разговори, че Исландия, макар да остава извън ЕС, ще се включи в еврозоната. Какво влияние би имало подобно раздвижване в отношенията между ЕС и Исландия – най-вече в областта на околната среда и сътрудничеството, свързано с морето/рибарството – и има ли Европейската комисия разпоредби за такива случаи? Ако е възможно такова развитие и се случи, може ли да бъде последвано от подобни споразумения с други страни извън ЕС?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Това определено е тема на много интензивни разговори, за които не можехме да предположим преди година. Не можехме да си представим да обсъждаме потенциални радикални промени в отношенията между ЕС и Исландия. Въпросът е какво влияние ще има върху отношенията между ЕС и Исландия приемането на еврото, без Исландия да се е присъединила към ЕС.

Позволете ми първо да подчертая, че в момента, докато разговаряме, в Исландия се провежда интензивно разискване за отношенията ѝ с ЕС, включително и по въпроса за членство в Европейския съюз. Комисията следи отблизо това разискване.

Въпросът дали Исландия да кандидатства за членство в ЕС трябва да бъде решен изцяло от хората в Исландия и ако постъпи искане от страна на Исландия, Комисията и държавите-членки ще действат според установената

процедура, както е записана в Договора. Мога да ви уверя, че ще се занимаем с кандидатурата възможно най-експедитивно.

Що се отнася до специфичния въпрос за приемането на еврото от Исландия, без страната да е влязла в ЕС, разбира се, Исландия може едностранно да вземе такова решение, но трябва ясно да бъде заявено, че твърдото становище на Комисията, както и на Европейската централна банка, е, че едностранната „евроизация“ е нежелателен политически вариант за Исландия. Тази мярка не би имала положително влияние върху отношенията между ЕС и Исландия.

Исландия е потенциален кандидат за членство в ЕС и следователно трябва да постигне дългосрочна валутна интеграция с еврозоната само в контекста на бъдещо членство в ЕС. Това означава, че Исландия трябва да приеме еврото само след присъединяване към ЕС, след като изпълни условията, определени от Договора.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Г-н Kallas, във връзка с вашия коментар относно искане от Исландия за членство в Европейския съюз, ако такова искане стане факт – предвид спешността на икономическата ситуация в момента – разполага ли Европейският съюз с някаква ускорена система или ускорена процедура, за да изпълни тази молба? Как би могъл Съюзът да разгледа подобна молба бързо, ако такава бъде отправена?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Не смятам, че може да има специално отношение към Исландия. В миналото водехме преговори със страни, които сега са държави-членки на Европейския съюз, а сега ги водим със страни, които биха искали да се присъединят към Европейския съюз: подходът трябва да е еднакъв – трябва да бъде абсолютно един и същ за всички. Преговорите ще бъдат същите, както с другите страни кандидатки. Не виждам възможност за каквато и да е ускорена процедура в тези преговори.

Дали Исландия е, може би, достатъчно добре подготвена за членство е друга тема. Не знам до каква степен тя е уеднаквила законодателството си с това на Европейския съюз, защото това е много важен въпрос.

Във всеки случай съм сигурен, че държавите-членки ще са на мнение, че позицията ни трябва да бъде безупречно честна и еднаква за всички възможни кандидати. Това е моето мнение. В Комисията никога не сме обсъждали някакво специално отношение или ускоряване.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Ако Исландия се присъедини към ЕС или еврозоната, как възнамерява Комисията да не допусне пострадалата исландска икономика и финансова система да изложат на риск стабилността на еврото или дори да разклатят основите му?

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Като заместникпредседател на Комисията по рибно стопанство, бих искала да ви помоля, гн Kallas, да обясните по-подробно как членството в ЕС може да повлияе върху Споразумението за сътрудничество в областта на рибарството между ЕС и Исландия?

Siim Kallas, заместник-председател на Комисията. – (EN) Тези два въпроса са доста специфични. Отново искам да подчертая основната ни позиция, че преговорите трябва да бъдат същите, както в случаите с другите държави-членки.

Но, разбира се, Исландия има население малко под 300 000 души, тя е малка държава и няма да бъде голям товар за европейската икономика. Главното е, че това може допринесе, за да може икономиката да преодолее сегашните си затруднения.

Мисля, че държавите-членки ще я наблюдават много внимателно и ще искат от нея първо да сложи ред в собствения си дом. Това е първото изискване и чак след това можем да поставим въпроса какъв принос може да даде Исландия за икономиката на Съюза.

Що се отнася до споразумението в областта на рибарството, отново казвам, че това е много специфичен въпрос. Спомням си обаче, че тази тема е повдигана няколко пъти в предишни преговори относно разширяването.

Мисля, че въпросът за рибарството ще бъде най-трудният в преговорите с Исландия, тъй като тя има доста големи привилегии, които определено ще бъдат оспорени от някои държави-членки. Това ще бъде ключовият елемент в едни бъдещи преговори.

Не знам до каква степен сегашното споразумение ще бъде приложимо или подходящо за бъдещите отношения между Исландия и други държави-членки на ЕС. Щом сте в тази комисия сигурно помните, че това беше много гореща тема в преговорите между Норвегия и някои държави-членки. Все пак не смятам, че още от днес някой ще може точно да каже какви ще са ангажиментите или грижите в тази конкретна област.

Председател. – Благодаря ви, г-н Kallas, че ни помогнахте да се справим с толкова много въпроси тази вечер.

Въпрос № 50 от **Marian Harkin** (H-1073/08)

Въпрос: Доклад относно демографията

През м. ноември 2008 г. Европейската комисия публикува Демографския си доклад, очертаващ предизвикателствата пред Европа в следващите десетилетия в резултат на застаряващото население. Докладът признава, че тези предизвикателства ще изискват различни политически отговори, включително засилване на солидарността между поколенията от гледна точка на дългосрочните грижи, поголямо признание за лицата, полагащи грижи за болни професионално и най-важното, по-голяма подкрепа на полагащите грижи в семейството.

През м. декември 2008 г., Комисията публикува своя доклад „Преструктуриране в Европа“, който също очерта демографските предизвикателства и изтъкна, че потенциалният темп на растеж в Европа би могъл да се забави във времето, когато ще се изискват значителни допълнителни ресурси за посрещане на нуждите на нарастващия брой възрастни хора, за които трябва да бъдат осигурени адекватни пенсии, грижа за здравето и дългосрочни лични грижи.

Тъй като лицата, полагащи грижи в семейството, са и ще продължат да бъдат неизменна и необходима част от нашето социално и здравно осигуряване, може ли Комисията да коментира какви конкретни стъпки е предприела с цел разработка на политически отговори на тези предизвикателства, особено що се отнася до по-голяма подкрепа за полагащите грижи в семейството?

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Гжо Председател, госпожи и господа, в обновения социален дневен ред, приет през м. юли 2008 г., Комисията се ангажира да се занимае с нуждите на възрастното население. Въпросът за застаряващото европейско общество изисква редица стратегически мерки, започвайки с оценка на необходимите реформи в здравната и пенсионната система с цел да се подсилят нуждите на застаряващото население и да се вземат под внимание устойчивостта на обществените фондове за подпомагане на изследванията на начините, по които информационната технология може да допринесе за подобряване на условията на живот и здравеопазването на възрастните хора.

В момента Комисията завършва проекта на Съвместен доклад за социална закрила и социално включване за 2009 г., който ще изпрати ясен сигнал за нуждата да осигурим дългосрочна адекватност и устойчивост на доходите, да направим предлагането на здравни грижи по-ефективно и да намалим неравенствата в здравната област. Той също така ще разгледа предизвикателствата, с които някои държави-членки трябва да се преборят в областта на пенсиите, здравеопазването и дългосрочните грижи. Те са описани в приложените проучвания на отделните страни.

Органите на държавите-членки са тези, които вземат решенията, когато става въпрос за политиката в подкрепа на хората, полагащи „неофициален труд“, осигурявайки грижи за членове на семейството. Комисията обаче може да действа като катализатор за промяна, да подкрепи в усилията им държавите-членки. В рамките на отворения метод на координация в областта на социалната закрила и социалното включване Комисията полага усилия да насърчава държавите-членки да приемат политики в подкрепа на членовете на семейството.

В съвместния доклад за 2008 г. Комисията и държавите-членки изтъкват важността на политиките по отношение на хората, полагащи грижи неофициално, включително и на комплекс от мерки, като например възможности за обучение и консултации, съдействие при ползване на почивка, при излизане в отпуск за полагане на грижи и подходяща социална закрила за хората, полагащи грижи неофициално. Освен това Комисията подкрепя възприемането на тези политики на национално равнище чрез приноса си под формата на проучвания и конференции по темата.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Благодаря за отговора ви, г-н Špidla. Говорите за нуждите на застаряващото население. Със сигурност полагането на грижи е една от тези нужди. Споменахте план за пенсионни реформи и се радвам да го чуя, защото хората, които напускат работа, често пъти, за да се грижат за деца или по-възрастни хора, не плащат адекватни социалноосигурителни вноски и често хората, полагащи грижи, нямат адекватни пенсии.

Споменахте, че хората, полагащи грижи в семейството, не ползват финансови облекчения в държавите-членки и аз съм съгласна с това. Отговорихте ми също така, че Европейският социален фонд би могъл да бъде използван за обучение. Бих искала да ми дадете повече подробности за това.

И накрая, хората, полагащи грижи в семейството, работят: те не са заплатени. Интересува ме как вие гледате на тях с оглед на трудовата заетост и социалните въпроси, което е вашата собствена Генерална дирекция.

Vladimír Špidla, член на комисията. – (CS) Във всеки случай, във всички документи на Комисията, ние работим със съзнанието, че при застаряващо население все повече хора ще бъдат ангажирани да се грижат за зависими лица. Също така държим да има абсолютно ясна политика на равенство между половете, защото един от рисковете на непланираното развитие е, че жените поемат отговорност в далеч по-голяма степен за боледуващи членове на семейството, които често пъти са много възрастни хора. Колкото до финансирането на тези хора, това е въпрос от компетентността на държавите-членки. Те могат да разработят найразлични програми за тези, които полагат грижи за зависими лица и повечето държави-членки имат подобни програми.

След като споменахте Европейския социален фонд, бих казал, че е понятно, че Европейският социален фонд не може да поеме финансирането на грижата за зависими лица, но може да разработва и да помогне за разработването на много и важни програми за лицата, полагащи грижи. Обучението, което споменах, се фокусира точно върху факта, че ако искаме да се грижим за някой близък и за някого, с когото имаме емоционална връзка, независимо от всичките ни усилия и добро желание, в определен смисъл това е специализиран труд. Следователно много добре е хората да получат някои основни познания и опит, защото резултатите са полезни за тях самите: не само защото нивото на грижите много се подобрява, но и защото задачата им значително се улеснява. Това е една от причините да се насочим в тази посока.

Искам също така да подчертая нещо, което не бе споменато, но на което сме обърнали внимание, и това е лишаването от грижи или малтретирането на възрастни хора. В повечето случаи отново се оказва, че лишаването от грижи не се дължи на общ личностен дефект на носещите отговорност лица, а много често е заради ситуационна грешка. Задачата просто е твърде трудна и те не могат да се справят. Чрез Европейския социален фонд искаме да направим нещо и по този въпрос.

Председател. – Въпрос № 51 отпада поради отсъствие на неговия автор.

Преминаваме към следващия въпрос, който беше поставен от г-н Crowley, но г-н Рюан ще го замества.

Въпрос № 52 от **Brian Crowley** (H-1056/08)

Относно: Бедност в Европейския съюз

Солидарността е важна отличителна черта на Европейския съюз, чиито общи ценности включват инвестиране в хората, укрепване на равните възможности и борба с бедността. За тази цел може ли Комисията да очертае бъдещи средства, които да гарантират интегрирането на плановете за борба с бедността на равнище Европейски съюз в националните политики?

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Г-жо Председател, госпожи и господа, с въвеждането на Лисабонската стратегия Европейският съюз си постави амбициозна цел: значително да намали бедността до 2010 г. След това Съюзът разработи инструменти за постигането на тази цел. Отвореният метод на координация в областта на социалната закрила и социалното включване помогна да се засили борбата с бедността и социалното изключване и подпомогна усилията на държавите-членки.

Сътрудничеството между държавите-членки има много добри резултати. Ще спомена три примера: вече има 22 държави-членки, които са определили конкретни показатели за борбата с детската бедност; граждани и фирми вече пряко участват в националните стратегии за борба с бедността; стратегии за социално включване са част от политиката в много области: заетост, образование и професионално обучение, здравеопазване и осигуряване на жилища. Всички възможни политики са впрегнати в борбата със социалното изключване.

Обновената социална програма, приета на 2 юли 2008 г. определя седем приоритетни области на дейност, включително борбата с бедността и социалното изключване. Обновената социална програма също така предлага укрепване на отворения метод на координация. Европейският план за стимулиране на растежа и заетостта, който беше представен на държавните глави и ръководителите на правителства на Европейската среща на върха през м. декември 2008 г. има за цел да противодейства на влиянието на финансовата и икономическа криза и също така да засили реформите, които вече се провеждат в рамките на обхвата на Лисабонската стратегия за растеж и работни места.

Комисията също така започна редовно да наблюдава социалните последици от финансовата и икономическа криза в държавите-членки, както и мерките, които се предприемат на национално равнище. Този инструмент за наблюдение на социалните последици от кризата трябва да се публикува всяко тримесечие и, естествено, акцентът ще бъде върху най-уязвимите групи.

Комисията също така ще продължи да си сътрудничи с държавите-членки, за да гарантира ефективното приложение на своите препоръки, приети през м. октомври 2008 г. във връзка с активното включване на

хората, които стоят най-далеч от пазара на труда. По-конкретно, целта на тези препоръки е да се увеличи ефективността на схемите, свързани с минималната работна заплата, които са недостатъчно добре развити в много държави-членки. С други думи, много е важно, да се даде възможност на всеки гражданин да постигне приличен стандарт на живот, особено по време на настоящата криза.

Също така бих желал да ви напомня, че 2010 г. ще бъде Европейска година на борбата с бедността и социалното изключване. Тя ще акцентира върху следното: подкрепа при спазването на правата и възможностите за социално изключените хора активно да се интегрират в обществото; акцент върху отговорността на всеки член на обществото в борбата срещу бедността; разширяване на изпитаните методи в областта на социалното включване; засилване на ангажираността на главните политически участници.

Аз мисля, че мерките, които споменах, потвърждават факта, че Европа постоянно се опитва по съвсем конкретен начин да отговори на нуждите на най-уязвимите групи, особено в настоящата икономическа ситуация. Аз се надявам, че държавите-членки ще отговорят положително на призива на Комисията да се реши проблемът със социалните последици от кризата. За тази цел те могат да използват инструментите на Общността, които са на тяхно разположение, по-специално Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

Eoin Ryan, автор. – (EN) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за неговия изчерпателен отговор. Като говорим за една от уязвимите групи, с оглед на икономическата ситуация, в която се намираме сега, както и повишаването на нивото на безработицата, очевидно е, че една от тези уязвими групи са младите хора.

Много често в трудни за икономиката времена младите хора, за съжаление, започват да злоупотребяват с наркотици. Дали е възможно Европейският социален фонд да бъде използван целенасочено, за да се опита да помогнем на младите хора с оглед на проблемите, които това причинява не само на тях самите като индивиди, но и на техните семейства и на техните общности и с оглед също така на тежките последици, които това може да има за обществото, а именно да увеличи трудностите и бедността?

Въпросът ми е дали би било възможно да се помогне целенасочено на тази уязвима група чрез този фонд.

Vladimír Špidla, член на Комисията. – (CS) Стратегията на Комисията, дори в тази трудна икономическа ситуация, е да не оставя без внимание всеки случай на дискриминация, всяко нарушение на принципа на равните възможности. Разбира се, вие добре знаете, че европейското законодателство позволява положителното действие, което означава действие, насочено към групи, които са в много трудно положение. Като цяло, Комисията в своите предложения към Парламента улеснява или, ако предложенията се одобрят, иска да улесни използването на Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. По същество, аз мога да кажа, че по отношение на регламенти и по отношение на структура, няма пречки за насочването на значителна част от тези ресурси за младите хора. Това зависи от решенията на спонсорите на индивидуалните проекти, местните структури, както и решенията на национално равнище. Това все още е открит въпрос, но по принцип няма пречки за ефективното използване на ресурсите в полза на младите хора или други групи, които са в особено тежко положение.

Председател. – Времето за въпроси приключи.

Въпросите, които поради липса на време са останали без отговор, получават писмен отговор (виж приложението).

(Заседанието, прекъснато в 17,30 ч., бе възобновено в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н DOS SANTOS

Заместник-председател

14. Закрила на традиционните, национални, етнически и емигрантски малцинства в Европа (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискване по въпрос с искане за устен отговор от Csaba Sándor Tabajdi, Hannes Swoboda, Jan Marinus Wiersma, Véronique De Keyser, Katrin Saks и Claude Moraes – от името на Групата на социалистите в Европейския парламент, към Комисията, относно закрилата на традиционните национални, етнически и имигрантски малцинства в Европа (О-0002/2009 - В6-0005/2009).

Csaba Sándor Tabajdi, автор. – (HU) Г-н Председател, госпожи и господа, съществуват повече от 300 различни национални и етнически малцинства и езикови общности, които живеят на европейския континент. От гражданите на всичките 27 държави в Европейския съюз, около 15 % са членове на традиционни малцинства или имигрантски общности. Въпреки че целта на Европейския съюз е запазването на културното многообразие, езиците на малцинствата, както и самите малцинствени групи са застрашени от изчезване или асимилиране. Непрекъснато нарастващите имигрантски общности са изправени пред криза на интеграцията, помислете си за бунтовете във френските предградия, в покрайнините на Париж, терористичните атаки в Лондон или етническото напрежение в Нидерландия.

Може ли да се вярва на Европейския съюз, когато заклеиява нарушаването на правата на човека и малцинствата в трети страни? Дали хората, отговорни за вземане на решения, адекватно разглеждат проблемите на националните и етнически малцинства в потенциалните страни кандидатки от Западните балкани, когато някои държави-членки не са в състояние да направят това в своя собствен дом и, всъщност, тяхната практика е диаметрално противоположна на тази политика? Онези, които не могат и не искат да се изправят с лице към тези въпроси, които крият главите си в пясъка, си играят с бъдещето на Европа.

Днешното разискване беше предшествано от загрижени гласове, като някои хора твърдяха, че този въпрос е много чувствителен. Какво би станало с Европейския съюз, ако разисквахме само онези въпроси, които не засягат ниции интереси? Не можем да се правим, че тези проблеми не съществуват. Гражданите на Европа очакват от нас да даваме истински отговори. Европейският съюз трябва на местно, регионално, национално равнище и на европейско равнище да гарантира правата на коренните жители и традиционните малцинства – ромите, няколкото милиона души, които имат статут на малцинства и нямат независима държава, като например, каталунците, баските, шотландците, бретонците, елзасците, корсиканците, уелсците, унгарските малцинства в Румъния, Словакия и Сърбия, както и други национални общности.

Субсидиарност, самоуправление, участие във властта и съвместно вземане на решения са основните ценности на Европейския съюз. От критична важност е да бъдат установени форми на съвместно вземане на решения, самоуправление и автономия на основата на споразумения между мнозинствата и малцинствата при пълното зачитане на суверенитета и териториалната цялост на държавите-членки. Що се отнася до лица, които са част от имигрантски малцинства в рамките на една държава, ние трябва да им помагаме да се интегрират възможно най-пълноценно, а имигрантските малцинства, от своя страна, трябва да демонстрират пълно зачитане на езика и обичаите на съответната държава. Ако Европейският парламент наистина иска да стане властови център, той трябва да се занимава с тези чувствителни въпроси.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н Председател, госпожи и господа, г-н Tabajdi, зачитането на малцинствата е важен принцип сред условията, които трябва да се изпълнят, преди една страна да се присъедини към Съюза. Критериите от Копенхаген са насочени специално към кандидати за присъединяване към Съюза.

Зачитането на правата на лица, членове на малцинства, в това число, зачитане на принципа на недискриминация, е един от основополагащите принципи на Съюза. Съюзът обаче няма общи правомощия в областта на защитата на правата на малцинствата. Компетентните национални органи са тези, от които зависи гарантирането на тази защита в съответствие с конституционните споразумения и международните задължения.

В допълнение, проблемите на институционалната организация или автономията на малцинствата е правомощие на държавите-членки. Също така от всяка държава-членка зависи да вземе решение дали да ратифицира Рамковата конвенция за защита на националните малцинства и Европейската харта за регионалните или малцинствени езици, които са два основни инструмента, въведени от Съвета на Европа.

Ето защо Съюзът няма правомощия да приеме общо законодателство, както се предполага от въпроса, и да установи стандарти за закрила на малцинствата и механизми за проверка. Съюзът обаче в рамките на своите правомощия би могъл да приеме мерки във връзка с някои въпроси, които могат да имат положителен ефект върху положението на отделни лица, членове на малцинства.

Например Комисията следва политика на борба с дискриминацията, основана на расова принадлежност, етнически произход или религия. Това ще гарантира приложението на законодателството на Общността в тази област и приложението на директивата, която допълва това законодателство.

Приемането на Рамковото решение срещу расизма и ксенофобията на 28 ноември е още един пример в това отношение. С това рамково решение Съюзът допринася за подобряването на положението на лицата от малцинствата, когато те са подложени на определено отношение. Съюзът също така предприе действия във връзка с положението на ромското малцинство.

Интегрирането на имигрантите е важен и увеличаващ се проблем за държавите-членки на Европейския съюз. Пред 2005 г. Комисията представи Обща програма за интеграция, която формира рамковата директива за общ подход към интеграцията в Европейския съюз. В допълнение на това, Съюзът разпредели бюджет от EUR 825 милиона за 2007—2013 г. за приложението на Европейския фонд за интегриране на граждани на трети страни.

Три нови инициативи на Комисията ще се появят през 2009 г.: третото издание на Наръчник по интеграция, Европейският форум по интеграция, който допълнително ще ангажира гражданското общество за целите на нашата работа, и уебсайт по въпросите на интеграцията, който ще действа като единен портал за информация за интеграцията и ще разпространява и обменя най-добрите практики сред заинтересованите лица в областта на интеграцията.

Ролята на Европейския съюз в областта на многоезичието не е в това да подменя действията на държавите-членки, а, по-скоро, да подкрепя и допълва тези действия. Политиката на Европейската комисия по отношение на многоезичието включва регионални езици, както и езици, които се говорят от малцинства.

Зачитането на езиковото и културно многообразие е един от крайъгълните камъни на Европейския съюз. Това зачитане на езиковото и културно многообразие сега е част от Европейската харта за основните права, където в член 22 се казва: „Съюзът зачита културното, религиозното и езиковото многообразие“.

В последното съобщение на Комисията, прието през м. септември 2008 г., също се заявява, че всеки от многото езици, независимо дали е национален, регионален, или говорен от малцинства или имигранти, допринася за нашата обща култура. Основните инструменти, с които Съюзът разполага в тази област са програмите за финансиране, по-специално Програмата за обучение през целия живот 2007–2013 г.

И накрая, Агенцията на Европейския съюз за основните права е много ценен инструмент, който ние използваме, за да събираме данни, полезни за развитието и приложението на всички инструменти и на тези политики на Общността. В резултат на искане на Европейския парламент към Агенцията за основните права, която, напомням ви, се намира във Виена, работната програма на Агенцията за 2009 г. включва подготовката на сравнителен доклад за ситуацията във връзка с етническата и расовата дискриминация в Европейския съюз. Това ще ни позволи да актуализираме доклада относно расизма, с който се занимавахме през 2007 г.

Това е, което мога да ви кажа. С други думи, ние нямаме правно основание да организираме закрила на малцинствата. Този въпрос наистина е от правомощията на държавите-членки, въпреки че Съюзът очевидно трябва да избягва дискриминация по отношение на гражданин, член на малцинство.

Rihards Pīks, *от името на групата PPE-DE.* – (LV) Благодаря ви, г-н Председател, г-н Tabajdi е поел една огромна задача – да се опита да формулира и класифицира общности от народи, които са се формирали по различни начини исторически и които, независимо дали са по-многочислени или по-малочислени, живеят в държави, където хората основно имат друг етнически или езиков произход. Както знаем, през вековете границите и имената на страните често са се сменяли както в резултат на войни, така и когато държавите са се обединявали или разделяли, когато империи са се създавали или разпадали, а хората много често, без да променят местожителството си, са ставали поданици на различен крал или жители на различна страна. По същия начин миграцията е протичала както на индивидуално равнище, така и с преместването на цели етнически общности. Ние сме наследили резултатите от всичко това. Без съмнение, днес всеки гражданин на Европейския съюз заслужава живот, достоен за едно човешко същество, както и равни възможности. Какво точно обаче можем наистина да наречем малцинство в съвременния смисъл на думата и могат ли държавите да се съгласят и да определят единни критерии? Това е важно, тъй като се оформя днешна нова миграция: миграция в рамките на Европейския съюз и миграция от страни извън ЕС. Струва ми се, че първо специалисти, изследователи, историци, етнографи и лингвисти трябва да работят над това и след това вероятно политиките могат да имат последната дума. Ако политиките инициират нещата, тогава ние веднага ще станем свидетели на значителна политическа субективност и егоизъм, особено с приближаването на изборите. Благодаря.

Katalin Lévai, *от името на групата PSE.* – (HU) Г-н Председател, г-н Barrot, госпожи и господа, повече от 45 милиона души, принадлежащи към 57 различни малцинства живеят в Европейския съюз и в другите европейски страни. Днес, когато призракът на расизма броди из Европа, когато шовинизмът на мнозинствата в националните държави видимо се увеличава до застрашителни размери в Централна и Източна Европа, ние нямаме право да загърбваме политиките по отношение на малцинствата. Както чухме, включително и от члена на Комисията, ЕС все още няма регламенти по отношение на защитата на идентичността на малцинствата, които да се отнасят за всички държави-членки. Въпросът за малцинствата е в компетенцията на държавите-членки и затова тези общности през повечето време трябва да се задоволят с това, което могат да договорят със собствените си правителства. Общият брой жители на държавите-членки от Централна и

Източна Европа, които принадлежат към различни национални, малцинствени общности, е значително по-голям от този в Западна Европа и техните проблеми са също така по-сложни. За да могат не само националните малцинства, но и всеки, който е част от малцинствени нации в ЕС, да се чувства наистина у дома в Европа, европейското законодателство трябва да създаде правна рамка с всеобхватни правни норми за закрила на малцинствата.

Ние трябва да създадем такива политически структури, които не се стремят към изключителност, а споделят компетенции. Щом този модел стане реалност в Европейския съюз, националните малцинства ще повишат статуса си и ще получат нови възможности за защита на своя език и култура. В това отношение ратифицирането на Договора от Лисабон е от съществена важност, тъй като два от неговите членове, благодарение на унгарското правителство, включват права на лица, принадлежащи към малцинства. Приемането на Договора ще бъде голяма крачка напред в историята на Европейския съюз. Настоящата икономическа криза не е благоприятна за малцинствата, защото тя предизвиква конфликти и създава благоприятна почва за крайно дясна демагогия. Европа не може да си позволи, особено в този момент, да не чуе гласа на малцинствата. Тя не може да изостави малцинствата в момент на криза.

Henrik Lax, от името на групата ALDE. – (SV) Разискване на европейско равнище по въпроса за положението на различните малцинствени групи може да бъде приветствано. Изработването на обща гледна точка за правата и задълженията, които трябва да се прилагат към национални, етнически или езикови малцинства, имигранти и лица без гражданство, ще бъде благоприятно за тези групи и за целия Съюз в много отношения. Около една десета от гражданите на ЕС в момента принадлежат към национално, езиково или етническо малцинство. Някои като мен, финландец, който говори на шведски, са третирани добре. Други са дискриминирани или пренебрегнати. Важно е за историческите национални малцинства да могат да се видят като пълноправни членове на Съюза. Европейският съюз има нужда от подкрепата на своите малцинства и не трябва да забравя да им даде възможност активно да участват във вземането на решения и в работата за гарантирането на сигурно и хармонично общо бъдеще.

Очевидно е, че не можем да прилагаме същите правила към националните малцинства, каквито се прилагат към имигрантските малцинства например. Имигрантите се нуждаят от специална помощ, за да могат да се интегрират в новата си родина. Лицата без гражданство са отделен въпрос и те трябва да бъдат поощрявани, като се използват всички средства, да кандидатстват за гражданство в приемащата ги страна.

Европейският съюз също така се нуждае от обща гледна точка по въпросите на малцинствата, за да може да защити себе си и своите държави-членки от натиск и провокации отвън там, където правата на малцинствата се използват като оръжие, за да се сее разделение и да се създават безредици. Ангажирането и пропагандата на Русия в Естония и Латвия например е поучителен пример. Ние не трябва да слагаме оръжие в ръцете на онези, които искат да ни навредят.

Европа се нуждае от представителен форум на малцинствата, който да действа като съвещателна структура по въпроси, с които се занимават Европейският парламент и Съветът на Европа. Би било важно за тази парламентарна комисия да й се възложи ясна отговорност по въпроси, свързани с малцинствата. Този Парламент трябва да приеме становище за правата на малцинствата.

И последно, бих искал да задам конкретен въпрос: готова ли е Комисията да поеме отговорност за инициране на разискване по отношение на малцинствата в Европа и готова ли е тя активно да подпомага справедливото третиране на малцинствата в Съюза, а не просто езиковото многообразие, което често се използва като начин за пренебрегване на малцинствените групи. (*Ръкопляскания*)

Jan Tadeusz Masiel, от името на групата UEN. – (PL) Г-н Председател, г-н Ваггот, някои малцинствени групи присъстват в държавите-членки от векове, докато други са дошли неотдавна.

Ромите са една от традиционните малцинствени групи, които присъстват в страните от Съюза отдавна, откакто съществуват някакви данни. Съжалявам да кажа това, но в моята страна Полша, въпреки че ромите не са дискриминирани, може още много да се желае по отношение на тяхното интегриране. Те споделят тази гледна точка. Аз мисля, че ромите имат нужда от подкрепата на държавата. По-специално, те имат нужда от помощ за професионалното им обучение и за образованието като цяло.

Държавите-членки трябва да играят водеща роля по отношение на интегрирането на тази и на други малцинствени групи. Общо законодателство за Съюза все пак би ни помогнало много в нашите усилия. Това, което имам предвид по-конкретно, е дефинирането на правата и отговорностите на новопристигналите от ислямски държави, за които е трудно да се интегрират в Европа.

Mikel Irujo Amezaga, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Г-н Председател, бих искал да изразя моята дълбока благодарност за работата на г-н Tabajdi за подготовката и внасянето на този въпрос с искане за устен отговор, който ние разискваме днес, а също и за неговата огромна работа за изготвянето на резолюцията, която, за съжаление, ние не разискваме, но която, без съмнение, ще можем да обсъдим на следващите пленарни заседания.

Тази резолюция е необходима, защото е ясно, че ние трябва да установим минимално равнище на закрила за малцинствените групи в Европейския съюз, нещо, което не съществува в момента.

Аз не споделям разбирането на члена на Комисията Barrot за честото скриване зад липсата на общи правомощия на Европейския съюз по този въпрос. Очевидно противоречие е да се споменават критериите от Копенхаген, да се споменава друг тип законодателство и в същото време – когато може би няма интерес или, да кажем, не сме достатъчно смели – да се крием зад липсата на правомощия с цел, представете си, да нямаме напредък при закрилата на малцинствата, защото ние, в крайна сметка сме изправени пред една вечна дилема. Ние не сме изправени пред проблем, а по-скоро пред предизвикателство, с което Европейският съюз трябва да се справи, и този въпрос трябва да се разглежда именно така.

Kathy Sinnott, *от името на групата IND/DEM*. – (EN) Г-н Председател, във всяка държава от ЕС има групи от хора, които се разглеждат като различни, поради характеристики като етническа принадлежност, език, начин на обличане, музика, която свирят и как се молят. Когато хората от тази страна силно желаят да зачитат всеки човек за вътрешното му достойнство, тези различия се разглеждат като обогатяващи и хората се ценят. Всъщност, когато се цени достойнството на човека, ние изобщо не разглеждаме малцинствата по негативен начин. В много страни обаче това уважение е малко или не съществува. Това води до дискриминация, при която малцинствата са малтретиранни и оставени да живеят в най-окаяни условия.

Ние настояваме в Споразумението от Копенхаген, че една страна, която иска да се присъедини към Европейския съюз, трябва да има поне минимално приемливо ниво на зачитане на всеки, който живее в нейните граници. Този принцип се обезсилва, когато ние игнорираме тези критерии и допускаме членство на страни, където хората са маргинализирани и третиранни по неподобаващ начин.

В Ирландия например много деца и възрастни с увреждания бяха държани в институции в ужасяващи условия по времето на нашето присъединяване и години след това.

Днес, въпреки въвеждането на критериите от Копенхаген, съществуват подобни ужасни условия за уязвими малцинства в страни, които наскоро се присъединиха към ЕС или които планират да направят това. Критериите от Копенхаген бяха тотално пренебрегнати в тези случаи и отношението към малцинствата не се сметна за пречка пред членството. Това отрича самата цел на споразумението. Ако една страна, за да се присъедини към ЕС, трябва да изпълни критериите от Копенхаген по отношение на третирането на хората в нея, трябва да бъде възможно да се суспендира членството ѝ, ако тя не отговаря на тези критерии.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Ние се занимаваме с проблема за етническите малцинства, но това означава, преди всичко, унгарското етническо малцинство, г-н Tabajdi. Унгария е наистина страна, където етническите малцинства бяха напълно пренебрегнати през последните десетилетия. Думите на бившия омбудсман Jęř Kaltenbacha за малцинствата в Унгария потвърждават това. Броят на словашките, живеещи в Унгария, от повече от 300 000 е намалял до 18 000 през същия период. За стопилото се словашко малцинство като език за обучение в училищата на етническото малцинство се използва унгарският. В същите училища словашки се преподава само четири часа седмично.

В Словакия няма вендета по този повод и за унгарското малцинство, живеещо в Словакия, нещата са несравнимо по-добре. В училищата на унгарското малцинство езикът на обучение е изключително унгарският. Словашки се преподава като допълнителен език няколко часа всяка седмица. Религиозните служби се водят само на унгарски във всички словашки общности в Унгария и изключително от унгарски свещеници. От друга страна, само унгарски свещеници извършват тези задължения в унгарските общности в Словакия.

Европейският парламент обаче парадоксално не обръща никакво внимание на проблемите на словашкото, немското, сръбското и други живеещи в трудни условия малцинства в Унгария. Има повтаряща се дискусия за периферни проблеми на унгарското малцинство, които словашкото правителство, във всеки случай, разглежда в момента. Тъкмо днес като част от този процес то одобри едно изменение в закона за образованието, което гарантира, че географските названия ще бъдат отпечатвани на унгарски и на украински в учебниците за училищата на малцинствата. Всъщност, унгарските политици и депутати са тези, които, под маската на хора, разрешаващи етнически проблеми, непрекъснато натрапват своите идеи за автономни решения, включително и териториална автономия. Съвсем наскоро унгарският президент направи това по време на посещението на

неговия румънски колега в Будапеща и среща сериозен отпор. Трябва да се свали маската на подобно отношение и силно да се критикува, включително и в рамките на този Парламент.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Докато интересите на всички други социални малцинства, защитени от антидискриминационни регламенти, яростно се защитават, европейската правна защита, да не говорим за политическата воля, е съдържана, където става въпрос за традиционни национални малцинства. И все пак, съществуването на тези малцинства в рамките на Европейския съюз е не политически въпрос, а реалност – има милиони, които живеят в ЕС и не са имигранти. Те живеят в държави-членки, без да са се местили от земите на своите деди. Това стана, защото през двадесети век, границите на техните страни се преместваха около тях, изоставяйки ги и поставяйки ги пред неразрешима дилема. Как могат те да запазят своята идентичност и своята общност, как могат те да представят на своите деца образа на сигурно бъдеще през двадесет и първи век? Ние трябва най-накрая да признаем, че проблемите на тези общности не могат да бъдат решени единствено посредством универсалните човешки права, и антидискриминационни регламенти. Тези общности с право настояват за всички онези неща, които при наличие на население със същата численост, Европейският съюз смята, че по право са за тези, които са част от мнозинството. Ето защо е необходимо регулиране от страна на ЕС, ето защо е необходима помощ от страна на ЕС. Тези общности са прави да си мислят например, че автономията, която е донесла просперитет и развитие на малцинствата в Южен Тирол и Италия, ще донесе и за тях желаното решение.

Разбира се, формите на автономия, включително и териториална автономия, могат да донесат положително и управляемо бъдеще за такива общности. Не бива да има мистификация около такива общности, те трябва да бъдат обсъждани открито, тъй като, ако тази възможност се окаже положително решение в една държава-членка, без да нарушава териториалната ѝ цялост, то може по подобен начин да се окаже добро решение и за друга държава-членка. Справедливите искания на тези общности, които се основават на основни принципи и текуща практика в Европейския съюз, не могат да бъдат тема табу в ЕС през двадесет и първи век!

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Гн Председател, интересно е, че през всеки парламентарен мандат, ние посочваме несъществуващата или крехката правна и материална закрила на една или друга малцинствена група в рамките на държавите-членки.

С наскорошното разширяване на изток, ситуацията неизбежно стана много по-сложна.

Европа от 27 има повече от 100 групи, ако добавим етническите и езикови малцинства към тези, образували се в резултат на по-нова имиграция. Особено трябва да се спомене и вече беше споменато ромското малцинство – етническа група, която живее сред нас от векове. Тя има своите характеристики и е в най-тежко положение в сравнение с всички други малцинствени групи.

Удвояването на усилията да постигнем интегриране, но не асимилиране на тези групи и превръщането на това единство в многообразието в реалност, е основно предизвикателство за Европа, г-н Ваггот. Има смисъл това, че Договорът от Лисабон изрично посочва за първи път в историята на Европейския съюз правата на хората, които са част от тези малцинства и техните собствени ценности.

Всяка социална група е различна. Езиково-историческите малцинства в държавите-членки и тяхното признато и неоспоримо право да се изразяват на майчин език нямат нищо общо с новите потоци от мигранти, които имат собствени отличителни характеристики.

Ние вземаме Европейската харта за регионални или малцинствени езици като наша отправна точка и искаме Европейския социален фонд да отдели влияние и средства за малцинствените групи.

Току-що измина 2008 г. като Европейска година на межкултурния диалог и аз мисля, че този диалог току-що е започнал. Смятам, че трябва да се възползваме от този импулс и да продължим да разширяваме този диалог, за да създадем механизми за контрол на европейско равнище с цел да се защитят малцинствените групи.

Ще завърша на тази нотка: ние имаме задължение в нашите държави-членки да защитаваме и опазваме традициите и ценностите на многокултурна Европа, която възниква сега, и задължение на Парламента е да установи стандарти за интеграция в общата европейска рамка, която улеснява мирното съвместно съществуване.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Гн Председател, един от всеки десет жители на Европа е представител на национално малцинство. Много от тях се чувстват като доведени деца в собствената си родина. Те се надяват Европейският съюз да гарантира техните права и да им помогне да подобрят положението си. По отношение на правата на човека, най-големият дълг на Европейския съюз е свързан със закрилата на малцинствата. Въпреки че правната основа за ефективна закрила на малцинствата съществува, политическата воля за

приложението ѝ често е недостатъчна. Ратифицирането на Договора от Лисабон може да подобри ситуацията, но сам по себе си, той не е магическо решение. За съществуващите институции е важно да работят ефективно и по-специално да се засили профилът на малцинствата в Агенцията за основните права. Различните малцинства биха възприели като положителен знак, ако в новата Комисия има член, чието задължение ще бъде да се занимава изключително с проблемите на малцинствата. Това ще бъде ясен сигнал, че малцинствата са също пълноправни граждани на обединяваща се Европа. Европа не може да има доведени деца, защото в един или друг смисъл ние всички сме малцинства.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Гн Председател, с благодарност и признание приветствам включването в дневния ред на проблема за закрилата на традиционните и етническите малцинства, както и на имигрантите в Европа. За мен е болезнен фактът, че без необходимата подкрепа от нашите политически групи, нашето общо разискване днес приключва без решение и че все още е невъзможно да се приеме рамково споразумение на ЕС по отношение на закрилата на малцинствата. В страните от бившия комунистически лагер принципът на ненамеса беше върховен принцип. Смятам, че е недопустимо Европейският съюз по същия начин да оставя решението на проблема в областта на компетентността на отделните държави-членки. Аз смятам, че декларациите на президента Traian Băsescu в Будапеща, с които той отхвърля справедливите искания на унгарците от Трансилвания за колективни права и автономия, напомнят за диктаторската позиция от времето на националната комунистическа ера. Европейският съюз е общ дом и за национални, етнически и религиозни малцинства и именно по тази причина, ЕС не може повече да отлага предоставянето на институционална, правно регулирана закрила на тези малцинства.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Гн Председател, нашите култури включват принципа на правовата държава и индивидуалните права и затова е правилно да се защитават правата на отделен член на някое малцинство, но би било опасно, ако приемем закони за правата на ненационални малцинства като самостоятелни общности.

За ненационалните малцинства, а аз говоря само за тях, общностният подход трябва да се отхвърли, защото той неизбежно ще доведе до нарушаването на единството на много европейски нации. Там, където се спазва принципът на правовата държава, регулирането на начина, по който хората живеят заедно, трябва да остане национално правомощие. В този случай, ако мнозинството е враг на малцинството, това би поставило демокрацията под въпрос.

Изправени пред бедност или опасност, някои хора напускат страната, откъдето произхождат и търсят убежище. Правото на убежище е начин хората да покажат, че не са доволни, като напускат. За щастие, то вече е основно право, но както с всяко право, има и съпътстващо задължение. В този случай задължението е да приемеш правилата, езиците и обичаите на приемащите страни.

Правото на убежище е ценно право, тъй като е право, присъщо на всяко човешко същество. Дори ако сте част от малцинство, това не е основание за придобиване на право на общност. Вашата основна връзка е със страната, където сте се установили. Илюзия е да се вярва, че просто съжителството на преходни общности с различна памет може да създаде държава. С времето това само ще създаде или поле на безразличие, или поле за битка.

Вие или трябва да обичате страната, която ви е приела, или трябва да я напуснете. Това е задължение, родено от свободата да идвате и да си отивате.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Искам да изразя моята подкрепа за закрилата на малцинствата и зачитането на тяхната култура, езици, традиции и обичаи. Аз мисля, че всички държави-членки трябва да включат препратки към закрилата на малцинствата в националните си законодателства в различни области.

В това отношение, мисля, че законодателството на Румъния е особено добре изработено и може да служи като модел за други държави-членки. Доказателство за това твърдение е дори един от нашите колеги в този парламент, когото аз много уважавам и който е роден, израснал и получил образование в рамките на унгарската общност в Трансилвания, и сега успешно представлява Унгария в този Парламент. Не следва обаче закрилата на малцинствата да води до крайности като колективни права, подкрепата на самоопределение и автономия, в това число и териториална.

Аз наистина смятам, че не е полезно да се разделят малцинствата на отделни категории, тъй като може да се създаде впечатлението, че към тези категории трябва да има различно отношение. Всички граждани трябва да се третират еднакво и да имат едни и същи права и задължения към общностите, където живеят. Децентрализацията и местната автономия, основани на националните закони, до голяма степен отразяват стремежите, които гражданите имат, независимо от тяхната националност или етнически произход. Не е нормално да се започва обсъждане по концепции, които още не са залегнали в настоящото международно

право и които не са приети на равнище държави-членки. Не е нужно също така да приемаме разпоредбите на Съвета на Европа.

Специално трябва да се спомене ромското малцинство. Аз категорично смятам, че общите програми на ЕС, по-специално в областта на образованието, биха ускорили значително интегрирането на ромите.

И накрая, искам да ви напомня, че всяка нация, без значение колко е голяма, е малцинство в сравнение с 500-те милиона граждани на Европа.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Закрилата на малцинствата е несъмнено един от най-важните принципи и в моята страна Словацка република е гарантирано наистина изключително високо ниво на закрила на малцинствата. Ако ще говорим за етнически малцинства, можем да кажем, че този висок стандарт също е гарантиран във формата на културна и образователна автономия, защото ние имаме университет за най-голямото етническо малцинство.

Независимо от това, аз съм изцяло против започването на обсъждане за териториалната автономия, защото смятам, че това е много важен политически и правен проблем и също така, защото смятам, че той е в хуманно отношение доста болезнен. Това може да причини огромно човешко страдание. Освен това започването на обсъждане за териториалната автономия основно ще застраши единството и успешния напредък на Европейския съюз.

В заключение, г-н Barrot, тъй като вие говорихте за уважение – да, наистина е необходимо мнозинството да пита чувство на уважение към малцинството, но също така смятам, че малцинствата в едно здраво, функциониращо общество трябва да имат същото уважение към това общество.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – (EN) Гн Председател, бих искала да благодаря на гн Tabajdi за отличната му работа. За съжаление, няма да можем да завършим нашите разисквания с резолюция.

Аз съм твърдо убедена, че правата на малцинствата трябва да станат част от достиженията на правото на Общността. За съжаление, Комисията няма желание да предложи мерки в тази област. Ние трябва да помним, че правата на малцинствата са неотделима част от правата на човека и затова нашите стандарти трябва да бъдат възможно най-високи. Нека не забравяме, че уважението и закрилата на малцинствата е и един от критериите от Копенхаген. Комисията дори не прилага правилно тези критерии в процеса на присъединяване.

Ние сме готови да направим отстъпки с надеждата, че ситуацията ще се подобри по-късно, но след присъединяванията, не са изработени инструменти, които да се справят с проблема, както членът на Комисията Barrot изтъкна миналия месец. Ние сме изработили общ стандарт на Европейския съюз в областта на правата на малцинствата и той е абсолютно задължителен.

Edit Bauer (PPE-DE). – (HU) Благодаря ви много, г-н Председател. Има някои политически територии в рамките на Европейския съюз, където съществува двоен стандарт. Критериите от Копенхаген за правата на малцинствата се прилагат към присъединяващите се страни, както чухме днес, но тези същите права не присъстват в общностното право. Ако здравето на Европа е в нейните разнообразни култури и никой не иска да види как културата и езикът на малките нации изчезва, тогава етническите малцинства имат дори по-голяма нужда от закрила, включително и правна. В новите държави-членки очевидната закрила, основана на социалистическия интернационализъм, изчезна и националистическите настроения се засилиха. В допълнение, различни форми на потиснически национализъм често се появяват в новите държави-членки, особено след като и критериите от Копенхаген вече не са обвързващи. Ние често ставаме свидетели на засилването на асимилационни усилия, като се твърди, че това е в интерес на малцинството. За съжаление, това е политически инструмент, който често се използва от популистки партии с цел мнозинството да се настрои срещу малцинството.

Установяването на вътрешни правни стандарти за защита на правния статут на малцинствата не може да се избегне. Тези стандарти трябва да са в съответствие с най-добрите практики в Европа, основаващи се на различните форми на самоуправление, които нямат нужда да бъдат разкривани като вид политическо престъпление, нито пък отхвърляни. По-скоро, принципът на субсидиарност трябва да се разшири, за да позволи на представителите на малцинството да вземат решение по отношение на собствените си дела. Може би методът на откритата координация ще е от полза, докато се създаде правно основание. Искам да поставя следния въпрос на Комисията: дали е възможно да се използва тази опция, този метод за постигането на решение за правния статут на малцинствата? Накрая, искам да благодаря на гн Tabajdi за отличната му работа в тази област.

Corina Crețu (PSE). – (RO) На европейско равнище ние имаме съгласуван набор от регламенти, критерии и препоръки, които гарантират защитата на гражданите, които са представители на национални малцинства и случаите на нарушения са доста редки в рамките на Европейския съюз. Малцинствата в Румъния се радват на национални права, които са доста над съответните европейски стандарти. И наистина присъствието в този Парламент на членове на ЕП от Румъния, които са етнически унгарци, е живо доказателство за това.

За вътрешно етническата хармония в Европа е жизненоважно да се зачитат правата на човека, но каквито и да било сепаратистки действия, предизвикани от влошаване на етнически права, трябва са бъдат спирани. Европейският проект означава интеграция, а не създаване на анклави, образувани на етническа основа.

Аз също така мисля, че ние трябва да отделим повече внимание на положението на националните малцинства в съседни на ЕС страни. Един пример в това отношение са румънците в Украйна, Сърбия и Република Молдова, които са лишени от основни права и са подложени на интензивен процес на денационализация.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Гн Председател, в ЕС има няколко случая на езици, които се говорят от исторически европейски групи, които не могат да се използват в разискванията в Парламента, тъй като не са признати като държавни езици. Това е пропуск в представителната демокрация.

Един от тези случаи е баският език еускера (Euskera), който не е език на малцинство, а официален език, поне в южната част на Страната на баските, която в административно отношение се явява част от испанската държава. Същото обаче не се отнася – и моля ви, г-н Barrot, не го приемайте лично – за северната част от Страната на баските, която е в рамките на френската държава, чийто президент заяви пред Асамблеята на ООН, че да не се зачита националната идентичност и език означава да се сеят семената на унижението и че без такова зачитане, не може да има мир в света. И въпреки това, нито еускера, нито корсикански, бретонски или окситански получават каквото и да е официално внимание и не получават никаква подкрепа, за да се гарантира това, че тяхната употреба се зачита и насърчава.

Ето защо аз се обръщам към Агенцията за основните права с искане да следи и да работи, за да гарантира, че няма нарушения на каквото и да е право на хората в Европа да употребяват майчиния си език и че няма дискриминация по отношение на гражданите и че всички местни езици се считат за официални в рамките на съответните територии.

(Ораторът продължи на баски)

Eskerrik asko jaun-andreok zuen laguntzazatik Europako hizkuntza guztien alde.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). - (EN) Гн Председател, аз приветствам това разискване, още повече, че европейската история показва, че във времена на кризи етническите напрежения могат да подпалят пожар в иначе стабилни ситуации. Бих искал да вярвам, че намерението на инициаторите на това разискване е да подчертаят благотворните основни ценности и реалности на европейския проект, защото реалностите в Европейския съюз са наистина най-добрите стандарти в света за отношение към малцинствата. Затова ние трябва високо да кажем, че този Парламент не приема и няма да приеме никакви разколнически действия или занижаване на стандартите, които току-що споменах.

Както посочи г-н Barrot, във всяка отделна страна в Съюза има ясна и в повечето случаи официална правна рамка, която гарантира защитата на нашето културно многообразие. И все пак, има ли алтернатива по-високото образование за поддържането на нашето общество, състоящо се от много етнически групи? Примерите от реалния живот показват, че разрешаването на проблемите с образованието подхранва силното развитие на Общността. Образованието по своя характер е по-скоро обединяващо, отколкото разединяващо. Всъщност, то ни учи, че ние всички сме малцинства в някакво отношение. Университетът Babeș-Bolyai в Румъния, в трансилванския град Cluj, е пример за мултикултурен университет, който често е цитиран от Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа като положителен пример и образец за съжителство на много култури и междуетническо взаимодействие.

Където има нужда, по-високото образование на езика на националните малцинства е част от образователната система. Позволете ми да ви дам пример с университета Sapientia в Румъния.

Тези положителни примери обаче не означават, че ние трябва да престанем да следим ситуацията, трябва да сме наясно, че пред нас стои разрешаването на най-предизвикателния проблем, а именно проблемът с ромското население в Европа. По мое мнение, най-ефективният начин за разрешаването на този невероятно труден европейски проблем в дългосрочен план е чрез образованието. Много бих искал да видя много задълбочено разискване за това, как Европа възнамерява да се възползва от нашата уникална образователна система, за да останем единни в нашето многообразие.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Съветът на Европа е институцията, която се занимава със зачитането на правата на човека. Правата и закрилата на малцинствата попадат в компетенцията на държавите-членки в съответствие с принципа на субсидиарност. Традиционните и етническите малцинства, малцинствата от мигранти и имигранти трябва да спазват националното законодателство на държавата-членка, в която пребивават.

Аз мисля, че интегрирането на малцинства от мигранти не следва да е част от общата имиграционна политика, която ЕС в момента разработва. Тази политика може да бъде дефинирана само тогава, когато отпаднат съществуващите в рамките на ЕС бариери пред свободното движение на работници от държавите-членки, присъединили се към Европейския съюз след 2004 г.

Закрилата на малцинствата от мигранти е част от принципите, подкрепяни от социална Европа. Създаването на справедливи условия за работа на всички европейски граждани, независимо от коя държава-членка произхождат, им гарантира достоен живот. Като европейски социалист, аз подкрепям разработването на европейска рамка за законната имиграция, но настоятелно призовавам, преди всичко, да се спазват основните принципи на Европейския съюз за всички европейски граждани.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) За съжаление, днес това проекторешение се поставя пред Парламента само във формата на въпрос. Представителите на традиционни национални малцинства и общности се опитват да убедят мнозинството чрез мирни парламентарни средства, че това, което е добре за 14 държави-членки на Европейския съюз, ще бъде добре за цялата територия на ЕС. Традиционните национални малцинства се намират в нова страна не по своя вина, а без да се е налагало да напускат своята многовековна родина. Никой не ги е питал дали искат да сменят националността си или да приемат нов официален език. Тези традиционни национални малцинства са най-лоялните граждани на съответните страни. Въпреки войните, икономическите кризи, вътрешните политически борби и асимилацията, те не са изоставили своята потомствена, вековна и, същевременно нова родина. Тяхната лоялност е безупречна. Именно по тази причина е трудно да се разбере страхът на няколко десетки милиона силно население на големи държави от няколкостотин хиляди, или най-много половин милион, представители на едно малцинство.

Различните форми на самоуправление, съществуващи в Европейския съюз като например териториална и културна автономия, са резултат от политика на консенсус между мнозинството и малцинството и не са отслабили икономическата, политическата или социалната мощ на съответната държава или тази на Европейския съюз. Моята страна Румъния съществува в сегашния си вид от 1920 г. През 1930 г. населението на тази територия е включвало 28 % представители на други националности. Сега този дял е спаднал до 10 %. Има няколко други държави, освен Румъния, които имат сходни проблеми. Има закони и права, но тяхното приложение не може да се гарантира, въпреки че езиковото, етническото и регионалното многообразие е европейска ценност. Ето защо е важно да се очертаят насоки, основани на съществуващи успешни примери в ЕС, които са приемливи за всички и не нарушават териториалната цялост на държавите.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Благодаря ви много, г-н Председател, г-н Barrot, госпожи и господа, преди всичко, бих искал да изразя удоволствието си да приветствам инициативата на Csaba Tabajdi, която е насочена към подобряването на положението на малцинствата, които живеят в Европейския съюз. Въпреки че известни примери доказват, че националните малцинства се разглеждат като ценност и възможност в Европейския съюз, като например Южен Тирол и Аландските острови, за съжаление, в Източна Европа, ние се срещаме с противоположното отношение, дори понякога в изказвания на държавници. Именно по тази причина ние спешно трябва да се противопоставим на декларации, които определено и дългосрочно ще отхвърлят исканията на националните малцинства за автономия, чрез позоваване на изискванията, поставени от Европейския съюз. Затова ние трябва да говорим решително и да декларираме, че националните малцинства имат право на автономия и на това да упражняват правата си на малцинство на равнището на Общността и че ние трябва да гарантираме тези основни права и чрез правната система на Европейския съюз. Затова аз напълно подкрепям разработването на всеобхватен регламент за защитата на правата на малцинствата на равнището на Европейския съюз. Благодаря ви много.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Г-н Председател, госпожи и господа, днес имаме щастлив специален случай и заслугата за това и изключително на г-н Tabajdi, председател на междуведомствената група и експерт по въпросите на малцинствата, за което му благодаря.

Днес аз използвам италианския език, който е език на държавата, но не и мой майчин език. Аз правя това по една специална причина: голям брой етнически малцинства от различни страни и етнически групи живеят в Италия. Днес аз искам да използвам този пример, както и примера, че едно етническо малцинство не е етническо малцинство просто само по себе си, а трябва да усеща солидарност, да се чуе гласът на това малцинство тук,

в Парламента. Аз също така искам да кажа на италианските малцинства, които живеят извън границите на Италия, че по друг начин те няма да имат тази възможност.

Г-н Barrot говори днес за недискриминация. Аз смятам, че недискриминацията не е достатъчна, защото ние трябва да постигнем равни права, а равните права ще дойдат тогава, когато имаме малцинства в определено положение и им окажем значителна помощ, за да достигнат равнището на мнозинството. По тази причина ние имаме нужда от дискриминация с положителен знак в някои ситуации. Това, мисля, е нова идея, идея, която трябва да се прилага.

Европейският съюз има компетентности. С използването на членове 21 и 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 2 от Договора от Лисабон – нека се надяваме, че ще влезе в сила, възможно най-скоро – заедно с критериите от Копенхаген, както и с малко гъвкавост и правно въображение, ние ще можем да постигнем много неща. Аз искам да спомена, по-специално, член 2 от Договора от Лисабон по отношение на защитата на индивидуалните права на лицата и тук бих искал особено да благодаря на бившия министър на външните работи г-н Frattini, който имаше решаващ принос за неговото включване.

Ние се надяваме, че ще има защита на правата на групи, защото това е нашата цел. Тъй като има 168 малцинствени групи в Европейския съюз и около 330 на европейския континент, 100 000 милиона от нашите съграждани на този континент са в това положение. Ние в Южен Тирол сме стигнали до ниво, което, въпреки че може още да се подобрява, е много, много добро. Когато чуя, че представители в този Парламент или членове, които са представители на мнозинството от населението, говорят как техните малцинства са добре третирани, аз доста се съмнявам. Аз бих бил по-щастлив, ако представителите на малцинствата кажат, че отношението към тях е добро.

Ние в Европейския съюз трябва да разберем, че малцинствата представляват добавена стойност, мост между културите, между хората и държавите. Ние трябва да се стремим към единство в културното многообразие.

Katrin Saks (PSE). – (ЕТ) Госпожи и господа, езиковото и културно многообразие, което е ценност и актив на Европейския съюз, често става проблем на ниво държави-членки, особено в области, където границите са се местили вследствие на превратностите на историята: или малцинството е станало мнозинство, или мнозинството е станало малцинство, както е случаят с Естония, моята родина. В такива случаи това е огромно предизвикателство за една отделна страна.

На ниво Европейски съюз е много важно да не се прилагат двойни стандарти. Критериите от Копенхаген, които предишните оратори споменаха в няколко изказвания и които новоприєединилите се страни трябваше да постигнат, вече бяха обсъдени, но също така много добре разбрахме, че същите тези критерии, същите тези изисквания, например образователните изисквания, не са постигнати от много от старите държави-членки. От решаваща важност е всички страни да бъдат третирани по един и същи начин и минималните стандарти да бъдат прилагани към всички.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Преди всичко, аз не мисля, че Европейският съюз се нуждае от обща политика по отношение на малцинствата. Ние дължим осигуряването на равни права за всички европейски граждани, независимо от техния етнически произход. От друга страна, ако онези, които поставиха въпроса, който се разисква, наистина искат европейска политика по този въпрос, ние можем да ги уверим, че румънското законодателство например може да се смята за образец на добра практика.

Румъния може би има най-либералното и съвременно законодателство по отношение на националните малцинства в Европа. Те имат много политически и социални права, идентични на правата на всички други граждани. По-многобройните малцинства като например унгарците имат право на образование на майчин език на всички нива. Представители на малцинствата имат право на места в парламента дори ако не са получили необходимите гласове. Всъщност, партията на унгарското малцинство, която беше спомената тази вечер и по време на разискванията снощи, е част от румънското правителство през 12 от последните 19 години, откакто Румъния функционира като демократична държава.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Всички видове малцинства трябва да бъдат подкрепяни не само по отношение на запазването на една уникална идентичност, ценности, традиции и език, но също и за развитието на тяхната култура. Според мен, Румъния, която е унитарна, суверенна държава, може да служи за образец в областта на зачитането на индивидуалните права на представителите на всички малцинства.

Аз приветствам напредъка, който моите колеги са постигнали, както и тяхната непрекъсната загриженост за закрилата на етническите, традиционните или националните малцинства. Това е открит подход, който може да се приветства. Но що се отнася до отношенията между мнозинството и малцинството, аз бих ви дал

два съвета: 1) Аз смятам, че не само представители на малцинствата трябва да участват в мерки от този характер, но и мнозинствата трябва да се занимават с проблемите, свързани с малцинствата и то в същата степен, именно за да могат да защитят това, което наричаме „единство в многообразието“, което се случва в Румъния. 2) Аз оценявам това, че малцинствата трябва да са загрижени за статута на мнозинствата, тъй като тези две общности образуват, но само заедно, онова единно цяло, което допринася за естественото развитие на обществото.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Като част от това разискване, бих искал да коментирам, като кажа, че националните малцинства, вдигат толкова шум, защото нямат аргументи в подкрепа на всички права, за които настояват. Аз бих искал да издигна лозунг за това: „вдигането на шум не води до добро и доброто не вдига шум“.

Законите на Европейския съюз не могат само да защитават малцинствата и да поставят националните общности в неравностойно положение, тъй като разрешаваме положителна дискриминация. Искам да ви дам един пример за това, как действителността противоречи на твърденията, които се правят. Някои хора твърдяха, че правата на унгарските малцинства не се зачитат в областта на образованието в Румъния и, тъй като аз съм специалист в областта на образованието, искам да дам пример с университетите в Румъния, които са съобразени с всички европейски стандарти за третирането на малцинствата.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Като част от това разискване, бих искал да обърна внимание на влошаването на ситуацията във връзка с религиозните права на румънците, живеещи в долината на р. Тимок в Сърбия. Говорим за общност от повече от 100 000 румънци.

Искам да се възползвам от възможността да изразя загрижеността си от решението на градския съвет в сръбския град Negotin да разруши православната църква с богослужение на румънски език, въпреки че свещеникът Voian Alexandru е получил необходимите разрешения. Това щеше да бъде втората църква за румънците, живеещи в Сърбия. За своята дързост при строителството на първата църква отец Alexandru получи два месеца условна присъда. Бих искал да подчертая, че в съответствие с член 5 от Споразумението за стабилизиране и асоцииране, Сърбия е приела да зачита правата на човека и да защитава етническите и религиозни малцинства.

Искам да завърша с откъс от писмо на отец Alexandru, където той изразява надеждата си, че компетентните органи в Сърбия няма да разрушат църквата, където службата ще се извършва на румънски език. Цитирам: „... за да ни помогне също така да получим тези права в нашата страна Сърбия, за да можем поне да имаме наша собствена църква и училище и да можем да говорим на румънски език.“

Adrian Severin (PSE). – (EN) Г-н Председател, Европейският съюз няма юрисдикция що се отнася до статута на националните малцинства в държавите-членки. Това не е проблем, защото всички държави-членки на Европейския съюз са също и членки на Съвета на Европа, организация, която има средствата и опита да се справя с този въпрос. Да се дублира дейността на Съвета на Европа би било пагубно за обхвата на нашата работа по отношение на малцинствата и само ще създаде объркване и безпокойство.

Второ, аз съм загрижен за това, че нашият подход към въпроса за малцинствата поставя твърде голям акцент върху решения, които може би са били валидни преди десетилетия и столетия. Аз мисля, че в тази област също така би било по-добре да развиваме нашето въображение, а не нашата памет.

Накрая, вместо да повтаряме области, които вече са изследвани, по-добре би било Европейският съюз да разработи концепция за транснационална защита на културните права на континент, където всяка етнокултурна общност също е малцинство.

Dragoş Florin David (PPE-DE). – (RO) В настоящите условия на глобализация и свобода на движението аз мисля, че идеите, които се изразяват тук тази вечер за териториалните органи нямат смисъл. Аз мисля, че има повече от един милион румънци, които живеят в Испания и Италия, но не виждам защо те биха могли да искат автономия в тези държави.

Смятам, че създаването на комисия или подкомисия на Европейския парламент за контрол и наблюдение на правата на малцинствата е отлична идея, като те ще прилагат европейската политика на това равнище или най-вече, определени процедури за зачитане на правата на малцинствата. Аз не мисля, че Румъния някога е отклонявала посещение на президент на европейска държава и, все пак, това е слух, който се разнася тук. Мисля, че Румъния предлага модел на добра практика за твърде много страни в Европейския съюз.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (HU) Благодаря ви много, г-н Председател, националните малцинства, които живеят на територията на Европейския съюз, обогатяват ЕС. Европейският парламент трябва да играе водеща роля в закрилата на етническите малцинства чрез инициране на сериозно разискване по отношение на правния статут на малцинствата. Парламентът трябва да поеме отговорността за разработването и приемането

на рамков регламент, който да е обвързващ за всички държави-членки. Такъв рамков регламент наистина ще служи на интересите на малцинствените общности само ако –като имаме предвид принципа на субсидиарност – неговите разпоредби включват факта, че приемането на различни форми на автономия, основаващи се на консенсус между мнозинството и малцинствата, е начин за предоставяне на необходимия статут на малцинствените общности. Благодаря.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Да, малцинствата трябва да се зачитат и техните права трябва да бъдат правно гарантирани от държавите-членки на ЕС. Културното и езиковото многообразие трябва да бъде запазено, тъй като то е основата за здравословно функциониращия Съюз. Ние обаче няма да позволим на политически групи, основаващи се на позицията на едно малцинство, да прокарат автономистки интереси, които често поставят на изпитание териториалната цялост на държавите и които, освен това, често произтичат от чувство за несправедливост, свързано с решения, взети в миналото.

Териториалната автономия на национална основа и, освен това, неосноваваща се на хомогенен принцип и често малтретираща в политическо отношение малцинствения статут на мнозинството от хората в определен микрорегион или общност, е заплаха за мирния живот и мирното съвместно съществуване в Европейския съюз.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (FR) Г-н Председател, аз имам два въпроса към члена на Комисията.

По време на разискванията, много членове на Европейския парламент и колеги говориха за двойни стандарти, нееднакви задължения по отношение на новите и старите държави-членки. Какви мерки вземате във връзка със старите държави-членки, с други думи, 15-те държави-членки, които не отговарят на критериите от Споразумението от Копенхаген?

Вторият ми въпрос е за религиозните малцинства, евреите и мюсюлманите, които живеят на нашия континент, в нашия Съюз: какви мерки се вземат от Комисията за защита на тяхната вяра, техния закон, техния начин на живот?

Csaba Sándor Tabajdi, автор. – (FR) Г-н Председател, г-н Barrot, първият въпрос, на който трябва да се отговори, е дали въпросът за националните малцинства попада в изключителните правомощия на националните органи.

Според мен отговорът е отрицателен, тъй като, ако въпросът за правата на човека не е вътрешен въпрос за държавата-членка на Европейския съюз, тогава и въпросът за правата на националните малцинства няма да бъде вътрешен въпрос. Това, разбира се, се нуждае от изясняване. Югославия беше бомбардирана заради нарушенията на правата на косоварите, така че защо да не изясним позицията си по този въпрос?

На второ място, защо положението в новите държави-членки беше по-добро преди присъединяването в сравнение с настоящото положение?

Трето, г-н Beazley постави въпроса за двойните стандарти. Вярно е, че независимо от проблемите, положението на унгарската общност в Румъния е по-добро. В Румъния има проблеми, но положението е по-добро в сравнение с Елзас или Бретан. Защо са налице двойни стандарти?

Четвърто, нека поговорим за териториалната автономия. На Аландските острови във Финландия и в Южен Тирол в Италия регионалната автономия наистина стабилизира съответната страна. В Испания системата на автономните области е много добър пример, независимо от малцината баски екстремисти, които заслужават нашата осъдителна оценка.

В заключение, г-н Председател, трябва да се каже, че недискриминацията и равното третиране са недостатъчни, за да компенсират неблагоприятните последици за малцинствата. В крайна сметка, доволните малцинства са фактор за стабилност за страните от Европа. Henrik Lax винаги казва, че една правилно провеждана политика винаги носи дивиденди. Това е действителността и бих искал да ви благодаря за разискването.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н Председател, изслушах много внимателно всички изказвания и съм трогнат от емоционалния заряд, който е заложен в някои от тези позиции.

Г-н Tabajdi току-що изброи цяла поредица от проблеми. Много добре си давам сметка, че тези проблеми действително съществуват, но още веднъж съм длъжен и за съжаление няма как да го избегна, да ви припомня, че закрилата на групи от национални малцинства именно като групи не попада в областите на компетентност на ЕС, нито дори в компетентността на Агенцията за основните права.

Въпреки това, по мое настояване Агенцията ще разгледа въпроса за етническата и расовата дискриминация при актуализирането на доклада ѝ за 2007 г. относно расизма, но бих потвърдил, че договорите не предоставят компетентност в тази област нито на Европейския съюз, нито на Комисията, нито на Агенцията.

Беше споменат отвореният метод на координация, но този метод също изисква наличие на компетентност. Напълно е ясно, че ако Съветът реши да промени позицията си, това може да отвори други пътища, но за момента ние обръщаме специално внимание на борбата с дискриминацията, която може да засегне по-специално хора от малцинствата.

Трябва да сме напълно ясни по тези въпроси: ние разполагаме с инструменти на равнище Общност за борба с дискриминацията. Член 13 от Договора за създаване на Европейската общност съставлява правното основание на две директиви: Директивата от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход и Директивата от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите.

Следователно от тази гледна точка е налице воля за борба с всички форми на дискриминация против граждани от малцинствени групи. Освен това Агенцията за основните права възнамерява да предприеме по мое искане много задълбочено проучване на всички тези форми на дискриминация.

Това е всичко, което мога да кажа. Не мога да отида по-далече, защото не разполагаме с правните инструменти. Държавите-членки няма да ни позволят това.

С това уточнение, положението на ромите в Европейския съюз например действително е достойно за съжаление, като тяхната интеграция е основен приоритет както за Съюза, така и за Комисията, както беше потвърдено на първата европейска среща на високо равнище на ромите на 16 септември, в която участвах наред с г-н Barroso и г-н Špidla. В резултат на тази среща г-н Špidla ще създаде Европейска платформа за ромите. Тази гъвкава структура ще ни позволи да се издигнем до предизвикателствата на равнище ЕС. Въпреки това, действително трябва да бъдем внимателни, тъй като по мнението на Комисията етническият подход би бил противоположен.

В заключение бих искал да кажа, че бях трогнат от казаното тук. Напълно ясно е, че истинската сила на Европейския съюз е в разрешаването на този конфликт между малцинствата и мнозинствата в дадена държава, но също така е вярно, че Европейският съюз понастоящем е федерация от национални държави, което означава, че за нас е трудно да стигнем по-далече.

При това уточнение, не съществуват пречки за неформална размяна на добри практики или най-добри практики между страните. Вие споменахте много добрите практики в някои от по-новите държави-членки на Европейския съюз и аз не се съмнявам, че тези добри практики могат да бъдат възприети като вдъхновение за други подобни примери.

Това беше, което имах да кажа, г-н Председател, и съжалявам, че не мога да ви дам по-добър отговор, но преди всичко съм длъжен да спазвам действащите правила в Европейския съюз такива, каквито са в момента. Въпреки това, бих подчертал още веднъж, че в случай на дискриминация на лица, принадлежащи към малцинствена група, можете да бъдете уверени, че моята позиция ще бъде абсолютно категорична, тъй като имам твърдото намерение да гарантирам зачитането на тази недискриминация, като се надявам, че Хартата на основните права ще институционализира това по много категоричен начин вследствие ратификацията на Договора от Лисабон.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Genowefa Grabowska (PSE), в писмена форма. – (PL) Няма страна в съвременна Европа, която да отрича правата на малцинствата. В съзвучие с мотото на Европейския съюз „Обединен в многообразието“ ние изграждаме многокултурна Европа, в която националните малцинства съществуват съвместно с обширни монолитни държави и се ползват с пълен обем политически и граждански права. Изглежда Европа е на едно мнение по този въпрос. В днешно време всеки, който поставя под въпрос правата на малцинствата, със сигурност няма да постигне успех в света на политиката. Правата на малцинствата са заложили в правния ред на отделните държави-членки на ЕС и са потвърдени и в множество международни споразумения.

По тази причина бях изненадана от решението на Върховния административен съд на Литва, постановено на 30 януари тази година. Съгласно това решение поставянето на табели с наименованията на улици на полски наред с наименованията на литовски език противоречи на закона. Органите в област Вилнюс получиха заповед

да премахнат табелите на полски език в едномесечен срок. Случаят е особено любопитен, тъй като етническите поляци представляват 70 % от населението на област Вилнюс, а пътни знаци на полски език се срещат почти навсякъде. Това се случи, независимо от факта, че Литва се е ангажирала със спазването на Европейската харта за местно самоуправление и е ратифицирала Европейската рамкова конвенция за защита на националните малцинства от 1995 г. Член 11 от тази Конвенция предвижда използването на малцинствени езици, включително върху пътни знаци. Трудно е да се разбере защо Литва, която вече пет години е държава-членка на ЕС, пренебрегва стандартите на Съюза и не изпълнява задължението си да гарантира правата на малцинствата на своя територия.

Iosif Matula (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Г-н Председател, госпожи и господа, произхождам от област, намираща се на границата между Унгария и Румъния, в окръг Arad, където проблемите, свързани с малцинствата, бяха преодолени преди много време.

В тази област колеги и приятели от детството, посещавали начално училище и впоследствие преминали обучението си в университета на унгарски език, понастоящем продължават да използват унгарския език в институциите, в които работят.

Бях председател на Окръжния съвет в Arad и на Румънския западен регионален орган. В този регион, в който се намират окръзите Arad, Timiș и Bihor в Румъния и Csongrád и Békés в Унгария, румънците и унгарците завършиха заедно изпълнението на десетки съвместни проекти и понастоящем работят по други, като всички използват единен европейски език за разрешаване на общи европейски проблеми.

Приканвам всеки, който би искал да научи от първа ръка за румънския модел за разрешаване на проблемите на малцинствата, да проучи на първо място реалната ситуация, преди да изразява позицията си на различните европейски форуми.

Andrzej Tomasz Zapłowski (UEN), в писмена форма. – (PL) Правата на националните малцинства в държавите-членки от ЕС съставляват важен въпрос в контекста на правата на човека. На практика обаче въпросът често се експлоатира за действия, насочени към разпространяването на ревизионизма в Европа и за оспорване на границите.

Правото на лицата да използват родния си език и правото им да пазят традиционната си култура и нрави са несъмнено две права, които задължително се нуждаят от закрила.

В последно време са чести случаите в Европа, когато определени малцинства са изразявали желание за връщане на определени територии на страната, с която имат национална връзка. Това предизвиква реакция от страна на мнозинството. Съществуват и случаи, когато малцинства от няколко милиона души са били пренебрегвани и им е бил отказван статут на малцинства. Такъв например е случаят с поляците в Германия. Следователно Германия нарушава основните права на малцинствата.

Случаят с хора, пристигнали в нашите страни извън Европа е съвсем различен. Очевидно тези хора имат право на собствена култура и език. Те обаче нямат право да създават собствени обособени области, в които да пренасят законодателството на страните на произхода си. Ако желаят да живеят сред нас, те трябва да са готови да се интегрират в нашите страни и да станат отговорни граждани на страната, в която се установяват.

15. Право на гласуване на местни избори за лица, които не са граждани на Латвия (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса с искане за устен отговор от David Hammerstein – от името на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, Alexandra Dobolyi – от името на Групата на социалистите в Европейския парламент, Willy Meyer Pleite – от името на Конфедеративна група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица и Marian Harkin – от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, към Комисията, относно правото на гласуване на местни избори за лица, които не са граждани на Латвия (О-0007/2009 - В6-0007/2009).

David Hammerstein, автор. – (ES) Г-н Председател, в Европейския съюз съществува държава-членка, която използва понятието „неграждани“ за означаване на хиляди хора, живеещи в тази страна. Големото мнозинство от тях са родени в тази страна, работят в тази страна, но въпреки това носят определението „неграждани“. Това е аномалия в Европейския съюз.

Това е аномалия, защото Европейският съюз се основава на понятието за недискриминация, на принципа на равенството, което днес се отрича в тази страна, която не признава правата на тези хора и подлага една група на историческа дискриминация единствено на основание етнически произход. Това е неприемливо.

В Комисията по петиции разгледахме конкретни случаи. Първият случай беше на човек, който дойде и каза: „За първи път имах възможност да гласувам, когато бях на обучение в Германия. Имах възможност да гласувам на германски местни избори, а в собствената си страна не можех да гласувам, защото не ме признават. Аз нямам друг паспорт. Нямам друга страна. Имам единствено тази страна, а не мога да гласувам.“ Това е аномалия.

Разгледахме друг случай в Комисията по петиции във връзка с човек, който е издържал езиковите изпити в Латвия, познава всички закони и който обаче не получава гражданство, тъй като държавата счита, че – и повтарям думите на посланика, казани пред нас – „този човек не е лоялен към държавата“. Как е възможно това? Как е възможно това положение да засяга 20-25 % от населението на държава-членка на Европейския съюз?

Настояваме основните права на хората да бъдат зачитани и това положение да стане ясно на всички, като се има предвид, че някои страни се присъединиха към Европейския съюз, без да изпълняват критериите от Копенхаген. Настояваме да бъде упражнен натиск върху Комисията, тъй като до този момент Европейската комисия е показала единствено слабост и пълна липса на интерес или загриженост.

Alexandra Dobolyi, автор. – (EN) Гн Председател, с тъга отбелязвам, че днес, близо пет години след разширяването, не са налице много доказателства, че Латвия е показала зачитане по отношение на най-многобройното ѝ малцинство. Препоръките на Европейския парламент и на множество други международни организации бяха напълно пренебрегнати.

Голяма част от населението на Латвия беше отделено от държавата и институциите. Не е за учудване, че процентът на натурализация е слаб. Превръщането на хората в чужденци и издаването на чужди паспорти за тях им вдъхва чувството, че не са свързани с държавата. Те не участват. Не вземат решения. Не гласуват дори в населените места, в които представляват до 40 % от населението и където политическите решения пряко засягат техния живот.

Дали това положение е добро за Европейския съюз? Това е въпрос към Комисията и Съвета. Демокрацията не може да процъфтява без гражданско общество, а не може да има гражданско общество без участие. Участието започва на местно общностно равнище.

Тези хора са родени в страната или са прекарвали там по-голямата част от живота си, като говорим за над 15 % от населението на Латвия или около 372 000 души. ЕС трябва да предприеме действия от тяхно име. Защо Комисията не предприема действия по този въпрос? Гражданите на други държави-членки, пребиваващи в Латвия, могат да гласуват и да участват в местни избори и избори за Европейски парламент, а стотици хиляди хора, родени в страната или прекарвали по-голямата част от живота си там, не се ползват с това право.

Бих искал да запитам Комисията и Съвета какво са направили за разрешаването на този въпрос с латвийските органи и за предприемане на по-нататъшни действия без отлагане.

Willy Meyer Pleite, автор. – (ES) Гн Председател, моята група, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, не се поколеба да внесе този въпрос с искане за устен отговор към Комисията, когато по време на няколко заседания в комисията по петиции, бяхме осведомени за положението, в което се намират много от гражданите на Латвия.

Членове на Комисията, г-н Barrot, неприемливо е да наблюдаваме случаи на сегрегирани граждани в Европейския съюз в 21-ви век. Това не е в съответствие с принципите или ценностите на Европейския съюз. В държава, която от 2004 г. е част от Европейския съюз, с население от едва 2,5 милиона жители, понастоящем действа закон, който не допуска половин милион души да упражняват правата си на граждани.

Тези хора са наричани неграждани. Те имат черен паспорт и по тази причина ги наричат „черни“ или „патладжанени“. По този начин се обръща към тях дори самата администрация, държавата, правителството, а това са граждани, които не се ползват със законното си право да гласуват или да бъдат избирани.

Следователно считаме, че Европейската комисия следва да упражни значителен натиск върху правителството с цел да предотврати неизпълнението на множество препоръки, направени от различни институции, като Организацията на обединените нации, Комисията по правата на човека, Комисията на ООН за премахване на расовата дискриминация, Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, Конгреса на местните и регионални власти на Съвета на Европа, Комисията по правата на човека към Съвета на Европа и препоръката на Европейския

парламент, в разискването относно присъединяването на Латвия, резолюцията от 11 март, в която категорично се посочва, че следва да се намери реално решение на проблема със сегрегацията и въпроса с гражданите, от които се изисква да докажат дали са родени преди 1940 г. Това е просто неприемливо.

Считам, че това не следва да се толерира. Не можем да съществуваме съвместно в Европейския съюз, докато това положение продължава и следователно считаме, че е много важно Комисията, органите в Европейския съюз и всички ние да представим предложения в същия дух с цел прекратяване на това положение.

В този смисъл нашата група очаква от Комисията да направи конкретни предложения по въпросите, които поставихме в настоящото разискване. По отношение на езика, загрижени сме и от обстоятелството, че вследствие на новите нормативни актове – като миналата година имаше студентски демонстрации – 60 % от учебните програми трябва да бъдат преподавани на латвийски, като по този начин се създава явна дискриминация по отношение на руския език.

Спомням си времето на диктатурата на Франко в моята родна страна Испания, когато беше забранено да се говори на езика на баските, каталонски или галисийски. Тези езици бяха просто забранени. Днес действителността е, че те са официални езици наред с останалите. Смятам, че това е положение, което също би трябвало да се установи, така че в крайна сметка да няма граждани на Европейския съюз, на които е отнета възможността да се изразяват на майчиния си език, на техния роден език, който би следвало да се ползват със същия официален статут, както всеки друг език, който би се използвал в съответната държава.

Следователно призовавам Комисията да действа динамично веднъж завинаги с цел да се спре сегрегацията, наблюдавана в тази държава-членка на Европейския съюз.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-н Председател, по процедурен въпрос, членовете на този Парламент вероятно имат различни становища по разисквания въпрос, но вие като председател имате правото, а всъщност и задължението, да съветвате колегите относно начина, по който могат да изразяват становищата, които имат право да изкажат.

Смятам, че последното изявление съдържа елементи, които бяха много близо до клеветнически твърдения по адрес на правителство на държава от Европейския съюз. Аз възразявам срещу това. Мисля, че ако погледнем Правилника за дейността на ЕП, за правилното протичане на разискванията в този Парламент, не се допуска членовете на ЕП да използват този език, който току-що беше използван.

Председател. – Тъй като не тълкувам изказването на члена на Европейския парламент по начина, който вие току-що заявихте, не съм използвал правомощията, които са ми възложени по силата на правилника за дейността.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Г-н Председател, тъй като беше споменато моето име, поддържам всяка казана от мен дума.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н Председател, преди малко беше цитиран примерът на Испания, но всъщност испанската държава в действителност разреши този проблем.

Комисията си дава сметка за специфичните обстоятелства, в които се намира рускоезичното малцинство в Латвия. Бяха положени големи усилия в рамките на предприєдинителната стратегия за насърчаване на натурализацията и интеграцията на това население в съответствие с препоръките на Организацията на сигурност и сътрудничество в Европа и Съвета на Европа.

Комисията многократно е подчертавала, че всички участващи страни, включително самите малцинства, трябва да имат принос в този сложен процес и да намерят решения.

По отношение на конкретния въпрос за участието на нелатвийски граждани в местните избори, гаранциите, които предоставя Договорът за създаване на Европейската общност по отношение на изборителните права, са свързани с участието на граждани на ЕС в избори за Европейски парламент и местни избори в държавите-членки по местопребиваване дори когато не са граждани на съответната държава.

Участието в избори на лица, които не са граждани на държава-членка на ЕС и следователно не са граждани на ЕС, не е предмет на правото на Общността.

Следователно Комисията не може да постави пред Латвия въпроса за участието на тези лица в местните избори. Разрешаването на този въпрос зависи от държавата-членка.

Разбирам наистина положението, описано от авторите на въпроса с искане за устен отговор, но за съжаление не мога да им дам друг отговор, така че трябва да оставим на самата Латвия решаването на този проблем, за чието разрешаване Съюзът не разполага със законови правомощия.

Rihards Pīks, *от името на групата PPE-DE*. – (LV) Благодаря ви, г-н Председател, трябва да ви напомня, че в моята малка страна, Латвия, живеят 2,3 милиона жители, от които приблизително 1,6 милиона са от латвийски етнически произход. Въпреки това в Латвия основното образование се осъществява от държавата и местната власт на осем малцинствени езика, като някои от тях, например ромски и естонски, се говорят от много малко хора. Когато става въпрос за рускоезичните неграждани, не може да бъде приложена концепцията за „традиционно малцинство“. Според понятията, въведени в западноевропейските страни, те трябва да бъдат наричани новодошли или имигранти, които по времето на съветската окупация са пристигнали в Латвия и са се ползвали с много привилегии. Първо, те са имали привилегиите да не учат езика на страната и на хората, при които са се установили, като са говорили единствено на руски. В моята страна беше приет един от най-толерантните закони в Европа по отношение на натурализацията, по-точно казано, за да се удовлетворят очакванията на тези хора в по-голяма степен. През десетгодишния период, откакто този закон е в сила, приблизително 50 % от негражданите са придобили граждански права. Когато неотдавна беше извършено проучване в края на 2008 г. обаче сред хората, които не са били натурализирани, 74 % са изразили позицията, че не желаят да получат латвийско гражданство. Второ, само една трета от негражданите са се възползвали от правото си да регистрират като латвийски граждани децата, родени, след като Латвия придоби независимост – едва една трета. Защо това е така, не знам. Г-жа Ždanoka, която е член на Европейския парламент от Латвия и представлява латвийските граждани от руски произход, не крие факта, че след придобиването на изборителни права за негражданите, следващата стъпка би била призив руският да придобие статут на втори официален език. Какво означава това? Първо, това означава запазване на привилегирания статус на хората, които идват в Латвия от Русия, и второ, това ще означава подписването на (смъртна) присъда за латвийския език и култура, тъй като зад рускоезичните стоят 1 40 милиона души в Русия с нарастващи националистически амбиции. За латвийския език, това не е възможно, защото той е слабо разпространен и се говори от много малко хора. Накрая, ние се присъединихме към Европейския съюз не за да останем разделеното общество, създадено по време на съветската окупация, а за да превъзмогнем това и да съхраним своята собствена идентичност. Благодаря ви.

Proinsias De Rossa, *от името на групата PSE*. – (EN) Г-н Председател, отговорът на члена на Комисията Barrot беше много разочароваш. Аз очаквах един много по-положителен отговор от него, независимо от законодателните ограничения, в чиито рамки той работи. Мисля, че той можеше да каже, че ще направи всичко, което е по силите му, за да поощри промяната в Латвия в духа на основополагащия принцип на ЕС за многообразие.

Аз произхождам от Ирландия; говоря английски. Английският е моят роден език, но аз не съм англичанин: аз съм ирландец. Истината е, че ЕС е съставен от множество държави. Фактически, всички наши държави са обременени с малцинства и мнозинства, които имат история, свързана с обстоятелството, че са били част от една империя или са били империя или колония. Ние трябваше да се занимаем с това.

Ако се преместя да живея в Латвия, и живея и работя там за известен период от време, ще мога да гласувам на местните избори. Там обаче има стотици хиляди хора, които са родени в Латвия, но не могат да гласуват на местни избори. Това е несправедливост, а – бих искал да кажа на г-н Pīks – това е и саморазрушително. За да се превъзмогнат трудностите и страховете, ние трябва равнопоставено да приемем всички хора, живеещи в нашите държави. Трябва да ги насърчаваме към политическо участие. Като предоставим възможността на хората да гласуват на местни избори, ще ги накараме да се почувстват част от тяхната общност и част от управлението на своите собствени местни общности и това би помогнало, както казвам аз, да се преодолеят бариерите.

Една от най-големите мигрантски общности в Ирландия е британската. Всички нейни членове могат да гласуват на местни избори в Ирландия. Не всички могат да гласуват на национални парламентарни избори, защото не всички притежават ирландско гражданство, но всички гласуват на местни избори в Ирландия и допринасят значително за ирландския политически живот. Така че аз бих се обърнал към членовете на този Парламент, които са от Латвия – а с още по-голяма сила и към всички останали членове от държавите-членки, които имат проблеми с малцинството, дори с мнозинството – да имат предвид, че за да се преодолеят тези трудности и за да се преодолее страхът, ние трябва да приемем хората и да ги интегрираме в нашия политически процес, а не да ги държим настрана от него.

Georgs Andrejevs, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н Председател, преди всичко, трябва да напомня, че след 1945 г., когато британците, французите, белгийците и холандците напуснаха своите колонии, руснаците

започнаха да се заселват там. Също през 1949 г., когато клаузите на Женевската конвенция забраниха заселване на цивилни в окупираните територии, русификацията на Латвия беше интензивна и съветската власт изпрати поток от 2 милиона имигранти.

Следователно не може да се каже, че когато Република Латвия получи своята независимост през 1991 г., новодошлите през епохата на СССР са пребивавали в Латвия незаконно. Така че на руснаците днес е предоставено гражданство чрез натурализация като хуманитарен акт от страна на латвийското правителство, а не като право.

Според Хартата на Обединените нации, обикновено законите относно гражданството се отнасят до вътрешните проблеми на страната и никоя друга страна не може да се намесва в тях, дори и самата ООН. Следователно позицията на латвийските органи с оглед на възможността да се предоставят граждански права на негражданите е твърда и неизменна: правото на глас е неразделна част от гражданството.

Подобна позиция е също в унисон с международното право и практика. В същото време Латвия със значителна финансова помощ от други страни – с изключение на Русия – положи значителни усилия да улесни процеса на натурализация и интеграция на негражданите в Латвия, като намали процента на негражданите до 16 % в края на 2008 г.

Нашата цел е да се уверим, че всички жители на Латвия могат да подадат молба за гражданство и да упражняват своите права напълно и ефективно. Латвия се стреми да осигури на своите граждани пълни права, вместо на нейната територия да живеят неграждани с много права.

Разбирам, че тази позиция на Латвия противоречи на политиката, обнародвана на страниците на руския „Diplomatic Herald“ от г-н Караганов през 1992 г., както и на неговите поддръжници в Европейския парламент, но ние никога няма да се откажем да защитаваме нашата страна срещу тези дезинформационни кампании.

Ģirts Valdis Kristovskis, *от името на групата UEN*. – (LV) Г-н Barrot, госпожи и господа, либералният латвийски закон позволява на всеки да докаже своята лоялност към латвийската държава и западноевропейските демократични ценности. В резултат на това от 1993 г. насам броят на негражданите е спаднал до 59 %. По-голямата част от предприемачите в Латвия са от руски произход. Това са аргументите, които ни дават основание да отхвърлим оплакванията срещу латвийската държава. В допълнение, струва си да се обърне внимание на факта, че в Латвия живеят хора, които са членове на групата „Интерфронт“, която се бори срещу независимостта на Латвия и призовава за съхранение на империята на злото, каквато беше СССР, все още отричат окупацията на Латвия, все още намират извинения за престъпленията на съветския тоталитаризъм в Балтийските републики и гласуват против членството на Латвия в ЕС и НАТО. Възможно е тези убеждения от тяхна страна да са значително препятствие относно всяко желание за придобиване на латвийско гражданство. Нека следователно да им попречим да живеят в техния свят на отминали ценности!

Tatjana Ždanoka, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н Председател, ние разискваме подробно латвийския случай, защото е уникален. Латвийските неграждани не принадлежат към нацията в която и да е държава и нямат право да участват в никакви избори. Всички пълнолетни лица със статут на неграждани в Латвия пребивават постоянно в страната към началото на 90-те години. Последният път, когато те имаха възможността да упражнят своите изборителни права, беше преди 19 години, т.е., през м. март 1990 г., когато беше избран Върховният съд на Латвия. Година и половина по-късно, същият този Върховен съд лиши една трета от своите собствени изборители от техните изборителни права. Това е уникален случай в парламентарната история.

Г-н Barrot говори само за интеграцията на негражданите в обществото и тяхната натурализация. Обаче подобен подход поставя нещата в обратен ред: негражданите са вече част от обществото – 32 % са родени тук – и за много, процедурата за подаване на молба за гражданство в тяхната собствена страна е унизителна и те по начало отказват да преминат през процеса на натурализация.

За латвийския политически елит лишаването на тази съществена част от малцинственото население от техните основни права е инструмент за запазване на власт. Те използват стария метод „Разделяй и владей“, като по тази причина е необходимо действие от името на латвийските неграждани от страна на ЕС.

Убедена съм, че основните ценности на ЕС, като недискриминацията на основата на етническия произход и демокрацията, основана на участието, трябва да надделят над националните компетенции.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Г-н Председател, ние чухме в тези разисквания как латвийската демокрация, независимост и всички останали етични норми на обществото бяха разрушени от двама диктатори с престъпно поведение през отминалия век. Латвия беше завладяна от Сталин, след това от Хитлер и след това

отново от Сталин. Латвийският народ беше затварян, подлаган на депортации и екзекуции. Сталин тогава изпрати в страната не само рускоезични, но и украиноезични и беларускоезични хора.

Всички ние, включително г-жа Ždanoka, бихме могли да осъдим Сталин и неговата дейност днес, но какво правим по въпроса, г-н Barrot? Можете ли сега публично да потвърдите, не само това, че нямате никакво законово право да се намесите, но и че всички държави-членки на ЕС трябва да спазват в пълен обем изискванията на своите закони по отношение на изборителното право? Аз мисля, че е важно, не само за Латвия, но и за всички наши страни.

Със сигурност, отговорът е, че ако вие сте така засегнат, както рускоезичните латвийци, които са получили гражданство, би трябвало да придобие гражданството на страната, с която се гордеете, където сте роден и където живеете. Не бихте го отхвърлили. Не бихте претендирали за привилегии, ако не искате да имате собствена роля. Вие може да получите гражданство.

Имаше един палестински изгнаник, който прие латвийско гражданство. Ако той можа да научи езика, аз съм сигурен, че и онези рускоезични латвийци могат да направят същото. Разбира се, напомниха ни, че голямата част са придобили гражданство. Ако сте част от една страна, мисля, че имате права и задължения.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Бих искал да изкажа поздравления към Alexandra Dobolyi и колегите ѝ автори на въпроса. Това е един от най-сериозните проблеми с правата на човека в Европейския съюз днес. Разбирам всички исторически рани на нашите латвийски приятели, тъй като те са били подложени на ужасна асимилация по време на сталинистката съветска епоха. Добре съм запознат с тази практика, но нищо не може да оправдае историческия реванш. Бих посъветвал латвийските ми приятели да последват примера на Финландия, която в продължение на векове беше потискана от Швеция, но въпреки това Финландия никога не реши да отмъщава на шведскоезичните финландски граждани. Невъзможно е както да бъдат депортирани, така и да се асимилират стотици хиляди души, така че тези хора трябва да получат правата, които им се полагат в ЕС. Много съм натъжен от думите на члена на Комисията Barrot, защото вместо ЕС да даде ясен знак, че положението е неудържимо и е в противоречие с основните ценности на ЕС, г-н Barrot си измива ръцете и заявява, че Европейският съюз не може да направи нищо. Наистина това е много тъжно. Необходимо е да се намери исторически компромис между латвийското мнозинство и руското малцинство. Това е единственото решение, няма други възможности. Благодаря ви за вниманието.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Госпожи и господа, миналата есен внесох въпрос с искане за писмен отговор до члена на Комисията Ferrero-Waldner, в което изразявах опасения, че привилегиите, предоставени от Русия на лица от Латвия и Естония, които не са руски граждани по отношение на влизането в Русия без визи, се е отразило отрицателно на желанието им да получат гражданство. Г-жа Ferrero-Waldner се съгласи с мен, но днес някои членове на Европейския парламент, автори на въпроси, показват пълна липса на разбиране към положението в Латвия. Ако добавим нови привилегии към правата на негражданите и включим правото да гласуват на местни избори, броят на негражданите, който беше намален наполовина от 1995 г. насам, по всяка вероятност няма да спадне повече. Латвийският закон за гражданството е един от най-благоприятните в Европа. Всеки негражданин може да придобие пълни права, включително правото да гласува, като стане гражданин. Явлението неграждани в Латвия възникна като пряк резултат от 50-годишната съветска окупация. Някои политически сили, подкрепящи т.нар политика на Кремъл на закрила на сънародниците, все още манипулират положението чрез тези хора с цел увеличаване на собствения си политически капитал. Благодаря ви.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Г-н Председател, гн Barrot, степента, в която настоящото разискване засяга авторите на въпроса, може да се види от факта, че нито един от тях в момента не се намира в залата и следователно няма да чуе това, което Inese Vaidere току-що каза – че реалната визова политика на Русия беше оръжие, което тя използва не за насърчаване на процеса на натурализация в Латвия, а за постигане на точно обратното. За съжаление проучванията на общественото мнение потвърждават, че мнозинството от тези хора никога няма да станат латвийски патриоти, но повечето от тях са патриоти на друга страна. Ако получат власт в местните правителства, следващата стъпка, разбира се, би била искания за автономия и официален статут на техния език. Вече можем да видим какви биха могли да бъдат следващите стъпки, както е видно от дългосрочното развитие на ситуацията в места като Абхазия и Южна Осетия – в тези самоуправляващите се области биха били раздадени руски паспорти. Благодаря ви.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) При нормални обстоятелства би било възможно да се предложи постоянно пребиваващите лица да участват в избори за местни съвети, но ние всички твърде добре знаем, че мнозинството от лицата, които не са граждани на Латвия, едва ли биха могли да бъдат описани като пристигнали в страната при нормални обстоятелства. Тяхното пристигане е пряка последица от окупацията на Латвия,

извършена от Съветския съюз. То е също така последица от процеса на порусначване, извършвано в продължение на пет десетилетия в нарушение на нормите на международното право. Всички ние имаме право да избираме – да бъдем граждани или да бъдем лоялни към нашата държава, нали така? Въпреки това, всеки избор носи и последици и по тази причина можем да обвиняваме единствено себе си, а не държавата, която е предоставила тази свобода на избор.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Какви са последиците за латвийския народ от петдесетгодишната съветска окупация? Защо голяма част от рускоезичното население не желае да кандидатства за гражданство? Какво е участието на Русия във всичко това? Латвия се нуждае от нашата подкрепа, а не от осъждането ни, за да бъде в състояние да насърчава негражданите да кандидатстват за гражданство. Към г-н Tabajdi бих искал да задам следния въпрос: защо Финландия ще иска да отмъщава на Швеция и какво общо има това с разглеждания въпрос?

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Г-н Председател, гн Barrot, госпожи и господа, нормално е за хората в Европа да преминават през задължително образование. Това включва и запознаване с нравите и културата на страната, в която живеят, така че да могат да живеят там. Задължителното образование включва научаването на езика на страната и евентуално и други езици. Това формира и основата за професионалното обучение и показва по какъв начин културата на страната се е развила и накъде отива. Освен това, учениците научават историята. Задължителното образование по начина, по който го разбираме, помага на хората да живеят заедно в хармония. Ако живеете в дадена страна очевидно трябва да сте в състояние да разбирате езика на страната. Това е целта на добрата система за задължително образование. На този фон бих искал да кажа, че много от проблемите в Европа биха могли да бъдат разрешени чрез ефикасно задължително образование за всички лица, пребиваващи в дадена страна.

Jacques Barrot, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-н Председател, изслушах внимателно и двете страни.

В този контекст е много трудно за Комисията да наложи на латвийската държава да разгледа проблема. Всичко, което мога да направя при това положение, е да ги насърча да предприемат вътрешен диалог, като смятам, че това е желателно. За съжаление, само това мога да кажа.

Председател. – Разискването приключи.

16. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

17. Закриване на заседанието

(Заседанието беше закрито в 22,55 ч.)